

ყოველკვირეული ჟურნალი. გამომდის თბილისში

ფასი: 1 ლარი

№18

1-7.V 2013

საკე

**რის ფასად
დაუჯდა
ბამარჯვება
რუსკა
მაყაშვილს**

**„მე და
ვიორგის
ერთმანეთი
აღარ გვიყვარდა
და მოკვდა!“**



გვ.10



**გია
სუსაშვილი:**

**„თქვენი
ქურნალის
გამოსვლის
შედეგ ალბათ
ყველას ყბაში
ერთად
ჩავპარდები“**

გვ.20

**„ბერამ მიმალბინა გადაწყვეტილება,
ბიძინას გვერდით დავდგარიყავი“**



გვ.71

**ვიორგი
აფხიაური
მამა
სება**

**სალიბა: „აღმოვაჩინე,
რომ ვიორგი
იმაზე მეტად მიყვარს,
ვიღრა მეგონა“**

**რა
გაუგებრობაში
აღმოჩნდნენ
ნუ იორკში
ვიკვლავ
ჩასული
მანანა
კობახიძე
და მისი
ქმარი**



გვ.43



გვ.30

**რას
უბრალებს
მამაკაცს
მძღოლებს
მეაკა
ქაბანი**



გვ.32

**ნინო
ნკრილაშვილმა
ქმრის ნაჩუქარი
გეჭვილი
ისევ გაიკეთა**



გვ.38

**ვიორგი გაბლოვს
ნოდარ გურგენაშვილის
ნინაღობა აქეზებენ**



გვ.36

**ანაშთი
ტყაბლაძე:
„ჩემმა შვილმა
არ იცის,
ვინ არის
მისი მამა“**



მასობედა უარი მოგვებინა არჩევანზე – „დაქალის მემას სოლად ვერ გავუვებოდი...“ გვ.46

კუჭ-ნაწლავის დისკომფორტი
(შეკრულობა, ფაღარათი, შებერილობა)

დისბაქტერიოზი

გირდიეთ ლაქტო-ჯი

www.laqto.ge

გამოყენებისას გაეცანით ინსტრუქციას,
გვერდითი მოვლენების შესახებ დეტალური ინფორმაციის მისაღებად
მიმართეთ ექიმს.

ნოემბერი

სკანდალი	
არის თუ არა ორ ოქმორისტს შორის დაპირისპირების მიზეზი პოლიტიკა	8
სასაზღვრო გზა	
რის ფასად დაუჯდა გამარჯვება რუსეთს მკაცრად	10
გულანდღირი საუბრები	12-13
ამბავი სიყვარულისა	
თენგიზ ჩანტლაძის ცოლის თილისძის საიდუმლო	14
პოლიტიკა	
■ კახა კუკავა: „ფული რომ გვექონოდა, არჩევნებს უპირობოდ მივუგებდით“	16
■ ირაკლი სესიაშვილი: „გამოსაძიებელია, საქართველოში მართლა ამზადდნენ თუ არა ტერორისტებს“	17
ახალი ამბავი	
გია სუნაშვილი: „ბერამ მიძღვინა ვადაწყვეტილება, ბიძინას გვერდით დაგვდგარიყო“	20
როს ვიღა	
მამულია მამამთილობას ვერ არ აპირებს	21
თავაზიდან პოლიტიკაზე	
გედევან ფოფხაძეს ბერად აღკვეცა სურს	24
გზა ტაქრისაკენ	
მამა კონსტანტინე: „ესი ქრისტეს მოწაფის როლი არ უნდა შეთამაშა...“	25
დედაი და ქალიშვილი	
თამარიკა ქოსინელიძე: „დედაჩემის ყველაზე დიდი სადარდებელი შე ვარ“	26
მოხარება	28-29
ავტომოყვარული	
მაკა ძაგანია: „მანქანიდან ვადმოვეყრე და მამაკაც მძღოლს ბოლო ხმაზე ვავინე!“	30
ღანაქარები	
ნინა წკრილაშვილია ქმრის ნაჩუქარი ბუქვდი ისევ გაიკეთა	32
ეზავი	
ირაკლი ჩილიყაშვილის კარიერას და პირად ცხოვრებაში ცვლილებებია	34
სამზარეულო	
სალომე შარვაძემ დედამთილთან თავი შეირცხვინა	35
სმორკების გაკვეთილები	
ასმთ ტყაბლაძე: „ჩემმა შვილმა არ იცის, ვინ არის მისი მამა“	36
შინი	
გიორგი ვაგლიაძეს ნოდარ გურგენაშვილის წინააღმდეგ აქეზებენ	38
სმორკება ჩემოღნეზა	
რა ვაუგებრობაში აღმოჩნდნენ ნოე იორკში პირველად ჩასული მანანა კობახიძე და მისი ქმარი	43
მეგობარი	
გენტი — ბელგური შოკოლადის „საბადო“	45
მარტონი	
უარი მომგებიან არჩევანზე — „დაქალის მამას ცოლად ვერ ვაგვიყვებოდა...“	46

იყიდება მსოფლიოს ხალხთა ზღაპრების მე-2 ტომი


ჩხური ზღაპრები

გაზეთ „ახალ თაობასთან“ ერთად

მაგარი ვდა,
სუპერ გარეგანი
ფასი გასეთთან ერთად

ნ ლარი

გამოსულია ტომი I – ამერიკული ზღაპრები. გამოსაცემად მზადდება: ტომი 3. ბრწილიური ზღაპრები
ტომი 4. ფრანგული ზღაპრები



მსოფლიოს ხალხთა ზღაპრები 2

მსოფლიო ქალაქისთვის	
■ ქალაქის შენობა — 7 მეთოდი	48
■ საჭოს დეკორა	48
დედამთავის სკოლა	
■ მერი პოპინსი ჩვენი შვილების ცხოვრებაში	49
■ ფრთხილად, სინუსიტი!	49
■ კრიტიკულ დღეებში ანანასის წვენი დაგვეხმარება	49
ჩემი მშვენიერი ლაღი	
როგორ მოხებოდა ახალგაზრდა დრამატურგი დიდი აბაშიძის შვილიშვილმა	50
სკოლის ვიღა	51
აღმავლის ინსტიტუტი	52
სმტ-სმტა ყველაფერზე	53
მეგობარი, მეგობარი, მეგობარი მსოფლიო	54-55
სახლისმო	56-57
იყავით ჯანმრთელი	58-59
ჭრალაჭრალა	62
ქალური მოთხრობები	
■ თინათინ ბონი — „ეფორია“ (გაგრძელება, დასაწყისი №7-17)	66
■ ლელა ცუცქერიძე — „მზავსება“	68
მოლოდინი	
გიორგი აფციაური მამა ხდება	71
წინადადება	
წრფელი სინანული არის ის იარაღი, რომელსაც შეუძლია, წმინდანებად გვაქციოს	72
კითხვები მოქალაქის	
„პასუხი არის იმ მთის სიმაღლე, რომელზეც ვგარს აცვეს ესი ქრისტე“	74
სიტუაცია	
თონა კონტრამე ჩაშლილ კონცერტსა და საქართველოში გაცრუებულ იმედებს	75
ქალინარიული შედეგები	77

კობა დავითაშვილი და დავით სარგაძე დაჯილდოვდნენ

კობა დავითაშვილს „ქართული ოცნების“ დატოვება არ მოუწევს. მის საკითხზე პოლიტსაბჭოს არ უმჯობელია — გადაწყვეტილება პრემიერის, ჯანდაცვის მინისტრის და დეპუტატის ერთობლივ შეხვედრაზე მიიღეს. საუბრები კოალიციიდან დავითაშვილის წასვლაზე მას შემდეგ დაიწყო, რაც დეპუტატმა ჯანდაცვის მინისტრი დავით სერგეენკო სადაზღვევო კომპანიებთან გარიგებაში და კორუფციაში დაადანაშაულა.

— ჩვენ ვიცოდით, რომ ჯანდაცვის მინისტრი კომპონენტი უნდა ყოფილიყო 2,5 ლარი და საბოლოოდ მივიღეთ 1,5 ლარი. ვიცოდით სხვა პაკეტი და ბოლოს დარჩა სისხლის და შარდის ანალიზი. არ არის გათვალისწინებული არც იჯარის თანხები, არც ტრანსპორტირების ხარჯები, განერილია სქემები, რომლებიც კერძო სადაზღვევო კომპანიებს აწყობთ. მინისტრთან შედგა თათბირი, სადაც საუბარი იყო, თუ რა გადაწყვეტილებები უნდა მიეღო სამინისტროს. მე გაცემული და შეურაცხყოფილი ვარ იმ გადაწყვეტილებით, რომელიც მან მიიღო, — აცხადებდა დავითაშვილი.



დავით სარგაძე

მის ამ ბრალდებას ჯანდაცვის მინისტრი გამოეხმაურა და ბოდიშის მოხდა მოსთხოვა. — ბატონი კობა ბრალს მდებს ძალიან მძიმე დანაშაულში — კორუფციაში. მან ან უნდა დადასტუროს ეს ყველაფერი და დოკუმენტები წარმოადგინოს, ან საჯაროდ ბოდიში უნდა მოინახლოს, — არ დაუთმო ჯანდაცვის მინისტრმა დეპუტატს.

დაპირისპირებაში მოგვიანებით პრემიერც ჩაერთო და თანაგუნდელს ხმაძალალი განცხადებისთვის ეჩხუბა კიდევ.

— დღეს დავითაშვილი დაფურეკე და საკმაოდ ვეჩხუბე. მან უნდა მოახერხოს და ჯერ საკუთარ გუნდში უნდა გააკეთოს განმარტებები. მუდამ ახერხებს გარედან რაღაც ინფორმაციის

შემოტანას და თანაც არაფერს ეფუძნება ის, რასაც აკეთებს. ძალიან საწყენი იყო, რაც მან გააკეთა. მე ავუსხენი, რომ თუ გუნდში დარჩენა სურს, გუნდს რაღაც ანგარიში უნდა გაუწიოს, ინფორმაცია ჯერ გუნდში გააჟღეროს და არა გარედან. ელემენტარული წესები არსებობს ყველაფერში. სერგეენკო უპატიოსნესი კაცია, ეს ყველაფერი ხელოვნურად არის მოგონილი და არავითარ კორუფციასთან არ აქვს კავშირი. ის ძალიან სერიოზული კაცია, — დიაცვა თავისი მინისტრი ივანიშვილმა და არც ის დაუშაობდა, როგორ არანაშენებდნენ თანაგუნდელები, კობას გუნდური მუშაობა არ შეუძლია და რომც არ გავრიცხოთ, მაინც ნაკაო.

საბოლოოდ შეხვედრა ბიძინა ივანიშვილის ბიზნესცენტრში შედგა და 2 საათი გაგრძელდა. შეხვედრას პარლამენტის ჯანდაცვის კომიტეტის თავმჯდომარე დიმიტრი ხუნდაძეც ესწრებოდა. ბიზნესცენტრში გია ხუხაშვილიც გამოჩნდა, მაგრამ ხელები გაასავსავა, დავითაშვილის საკითხთან დაკავშირებით არ ვარ და არც არაფერი ვიცით.

შეხვედრიდან ყველა კმაყოფილი გამოვიდა. კობა დავითაშვილის თქმით, ის სერგეენკოსგან მიღებულმა პასუხებმა დააკმაყოფილა, თემას ამონაწერი უნდა თვლის და პრესასთან ამ საკითხზე საუბარი აღარ სურს.

— მე დავსვი შეკითხვები და ამ შეკითხვებზე დღეს მივიღე დამაკმაყოფილებელი პასუხები. დეტალების გამხელისგან თავს შევიკავებ, სახელმწიფო ინტერესებიდან გამომდინარე, მაგრამ მიღებული პასუხები ისეთი იყო, რომ მჯერა, ჯანდაცვის რეფორმა ისე განხორციელდება, როგორც ჩვენ დავპირდით საზოგადოებას. ჩემი მიზანიც სწორედ ეს იყო. აქედან გამომდინარე, ეს თემა ამონაწერი უნდა, — განაცხადა დავითაშვილმა.

დავით სერგეენკოც სიტყვაჟღერა აღმოჩნდა. მხოლოდ ის თქვა, რომ დავითაშვილის თემა განსახილველი 8 საკითხიდან ერთ-ერთი იყო და განმარტა, ცივილურად ჩამოვყალიბდით და შეეთანხმდით, რომ კომუნიკაციის პრობლემა იყო. ასე რომ, ამჯერად დავითაშვილი ბოდიშის მოხდას გადაურჩა.

„ხალხის პარტიის“ ლიდერის გარიცხვის საკითხი უკვე მეორედ დაისვა. პირველად მაშინ დადგა დღის წესრიგში, როცა „მაესტროს“ პირდაპირ ეთერში ნაციონალ სერგო რატიანის მკვლელობის, ნაძირალა, არაკაცია უწოდა და მასთან ხელჩართულ ჩხუბშიც ჩაება. დავითაშვილმა მაშინ განაცხადა, თუ ჩემს გარიცხვას გადაწყვეტენ, გაგებით შევხვდებით, მაგრამ მაშინაც დაინდეს. ვნახოთ, ამჯერად რამდენ ხანს შეძლებს დეპუტატი თავისი „პრინციპულობის“ მოთოკვას პრემიერის გაფრთხილების შემდეგ.



კობა დავითაშვილი

ივანიშვილი ნაციონალურ საარჩევნო სისტემას 10 პროცენტზე ნაკლებს უწინასწარმეტყველებს

საქართველოს პრემიერმინისტრი შუალედური არჩევნების ჩატარების ფორმებს იწონებს და აცხადებს, რომ „ქართული ოცნების“ კანდიდატების გამარჯვება მოსალოდნელი იყო.

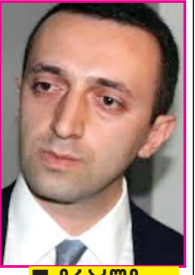
— რაც მთავარია, არჩევნები ჩატარდა წყნარად და კულტურულად, ყოველგვარი ანგაჟირების გარეშე. ეს ანარეკლია წინა არჩევნების, ანარეკლია იმის, რომ ახალი ხელისუფლება მოვიდა. ოქტომბრის საპრეზიდენტო არჩევნებზე ასე წყნარად ჩატარდება, ოღონდ მოწინააღმდეგეების სხვაობა ძალიან დიდი იქნება. ჩემი გადმოსახედვით, ნაციონალური მოძრაობის წარმომადგენელი 10 პროცენტსაც ვერ მიიღებს, — განაცხადა ივანიშვილმა.



ბიძინა ივანიშვილი

ირაკლი ღარიბაშვილი ნაგაბი შვილათან ერთად დარგო

27 აპრილს შინაგან საქმეთა სამინისტროს ორგანიზებით ხეების დარგვის აქცია მოეწყო. შს მინისტრმა ირაკლი ღარიბაშვილმა შვილებთან და სამინისტროს თანამშრომლებთან ერთად ენ. ხუდადოვის ტყეში კიპარისის 400 ნერგი დარგო, რომლებიც მათ გარემოს დაცვის სამინისტრომ უსასყიდლოდ გადასცა.



ირაკლი ღარიბაშვილი

ლონისძიების მიზანია, შინაგან საქმეთა სამინისტრო შეუერთდეს უწმინდესისა და უნეტარესის, ილია II-ის მონაღებებს — თბილისში ყოველწლიურად დაიარსოს ხეები. სამინისტროს განცხადებით, უწყება აქტიურად ჩაერთვება დედაქალაქის ეკოსისტემის გაუმჯობესებისა და ეკოლოგიური დაცვის განხორციელების მიზნით.

სარკე ქარნალი გაყოფის 1998 წლის 23 იანვარიდან

დამფუძნებელი მთავარი რედაქტორი კომერც. დირექტორი

რედაქციაში შეზღუდული მასალები არ რეკონსტრუირდება და ავტორებს არ უბრუნდება. სტატუსი მოქალაქის ფაქტების სიზუსტეზე პასუხს ავტორი. ჟურნალისტის მიერ ჩაწერილი აუდიო მასალა ინახება 14 დღის განმავლობაში. ამ ვადის გასვლის შემდეგ სტატიის შესახებ პრეტენზიები არ მიიღება. „სარკეში“ გამოქვეყნებული ნაბეჭდილი ფოტომასალის გამოყენება რედაქციასთან შეთანხმებულად არაა დაშვებული.

მთავარი რედაქტორის მრავალწლიანი — ირინე მჭედლიძე, ორმა გოგინაძე, ათო ჩიტოძე.

პოლიტიკა — მანანა გგია. საზოგადოება, სამართალი, ჯოჯოხინი — ირინე მჭედლიძე, რუსუდან ადვაძე. ლანა კიკნაძე, სოფიო ბოჭორიძე, მანანა ნოღია, ათო ჩიტოძე, ქეთი დინოშვილი, ეკა ლეონიძე, თათია ბოჭორიძე, მამია მამიაძე — ახა გავრთიძე, ნათია ტოტიაშვილი. ჯორჯო — ქეთი ყარბილიშვილი. მხარგრძობი — ქეთი ხარატიშვილი. კომპიუტერული მონაშასტრება: დაკაბდონება — ორმა გოგინაძე, ნონა კანდელაკი. ავტორი — მარინა ჟღერტი, მათა ფიფია. კორექტორი — ლანა გაბუნია, მათა ფიფია. სარედაქციო სამსახური — მამუკა ბარბაქაძე; 599 975-699; e-mail: mgb7@mail.ru. მფობინი — იზა ბარბაქაძე.

მისამართი: თბილისი, ჩუბინაშვილის ქ. №50, მე-3 სართული. ტელეფონი: 296-75-43. ფაქსი: 296-75-43. ელ.ფოსტა: SARKE@MAIL.RU. ვებგვერდი: SANA.GE



გიორგი ბარაკიძე

სალონიკში ქართულ ემიგრანტებს გია ბარაკიძე კონსულად არ სურს

სალონიკის მთავრობის ყოფილი თავმჯდომარის, გია ბარაკიძის კონსულად დანიშნვას სალონიკში მოწინააღმდეგეები გამოუჩნდნენ — ემიგრანტები. ბარაკიძის კანდიდატურის არსებობას საგარეო საქმეთა მინისტრი ადასტურებს, მაგრამ მას არ აქვს ინფორმაცია იმის შესახებ, რა პრეტენზიები აქვთ ემიგრანტებს მის მიმართ.

— მართალია, ბატონი ბარაკიძე განიხილება საქართველოს გენერალური კონსულის თანამდებობაზე სალონიკში, მაგრამ ის არაა ერთადერთი, არჩევანი რამდენიმე კანდიდატს შორის გაკეთდება. გია ბარაკიძის აქვს დიპლომატიური გამოცდილება და სწორედ სალონიკში მუშაობდა გენერალურ საკონსულოში. თუ არსებობს რაიმე ინფორმაცია მის შესახებ, რომელიც საგარეო საქმეთა სამინისტრომ უნდა იცოდეს, ჩვენი ემიგრანტების მადლობელი ვიქნებით ამ ინფორმაციის მოწოდებისთვის. სალონიკში 300.000 ქართველი ცხოვრობს და გენერალური საკონსულო მათ ინტერესებს უნდა იცავდეს, კონსული კი მათი ნდობით უნდა სარგებლობდეს. არაფერი კონკრეტული ამ მიმართულებით ჩემთვის ცნობილი არაა. გია ბარაკიძის ადრე ძალიან მნიშვნელოვანი თანამდებობა ეკავა და ძალიან გამიკვირდება, თუ წინა ხელისუფლებას რაიმე სერიოზული გამოეპარა, — განაცხადა ფანჯიკიძემ.

ქველი მს სოლ-ქმრის სექსუალური სმოკრებასა და უარულად იღვბდა

მსს გამოძიების დასრულებისთანავე წინა ხელისუფლების დროს უკანონო მოსმენების შედეგად შექმნილი არქივის განადგურებას გეგმავს. ამის შესახებ მს მინისტრმა ირაკლი ლარიბაშვილმა „საქართველოს ეროვნული პლატფორმისა“ და მედიის წარმომადგენლების ინიციატივით — „სამოქალაქო კონტროლი უკანონო მოსმენების აღსაკვეთად“ კონფერენცია გამართა. სამოქალაქო სექტორმა პრემიერმინისტრ ბიძინა ივანიშვილს, შინაგან საქმეთა მინისტრ ირაკლი ლარიბაშვილსა და პარლამენტის თავმჯდომარეს, დავით უსუფაშვილს მოუსმინეს წინა ხელისუფლების პირობებში არსებულ მანკიერ პრაქტიკასთან დაკავშირებით, რომ ქვეყანაში ყველას და ყველაფერს უსმენდნენ.

— გიდასტურებთ, რომ დავასრულებთ უკანონო მოსმენები, თუმცა მხოლოდ ამის თქმა საკმარისი არ არის. მასობრივი მოსმენები ხორციელდებოდა ტელეფონითაც, კომპიუტერთაც. ამის მსხვერპლი მეც გავხდი, ასევე პრემიერის ოჯახიც. კუდში ვირუსები იქმნებოდა და ათასობით კომპიუტერი ვირუსდებოდა. ჩვენ ეს განყოფილება გვაუქმებოდა და ყველაფერი წესრიგში მოვიყვანეთ. ჩვენ გვაქვს საშუალება, რომ კანონით მოსმენები ვახორციელოთ და ეს ხდება მხოლოდ კანონის დაცვით, — განაცხადა ლარიბაშვილმა.

იმავე კონფერენციაზე პრემიერმინისტრმა ბიძინა ივანიშვილმა განაცხადა, თითოეულ ადამიანს ჰქონდა განცდა, რომ მას უფვალოვალდებოდა და უსმენდნენ, მაგრამ ასე არ იყო და წარმოდგენილია, ათიათასობით ადამიანს მოუსმინო.

— წარმოდგენილია, ათიათასობით ადამიანს მოუსმინო. ეს იყო აბსოლუტურად გამიზნული იდეოლოგია. არ უსმენდნენ საზოგადოების 1%-საც, მაგრამ ავრცელებდნენ შეგნებულად. მიზანი ტოტალური დაშინება იყო, რათა საზოგადოების დიდ ნაწილს შიშის ქვეშ ეცხოვრა... — აღნიშნა ივანიშვილმა.

პარლამენტის იურიდიულ საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარის ვახტანგ ხმალაძის განცხადებით, კანონიერი მოსმენის შემთხვევაში პირად ცხოვრებაზე მოპოვებული მასალები, თუ ის არის კომპრომატი, კანონის შესაბამისად, უნდა განადგურდეს დაუყოვნებლივ და ამის შესახებ ეცნობოს იუსტიციის მინისტრს და მთავარ პროკურორს.

— იმ არქივში, რომელიც მსს-ს ახალ ხელმძღვანელობას დახვდა, ერთ-ერთ ვიდეომასალაში აღბეჭდილი იყო ცოლ-ქმრის სექსუალური ურთიერთობა. ეს შეიძლება არ იყოს მაკომპრომატირებული, მაგრამ ხომ უზნეობაა ამის შენახვა, — განაცხადა ხმალაძემ.

ხმალაძის განცხადებით, საქართველოში მობილური კომპანიები ინახავენ ინფორმაციას:

— ზოგიერთ ქვეყანაში იყო დაწესებული ვადები, თუ რა პერიოდის განმავლობაში შეეძლოთ ინფორმაციის შენახვა. გერმანიაში იყო 6 თვიანი ვადა და ისიც გაუქმდა საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილებით. როცა არსებობს შენახული, ყოველთვის არსებობს მისი გაჟონვის საფრთხე.

უსუფაშვილი „ნოკიასში მყოფ“ პრეზიდენტს ხმეაუკება

საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარე დავით უსუფაშვილი გამოეხმაურა პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილის განცხადებას იმის შესახებ, რომ შარშანდელი შემოდგომიდან ერთიანი ნაციონალური მოძრაობა სერიოზულ ნოკდაუნში იმყოფებოდა, მაგრამ, საბედნიეროდ, პარტია თანდათან ფეხზე წამოდგომა იწყებს. უსუფაშვილის თქმით, როცა



დავით უსუფაშვილი

პრეზიდენტი მიხეილ სააკაშვილი აღიარებს, რომ ნოკდაუნშია, მაშინ მისი სიტყვები იმის თაობაზე, თუ საით მიდის საქმე, ნაკლებად დამაჯერებელია.

— ნოკდაუნში მყოფი ადამიანისთვის რთულია იმის გარკვევა, ნოკაუტისკენ მიდის თუ გამოჯანმრთელებისკენ. ასე რომ, თუ პრეზიდენტი აღიარებს, ნოკდაუნში ვართო, მისი დაკვირვება ნაკლებად დამაჯერებელია. რაც შეეხება ნაციონალური მოძრაობის მომავალს, ძალიან ცუდი პრეცედენტი იყო, როცა ყოფილი მმართველი პარტიები აორთქლდებოდნენ და მათთან ერთად ქრებოდა პოლიტიკური პასუხისმგებლობაც. ამიტომაც მნიშვნელოვანია, რომ ყოფილი მმართველი გუნდი ცოტა ხანს მაინც დარჩეს პოლიტიკურ სპექტრში, რათა არ დაგვავინყდეს, თუ ვინ არის პასუხისმგებელი ქვეყანაში არსებულ პრობლემებზე და არ მოხდეს ისე, რომ სხვა პიჯაკებში გამოწყობილი ადამიანები კიდევ არასწორ გზას დაადგინენ. ჩვენ ყველა პოლიტიკურ პარტიას ვინვეთ პოლიტიკურ ბრძოლაში, რომელშიც აუცილებლად დავამარცხებთ, — განაცხადა უსუფაშვილმა.

ჯგუფი «ეგარი» საქართველოში მხედ ჯაზმენებს მასპინძლობს

ქართულ-შვედური ერთობლივი პროექტის ფარგლებში 8-11 მაისს საქართველოში ჯაზისა და ქართული ეთნოჯაზის მოყვარულთათვის კონცერტების ნამდვილი ფიერვერკი მოეწყობა. სამი დღის განმავლობაში საქართველოს შვედური ჯაზტრიო „MUSICMUSICMUSIC“ და ევროპაში ცნობილი საქსაფონისტი ნილს ბერგი ეწვევიან. ქართულ მხარეს კი ფესტივალზე კარგად ნაცნობი ჯგუფი „ეგარი“ წარმოადგენს, რომელსაც ორი წელია თბილისში კონცერტები არ გაუშვართავს.

კონცერტების სერიები საინტერესოდ და ორიგინალურად არის დაგეგმილი. 8 მაისს, 22 საათზე კლუბ „ურბანში“ შვედი ჯაზშემსრულებლები გამართავენ კონცერტს. ამ დღეს რამდენიმე კომპოზიციას „ეგარიც“ წარმოადგენს. კონცერტის ბოლოს კი კლუბურ სივრცეს შვედი დიჯეი და პოპმოდერალი ნინა ნატრი დაიკავებენ.

9 მაისს შვედი მუსიკოსები და საქსაფონისტი ნილს ბერგი ქართულ მუსიკოსებთან ერთად კონცერტს რაჭაში, ამბროლაურის კულტურის სახლში გამართავენ, 11 მაისს კი ეგანი მიქელაძის სახელობის საქართველოს ეროვნულ მუსიკალურ ცენტრში „ეგარის“ სოლო კონცერტია დაგეგმილი, სადაც ძველ მუსიკალურ კომპოზიციებთან ერთად ახალი ნომრებიც შესრულდება.

ქართულ-შვედური პროექტი სამთავრობო სააგენტო „შვედური ინსტიტუტის“, „შვედეთის მუსიკალური განვითარებისა და მეკვიდრეობის ორგანიზაციის“ ეგიდით და შვედეთში საქართველოს საელჩოს მხარდაჭერით ხორციელდება. კონცერტების ინფორმაციულ მხარდაჭერას კი ჟურნალი „სარკე“ ახორციელებს.

პროექტის პირველ ეტაპზე, გაზაფხულის დასაწყისში, „ეგარმა“ კონცერტები შვედეთში ჩაატარა. მეორე ეტაპი კი შვედი ჯაზშემსრულებლების საქართველოში ჩამოსვლას მოიცავს. ასეთი მუსიკალური თანამშრომლობა მომავალშიც გაგრძელდება.

ზეთი „ჟივიცა“ – ბუნების მიერ ნაჩვენარი ჯანმრთელობა!

ვესურს გაგაცნოთ ორგანიზმის გაწმენდა-გაჯანსაღების უნიკალური სრულყოფილი სისტემა, სახელწოდებით „ციმბირული განწმენდა“, რომელიც სათავეს იდებს ჯანსაღი სულის მქონე რუსული ტაიგიდან. სისტემა საუკუნეების მანძილზე შემოწმებულია ციმბირის ტაიგის მცხოვრებთა მიერ, რომლებიც ყოველთვის სახელგანთქმულნი იყვნენ თავიანთი დეგემირული ჯანღონით. დღეს ლეგენდარული „ციმბირული ჯანმრთელობა“ ხელმისაწვდომია ნებისმიერისათვის, ვისაც სურს აღადგინოს და გაიკაჟოს ორგანიზმი, გაიხანგრძლივოს ახალგაზრდობა და ზრუნავს საკუთარ თავზე და თავის ახლობლებზე. „ციმბირული განწმენდა“ მეტად მარტივია, მისი ჩატარება არ ახდენს სტრესულ გავლენას ორგანიზმზე, თუმცა რბილად და ქმედითად რთავს წმენდა-გაჯანსაღების პროცესს უჯრედულ დონეზე. შედეგი არის ორგანიზმის თითოეული უჯრედის გენეტიკური ჯანმრთელობის აღდგენა. გამოყენების დასაწყისშივე აღინიშნება მწვავე სიმპტომებისა და ტკივილის გაქრობა. „ჟივიცა“ შემაღვენლობაში, კედარის ფისით გამდიდრებული კედარის ზეთის გარდა, შედის დინდგელი და ქავის ზეთი. „ჟივიცა პლუსის“ თითოეული მდგენელი თავისთავად მარგებლად მოქმედებს ადამიანის ჯანმრთელობაზე, და ამასთან ერთად ჰარმონიულად შერჩეულ სხვა კომპონენტთან ერთად აძლიერებს (ან, როგორც ექიმები იტყვიან, პოტენცირებს) მის მოქმედებას. ამ კომპონენტთა მარგებელი თვისებების მხოლოდ ჩამოთვლა დაიკავებდა მთელ საგაზეთო გვერდს. მათ საფუძველზე შექმნილ ზეთს შეიძლება უნივერსალური ეწოდოს ადამიანის ორგანიზმზე თერაპიული ზემოქმედების კუთხით. „ჟივიცა“ ღირებულ დახმარებას უწევს დაუსტებულ გულის კუნთს – მისი გამოყენება მიზანშეწონილია როგორც პროფილაქტიკის საშუალება გულ-სისხლძარღვთა დაავადებებისას, ასევე კომპლექსური თერაპიისას არითმიის, იშემიის, ათეროსკლეროზის, ჰიპერტონიის დროს. ზეთი ამცირებს სისხლში ქოლესტეროლის დონეს, ადადგენს კაპილარების ელასტიკურობას, რომლებზეც დამოკიდებულია ორგანოებისა და ქსოვილების სიღრმისეული სისხლით მომარაგება. შედეგად უმჯობესდება სისხლის მიკროცირკულაცია მთელ ორგანიზმში,

მცირდება ინფარქტებისა და ინსულტების რისკი, მსუბუქდება მდგომარეობა ვარიკოზებისა და თრომბოფლებიტების დროს. წარმატებით გამოიყენება აგრეთვე ანემიისას, ღვიძლის, თირკმლების, კუჭქვეშა ჯირკვლის დაავადებების დროს. ზეთის ერთჯერადი გამოყენება გვაძლავს გულმძრვის მსუბუქ ფორმას, მუდმივი – კუჭისა და თორმეტგოჯა ნაწლავის წყლულს.



„ჟივიცას“ სამიზნეა დისბაქტერიოზი, ქრონიკული კოლიტი, პანკრეატიტი, ჰეპატიტი, მარდვენჭოვანი დაავადება, ცისტეტი, ბუასილი. „ჟივიცას“ გააჩნია ანთების საწინააღმდეგო, სიმსივნის საწინააღმდეგო, ანტიმიკრობული თვისებები და ნაჩვენებია მიკოზების (სოკოვანი დაავადებები), ჰერპესის, დერმატიტების, ფსორიაზის, ნიროდერმიტის, ეგზემის, დამწვრობების, ჭრილობების, მოყინვის მკურნალობისას. საშუალების ადგილობრივი გამოყენება უზრუნველყოფს ტკივილგამაყუჩებელ ეფექტს, და ამიტომ ძნელია გადაჭარბებით შევსადეს „ჟივიცა“ ასევე საყრდენ-მამოძრავებელი სისტემის ამოღებისას, ქუსლის დეზით დაწყებული და ართროზებით, ართრიტებით, რადიკულიტითა და ხერხემლის თიაქართი დამთავრებული. „ჟივიცა“ ახდენს ზოგადგამაჯავებელ მოქმედებას, აწესრიგებს წნევას, ამცირებს მეტეორადამოკიდებულებას, შესაძლებელია შედეგების გამოჯობის გავლენა. მათ შორის გლაუკომის დროს. მიღებულია კარგი შედეგები ბალზამის წართვისას ენდოკრინული დაავადებების, მათ შორის ფარისებრი თირკვლის პათოლოგიისა და შაქრიანი დიაბეტის კომპლექსურ თერაპიაში. ზეთი აწესრიგებს რევოლუციური სისტემის მუშაობას. მამაკაცებმა უნდა გამოსცადონ მისი მარგებელი ძალა პროსტატიტის, ადენომის, პოტენციის დაქვეითების დროს. პრეპარატი უმჯობესი რევეტუბის საფუძველზე უმჯობესდება, და არც ერთ მათგანს არ დაუჯერავს პოპულარობა ექიმებს, მკურნალებსა და ავადმყოფებს შორის. აი „ჟივიცა“ ათწლეულზე ნაკლებ ხანში იქცა ლეგენდად, ათასობით ადამიანს დაეხმარა სნეულების დაძლევისა და ახალგაზრდობის გახანგრძლივებაში.

მაწუხებდა სახსრები და კუჭ-ნაწლავის სისტემა, კოლიტი, შებერილობა და დისბაქტერიოზი. ხშირად დიეტაზე ყოფნა მიწევდა. ჯივიცით მკურნალობით კარგი შედეგი მოვიღე. პირველ რიგში მადამომმატა, კუჭის მოქმედება მომიწესრიგდა, მეორე ყურში შუილები მქონდა და მომეხსნა, სახსრებზე აღარ მაწუხებს. შესანიშნავად ვგრძნობ თავს! თამრიკო ინსარბიე. 70წ.

მქონდა შაქარი, 300მდე ადიოდა. შაქრის გამო ფეხებიც მტკიოდა და გამიჩნდა პრობლემა მხედველობაზე. შემაწუხა კუჭ-ნაწლავიც. ჩემმა რძალმა გაზეთში ამოიკითხა ზეთი ჯივიცას შესახებ და მიჩნია მიმეღო. შევიძინე ჟივიცა. ჩავიტარე 2 კურსი, შაქარი მომიწესრიგდა, კუჭ-ნაწლავიც, თავს მსუბუქად ვგრძნობ, შედეგით კმაყოფილი ვარ! ქორბიე მერი, 53 წლის, ბათუმი.

მხედველობასთან დაკავშირებით გამიჩნდა პრობლემები, მიჭირდა კითხვა. მქონდა გულის არითმია, ქოშანი, პროსტატიტი, წანაზარდები თირკმელზე. დავიწყე ჟივიცას მიღება. უკვე 4 დღის შემდეგ მხედველობა გამოუმჯობესდა. შედეგით წვრილი ასოების წაკითხვა უკვე მივიღე ერთი ქოლა. გულის მდგომარეობა გამოსწორდა. თქვენი მადლიერი ვარ! ბედობიე ზურაი, 64 წლის, რუსთავი.

ინსულტი მქონდა გადატანილი. მარჯვენა მხარე პარალიზებული მქონდა. ლაპარაკიც მიჭირდა. უამრავ წამლებს ვეღებოლბდი. როცა დავიწყე ზეთი ჯივიცას მიღება 4 ფლაკონზე შევატყვე, რომ ხელ-ფეხს ნელ-ნელა გამოძრავებდა და მეტყველებაც აღმიდგინდა! ანა ფაკაძე 63წ. თბილისი.


კუჭის და 12-გოჯას წყლული მაქვს. ხშირად ტკივილთა, სისუსტე და უსიამოვნო შეგრძობება საკვების მიღების შემდეგ მქონდა. გაზეთში წავიკითხე ბალზამის შესახებ ძალიან დავინტერესდი და მიღება გადავწყვიტე. 3 ფლაკონი მივიღე და ვგრძნობ, რომ ტკივილები და უსიამოვნო შეგრძობება საკვების მიღების შემდეგ გამიარა. შედეგით ძალიან კმაყოფილი ვარ. ზეტი ჯივიცა უნიკალური საშუალებაა ადამიანის დაკარგული ძალებისა და ადაპტაციური მექანიზმების აღსადგენად! გოდერძიშვილი გიორგი 74წ. ქ.თბილისი.


თქვენ პენსიონერი გწერთ მე 81 წლის ვარ. თქვენთან შევიძინე ზეთი ჯივიცას 3 ქოლა და სამადლობლო წერილს გწერთ ასეთი ხარისხიანი პროდუქციის შემქმნელი. დამირეგულირდა არტერიული წნევა, ამის გარდა სამკურნავი სერვის ანთებაც მქონდა. ძლიერი ტკივილები მქონდა, ბალზამს მინაგანად ვეღებოლბდი და მტკივნეულ ადგილასაც (სახეზე) ვისმევდი. ეხლა ტკივილები მომეხსნა, არ მკერავს, რომ ტკივილის გარეშე სიცოცხლე შესაძლებელი იყო, რადგან არაფერი მშველია! ეხლა კი თქვენ ხართ ჩემი იმედი, დიდი მადლობა თქვენ! ჟუჟუნა ლოსაბერიძე. 81წ. ქ.თბილისი

ზეთი ჯივიცა ჩემზე ახლობელმა მიჩნია. მაქვს გლაუკომა, თვალის წნევა მაღალი მქონდა, ამის გარდა მაწუხებდა სახსრები და გულმძრავი. უკვე მივიღე 3 ფლაკონი, ზეთი კომპლექსურად მოქმედებს და ძალიან ეფექტურია. მკურნალობის შედეგად თვალის წნევა დაიწია, მომეხსნა სახსრების ტკივილები, გულმძრავ ადარ მაწუხებს (დიეტაზე ვიყავი) ეხლა კი ყველაფერს ცოტ-ცოტას ვჭამ და სიარულიც შემიმსუბუქდა, ვენები აღარ მაწუხებს. ნონა ბაკურაძე .75წ. რუსთავი.

როცა წავიკითხე გაზეთში ზეტი ჯივიცას შესახებ, არ დავიჯერებ, რომ ის იმდენად შედეგიანი შეიძლება ყოფილიყოს, მაინც შევიძინე და მიღება გადავწყვიტე. არტერიული წნევა და თავის ტკივილები მქონდა და ერთი თვის მკურნალობის შემდეგ თავის ტკივილებმა გამიარა და არტერიული წნევა დაიწია 120/70, რამდენიმე დღეა რაც წნევა არ გამოიძინა, ადრე კი ყოველდღე ვიზომავდი. დიდი მადლობა ასეთი შედეგიანი პროდუქციისათვის! ელიკო თოფურია. 76წ. ქ.თბილისი.


მაქვს ქრონიკული ბრონქიტი, ხშირი ხველა, მუდმივად ვარ წამლებზე. გაზეთში წავიკითხე თქვენი პროდუქციის შესახებ, მისი უნიკალური შემადგენლობა ძალიან მომიწონა, შევიძინე და დავიწყე მიღება. მალევე ვიგრძობე შეგება, სუნთქვა შემიმსუბუქდა, ხველამ გამიარა. დიდი მადლობა ზეთი ჯივიცას, ყველას ვურჩევ, რადგან ის ძალიან შედეგიანი აღმოჩნდა! ქურადიე ზ.70 წლის, ქ. ქუთაისი.

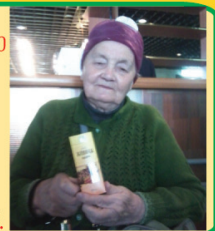
 პრობლემები მქონდა ნაღლის ბუმბუკზე, კუკუ-ნაწლავზე, მარჯვენა ტკივილები, პირის სიმწარე, მაღალი წნევები, არითმია, ტახიკარდია. ჰამის მერე ვიღებდი ფესტალს. მქონდა ასევე მარლაროვები სხეულზე, სხვადასხვა ადგილებში. ზეთი ჯივიცას შესახებ გაზეთში ჯანმრთელობის გვერდში წავიკითხე. მიღებდნენ ორ-სამ დღეში ვიგრძენი წვა ზუსტად იმ ადგილებში, სადაც მარილები მქონდა. მივხვდი რომ ეს იყო მარილების დამცვის და ნელნელა დაშლის დასაწყისი. მართალი აღმოჩნდა. ტკივილები თანდათან დამიამდა. თავს მსუბუქად ვგრძნობ. არითმია მოწესრიგდა. პირში სიმწარე მცირდება და ეს ყველაზე რამ თვინი კურსის მკურნალობის შემდეგ! **მადრაბე მარინა, 48 წლის, ბათუმი.**

 ბევრი რამ მაწუხებს, მათ შორის სახსრები, ოსტეოქონდროზი, უმილობა, თავის ტკივილები, მიჭირდა დგომა, თითქმის ვერ დავდიოდი. ჩავიტარე ზეთი ჯივიცას ორ თვინი მკურნალობის კურსი და შემძლია ვთქვა, რომ თავს შესანიშნავად ვგრძნობ, ხასიათი გამომიკეთდა, ენერჯია მომემატა, ძილი მომიწესრიგდა, მადა მომემატა, სახსრებ ტკივილებიც მომეხსნა, დიდი მადლობა თქვენს **ნინო ბოლქვაძე, 79წ. თბილისი.**




 მქონდა შემდეგი პრობლემები: მტკიოდა მუხლები, მიჭირდა მოძრაობა, ადგომა, კი. მქონდა ფეხის დაჭიმულობა. ფეხის თითებზე **მქონდა სოკო.** გაზეთში ამოვიკითხე თქვენი პროდუქციის შესახებ. გადავწყვიტე ჟივიცას შექმნა. ერთი ზოთისი მიღების შემდეგ შედეგი მაქვს. მუხლების ტკივილმა საგრძნობლად მიკლო. ვმობრძობ ბევრად თავისუფლად. გარეთაც გავდივარ. ზეთს გარედანაც ვისვამდი ფეხის თითებზე. სოკო უკვე აღარ მაქვს. დიდი მადლობა თქვენ! **მადარაშვილი ნელი, 70 წლის, თბილისი**


 აჩქარებულ გულსიცემა, წელის ტკივილები მაწუხებდა. მოძრაობა მიჭირდა. გამაშუქეს და დამიდგინდა ხერხემალზე თიაქარი. დამინიშნეს ოპერაცია, მაგრამ შემეშინდა და არ გავიკეთე. ამასთანავე მქონდა შარდის შეკავება, პროტრომბინმაგ ამიწია. მოკლედ აღარ ვიციდი რა შექნა. ამ დროს ჩემმა ახლობელმა მირჩია მიმეღო ზეთი ჯივიცა. 4 ფლაკონის მიღების შემდეგ თავს მშვენივრად ვგრძნობ. გულის რითმი დამირეგულირდა, თიაქარი შესამჩნევად დამიპატარავდა, პროტრომბინმა დამიწია, მოძრაობა შემიმსუბუქდა, ენერჯია მომემატა. მადლობა თქვენს კომპანიას და ზეთ ჯივიცას! **ელისო გუგავა 77წ.**



„პროფილი“-ს გამოშენა-გაყიდვა, აბრმთვე დაზვრიღვბითი კონსულტაცია მისი გამოყენების შესახებ ბაიბართივბა შიქვბ მისბართივბზმ.

- ქ. თბილისი, ბასტრიონის 22 30,** აპრილი, **1,2,3,4,6, 14,15,16,17,18,19,20** მაისი 15:00-დან 17:00-მდე
- ქ. თბილისი,** ვარკეთილი -3,2- მ/რ, სუხიშვილის ქუჩის ბოლოსკენილია თაქაიშვილის 1. (167 მარშუტის ბოლო ბანკეტბა, ავბრსის ავთიშის თბზზბ) **ყოვბლვ 10.00-20.00** საათამდე
- ქ. თბლზბი,** 26 მაისის ქ. 5, ჭბლრაპის სბსლი, ვბტბრბნბთბ სბსბსლმ **4,18** მაისი 11:00-დან 12:00-მდე
- ქ. რუსთბზი,** შ. ვბრტბვბს 13, ბი. ტბრბტბრბბ, სბლლ. ცბნტბრი "ბბო" **19** მაისი 12:00-დან 13:00-მდე
- ქ. ბბრბშუბი,** შ. რუსთბვბლის 24, რბსტბრბბნი "თბბბრი სბსლი" **6,20** მაისი 12:00-დან 13:00-მდე
- ქ. ბბთშბი,** ზბზბლბზვბილის 18, კვბლი კბლინბნის ქ. სბსტშბრბო "თბბო" **7,21** მაისი 11:00-დან 12:00-მდე
- ქ. ზბთბი,** 9 ბბრბლის ხბმბბნი 10 სბლრბსსზბზბლბო ცბნტბრი "ბბლშ" **7,21** მაისი 14:00-დან 15:00-მდე
- ქ. ზბზბიბი,** ბბმსბს ბბრბბს (კ/თ "ბბრბშბი") **7,21** მაისი 17:00-დან 18:00-მდე
- ქ. შბთბბბი,** კბსტბვბს ქ. 25, სბსტშბრბო "ლბბ" **8,22** მაისი 11:00-დან 12:00-მდე
- ქ. ბბრბი,** სბლბნბს ბბზბ. 26 სბსტშბრბო "ბბბრბბბ" (სბლბნბს სბს. ბუზ. ჴ06) **8,22** მაისი 16:00-დან 17:00-მდე
- ქ. ანბლცბბ,** კბსტბვბს 4/2 ბბრი "სტშბრბლ ნბბბბბ" (თ. ბბბბს ბბბბს შბბ ბბბბბბბბბბ) **9,23** მაისი 12:00-დან 13:00-მდე
- ქ. ბბბრბბბი,** შ. რუსთბვბლის 101 სბსტშბრბო "ბბბბბბ" (სბლბნბს) **9,23** მაისი 14:00-დან 15:00-მდე
- ქ. სბშუბბი,** კბსტბვბს 6, ბზთბბბბს კვბლი კბნბბბბბბბბბბს ჴ06 **9,23** მაისი 16:00-დან 17:00-მდე


 ჩემი მდგომარეობა ვფიქრობ განსაკუთრებულია. თითქმის 40 წელია მაწუხებს ფსორიაზი სახეზე და ხელებზე. ამ დროის განმავლობაში შეიძლება ითქვას უამრავი რამ ვცადე, მაგრამ უშედეგოდ. ბოლოს სინტომიცინის მალაშოს ვისვამდი, რომელმაც უფრო გამძლიზბნბ კბნი. ჟივიცას შესახებ გაზეთში ამოვიკითხე და გადავწყვიტე ესეც მეცადა. არ დაიჯერებთ მაგრამ ასეთ შედეგს მეც არ ველოდი. სახე და ხელები მომიუსუფთავდა. ქავილებიც არ მაქვს. ახლა ვაგრძელებ ჟივიცას მიღებას. უზომოდ მადლობელი ვარ თქვენი პროდუქციის! **ვბმბკბე გბვი, 72 წლის, თბილისი**


 გაზეთი ჯანმრთელობის გვერდი ზეთი ჯივიცას შესახებ შევიტყუე, მისი 100% ბუნებრივი შემადგენლობა ძალიან მომეწონა და მიღება დავიწყე. ბევრი რამ მაწუხებდა: ვენების ვარიკოზული დაავადება, სისხლ-მარღვბის მევიწროვება, არითმია (აჩქარებულ გულსიცემა), უმილობა, ნევროზი. ზეთი ჯივიცა ნამდვილად შედეგბბბბ აღმოჩნდა 3 ქბლის შემდეგ, შევბტყუე, რომ აჩქარებულ გულსიცემა და ქვედაკბდურბის შესუბება გამბბბბ, სისხლის მიმბტყუევა დამბრეგულირდა, ეხლბ დამე კბრბდა და მშვიდად მბბბბბ, აღზუნბბბბბბბ მომბსნბ და მბბბ დამბრეგულირბბ! ყვბლბ ვბრჩვე ზბთს ჟივიცას! **ბბბბ ბბრბლბვბ, 63წ. ქუთბბბი.**

ბბბბ ბბბბბბბბბ ბბლზბბი „პრბბბბი“

ბბლზბბი "პრბბბბი" ბბბბ "ბბბბბბბბს ჴბსბ: 32.80 ლბრი ბბბბბბბბბბბბ ბბ კბნბბბბბბბბბბბბბბბ: 29.80 ლბრი ბბბბბბბბ ბბბბბბბბ ქ. თბბბბბბ (ზბსლბკლბბბ ბრ ბბბბბბბბბ) ბბბბბბბბბბ ბბბბბბბბ - 2 "ბბბბბბბბ ბრ ჴბრბბბბბბბბბბ ბბბბბბბბბბბ. ბბბბბბბბბ ბბბბბბბბ ბბბბბბბბ კბნსულტბცბბ, სბსტბნბლბი სბრბბბბბბბბბბბბბბბ

ზბთბ "ბბბბბბ" ბბბბ "ბბბბბბბბს ჴბსბ: 31.60 ლბრი ბბბბბბბბბბბბ ბბ კბნბბბბბბბბბბბბბბბ: 28.60 ლბრი ბბბბბბბბ ბბბბბბბბ ქ. თბბბბბბ (ზბსლბკლბბბ ბრ ბბბბბბბბბ) ბბბბბბბბ კბრბბ - 3 "ბბბბბბბბ ბრ ჴბრბბბბბბბბბბ ბბბბბბბბბბბ. ბბბბბბბბბ ბბბბბბბბ ბბბბბბბბ კბნსულტბცბბ, სბსტბნბლბი სბრბბბბბბბბბბბბბბბ

 18 წელია უკვე, როგორც მაქვს ბრბბბბბბბბბ ბბბბბ, ტბბბბბბბ და ბრბბბბბბბბბბბბ. სბბბბბბბბ ბბბბბბბბბ, ბბბბბბბბბბბბ, ბბბბბბბბბბბბ, ბბბბბბბბბბბბ. გულმკერდის ბრბბბ. გაზეთბბბბბბ ჟბნმრბთბბბბბბს გვერბბი გბვიგე ზბთბ ჟივიცას ბბბბბზე. მბბბ შემბბბბბბბბბ ბბბბბბბბბ, ბს ხბმ ბუნებრბბბბ. მკურნბლბბბბს შემბბბბ გბბბბბბბბბბბ ბბბბბბბბბბბბ, ბბბბბბბბბბბბ ბბბბბბბბბ ბბბბ, გულბს რბბბბი და წნევა დამბრეგულირბბ. ულრბბბბ მბბბბბბბ! **მბლზბ ქბტბშვბბი 67წ. თბილისი.**

 წლების მბბბბლზე ბვბ ვბვიგე, მქონბბბ ქბლბბბბბბბბბბ და კბნკრბბბბბბბ. გული მაწუხებბბ, სბსხლ-მბრღვბბბ მქონბბბა შევიწროვებულბ. მქონბბბ ტკივილებბ კუჭბბბბბ ბბბბბბბბს ბბბბს ბრბბბ. ტკივილბს ჰბბბბბბბ შეტბბბბბბ ბბსბბბბ. სბსხლბ მბბბბბბბ ჟბნმრბთბბბბბბს გვერბბი სბბბბბბბ შევიტყუე ზბთს ჟივიცას შესახებ. მიღება დავიწყე და შედეგბბ მბბბბ. მომბსნბბ ტკივილებბ კუჭბბბბბ ბბბბ, გულიც ბბბ მბწუხებბ, სბსხლბს მბბბბბბბბ ბბბბბბბბბბბ! **ნბნბლი მბბბბბ 71 წ. ბბბბბბ.**

სბბბბბბბბბბბბ: www.apifito.net

571 22 98 98

არის თუ არა ორ იუმორისტს შორის დაპირისპირების მიზეზი პოლიტიკა

ხოდის დაიწყო, ხოგოხი გაღმავდა და ხითი დამთავხდა გიოხგი აფციანუხსა და ვანო ჯავახიშვილს შოხის უონფლიქტი



გიორგი აფციანუ



ვანო ჯავახიშვილი

კლანი აქვს შექმნილი და ის წყვეტს, „არუსთავი 2“-ის იუმორისტულ გადაცემებში ვინ იმუშავებს.

ვანო ჯავახიშვილი კოლეგის ბრალდებებს აბსურდულს უწოდებს და იმ მიზეზებზე ლაპარაკობს, რამაც მათ ურთიერთობაში ბზარი გააჩინა. როგორც ის ამბობს, მათ შორის უთანხმოება დიდი ხნის წინ, 2011 წლის დეკემბერში დაიწყო, როცა გიორგიმ „კომედი შოუს“ პროექტი „თქვენი შოუ“ მიითვისა.

ერთი სიტყვით, საქართველოში ყველაზე პოპულარულ ტელეიუმორისტებს შორის სკანდალური დაპირისპირება სახეზეა და კონფლიქტის მონაწილე ორივე მხარე თავ-თავის პოზიციაზე „სარკესთან“ საუბრობს.

გიოხგი: „თავის გახსენება ნებისმიერ ახსზე შემოიძლია ნებისმიერი ჰიოუქითი!“

გიოხგი აფციანუხი: „ახა მგონია, ჰხეზიდენეს იმის ასახევად ეყადოს, ჩემი ჰახოღია ჟობია თუ სხვიხი“

— გიორგი, უფრო ცხადი რომ გასდეს, რეალურად რა მოხდა, პირველ რიგში, გავითხარით, რატომ დაიწყო გადაცემა „თქვენი შოუ“

გიოხგი: „ახა მგონია, ხომელიმე ჰოლიტიკოსს ჩემთვის ცაბუ დაემო. ახის მგონია, ჰხეზიდენეს იმის ასახევად ეყადოს, ჩემი ჰახოღია ჟობია თუ სხვიხი. ეს იყო ვანო ჯავახიშვილის თვითონობა!“

მივეციტო. რა სკანდალი არ უნდოდა? ეს კითხვა დაუსვით ვანოს! თუ ყველაფერს ვიგონებ და ვცრუობ, რატომ უნდა ატეხილიყო სკანდალი?! რამდენიმე თვეში სარედაქციო თავისუფლება გაქრა და ავტომატურად — გადაცემაც.

— რატომ დაადო ტაბუ პრეზიდენტის პაროდიას?
— ვანო რასაც იტყვის, იმას აკეთებს. გეკითხებით, 21-ე საუკუნის ტელევიზორცეში ასეთი განუკითხობა რატომ უნდა ხდებოდეს? ვანო ინტერვიუებში ამბობს, ვითომ დაბოლმელი

ვარ იმის გამო, რომ არსზე ახალი პაროდისტი გამოჩნდა, რომელიც პრეზიდენტის პაროდის ასკეთებს. იმასაც ამბობს, ასეთი ამბის ატეხით ხალხს თავს ასხენებსო. თავის გახსენება ნებისმიერ არსზე შემოიძლია ნებისმიერი პროექტი! რაც შეეხება პაროდისტს, ის ერთი თვის წინ გამოჩნდა, ჩვენი კონფლიქტი კი არჩევენამდე დაიწყო. მიუხედავად იმისა, რომ ივანე ჯავახიშვილი ივანე ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მესამე კურსიდან გამოაგდეს, ელემენტარული მათემატიკა, მიმატება-გამოკლება მაინც უნდა იცოდეს, რომ 1 თვესა და 6 თვეს შორის დიდი განსხვავებაა.

— მთელი შემოქმედებითი გუნდა დაიწყო სამსახურის გარეშე?

— დიას და, გარდა ამისა, სად არის ნიკა გრიგოლია? დიას, ნიკა გრიგოლიაც ისე გაუშვეს სამსახურიდან, მიზეზი არ უთქვამთ. ჯავახიშვილს ეგონა, რომ ხელები დაიბანა, ყველაფერი დაწყნარდა, ამ თემის ამოტივტივებას არ ელოდა. ნიკას საქმე — არა, მაგრამ მას გიორგი აფციანურის საქმე ამოუტივტივდა. პირდაპირ გეუბნებით, რომ ამ დღეების შემდეგ მას ლიმილიანი სახე აღარ ექნება. შეიძლება ეკრანზე, კამერებისა და ჟურნალისტების წინაშე შეძლოს გაღიმება, მაგრამ მარტო რომ დარჩება იმ ადამიანებთან, ვისთან ერთადაც ეს ყველაფერი დაგეგმა, მერწმუნეთ, ველარ გაიღიმებს.

— სამსახურიდან გათავისუფლების მიზეზი არ გითხრეს, არაფერი აგისხნეს?

— არა, სრულ გაურკვევლობაში დამტოვეს.
— მაშინვე რატომ არ დაუსვით კითხვა და მიზეზები არ გაარკვეოთ?

— „კომედი გჯუფში“ ყველაზე დიდი ძალაუფლება ვანო ჯავახიშვილს აქვს, ეს ყველაფერი მისი მოწყობილია!..

— რაში უნდა დასჭირებოდა ვანოს ეკრანიდან თქვენი გაქრობა?
— არ ვიცი, ჩემი ეკრანიდან გაქრობა რატომ დასჭირდა, არგუმენტების გარეშე ლაპარაკს არ ვაპირებ.

— გადაცემა გავა თუ არა ეთერში, ამას არნის სელმდგანელობა წყვეტს ხოლმე. ჩნდება კითხვა, ვანო ჯავახიშვილმა როგორ შეძლო გადაცემის დასურვა?

— იუმორისტული გადაცემის ყოფნა-არყოფნას ვანო ჯავახიშვილი და „კომედი გჯუფი“ წყვეტენ. ფსიქოლოგებს ჰკითხეთ, მათ, ვისაც ადამიანების ამოცნობა შეუძლიათ. ინტერვიუს მიცემის დროს ვანო ჯავახიშვილი ძალიან ალელვებული იყო, ადამიანი მაშინ ნერვიულობს ასე, როცა რალაც დააშვა.

— თქვენი სიტყვებიდან ისე გამოდის, თითქოს ვანო ჯავახიშვილს „არუსთავი 2“-ზე იუმორის სფეროში თავისი კლანი ჰქონდეს.

— დიას, დიას, სწორედ ასეა!

— მაშინ ყველა, ვინც მის გვერდით მუშაობს, მისი კლანის წევრები ყოფილან.

— ამას ყველა მათგანზე ვერ ვიტყვი. იქ არიან ადამიანები, ვისაც დღემდე პატივს ვცემ და რაც მოხდა, იმაში ბრალი არ

მიუძღვით.

— ამ ყველაფერს პოლიტიკური სარჩულიც სომ არ ჰქონდა?
— არა, ეს ყველაფერი სასაცილოდ მეჩვენება, არა მგონია, რომელიმე პოლიტიკოსს ჩემთვის ტაბუ დაედო. არც ის მგონია, პრეზიდენტს იმის ასარჩევად ეცალოს, ჩემი პაროდია ჯობია თუ სხვისი. ეს იყო ვანო ჯავახიშვილის თვითნებობა!

ვანო ჯავახიშვილი: „გიოხის სუხს, ამ სკანდალით ხაღხს თავი შეახსენოს“

ყოფნა“ ვანო ჯავახიშვილი ირწმუნება, რომ „თქვენი შოუს“ დახურვის მიზეზი მხოლოდ და მხოლოდ მისი დაბალი რეიტინგი იყო. „სარკესთან“ ის ამ უსიამოვნო ამბის დეტალებზე საუბრობს.

— ვანო, რას უბახუხებთ გიორგი აფციაურის ბრალდებებს, რომ ის სამსახურიდან უსამართლოდ დაითხოვეთ, რომ პრეზიდენტ სააკაშვილის პაროდიის გაკეთება აუკრძალეთ?

— შეგიძლიათ გადაამოწმოთ, რომ გიორგი აფციაური ჩვენი გუნდიდან 2011 წლის დეკემბერში წავიდა, მაშინ, როცა სატელევიზიო სეზონი დამთავრდა. „თქვენი შოუს“, რომელიც „კომედი ჯგუფმა“ ერთობლივად გავაკეთეთ, გიორგიმ თავისი ხრიკებით, დირექტორთან სიარულით წაგვართვა, შეიცვალა ოფისი და თავისი გუნდი ცალკე გაიყვანა. კიდევ ერთხელ ვამბობ, ეს ხდებოდა 2011 წლის დეკემბერში! ახლა თქვენ მითხარით, რანაირად შემძლო, გიორგი აფციაურისთვის მიხეილ სააკაშვილის პაროდიის გაკეთება ამეკრძალა?

— ის ამბობს, რომ „რუსთავი 2“-ზე კლანი გაქვთ და იუმორისტულად გადაცემებში ყველაფერს ერთბაშად წყვეტთ.

— ჩვენი გუნდი მეგობრებისგან შედგება. რა კლანი! მაფია გვაქვს თუ რა გვაქვს, გამაგებინეთ! არანაირი კლანი არ არსებობს. ჩვენ ვმუშაობთ გუნდური პრინციპით, გვაქვს ძალიან მაღალი დონის დისციპლინა და ერთმანეთს დიდ პატივს ვცემთ. გიორგი აფციაურს სხვა ტელეკომპანიაში უნდა მუშაობის დანყება. მას სჩვევია მსგავსი ტიპის სკანდალები. ამისთვის თავის გადაცემაშიც ხშირად მიუმართავს, პრომოებში ატრიალებდა, რომ ხალხს ეყურებინა მისთვის.

ეს არის ბოროტება, ტყუილი და აფერისტობა! ის ჩვენი გუნდიდან წავიდა, მაგრამ დარჩა არსზე. ჩვენ არანაირი უფლება არ გვქონდა, მის პროექტთან დაკავშირებით თუნდაც რაღაც შენიშვნა მიგვეცა.

2012 წელს მან ცალკე დაიწყო გადაცემის კეთება. მე შემიძლია ამოგიღოთ რეიტინგები და განახოთ, მაშინ, როდესაც სეზონი იხურებოდა, „თქვენი შოუს“ რეიტინგი 8 პროცენტზე იყო დასული. ამიტომ დირექტორთა საბჭომ, რომელშიც ჩვენ არ შევდივართ, ამ პროექტის დახურვა გადაწყვი-

ვანო: „2011 წლის დეკემბერში შედეგად გიოხი აფციაურისთვის ხმა ახ გამიცია, ხაღხან ძალიან ცუდად მოიქცა, ჰიოუქტი ნაგვახთვა, ცუდი ნაბიჯი გადადგა. დამოუკიდებლად დაიწყო კეთება. ხოგოხ ფიქობით, მან ამით გუნდური მუშაობის ჰინციპი ახ დაახლივა?“

გიორგი აფციაური და სალიტა ჩუბინიძე: „ჩვენი შვილი გვემალება, არ უნდა, სქესი გაგვიფხილოს“



სიმალურ ყურადღებას უთმობს და ანებივრებს. როგორი ორსულობა აქვს სალიტას, რას ითხოვს ქმრისგან და აცნობიერებს თუ არა ახალგაზრდა წყვილი, რა მნიშვნელოვანი მისია ეკისრებათ, ამის შესახებ „სარკეს“ თავად უამბობენ.

33. 71

ტა. მეტი არაფერი მომხდარა. ჩვენ ძალიან ბევრი პროექტი დაგვიხურავს — „ქლაბ შოუს“, „სიცილის ზონა“, „ალუბლების ქუჩა 12“, რადგან რეიტინგი არ ჰქონდათ. ეს ტელეზაზარზე ჩვეულებრივი მოვლენაა. ისე არ ხდება, რომ ვიღაცამ ვიღაცას უბრძანა, პროექტი დაეხურა.

— გიორგი ამბობს, რომ მთელი შემოქმედებითი გუნდი დაითხოვეთ სამსახურიდან, ნიკა გრიგოლიაც გაასხენა, რომელიც თითქოსდა თქვენ გაუშეოთ არსიდან და გათავისუფლებს მისთვის კი არ უთხარით.

— რა სისულელეა! ნიკა გრიგოლია ჩემი ყველაზე ახლო მეგობარია, წლებია, ერთად მოვდივართ. მე ვიყავი პირველი, ვისაც არ უნდოდა, ნიკას სამსახური დაეტოვებინა. ჩვენთან დისციპლინა მაღალ დონეზეა, ეს ყველაფერი მკაცრად მოეთხოვება... ნიკას არხიდან წასვლა პოლიტიკურ ნაბიჯებს არანაირად უკავშირდება, ჩვენ არ ვერვით პოლიტიკაში, პოლიტიკურ თემებთან შეხებაც კი არ გვაქვს. თქვენ „სარკეში“ ხომ მუშაობთ? თქვენთან ერთად ხომ ბევრი ადამიანი მუშაობს? ალბათ ბევრი მოდის, მიდის, ვიღაცას სხვა პირობები უფრო მოსწონს. ეს ჩვეულებრივი მომენტია. „თქვენი შოუს“ დახურვა შეეძლო მხოლოდ და მხოლოდ არხის დირექტორს! მე შემიძლია, „საქართველოს ვარსკვლავი“ დავხურო? რა თქმა უნდა, არა!

ჩვენ გვაქვს კომედიური გადაცემების რედაქცია, გვაქვს ჩვენი უფლებები არსზე და მეტი არაფერი.

— მაშინ რაში დასჭირდა გიორგი აფციაურს თქვენი დადანიშნულება?

— გიორგი აფციაურის არსებობა ხალხმა მიივიწყა. როგორ ივიწყებს ბევრ ცნობილ სახეს მაყურებელი?! როდესაც ეკრანზე არ ჩანხარ, სამი თვის შემდეგ ადამიანები გივიწყებენ. მას უნდა, რომელიმე არხზე დაიწყო მუშაობა და ასეთი სისულელით ცდილობს, ხალხს თავი შეახსენოს. დაჩაგრულის პოზიციაში სურს ყოფნა, რომ ხალხმა ისევ რაღაცნაირად შეიყვაროს.

ვანო: „თქვენი შოუს“ ჩიტიინგი 8 პროცენტზე იყო დასული. ამიტომ დიხეკოხთა საბჭომ, ხომელმაც ჩვენ ახ შევივხით, ამ ჰიოუქტის დახეხვა გადაწყვიტა. ეს ტელეზაზახზე ჩვეულებრივი მოვლენაა.“

— ესე იგი თქვენ მისთვის პრეზიდენტის პაროდიის გაკეთება არ აგიკრძალავთ?

— გიორგი აფციაური არხიდან რომ წავიდა, ჩვენ ახალი პაროდიისტი ძებნა დავიწყეთ, ძალიან დიდი კასტინგი ჩავატარეთ. არავინ მოგვწონდა, რადგან კარგი პაროდიისტი გვყავდა გიორგი აფციაურის სახით. ბოლოს კი ინტერნეტით ვიპოვეთ ქართლოს ნატროშვილი, მოგვეწონა, მოვეყვანეთ და პირდაპირ გავუშვეთ ეთერში. თუ სააკაშვილის პაროდიისტი არ გვიწოდოდა, მაშინ რატომ მივიღებდით ქართლოს ნატროშვილს?!

გიორგი იმდენად უნამუსოა, რომ ტყუილის თქმის არ რცხვენია! ამბობს, თითქოს არჩვენებამდე ცოტა ხნით ადრე მივედი და ვუთხარი, პრეზიდენტის პაროდიას ტაბუ დაადეთ. რა სისულელეა! რაც ჩვენი გუნდიდან წავიდა, მას შემდეგ გიორგი აფციაურს არ დავლაპარაკებოვარ.

— ვასაგება, რომ სამსახურში უთანხმოება გქონდათ, მაგრამ პაროდიულად ურთიერთობის შენარჩუნება არ შეიძლება → 10

ბოდა?

— 2011 წლის დეკემბრის შემდეგ გიორგი აფციაურისთვის ხმა არ გამოიცია, რადგან ძალიან ცუდად მოიქცა, პროექტი წაგვართვა, ცუდი ნაბიჯი გადადგა. დამოუკიდებლად დაიწყო კეთება. როგორ ფიქრობთ, მან ამით გუნდური მუშაობის პრინციპი არ დაარღვია? მეგობრისგან ასეთი საქციელი საწყენი იყო, ამის გამო გული მქონდა ნატყენი. ჩემი და ალექო მალხაზიშვილის დამსახურება იყო, რომ გიორგი აფციაური „რუსთავი 2“-ზე მუშაობდა. ხუთჯერ შევედი დირექტორთან, რომ გიორგი მიგველო სამსახურში. მეორე იყო ლევან კვარაცხელია, არხის ხელმძღვანელობას მისი სამსახურში აყვანაც ვთხოვეთ.

— თვლით, რომ ისინი უმაღლრად მოგექცნენ?

— ეს იმ შრომის და სიკეთის დაუფასებლობაა, რაც გათვალისწინებულია ახლა ალბათ გიორგის „მაესტროზე“ ან სხვა რომელიმე არხზე უნდა პროექტის მიტანა და ასეთი აბსურდით აპირებს თავისი საქმის გაკეთებას.

— კონკრეტულად თქვენი სახელის და გვარის დასახელება რაში დასჭირდა? სხვა კულუბა რატომ არ დაასახელა?

— ეს იმაში დასჭირდა, რომ სატელევიზიო იუმორისტულ ბანარზე ერთ-ერთი სოლო ფიგურა მე ვარ. მან „კომედი შოუს“ მთლიან გუნდზე იმიტომ არ ილაპარაკა, რომ ძალიან გლობალური და დაუჯერებელი იქნებოდა. „კომედი ჯგუფს“ ჰყავს 11 კაციანი ბორდი და გადაწყვეტილებას ყველა ერთხმად ვიღებთ. ამ ბორდში არანაირი უპირატესობა არ მაქვს. ვინც კარგად იქცევა, რჩება სამსახურში, ვინც — არა, მიდის.

— გიორგი აფციაური არ იქცეოდა კარგად?

— გიორგი აფციაური ძალიან ცუდად მოიქცა! ჩვენ ყველანაირ სკანდალს მოვერიდეთ. გადაცემის ფორმატი ჩვენ გავაკეთეთ, შევფუთეთ, გრაფიკა, სახელი მოვიფიქრეთ, წამყვანები მივეციით, სტუდიაც დავუთმეთ, დირექტორიც დავითანხმეთ, რომ ეს პროექტი ეთერში გასულიყო. ეს მოხდა 2011 წლის სექტემბერში. ზუსტად ჩვენ თვეში კი კაცმა თქვა, რომ ჩვენ შემოქმედებით თავისუფლებას არ ვაძლევდით და ცალკე უნდა გასულიყო. ის რომ ცალკე გავიდა, ამ გადაცემას ჩვენი სცენარისტთა გუნდი მოვაშორეთ. ამიტომაც „თქვენი შოუს-თვის“ კარგი ხუმრობები აღარ იწერებოდა, მისმა რეიტინგმა ძალიან დაიწია და პროექტი დაიხურა. ეს არის სიმართლე და ამაში საინტრიგო არაფერია.

✓ ლანა კიკნაძე

რის უსაღ დაუჯდა გამარჯვება რუსკა მაყაშვილს

„მე და გიორგის ერთმანეთი აღარ გვიყვარდა და მოჩნა!“

მსახიობი რუსკა მაყაშვილი შეყვარებულთან დაშორების შემდეგ თავ-ფეხიანად საქმეში გადაეშვა. დაკავებულია სპექტაკლებში, მიჰყავს ორი ტელეშოუ, იღებენ ფილმებში, რეკლამებში. თვლის, რომ ამ ეტაპზე ეს ყველაფერი მისი ბედნიერებისთვის სრულიად საკმარისია. მათ, ვისაც ჰგონიათ, რუსკა სევდიანი გახდა, პასუხობს, რომ ისევ მხიარული, ოპტიმისტი და ენერგიით სავსეა. ვისაც მისი მარტოობა აღარ ადებს, მისთვისაც აქვს პასუხი — ძალიან ბედნიერია! ზაფხულის გემ-მეზივებზე უკვე დაანყო — ბათუმში წავა, სადაც ბინა ელოდება, რომელიც პროექტში „ცეკვავენ ვარსკვლავები“ პრინადა მიიღო.

— რუსკა, სანამ პროექტი „ცეკვავენ ვარსკვლავები“ დაიწყებოდა, „სარკისთან“ განაცხადეთ, დაიფიქრეთ, რომ კარგად ვცნობოთ სინამდვილეში კი ყველაზე უკეთესად ცეკვაუდით. პროექტის თქვენი გამარჯვებით დასრულდა. ესე იგი თავი წინასწარ დაიზღვევით?

— ამ პროექტის პარალელურად რუსთაველის თეატრში რეპეტიციები მქონდა, თან ვიღო „ცელკი ბავშვების“ და რეკლამის გადაღებებიც დაემთხვა. პროექტისთვის ყოველდღიური ვარჯიში იყო საჭირო. მოკლედ, ძალიან რთული პერიოდი გვიარდა. ისეთი შემთხვევაც ყოფილა, როდესაც ხუთი დღე საერთოდ არ მეძინა. ვხვდებოდი, რომ ფიზიკურად ვერ ვასწრებდი. ეს ყველაფერი ასე რომ არ დამთხვეოდა ერთმანეთს, ცეკვაში უკეთეს შედეგს ვაჩვენებდი. რეალურად ბოლო ხუთ შოუში ერთ დღეში ნასწავლი ცეკვებით გამოვედი.

— ერთდროულად აბდენი საქმის საკუთებლად ენერჯის სდე პოულობით?

— ბოლოს უკვე ყველაფრის ხალისი დავკარგე. დღე და ღამე გადაბმულად ვმუშაობდი, ღამე ფილმის გადაღებები იყო, დღისით — ვარჯიში, რეპეტიციები. ყავა არასდროს დამილევიდა და მაშინ უამრავი ყავა, ენერგეტიკული სასმელი მივიღე, რომ ენერჯია მქონოდა. მეხუთე დღეს გადაღებაზე გავითიშე, ძლივს მომასულიერეს. როცა აღამიანს რაღაცის მოსწრება გინდა, აუცილებლად შეძლებ. საბოლოოდ ისე გამოვიდა, რომ ყველაფერი მოვასწარი.

— ანუ გამარჯვებისთვის ყოველმხიზუნარზე უნდა მიგეღწიათ?

— გამარჯვება იდეაფიქსად მექცა. მინდოდა, ჩემი თავისთვის დამემტკიცებინა, რომ ეს შემქმლო. ცხოვრებაში არაფერი მომიგია. გავიმარჯვე და ამით საკუთარ თავს დავემტკიცე, რომ შრომად უსადგება. ჩემი თავი დავვარწმუნე, რომ რალაცეები შემიძლია. არც პრინს და არც სხვა რამეს ჩემთვის მნიშვნელობა არ ჰქონდა, მოგება მინდოდა და ძალიან მიხარია, რომ ეს სურვილი დავიკმაყოფილე.

— მისწინს მისაღწევად ყოველთვის ასე უსუბოვრად იბრძობთ?

— როცა რალაც მინდა, ვცდილობ, ის მქონდეს. როდესაც მართლა სულით და გულით გინდა რალაც, ყოველთვის სრულდება. ამ ყველაფერში რალაცნაირი მაგიაა, თუ ჩანაფიქრი არ გამოდის, ე.ი. საკმარისად არ გინდა. ისიც უნდა იცოდეთ, რომ მიზნამდე მეორე დღესვე ვერ

მიხვალ. უნდა დაელოდო და აუცილებლად ყველაფერი გამოვა.

— ამას ძლიერი ნებისყოფა და მთიმინება სჭირდება.

— მე რალაცეებში მაქვს ნებისყოფა, რალაცეებში — არა. რაც ჩემს პროფესიას შეეხება, ძალიან დიდ ნებისყოფას ვიჩენ და ნელ-ნელა მივდივარ მიზნისკენ.

— კონკურსში მონაწილეობის სურვილი კიდევ სიმარტომ?

— არა, რა საჭიროა კიდევ კონკურსში მონაწილეობა, ერთიც საკმარისი იყო. ისედაც უკვე ყველაზე მე ვარ, დიდი დობით ვჩანვარ.

კონკურსის პირობებს მეტს ველო ვაფუძლებ. ძალიან ვინერვიულე, ისტერიკაში ვიყავი. ბოლოს უკვე მეგონა, რომ მთელი ცხოვრება უნდა მეცეკვა. მეტი ნერვიულობა აღარ შემიძლია!

— რაც შეეხება პრინსს, დასრულებულა თქვენი ბინა ბათუმში თუ ვერ ისევ შენების პროცესშია?

— ჩემი ბინა დასრულებულია, მშენებელი სახლია. მეშვიდე სართულზეა, ზღვის ხედი. ახლა ბათუმში ჩემს ჩასვლას ელოდებიან, ბინაში ტიხრები უნდა გააკეთონ. მე რე მეგობრებთან ერთად ზაფხულობით დასასვენებლად

სმირად ჩავალ.

— თითარ ტატიშვილის შოუსი თანწამყვანად თავს როგარ გინობთ?

— საზღვარგარეთ ანალოგიურ შოუში ჩემნაირი ტიპი ჰყავთ თანწამყვანად, ოღონდ ის ბიჭია. დათო გოგინაშვილმა შემომთავაზა, ვცადოთ, თუ გამოვა და ხალხი აიატაცებს, თანწამყვანი იყავი. აიტაცა კი არა, მას შემდეგ, რაც ტატიშვილის შოუში შევედი, რეიტინგს სულ ვიგებთ. მე და თითარს ყველაფერი იმპროვიზაციაზე გვაქვს აწყობილი, კარგად ვერთობით და ვემაიმუნობთ. ალბათ მაყურებელს სწორედ ჩემი და აშხელა კაცის მაიმუნობა მოსწონს.

— პროექტის „ცეკვავენ ვარსკვლავები“ პარალელის სეზონის დასრულების შემდეგ სადაც თქვენ წამყვანი იყავით, თქვით ეს საქმე არ გამოიხედავია. მუარედ რატომ ვარისკეთ, როგარ დათანხმდით „ახალი ხმის“ წამყვანობას?

— დიას, გითხარით, არანაირ შოუს არ ნავიყვან-მეთქი, მაგრამ მერე გადავიფიქრე. მაშინ ისეთი დაღლილი ვიყავი, ვამბობდი, წამყვანად ვერასოდეს მიხილავთ-მეთქი. ახლა ძალიან მინდა, ჩემი თავი ისევ გამოვიტადო და ვნახო, ასეთი დიდი შოუების წაყვანა რამდენად შემიძლია. უფრო მეტად იმიტომ დავთანხმდი, რომ მონაწილეები ბავშვები არიან. ძალიან ნიჭიერი თათბა მოდის. თითოეული,



„მე და თითარს ყველაფერი იმპროვიზაციაზე გვაქვს აწყობილი, კარგად ვერთობით და ვემაიმუნობთ. ალბათ მაყურებელს სწორედ ჩემი და აშხელა კაცის მაიმუნობა მოსწონს.“

ვინც ბრმა კასტინგიდან შემდეგ ტურში გადავიდა, ჩემი გული და სულია, ახლობლები გახდნენ. ძალიან მიყვარს კარგ, ზრდილობიან ბავშვებთან კონტაქტი.

— **ახლა როგორ მიყვარს წამყვანი როლსა მაყაჟი?**

— ახლა აღარ ვწვრივობ, რაც მაშინ ძალიან მიშლიდა ხელს. კამერასთან მუშაობას მიწვეული ვიყავი, მაგრამ წამყვანობა სხვა რაღაც არის. ახლა უკვე სცენაზე თავისუფლად ვდგავარ და იმაზე ფიქრი არ მჭირდება, რა ვთქვა, გადაცემა იმპროვიზაციით მიმყავს, თუმცა ჩემს თავს დადებითად არასოდეს ვაფასებ. ვინც საკუთარ თავს სულ დადებითად აფასებს, ჩემი აზრით, მისი წამყვე ცუდადაა. ამჯერად როგორ გამოვდის წამყვანობა, ეს მაყურებელმა შეაფასოს.

— **მსახიობი ბუქის ხედზე გადას, როცა ტელეკონსტრუქციის სწორად ჩნდება. თქვენ არ გეშინათ, რომ შეიძლება მათგან დაგეგმონ?**

— არ მინდა, ჩემზე თქვან, ყველგან ეს არის. სწორედ ამიტომ ინტერვიუებზეც ხშირად ვამბობ უარს.

— **თეატრში ახალ სპექტაკლზე მუშაობთ?**

— თეატრში ძველი სპექტაკლები მიდის. სპექტაკლი „ფსიქოზი“ რამდენიმე ფესტივალზეა მიწვეული და გასტროლები იგეგმება. თეატრის მხრივ, ყველაფერი სტაბილურადაა. ჯერჯერობით ალბათ ახალ პიესაზე არ დავინყებთ მუშაობას, მალე შევებულება დაიწყება და ვეღარ მოესწრება.

— **საქმის მდგომარეობა ცხოვრებისთვის დრო ისე არ გრძობთ?**

— იმ პერიოდთან შედარებით, როდესაც „ცეკვავენ ვარსკვლავები“ გადიოდა, ძალიან ბევრი დრო მაქვს. შეიძლება ითქვას, რომ ჩიტივით თავისუფალი ვარ. ისეთი არაფერი ხდება — მეგობრები და გართობა, რაც ძალიან მონატრებული მქონდა.

— **რატომ ამბობენ, როცა დასასრული ვახდის და ცოტა სევდიანი გახდება?**

— მართლა ასე ამბობენ?! რას ლაპარაკობთ, რუსკა სევდიანი კი არა, ძალიან მაგარ ხასიათზეა. არ ვიცი, ამას ვინ ამბობს. ვერ გეტყვით, დასერიოზულდი თუ არა, სევდა კი ნამდვილად არ დამყვება. იმასაც კი ვამბობ, რომ 2012 წელი ისე მაგარად დამთავრდა და 2013 ისე ბედნიერად დაიწყო, ძალიან მეშინია, რამე ცუდი არ მოხდეს. ჩემს ცხოვრებაში ყველაფერი კარგადაა, მშვიდად ვარ და ალბათ ამას ემახიან დასერიოზულებას. ასე სრულყოფილად კარგად ძალიან დიდი ხანია აღარ ვყოფილვარ.

— **რატომ, რამე ცვლილებებ?**

— კი, ძალიან ბევრი რამე. შეხედულებები შემეცვალა. ადრე ბევრ ისეთ რაღაცაზე მეშლებოდა ნერვები, რაც სინამდვილეში არ იყო გასაბრაზებელი. ხშირად კონფლიქტამდე მივდიოდი, თუნდაც ჩემს მეგობრებთან. ადამიანთან არც ისე მნიშვნელოვანი რამის გამო შეიძლებოდა სერიოზული უთანხმოება მომსვლოდა. ახლა ვხვდები, რომ მაშინ პატარა ვიყავი და ბევრ რამეს ვერ ვხვდებოდი. მერე რა, რომ ორი წლის წინ 24 წლის ვიყავი. თითქოს დიდი განსხვავება არაა, მაგრამ მაშინ სხვანაირად ვაზროვნებდი. ყოველ წელს ვხვდები, რომ ვიზრდები. რაზეც ვხვდები მემსობოდა, ახლა იმაზე მეცინება. როცა ადამიანი მშვიდად არის და საკუთარ თავში დარწმუნებულია, მაშინ ძალიან კარგადაა. ბევრი ისეთი რამე შევიძინე, რაც ადრე არ მქონდა, საკუთარი თავის რწმენა გამიჩნდა. ზუსტად ვიცი, რას შევძლებ და რას — ვერა. თავდაჯერებაში ის არ იგულისხმება, რომ

ყველაფრის გაკეთება შემიძლია. უბრალოდ სწორად ვსაზღვრავ, რა შემიძლია და რა — არა, ვის ვუთხარ და ვის — ვერა.

— **თქვენს გაგება ილია?**

— ჩემი გაგება ძალიან რთულია. საკმაოდ რთული ხასიათი მაქვს.

— **ეს რითი გამოისახება?**

— პირად ურთიერთობებში ყველაზე რთული ვარ, თუმცა ადამიანებისგან ადრე უფრო მეტს ვითხოვდი, ვიდრე დღეს. ჩემი აზრით, მარტივი ადამიანები უინტერესოები არიან... ბევრს ვფიქრობ, ზოგჯერ იმდენსაც კი, რომ ვიღლები. ფიქრიდან ფიქრებში გადავდივარ. ეს არ ნიშნავს, რომ რთული ვარ? იმის მა-

გივრად, რომ პირდაპირ ვიმოქმედო, იმდენს ვფიქრობ, ტვინი მეხდება!

— **მაგრამ დაუფიქრებლად რამ მადილი გადაწყვეტილებები, სომ უცდელად შეცდო?**

— რამდენჯერაც გინდათ, იმდენჯერ მიმიღია დაუფიქრებლად გადაწყვეტილება და რამდენჯერაც გინდათ, იმდენჯერ შევმცდარვარ. ემოციური ვარ და ეს ემოციები მაშინ მიტევს, როდესაც საჭირო არაა და რაღაც სისულელეებს ვამბობ. როცა საჭიროა, ემოციები აყვებ, მაშინ იმდენს ვფიქრობ, ტვინს ვიბურღავ. არადა ამდენი ფიქრი საჭირო არ არის მაშინ, როცა ყველაფერი კარგადაა. ახლა თქვენ შეგიძლიათ თქვათ, რომ რთული არ ვარ? როგორ არ ვარ!

— **მართალია, პირად ცხოვრებაზე არ ლაპარაკობთ, მაგრამ მაინც ვითხანთ. თქვენს და გიორგის ფილმის ურთიერთობის დამთავრებას იმხანაც სომ არ შეუწყობ სელი, რომ ყველა თქვენს ამბავს განხილავდ?**

— როდესაც შენ მიმართ ინტერესია, ყოველთვის რაღაცეებს იგონებენ. გიორგის რომ თავი დავანებოთ, მარტოც ვიყავი და მაშინაც დაინტერესდა ლაპარაკი, საწყალი რუსკა მარტოა და, ვაიმე, რა ეშვებოდა. ეს სისულელები მესმოდა მაშინ, როდესაც მარტოც ძალიან კარგად ვგრძობდი თავს. ვილაცა რაღაცას იტყვის და ჭორიც ვრცელდება... ვერ ვიტყვი, რომ ჩვენს ურთიერთობას რაღაცამ შეუშალა ხელი, პირდაპირ გეტყვით, ერთმანეთი აღარ გაცივარდა და მორჩა! როდესაც ორ ადამიანს ერთმანეთი უყვარს, იქ არავფრია ხელისშემშლელი და ყველაფერს ევალებიან, მაგრამ, როცა აღარ გიყვარს, ყველაფერი დამთავრებულია.

— **საკუთარ თავზე ჭორების მოსმენას შეეშობ?**

— ისეთი ადამიანი ვარ, რომ ყველანაირ სუპრობზე შემიძლია გამეცინოს, ჩემი მეგობრებიც ყველაფერზე მეხუმრებიან, მაგრამ საკუთარ თავზე სისულელების მოსმენას ვერაფრით ვეგუებ. ამიტომ სულ ვცდილობ, ჩემი სიმართლე ვამტკიცო. დედაჩემმა მითხრა, რა საჭიროა შენი სიმართლის მტკიცებო და მართლაც ასეა.

არსებობენ ძალიან ბოროტი ადამიანები,

რომლებიც ჩემ გვერდით არიან, ჩემს ახლობლებად მოაქვთ თავი, ვითომ ძალიან ვუყვარვარ, სინამდვილეში კი სწორედ ისინი მივრცელებენ ბოროტ ხმებს.

— **საკუთარ თავზე რა ისტორიების მოსმენას გიწვევთ?**

— თუნდაც ის, რომ 68-ჯერ მომტყვეს ფეხი და ერთხელაც შეიძლება მართლა მომტყვეს. მერე ხელი მომტყვეს, მერე ცხვირის ოპერაცია გამიკეთეს, ტური დამიბერეს, გამათხოვეს, დამამორეს... თავადაც ვერ ვხვდები, საიდან მოდის ამდენი ფანტაზია. ამ ყველაფერმა მთელი ჩემი ნერვები წაიღო და ახლა უკვე აღარ მაინტერესებს. სხვათა შორის, უკვე დიდი ხანია, ჩემს თავზე ახალი ჭორი აღარ გამიგია. ალბათ მიხვდნენ, რომ აზრი არ აქვს.

— **სიყვარული ან დამარცხებულია გიგრიძისათ თავი?**

— არა, რამიზანიც დამისახავს, ყოველთვის ბოლომდე მივსულვარ. იმედი არც მეგობრებში გამცრუებია და არც პირადში.

— **არც თეატრში?**

— იცით, რატომ რჩებიან მსახიობები იმედაცრუებულნი? იმიტომ, რომ იდეა-ფიქსად აქვთ რაღაც როლები და ამბობენ, ეს ჩემი უნდა გახდეს. სპექტაკლში თუ არ გამანაწილეს, ჩემთვის ეს ტრაგედია არ არის. ნერვიც კი არ მიტოვდება, თუ ჩემს სახელს და გვარს არ ვკითხულობ. ძალიან უცნაურია, ბევრ მსახიობს არ სჯერა, რომ ასეა, მაგრამ რა გუნა, ამის გამო ნერვები არ მემულება. მეც გამანაწილდა ჯანსაღი ამბიციები, მაგრამ ყველგან საკუთარ თავს არ ვხედავ, სულაც არ ვთვლი, რომ ყველგან მე უნდა ვიყო.

— **პირად ცხოვრებაში არის სასილ?**

— პირად ცხოვრებაზე არ ვსაუბრობ.

— **ანუ არ გეცხვით, მართლ ხართ თუ თქვენ გვერდით ვინმე?**

— არა.

— **ამ თემას ტაბუ რატომ დაადეთ?**

— იმიტომ, რომ ეს ჩემი პირადი ცხოვრებაა. ყველგან

და ყოველთვის ყურადღების ცენტრში ვარ და აღარ მინდა, კიდევ ჩემს პირადზე ილაპარაკონ. თუ ვინმეს მართლა აინტერესებს, დაე, დარჩეს ინტერესის თემად ეს საკითხი. ასე უბრალოდ გავილივ.

— **დამიბა თქვენი ბუნებრივი ნიშანია?**

— ძალიან ბედნიერი ვარ.

✓ **ქეთი დინიშვილი**



„ახლობლები ძალიან ბოროტი ადამიანები, ხომლებიც ჩემ გვერდით არიან, ჩემს ახლობლებად მოაქვთ თავი, ვითომ ძალიან ვუყვარვარ, სინამდვილეში კი სწორედ ისინი მივრცელებენ ბოროტ ხმებს.“

მამაკაცებისთვის!
სქესობრივი სისუსტის, პროსტატის დაავადებების: პროსტატიტის, ადენომის, შარდვის პრობლემების (ხშირი შარდვა, შეკავება, შეუკავებლობა, წვა, ჭკვილი, ტკივილი), ვირუსული და მიკრობული დაინფიცირების მკურნალობა. ასევე, ალკოჰოლიზმისა და ნარკომანიისგან სწრაფი გათავისუფლება, დამოკიდებულების მოხსნა, ნევროზების, დეპრესიის, შიშების, უძილობის მკურნალობა; ორგანიზმის განმეხრედე უჯრედულ დონეზე მცენარეული პრეპარატებით, უკუჩვენებისა და გვერდითი მოვლენების გარეშე, შედეგი და ანონიმურობა 100%-იანია.
ეპიდი ქალაქი გიორგი
☎ 514-246-446, 218-48-99

„ჩემი ბიძაშვილის საქმროსთან წარსულში სარეცელი მაყავშირებდა“

სამაღლა ვერავის ვუბნები, გული როგორ მტკივა. ყველას წინაშე ვთამაშობ, რომ თითქოს მნიშვნელოვანი არაფერი ხდება. ვიცინი, სხვაზე მეტად ვმხიარულობ, არადა ჩემს გულში ნამდვილი ჯოჯოხეთი ტრიალებს.

მიყვარდა კაცი, რომლის იქითაც აღარ მეგონა, სამყარო თუ არსებობდა. მთელი არსებით მისი ვიყავი. მეგონა, რომ მთელი ცხოვრება ერთად ვიქნებოდით. ჩვენ სარეცელიც გვაერთიანებდა. ყველაფერს მოვიფიქრებდი, გარდა იმისა, რომ ერთმანეთს დავშორდებოდით, მაგრამ...

ჩვენ შორის ერთი ქალი ჩადგა და ეს დედამისი იყო. მან რატომღაც ამითვალწუნა. ჩემს მეგობრებს ურეკავდა და ჩვენს ურთიერთობაზე ათას სისაძაგლეს ეუბნებოდა. მერე ისიც მოახერხა, რომ თავისი შვილი ჩემ წინააღმდეგ განაწყო. მომიგონა, რომ მე ვილატ ბიჭთან ერთად მნახა, რომელსაც თურმე ვეზუტებოდი და ვკოცნიდი. ჩემმა შეყვარებულმა დედას უფრო დაუჯერა, ვიდრე მე და ერთმანეთს დავშორდით. რასაკვირველია, ეს არ ყოფილა ერთადერთი მიზეზი, ამას წინ ბევრი სხვა რამ უძლოდა, რაზეც ყურადღებას არ გავამახვილებ.



მასთან დაშორება — ძნელად, მაგრამ მაინც გადავიტანე. ეკლესია დამეხმარა და ასევე ჩემი მოძღვარიც, რომ ცუდ რამეზე არ მეფიქრა. მას შემდეგ ზუსტად ხუთი წელი გავიდა და ყოფილი შეყვარებული სიურპრიზით გამოემცხადა. ახლაც არ ვიცი, როგორ გაბედა, რომ ჩემს ბიძაშვილთან სასიყვარულო ურთიერთობა გააბა. მე რომ გავიგე, მათ შორის უკვე სერიოზული ურთიერთობა იყო და ქორწილზეც ფიქრობდნენ. მათ საქმეში ვერ ჩავერეოდი და ამიტომ გაჩუმდი. ბუნებრივია, არავის გავუმხილე, რომ მასთან ერთ დროს სარეცელიც მაკავშირებდა.

ყოფილ შეყვარებულს ყველაფრის ახსნა მოვთხოვე. ვუთხარი, ასეთი რამ როგორ გამიბედე-მეთქი. თავი იმით იმართლა, რომ თურმე მაშინ ბავშვები ვყოფილვართ და ის ყველაფერი ასევე ბავშვურად მოგვდიოდა. დედამისსაც დავურეკე, ვუთხარი, ჩემი ბიძაშვილი როგორ მოგწონს, ჩემს ოჯახს რომ იწუნებდი, მისი ოჯახი თუ გაკმაყოფილებს-მეთქი. ხმა ვერ ამოიღო, მხოლოდ ეს მითხრა, შენ წინაშე დამნაშავე ვარო.

ნათესავეებმაც იციან, რომ სიძედ ჩემი ყოფილი შეყვარებული გვეყოლება, მაგრამ ამას არაფრად აგდებენ. ისინიც თვლიან, რომ ჩვენ შორის მხოლოდ ბავშვური გატაცება იყო და სხვა არაფერი. მე კი, იმის გამო, რომ სიმართლეს ვერ ვამბობ, საშინლად ვწერვიულობ. მინდა, ბიძაშვილმა ქორწილი ჩაშალოს, მაგრამ ეს არ მოხდება. შეიძლება სიმართლის გამხელას ყველაფერი შეეცვალა, მაგრამ ამისთვის ძალა არ მყოფნის. წინასწარ ვეგუები, რომ ბიძაშვილის ოჯახს დავკარგავ, მაგრამ რაც არის, არის, სამწუხაროდ, ველარაფერს შევცვლი.

თქვენი პერსონალი მითხვალე

გამომხატველის მსარეცელი დახმარებელი გვერდი:
 296-75-43 ან 5 (99) 30-93-89. იმითხვალე იმითხვალე
 ან ილა ბარბაქაძე, 11-ლან 16.30 სთ-მდე, ყოველდღე.

თქვენი ისტორიების გამოგზავნა შეგიძლიათ სანი გზით:
 1. ვებგვერდი sana.ge-ს, ლაინჩატში ლილას „მომხატველი“ და ლაინჩატში თქვენი ისტორია.
 2. გამოგზავნით სს-ით ნომერზე 93887 მატითხვალე და 1779 ჯარსილიან.
 1 სს-ის ფასი: მატითხვალე 1 ლარი, ჯარსილიან 50 თეთრი.
 3. ელფოსტაზე: firmchedlidze@mail.ru

ანონიმურობა დასულია

„ჩემი ქმარი სხვა ქალის კლანჭებისგან ვიხსენი“

დაუჯერებელი ამბავი უნდა მოგიყვებოდეთ. ზოგჯერ ვცდილობ, იმას, რაც ჩემს თავს ხდება, იუმორით შევხედო. აბა, სხვანაირად როგორ უნდა მოვიქცე ან რა უნდა ვიფიქრო ქალზე, რომელიც მეუბნება, რომ ჩემს ქმარს ჯადო გავუკეთე?

ოჯახი 14 წლის წინ შევქმენი. გულახდილად გეტყვით, რომ ჩვენ შორის დიდი სიყვარული არ ყოფილა. მამიდაჩემმა გამაცნო, ერთმანეთს გავუგეთ და ვიქორწინეთ. ყველაფერი კარგად აენყო, ერთმანეთი ძალიან შეგვიყვარდა. შესანიშნავი შვილები გვეყოლა. თავს ბედნიერად ვგრძობდით, სანამ ჩვენს ცხოვრებაში ის ქალბატონი არ გამოჩნდებოდა. არ ვიცი, ჩემი ქმრის ჭკუიდან გადაყვანა როგორ მოახერხა, მაგრამ ოჯახი ლამის დამინგრა. ქმარი, რა თქმა უნდა, მიმალავდა, რომ საყვარელი ჰყავდა. როგორც ხდება ხოლმე, ეს ამბავი ყველაზე გვიან გავიგე. თურმე მთელი ჩემი სანათესაო ამაზე ლაპარაკობდა, მე კი ქმარს თავზე დავფოფინებდი, მის წინაშე ფეხის წვერებზე დავდიოდი. ის კი თურმე სხვა ქალის მკლავებში ნებავრობდა.



ერთ დღეს ვილატ ქალმა დამირეკა და შემატყობინა, რომ ჩემს ქმარს საყვარელი ჰყავდა. მერე გავიგე, რომ თავად ჩემი მეუღლის საყვარელიც დამირეკა. წარმოიდგინეთ, ერთი სული ჰქონდა, ეს ამბავი გამეგო, რომ ქმარი სახლიდან გამეგო და თვითონ ჩაეგო ხელში. ხალხმა რომ არაფერი მითხრა, თვითონ გადანყვიტა, ამ საქმისთვის წერტილი დაესვა. ქმარს თუ სახლიდან გავაგდებდი, ვისთან წავიდოდა? რა თქმა უნდა, მასთან. სიმართლის გაგება ნამდვილი ტრაგედია იყო ჩემთვის. არც კი ვიცი, ამის გადატანა როგორ შევძელი. ქმარმა ამიხსნა, რომ ეს წუთიერი გატაცება იყო და მისთვის ცოლ-შვილი ყველაზე ძვირფასი გახლდათ. დავუჯერე, რადგან ვიცოდი, რომ არ მატყუებდა. ყველა ქალი ხვდება, როდის მთავრდება სიყვარული. მეც ზუსტად ვიცოდი, რომ ჩვენი სიყვარულის გადარჩენას შევძლებდი. ქმარს ვუთხარი, სუფთა ფურცლიდან დაგვეყო ცხოვრება. ორივემ შევეძლით ოჯახის გადარჩენა და ახლა ამით ერთნაირად ვამაყობთ.

ის ქალი რას არ აკეთებდა, რომ ჩემი ქმარი მასთან წასულიყო. გვეშუალებდა ლამის სახლში გვივარდებოდა. ჩემს ქმარს ისტერიკებს უწყობდა. ეუბნებოდა, თავს არ მოგატყუებინებ, ცოლად უნდა მომიყვანო. ერთხელ თურმე უბანში დასვდა და მეზობლების წინაშე ეჩხუბა. ბოლოს ჩემი ქმარიც შეწუხებული იყო, ვატყობდი, რომ გარეთ სულ დაძაბული დადიოდა, აქეთ-იქით იხედებოდა, ტელეფონსაც არ პასუხობდა, ორჯერ ნომერიც შეიცვალა. მოკლედ, თვითონვე მიხვდა, როგორ ქალთანაც ჰქონდა ურთიერთობა. ბოლომდე მიხვდა, როგორ შევცდი, ეს როგორ გავიკეთეო.

მე ყველაფერი ვაპატიე, გვერდით დავუდექი, რომ იმ ქალის კლანჭებში არ ჩავარდნილიყო. ახლა დარწმუნებით შემიძლია ვთქვა, რომ სწორად მოვიქციე. მოთმინებისთვის ჯილდოდ ის მივიღე, რომ ახლა ოჯახი მაქვს და თანაც ძალიან კარგი. ის ქალი კი ვერაფრით მოვიშორე. როგორც გითხარით, მირეკავს და მეუბნება, რომ ქმარი მოვაჯადოვე. თურმე ჯადო იმითომ გავუკეთე, რომ იმ ქალს ჩამოშორებოდა. მარჩილებთან ცხოვრებაში არ ვყოფილვარ. ალბათ თვითონ დაძვრებოდა მათთან და ვინ იცის, ჩემს ქმარს მართლა უკეთებდა რაღაცას, ამიტომაც დადიოდა ტვინარეული. სხვანაირად რითი უნდა აეხსნა, რომ კაცი გაკვირვებულია, ასეთი ქალი რამ მომანათლაო.

შეიძლება დიდი სიბრძნით არ გამოვიჩინე, მაგრამ საკუთარი გამოცდილებით გეტყვით, რომ მაქსიმალურად ეცადეთ, ოჯახი შეინარჩუნოთ. თქვენს ქმრებს სვავებით დაგეგმილ ქალებს ნუ ჩაუგდებთ ხელში!

„სარბი“ პერსონალი მითხვალე

„სიყვარულის ახსნა მეც დამიგვიანდა“

გამოხმაურება

„ჩემმა სიძემ დედამისის შექენილი ქონება ვენებში გაუშვა“

ურნალ „სარკის“ მე-17 ნომერში გამოქვეყნდა წერილი — „საყვარელი ქალისთვის დამაგვიანდა თქმა, როგორ მიყვარდა“. ამ სტატიის წაკითხვის შემდეგ ჩემი ამბის მოყოლა გადავწყვიტე.

მეც მიყვარდა ქალი, რომელსაც სიყვარულის ახსნას ვერ ვუბნებავდი. ჩემი თანამშრომლის შვილი იყო, დედასთან ხშირად მოდიოდა. ულამაზესი გახლდათ, ყოველ შემთხვევაში, მე ასე მეჩვენებოდა. კარს რომ გააღებდა, თითქოს მზე შემოანათებდა. მასთან მიახლოებას ვერ ვებნებდი. ჯერ ერთი, ასაკი მამარკოვლებდა, ათი წლით უფროსი ვიყავი, მეორეც, ვფიქრობდი, რომ ჩემნაირ კაცს ზედაც არ შეეძლებოდა.

ერთ დღესაც გავიგე, რომ დაინიშნა. მივხვდი, რომ სამუდამოდ დავკარგე და ბედს შევეგუე. ერთი წლის შემდეგ ცოლი მეც მოვიყვანე, მაგრამ დრო და დრო გონებაში მისი სახე ამომიტივტივებოდა ხოლმე. რამდენიმე თვის წინ მის ფოტოს „ფეისბუქში“ წავანყადი. ასაკში კიდევ უფრო მშვენიერი ჩანდა, დაქალბუღი, გაცილებით საინტერესო, მაგრამ ძველებური, ბავშვური ლიმილით. მაშინვე წერილი გავუგზავნე და თავი შევასხენე. მომწერა, რომ კარგად ვახსოვდი. მას შემდეგ აქტიურად ვწერდით ერთმანეთს. მასაც ჰყავს ოჯახი, ქმარი, შვილები. მალე, როგორც ახლობლები, ისე ვლაპარაკობდით. დედამისი ცოტა ხნის წინ გარდაიცვალა და პანაშუიღზეც ვიყავი. იქ რომ ვნახე, სიყვარული განმიახლდა.

ახლანან სახლში ნასვამი მივედი. კომპიუტერი ჩავრთე და წერილი გავუგზავნე. მანაც მიპასუხა. გავთამამდი და გამოვუტყუდი, რომ თავის დროზე ძალიან მიყვარდა, მაგრამ თქმა ვერ გავუბნებდი. დიდი პაუზის შემდეგ მომწერა, რომ ჩემ მიმართაც იმავეს გრძნობდა. თურმე მასაც ყვეარებივარ და სიყვარულში რომ გამოვტყდომოდი, ცოლადაც გამომყვებოდა.

ასე რომ, მეც დამაგვიანდა. კი, ჩემი ცოლი ძალიან კარგი ადამიანია, მიყვარს კიდევ, მაგრამ მგონია, რომ მასთან უფრო მედნიერი ვიქნებოდი. ახლა ამაზე ლაპარაკი ძალიან გვიანია, მაგრამ გული მაინც მოვიოხე.

მამისხველი

ურნალ „სარკის“ მე-17 ნომერში გამოქვეყნდა წერილი — „მძახალი მაყვედრის, რომ უცხოეთიდან ჩემს ოჯახს არჩენს“. ჩემი მძახალიც უცხოეთშია ნასული. იქ ძალიან ბევრს წვალბობს, რომ საქართველოში ოჯახი არჩინოს. ჩვენი შვილები რომ შეუდლდნენ, ქორწილშიც კი ვერ ჩამოვიდა. „სკაიპი“ გვექონდა ჩართული და ისე უყურებდა, ხან ტიროდა, ხან იცინოდა. გული მენვებოდა მისი საცოდაობით. შევპირდი, დღეიდან შენი შვილი იგივე ჩემი შვილი იქნება, მე მოვუვლი, დედობას გაუწევ-მეთქი.

პირობას ნამდვილად ვასრულებდი. სიძისთვის არაფერს ვიშურებდი, შვილივით ვეფერებოდი, მაგრამ რად გინდა? თავისი მანვე ჩვევები ძალიან მალე გამოამჟღავნა. მივხვდი, რომ ნარკომანი იყო. რა აღარ გავაკეთეთ, რომ ამ საშინელებისგან განკურნებულიყო, მაგრამ არაფერმა გაჭრა, რადგან თავად არ მოინდომა. მეტიც, სიმართლე რომ გავიგეთ, უფრო წავიდა ხელიდან. მანამდე თუ მალავდა და ჩუმად აკეთებდა, ახლა არავისი ერიდება. დედამისმა ფულის გამოგზავნა შეუწყვიტა. ეს მე ვთხოვე, ფულს ნულარ უგზავნი, „ვენებში უშვებს“ და შვილები გველუშებ-მეთქი. არც ამან უშველა. ფული რომ არ გამოუგზავნა, სახლიდან თანდათან ყველაფერი გაიდა. ცოლთან საშინელი კონფლიქტი მოსდოდა და ჩემი გოგო სახლში წამოვიყვანე. ვუთხარი, შენი მოსაკლავი შვილი და შვილიშვილი არ მყავს-მეთქი. თავის დასაც შეურაცხყოფას აყენებს. ამბობს, ნარკოტიკს არ ვეკარები, მხოლოდ ვსვამო, მაგრამ ამას რა მნიშვნელობა აქვს? სულ არაფხიზელ მდგომარეობაშია, სულ გაბრუებული დადის.

სახლში მარტოა. ამას წინათ დედამისმა დამირეკა, მგონი, ჩემი წვალბებით შექენილ ბინას ყიდის და გეხვეწებით, უფლება არ მისცეთო. მე როგორ უნდა დავუშალო? რამე რომ ვუთხრა, შეიძლება მომეკლას.

ჩემი მძახალი მართლა ძალიან მეცოდება, ამის ღირსი არ იყო. ჩემს შვილს და შვილიშვილს არაფერს აკლებს, და ამისთვის მისი მადლიერი ვარ. ხშირად ვფიქრობ, იქნებ ჯობდა, შვილისთვის ცარიელი პური ეჭმია და ყურადღება მიექცია, ვიდრე უცხოეთში ნასულიყო. გასაგებია, რომ შვილებისთვის მიდიან იქ და ყველაფერს მათთვის აკეთებენ, მაგრამ საბოლოო შედეგზეც ხომ უნდა იფიქრო. უდევოდ დარჩენილი შვილი, ვინ იცის, რას გააკეთებს. თვითონაც ნანობს, რისთვის ვინვალე ამდენი, თუ ბიჭი დამელუშებოდაო. ასეთ მდგომარეობაში ყოფნას არც ერთ დედას ვუსურვებ.

„სარკის“ მამისხველი

✓ რუბრიკა მოამზადა ირინე მკვდლიძემ



ბინათ ბიზის ვირუსი თავიდან აიცილოთ? მიიღეთ დოქტორ სმიტის ნივრის ზეთის კაფსულაბი - 0.25%...

- * **ქალაქინიკაბული კაფსულა შიციავს: ნივრის ზეთი 0.25%. გომირდის შიცივლი ალიცინი, კალიუმი, ფოსფორი, B და C ვიტამინები, კალციუმი, პროტინი, რკინა.**
- * **სასარგებლო სველისა და გაციების დროს;**
- * **ეფექტურია ბრონქული და ასთმური ჩივილებისას;**
- * **სასარგებლოა ცხელების დროს, შიცივების თაჰიდან ასაცილებლად არარებულარული ცხელების დროს;**
- * **არებულირებს საჭმლის მონელებას, ამცირებს აირნარმომენას და კოლიკებს;**
- * **ეფექტურად და ხანგრძლივად მოქმედებს გულ-სისხლძარღვთა სისტემის მოშლისას და ამცირებს ქოლესტერინის ჭარბ წარმოქმენას;**
- * **ნაჩვენებია ინფარქტისა და ათეროსკლეროზის რისკის შესამცირებლად;**
- * **ასევე არებულირებს წნევის პერიფერიული სისხლძარღვების გაფართოების ხარჯზე;**
- * **ანტიფუნგინალური და ანტიბაქტერიული მოქმედება.**



მნარმოქმედი: ციხლა ინდოეთი

გამოყენებისას გაეცანით ინსტრუქციას, გვერდითი მოვლენების შესახებ დეტალური ინფორმაციის მისაღებად მიმართეთ ექიმს.

თბილისი. ალ.კახავის ქუჩა №14. ტ 238-28-40. 238-88-71. 231-11-32

თენგიზ ჩანტლაძის ცოლის თილისის საიდუმლო

ბასულ საუკუნეში ფილარმონიასთან არსებულ მინიატურების თეატრში ერთხელ ასეთი სპექტაკლი დაიდგა — „სტუმრად წასვლა“. მასში მთავარ როლებს ამავე თეატრის დირექტორი, სამხატვრო ხელმძღვანელი და მსახიობი თენგიზ ჩანტლაძე და მისი ცოლი, მსახიობი ზაირა ჩანტლაძე ასრულებდნენ. სცენარი ასეთი იყო: ცოლ-ქმარი მთელი ცხოვრება ემზადებოდნენ სტუმრად წასასვლელად. მაგრამ ეს მხოლოდ სიბერეში მოახერხეს. ეს სცენაზე იყო... რეალურ ცხოვრებაში კი, სამწუხაროდ, ცოლ-ქმარს ერთად დაბეჭება არ დასცალდათ. თენგიზი მხოლოდ 55 წლის იყო, როდესაც მოულოდნელად წავიდა ამქვეყნიდან.

ჩანტლაძეების წყვილი ერთ-ერთი გამორჩეული იყო. სცენაზეც ხშირად იყვნენ პარტნიორები. 25 წელი გაატარეს ერთად და ამდღევვე წელია ქალბატონი ზაირა საყვარელი ადამიანის გარეშე ცხოვრობს.

აქიხადეი ჰომბაძე

— თენგიზმა 5 წელი მალოდინა და ცოლად მხოლოდ შემდეგ მომიყვანა. მას ტელეეკრანიდან ვიცნობდი და მისი შემოქმედებაც ჩემთვის ცნობილი იყო. თენგიზი ახალგაზრდებში დიდი პოპულარობით სარგებლობდა. მისი მშობლების ოცნება ყოფილა, რომ მათი შვილი ექიმი გამოსულიყო, მაგრამ ეს თავად არ ისურვა. იმ დროს გეოლოგიის ფაკულტეტი იყო მოდური და მანაც ტექნიკურ ინსტიტუტში ჩააბარა, მაგრამ, როგორც გეოლოგს, ერთი დღეც არ უშუშავია. თენგიზის სასახიობო ცხოვრება ინსტიტუტის ახალგაზრდული კლუბიდან დაიწყო. თავიდან კონფერანსი იყო, ანუ წამყვანი, მერე დღეებში გამოდიოდა და კონცერტი მიჰყავდა.

თენგიზი 1962 წლის 5 მარტს გავიცანი. ერთი წლით ადრე თეატრალური ინსტიტუტი დავამთავრე, სადაც მსახიობის პროფესიას დავეუფლე. რეჟისორმა ვასილ ყუშიტაშვილმა ჯგუფიდან რამდენიმე ახალგაზრდა აგვარჩია და სოსხუმის თეატრში გაგვანაწილა. ჩემმა ოჯახმა ჩათვალა, რომ ამისთვის ძალიან პატარა ვიყავი და სოსხუმში დედასთან ერთად გავემგზავრე. ზაფხული იყო, თეატრალური ცხოვრება — ჩამკვდარი. მე და დედამ მთელი დრო პლაჟზე გავატარეთ. მერე ფულიც დაგვეხარჯა და უკან დავბრუნდით. დედა ფიქრობდა, მარტო როგორ უნდა დავეტოვებინე, ჩემთან ერთად კი სოსხუმში ვერ იცხოვრებდა, რადგან ოჯახს, ქმარს, ჩემს და-ძმას მიხედვა უნდოდათ. ბატონი ვასილი რამდენჯერმე მოვიდა ჩემთან და მთხოვდა, სოსხუმის თეატრში წავსულიყავი, მაგრამ უარს ვუთხრებოდი. იმ დროს თეატრალური ინსტიტუტში ასეთი წესი იყო, რომ თუ თეატრში არ მუშაობდი, დამთავრების შემდეგ დიპლომს არ მოგცემდნენ.

ერთხელ ჩემი ჯგუფელი ფატიმა კაზმაჩოვა მოვიდა. მან იცოდა, თენგიზი ჯგუფის ჩამოყალიბებას რომ აპირებდა. მისთვის უთქვამს, ახალკურსდამთავრებულები, ვინც არა მუშაობენ, ჩემთან მოვიყვანო. ეს იყო ფილარმონიასთან არსებული მინიატურების ჯგუფი. შეთავაზებით დავინტერესდი. თანაც საქართველოს ბევრ კუთხეში არ ვიყავი ნამყოფი და ვიფიქრე, სხვა თუ არაფერი, ქვეყანას მაინც შემოვივლი-მეთქი.

პირველ დღეს, ანუ 5 მარტს, პროგრამის წავითხვა იყო და თენგიზს ჩვენთვის თავისი იდეა უნდა გაეზიარებინა. მაინტერესებდა, როგორი ადამიანი იყო ეკრანის მიღმა, რა იდეები ჰქონდა. მანამდე ნიჭიერ ადამიანად



თენგიზი და ზაირა

ასში მიყვავდი, ღამე კი სახლში მიმაცილებდა. ერთად იმდენად დიდ დროს ვატარებდით, გასტროლებიდან ჩამოსვლის შემდეგ დედაჩემს თენგოს ვეძახდი, გასტროლზე კი თენგოს — დედას.

5 წლის შემდეგ ვიქორწინეთ, 200 კაციანი ქორწილი გადავიხადეთ. სამი დღე მასთან იყო ქორწილი, ერთი დღე კი — ჩემს სახლში.

ხუთი პაჩინი

— ჩემი მეუღლე უნიჭიერესი ადამიანი გახლდათ. როცა თენგიზზე რამეს ვამბობ, ცოლის პოზიციიდან არასდროს ვლაპარაკობ, რადგან, პირველ რიგში, მე მისი კარგი მეგობარი ვიყავი, შემდეგ — მისი პარტნიორი და ბოლოს ვიყავი ცოლი.

სცენაზე თენგიზის გვერდით დგომა ძალიან რთული იყო. მას იმპროვიზაციის დიდი ნიჭი გააჩნდა. როდესაც შენი პარტნიორი ასეთია, შენც მის დონეზე უნდა იყო, რომ კარგად ითამაშო. უცებ ისეთ რამეს იტყოდა, რაც საერთოდ არ ენერა სცენარში. ამ დროს მზად უნდა ყოფილიყავი, რომ შესაბამისი პასუხი გაგცეცა, ყველაფერი ხომ დიალოგზეა აწყობილი. თენგო თავისი დადგმების ავტორიც იყო, რეჟისორიც და მთავარი როლის შემსრულებელიც. ასეთი თვისება ჰქონდა, რომ რეპეტიციების განმავლობაში სცენაზე არ ამოდიოდა, როგორც რეჟისორი, დარბაზში იჯდა. როდესაც მისი პარტნიორი ვიყავი, მთელი მიზანსცენის გავლა მართოს მიწევდა. სცენაზე პრემიერის დღეს ამოდიოდა და ნაწილობრივ გინეთ, ჩემთვის რა რთული იქნებოდა მასთან ერთად ითამაში. რომ მეგონა, მარჯვენა კულისიდან გამოვიდოდა, მარცხენა მხრიდან შემოდიოდა.

თენგიზი ძალიან მომთხოვნი იყო და რეჟიმში ყოფნა უყვარდა. როგორც რეჟისორი, ყველა მსახიობისგან ამას ითხოვდა.

ბუქები საყვარელი ქალისთვის

— თენგიზი საოცარი მეუღლე იყო. ჩემთვის სიტყვა „არა“ არ არსებობდა. ძალიან მომთხოვნი არ ვყოფილვარ და იმიტაც კმაყოფილი ვიყავი, რაც ჰქონდა, თუმცა თუ ოდესმე რამე მომიწოდებოდა, აუცილებლად მისრულებდა. ფუფუნებაში არ ვცხოვრობდით, მაგრამ რაც გჭკირებოდა,

აქე ვიცოდი, ჩაგო თენგებოდა, ხისთვის ლამებოდა... ახლა ალაჩი მაქვს და ალაჩი ჩემი საყვარელი საქმე მაქვს.

ის გვექონდა. ჩემი მეუღლისთვის მთავარი სამეგობრო იყო. ჩვენს სახლში სუფრები ძალიან ხშირად იშლებოდა. ყველაფერს მე ვამზადებდი. თავისი დაბადების დღე ძალიან უყვარდა და ყოველთვის დიდი ზემიები ეწყობოდა.

ჩემს დაბადების დღეზე ან რამე მნიშვნელოვან თარიღზე ფულს მჩუქნიდა და თან მეკითხებოდა, რას იყიდიო. კითხვა საჭირო არ იყო, ისედაც იცოდა, რომ ბეჭედს ვიყიდი.

ერთხელ ოდესაში ვიყავით, სადაც რაიკინის (ცნობილი რუსი კომიკოსი. ავტ.) თეატრს გასტროლი ჰქონდა. თენგიზი მასთან მეგობრობდა და ჩვენ სპეციალურად წავედით ოდესაში. სპექტაკლებს დავესწარი, რაიკინს რამდენჯერმე შევხვდით. ოდესაში ყოფნის დროს ასეთი რამ მოხდა: ძალიან ღამეში ზურმუხტისთვლიანი ბეჭედი ვნახე, რომელიც საკმაოდ ძვირი ღირდა. თენგიზმა მოთხრა, სიამოვნებით გიყიდი,

„გამომშვიდობებამდე ასეთი სიყვები მითხრა: „დღეიდან ჰომბაძეს ალაჩ ნაისვამ და ალაჩ სიგარეტს მოსწეე“... იმ დღის მეუ ჰომბაძე მახილა ალაჩ ნაისვამს. ნების შემდეგ მეუღლე აქეთ მეხვეწებოდა, ჰომბაძე ნაისვით. მას შემდეგ ალაჩი სიგარეტი მომიწევია.“

მივიჩნევდი, თუმცა მის მიმართ რაღაც განსაკუთრებული სიმპათიები არ მქონია. აი, შევრებაზე რომ მივედი, სიმპათიებიც მაშინ გამიჩნდა.

მოკლედ, პროგრამა ნავიკითხეთ, რაც ძალიან მომეწონა, მაგრამ თენგიზი უფრო მეტად მომეწონა. მან ყველა როლი თავად ითამაშა და პროგრამა ასე გაგვაცინა. ჩემი ჯგუფელის, ნანა ჯაფარიძის სახლში, ჭავჭავაძის გამზირზე ვიყავით შეკრებილი. პროგრამის დასრულების შემდეგ სუფრას მივეუსხვით. მაშინ ბლუზი ძალიან მოდაში იყო და იმ დღეს ამ მუსიკის ფონზე თენგიზმა საცეკვაოდ გამიწვია. სხვათა შორის, სიცოცხლის ბოლომდე ხუმრობით სულ იმას მაყვებდრიდა, შენი ბრალია, ერთად რომ ვართ, პირველ შეხვედრაზე შენ იაქტიურეო. მე აღარც მასსოვს, თუმცა, როგორც თენგიზი მიყვებოდა, ცუკვის დროს თურმე საკმაოდ ახლოს მივდიოდი მასთან.

ღამე ყველა ერთად გამოვედით, რეპეტიციების დაწყების დროზე და სხვა საკითხებზე შევთანხმდით. ისე მოხდა, რომ უცებ ყველა შემოგვეცალა და ბოლოს ქუჩაში მარტო მე და თენგო დავრჩით. ნელ-ნელა ნაშოვადით და ამ ლაპარაკ-ლაპარაკში პლენ-ხანოვამდე ფეხით გავედი. ჩემს ეზოსთან რომ მივედი, გამომშვიდობებამდე ასეთი სიტყვები მითხრა: „დღეიდან ჰომბაძეს აღარ წაისვამ და აღარც სიგარეტს მოსწეე“. პომადა და ამ პრანჭიაობა პატარაობიდან მიყვარდა და იმ დღესაც, რა თქმა უნდა, მკვეთრად მესვა. იმ დღის მერე პომადა მართლა აღარ წაისვამს. წლების შემდეგ მეუღლე აქეთ მეხვეწებოდა, პომადა წაისვით. მას შემდეგ აღარც სიგარეტი მომიწევია.

ქოხნილი 5 წლის შემდეგ

— ჩვენი შემდგომი შეხვედრა იმ ღამეს დაიგეგმა, როდესაც მე და თენგიზმა ფეხით ცირკთან ჩავიხარეთ. მითხრა, ხვალ ცირკში გეპატიჟებიო. ყველაფერი ნელ-ნელა აეწყო. ყოველდღე რეპეტიციები გვექონდა, ერთად ვიყავით. საღამოს კი ხან სად მივდიოდით, ხან — სად. ჩვენი შეყვარებულობის პერიოდი 5 წელი გაგრძელდა. ერთი ეგ იყო, რომ ოფიციალურად არ ვიყავით ცოლ-ქმარი, თორემ დღეებს სულ ერთად ვატარებდით. რომ გათენებოდა, შევხვდებოდით, თეატრში ერთად ვიყავით, საღამოს თავის ოჯ-

მაგრამ ეს რომ გავაკეთო, თეატრის ვერც ერთ თანამშრომელს საჩუქარს ვერ ჩავუტანო. ოდესიდან საჩუქარი თეატრის 55 თანამშრომელს ჩამოუტანა. ობოლ ბიჭს, საშუა კოლცოვს, რომელიც ბავშვთა სახლში იყო

„ძალიან ცამაზი ხუმიხუმიხუმიანი ბუქედი ვნახე, ხომელიც საკმაოდ ძვირი ღირს. თენგიზმა მითხია, სიამოვნებით გიყიდი, მაგჩამ ეს ხომ გავაყეთო, თუაჩის ვუყე გით თანამშრომელს საჩუქარს ვუჩ ჩავუტანო. ოდესიდან საჩუქარი თუაჩის 55 თანამშრომელს ჩამოუტანა.“

გაზრდილი, ბაილონის პერანგი ჩამოუტანა, რომელიც მაშინ ძალიან მოდური იყო.

მე და თენგიზს ძალიან საინტერესო ცხოვრება გვექონდა. მოსკოვში ნებისმიერი პრემიერაზე ჩავდიოდით. თვითონ თუ ვერ ახერხებდა წამოსვლას, მაშინ ბილეთს ამიღებდა და მარტოს მიშვებდა.

თილისმა

— მართალია, თენგო სულ მხიარული იყო სცენაზეც, სცენის მიღმაც, მაგრამ ამავედროულად იყო მგრძობიარე. მის ცხოვრებაში ხშირად იყო ისეთი მომენტები, რომ თვალები ცრემლით ჰქონდა სავსე. მას არაჩვეულებრივი ფერის თვალები ჰქონდა, ფერი ყოველ წუთს იცვლებოდა. სათამაშო კალიედოსკოპში რომ იცვლებოდა ფერები, თენგოს თვალებიც ასე იცვლებოდა...

თენგოს გარდაცვალების შემდეგ ოქროს კულონი შევიძინე, რომლის ერთ მხარეს თენგოს ბავშვობის ფოტო ჩავდე, მეორე მხარეს — მისი ახალგაზრდობის. ამ კულონს ყოველთვის თან ვატარებდი. 10 წლის

„სულ იმას ამბობდა, ბავშვი ხომ გუყვოდა, ჩემზე მეტად გუყვარებოდა და ეს ახ მინდოდა“.

წინ კი ქურდებმა ჩამომგლიჯეს ყელიდან. მივაძახე, სურათი დამიბრუნეთ-მეთქი, მაგრამ ვინ რას დამიბრუნებდა...

ერთ დაუჯერებელ ამბავს მოგიყვებით. მეუღლე რომ დავკარგე, ეს კულონი ჩემი თილისმა გახდა, ღამეც კი არ ვიხსნიდი. ერთ-ერთ ვოდევილში ვმონაწილეობდი და საოცრება ხდებოდა. დადგმა რომ სრულდებოდა და მაყურებელთან თავის დასაკვრელად გავდიოდი, უცებ წკაპუნს გავიგებდი და ჩემი კულონი იხსნებოდა. როცა ეს ამბავი სხვა მსახიობებს ვუთხარი, ზოგმა ალბათ იფიქრა, ამ ქალს რაღაცეები ეჩვენებაო. ერთხელ სცენაზე გასვლის წინ ერთ-ერთ მსახიობს ვუთხარი, შეპოხედე, კულონი დახურულია-მეთქი და დასრულების მერე თავისი თვალით დაინახა, როგორ გაიხსნა. ეს ამბავი ჩემთვის დღემდე აუხსნელია.

ღივი ბავშვი

— ჩემს ქმარს ცოტა რთული ხასიათიც ჰქონდა და ამავედროულად პატარა ბავშვიც იყო. ბილწისტიყვაობა უყვარდა. თუ რამე არ მოეწონებოდა, უცებ აყვირდებოდა, მაგრამ მეორე წუთში ავიწყდებოდა. მე, ამ მხრივ, უფრო „ცუდი“ ვიყავი, რადგან ასეთი რაღაცეები არასოდეს მავიწყდებოდა.

თენგიზს ბავშვობით ვუყვლიდი და ზოგჯერ ჩემი ხელითაც ვაჭმევდი. თვითონ ჭამისთვის ხანდახან დროს ვერ პოულობდა. ვაშლს გავუთლიდი, დაჭრიდი და კული-სებში, სცენაზე გასვლამდე ვაჭმევდი. ბავშვებს რომ დასდევნე დედაები თევშებით ხელში, მეც ასე დავდევდი თენგოს. პუტკუნა კი იყო, მაგრამ ჭამა დიდად არ უყვარდა.

შვილი არ გვყოლია. თავის დროზე ჩვენ არ მოვიწოდეთ, მერე კი უკვე გვიანი იყო, მაგრამ ეს არასდროს მინანია. ყველა დედასთან ბოდვის მოვიხდი და არ მინდა, ეს ვინმემ ცუდად გამიგოს, უბრალოდ მოხდა ასე, რომ

შვილი არ გავაჩინეთ. როცა ამ თემაზე ვნერვიულობდი, თენგიზი მეტყვოდა ხოლმე, მე არ მინდა შვილი და შენ რაზე ნერვიულობ. სულ იმას ამბობდა, ბავშვი რომ გვყოლოდა, ჩემზე მეტად გეყვარებოდა და ეს არ მინდოდაო. ყველაფერი ღვთის ნებაა. უფალმა ინება ასე, რომ შვილი არ გვყოლოდა...

მაჩსობა

— მეუღლის გახსენება ცრემლების გარეშე ძალიან მიჭირს. უკვე 25 წელი გავიდა, რაც გვერდით აღარ მყავს. მე ფაქტობრივად აღარაფერს წარმოვადგენ. ადრე ვიცოდი, რატომ თენდებოდა, რისთვის ღამდებოდა და მეორე დღის გეგმები წინასწარ მქონდა დანყობილი. ახლა კი აღარც ქმარი მყავს გვერდით და აღარც ჩემი საყვარელი საქმე მაქვს. თენგოს გარდაცვალების შემდეგ ცოტა ხანი ვიყავი თეატრში, სამხატვრო ხელმძღვანელიც მერქვა, მაგრამ ბოლოს მაინც უარი ვთქვი. მხოლოდ ხუთ-ექვს სპექტაკლში ვითამაშე და ძალიან დამიჭირდა. სცენაზე მარტო რომ ვიდექი და ჩემ გვერდით ან ახლომხლო თენგო არ იყო, საშინელი განცდა მეუფლებოდა, თავს უსუსურად ვგრძობდი.

თენგიზის გარდაცვალების გამოწვევ მიზეზებზე საუბარი აღარ მინდა. ყველამ ისე-დაც ყველაფერი იცის და ზედმეტად გახსენება აღარ მსურს. ფაქტია, რომ ის იყო ძალიან ახალგაზრდა, არ ავადმყოფობდა და მისი უეცარი გარდაცვალება ნერვიულობის ბრალი იყო. თენგო თავისი თეატრის ბედზე ნერვიულობას შეეწირა. ის ძალიან თავმოყვარე იყო და ვერ აიტანა ის, რაც გაუქვთეს. მის ოჯახში კიდევ 5 წელი ვიცხოვრე.



„თენგო სულ მხიარული იყო სცენაზეც, სცენის მიღმაც, მაგჩამ ამავედროულად იყო მგრძობიარე. ხშირად თვალები ცრემლით ჰქონდა სავსე“.

შემდეგ წამოვედი და მას მერე მარტო ვცხოვრობ. 10 წელია, რაც მყავს ძალი — ბუბუ. საერთოდ მარტოობა ძალიან ძნელია. განსაკუთრებით ზაფხულში მიჭირს, როდესაც მეტი სინათლე და მეტი სიცოცხლეა. მე კი ზამთარშიც და ზაფხულშიც მარტო ვარ ჩაკეტილი და ეს უკვე 25 წელია გრძელდება. ზაფხულში, როცა ძალიან მანუხებს სიცხე, მარტოობა, სულ მინდა, რაღაცეები დავანგრეო, გადავავეთო. ახლობლები მესუშრებიან, საყრდენი კედლებიც არ დაანგრეო. სულ მიკვირს, ზოგი ქალი რა ყოჩაღია, მე კი ოთახში შპალერი ვერ გა-

ვკვარი. აი, ასე ვცხოვრობ, აქა-იქ შპალერა-ხეულ და იატაკყარიღ ბინაში. ასე ყოფნა ძალიან მომზონს, რადგან კარგი გარემოცვებიც არაა სახლი ბევრს აქვს, ასეთი — არა. ჩემთვის არ აქვს მნიშვნელობა, სად და როგორ ვცხოვრობ მაშინ, როდესაც ჩემი მეუღლე არის იქ, სადაც, წესით, არ უნდა იყოს. მისი პატარაობის ფოტო მაქვს პატარა ჩარჩოში ჩასმული, კედელზე მიკიდია და ეგ არის ჩემი სიმდიდრე.

თენგიზი 55 წლის ასაკში გამომეცალა ხელიდან, მე 50 წლისა დავქვრივდი. იმ დღის შემდეგ ჩემთვის ყველაფერი დამთავრდა — პირადი ცხოვრებაც და კარიერაც. სამწუხაროდ, ყველაფერი ასე ადრე დავასრულე.

5 ივნისს თენგიზის დაბადების დღეა, 80 წლის უნდა გამხდარიყო. მრგვალი თარიღია და ძალიან მინდა, აღვნიშნო. მაქვს იმედი, რომ ქვეყნის მთავრობა გვერდით დამიდგება და სალამოს გავაკეთებთ. მინდა, ისეთი გამოვიდეს, როგორიც თენგიზს შეეფერება. პომეხურად აღნიშვნა არ მინდა. მთავარია, თენგო გავიხსენოთ და სალამო მის სსოვანს მივუძღვნათ.

✓ თონა კნვიანიშვილი

თუ თქვენ ჯანგათლოაში აჭვი გეპარებათ ან სასწრაფოდ გჭირდებათ საიმიდო მკურნალის ხელი, შეგიძლიათ დაუყოვნებლივ მივართოთ



თინათინ მარაიქას

მუშაობს განუყოფელი და შეუდარებელი კომპლექსური სამკურნალო მეთოდებით

უპრობლემოდ კურნავს მასთან მისულ ჯანმრთელობაზერყულ ადამიანებს. მკურნალობს ნევროზებსა და ნერვული სისტემის მოშლასთან დაკავშირებულ ყოველგვარ პრობლემას. შიშებს, დეპრესიას, აკვიატებულ აზრებს, ენერგიის ნაკლებობას, თავის ტკივილებს, უძილობას, ოსტეოქონდროზს, მარილებს, რადიკულიტს, ნერვისა და სახსრების ანთებას, კუჭ-ნაწლავისა და ნაღვლის ბუშტის ანთებებს, ენურეზს, ალერგიებს, ჰაიმორიტს, გინეკოლოგიურ პრობლემებს, სხვადასხვა ქრონიკულ დაავადებას და ასე შემდეგ.

ღამატაბითი ინფორმაცია მიიღეთ ტელეფონით.

მის.: წარათლის გაფიჩრი. №71-ის მოპირდაპირად. გზის მორკა მხარის. „განაჩი რისუპულიჩის“ კორკუსი. მ-2 სად. 1-ლი სართ. ტელ.: 599-58-69-47, 555-12-78-30, 593-38-26-13, 235-18-68 (ოფისი).

ვახიანებების მიღება სღება წინასწარი ჩანართით.



კახა კუჩავა: „ფული რომ გვქონოდა, არჩევნებს უპირობოდ მოვიგებდით“

„ქართულ ოცნებას“ ხმა მისცეს საკუთარი შტაბის წევრების ოჯახებმა“

„ქართულ ოცნებას“ სამით მეტი ხმა ექნება პარლამენტში. ადგილები, რომლებიც აღმასრულებელ ხელისუფლებას კოალიციის წევრი დეპუტატების გადასვლის გამო გამოთავისუფლდა, „ქართულ ოცნებასვე“ დაუბრუნდა. ცესკო-ს წინასწარი მონაცემებით, ნაძალადევაში თამარ კორძაიამ გაიმარჯვა, ბაღდათში — პაატა კვიციანი, სამტრედიისში — გიორგი კახიანიძე.

დიდი მოლოდინები, რომ პოლიტიკურად პოლარიზებულ პარლამენტში ძალთა დასაბალანსებლად მესამე ძალა შევიდოდა, შეიძლება იქამდეც არ იყო, მაგრამ 27 აპრილის არჩევნების შედეგად მცირეოდენი იმედიც, თუკი ასეთი ვინმეს ჰქონდა, რომ საქართველოს საკანონმდებლო ორგანოში რომელიმე არანაციონალი და არამეოცნებე დეპუტატი სიმბოლურად მაინც დაიკავებდა ადგილს, საბოლოოდ გაქრა.

საერთო ჯამში, ხმები ასე გადანაწილდა: ნაძალადევაში თამარ კორძაიას მხარი ამომრჩეველთა 39,5%-მა დაუჭირა, კახა კუჩავას — 17,3%-მა, პაპუნა დავითაიას — 15,1%-მა, იოსებ მანჯავიძეს — 12,9%-მა, ზვიად ჩიტიშვილს — 11,5%-მა, გიორგი გუგავას — 3,15%-მა.

ბაღდათში პაატა კვიციანი 61,9% აქვს, ვლადიმერ ნიჭორიძეს — 21,1%. სამტრედიისში გიორგი კახიანს 80,9%-მა დაუჭირა მხარი, ემზარ შუბლაძეს — 18,7%-მა.

27 აპრილს არჩევნებმა მშვიდ ვითარებაში, ამომრჩევლის დაბალი აქტივობის ფონზე ჩაიარა. პასიურობა განსაკუთრებით თბილისში ჩანდა — 28%, 36%-მდე — ბაღდათში და 43% — სამტრედიისში, ანუ საშუალოდ საარჩევნო უბნებზე ამომრჩევლის 32-33% დაფიქსირდა. იყო მცირე ტექნიკური ხარვეზებიც. არასამთავრობო ორგანიზაცია „დემოკრატიული

„დეპუტატების — ახა, მაგამანი ინდიფერენტობის ნიშანი ნამდვილად ახის, ანუ ადამიანებმა მოქმედი ხელისუფლების მიმართ ნდობა დაკარგეს, მაგამანი უჩუქხობით ძლიერ ატყუანა ვეი ხედავენ და ახ აქვთ ის მოტივაცია, ჩაც ჰქონდათ თუნდაც ჰიჯერ ოქსომბიხს“.

ლი და სამართლებრივი საზოგადოება“ მიუთითებს, რომ ბაღდათის ოლქში პოლიციის უფროსის მანქანა იქნა შემჩნეული და ამას განიხილავენ, როგორც უნორას არჩევნებზე. სამტრედიისის საარჩევნო უბანში კი ნაციონალი დეპუტატის, აკაკი ბობოხიძის ძმა ამოიცივნეს, რომელმაც მითითებისთანავე დატოვა უბანი.

საპარლამენტო უმრავლესობის წევრ ირინა იმერლიშვილის შეფასებით, ახალმა ხელისუფლებამ ამ საარჩევნო ადმინისტრაციის პირობებშიც კი, ხელისუფლებაში მოსვლის 6 თვის თავზე, მოახერხა ისეთი არჩევნების ჩატარება, რომ საარჩევნო დარღვევებზე ნაციონალური მოძრაობაც ვერ იღებს ხმას.

მისგან განსხვავებით, არჩევნების მიმდინარეობა და პირველადი შედეგები ლეიბორისტული პარტიის ლიდერმა შალვა ნათელაშვილმა შეაფასა, როგორც შეთქმულება, რომელიც მმართველმა გუნდმა და მოსყიდულმა ოპოზიციამ მისი პარტიის წინააღმდეგ დაგეგმა. „პრემიერმა ივანიშვილმა მასობრივი ფალსიფიცირებისა და გაყალბების ყველა რეკორდი მოხსნა პირველსავე შუალედურ არჩევნებში“, — აცხადებს პირველი ლეიბორისტი.

იმერლიშვილის შეხედულებას არჩევნების ობიექტურობისა და გამჭვირვალობის შესახებ არც „თავისუფალი საქართველოს“ ლი-

„ჩვენი შტაბი ყველაზე ნაკლებად იყო დაფინანსებული და ამას ყველა შეამჩნევდა, ვინც მას ჩაუვიდა გვეხს. ჩვენი ამომჩიველი სხვებისგან ხაზისხობივად განსხვავდებოდა. ისინი იყვნენ ადამიანები, რომლებიც მოდიოდნენ თავიანთი ხმებით ყოველგვარი სხანსპოხის და ხეჩრაიების გაჩემ“.

დერი კახა კუჩავა იზიარებს. 27 აპრილმა მას 1999 წლის არჩევნები გაახსენა. საკუთარ წაგებას ის მხოლოდ და მხოლოდ უფინანსობას აბრალებს.

პარალელების, არჩევნებზე აღმოჩენილი დარღვევებისა და იმ შანსების შესახებ, რაც საარჩევნო სუბიექტებს ჰქონდათ, „თავისუფალი საქართველოს“ ლიდერი, სარკვეს „ესაუბრა. **კახა კუჩავა**, „თავისუფალი საქართველო“:

— პირველ რიგში, საზოგადოებას შევახსენებ, რომ ირინე იმერლიშვილმა ანალოგიური შეფასება გააკეთა 1999 წლის არჩევნების შემდეგ, რომელსაც ის და ხათუნა გოგორიშვილი ერთად ხელმძღვანელობდნენ. რაც შეეხება იმას, თუ რა კანონდარღვევები აღმოვაჩინეთ, გვაქვს მტკიცებულება, რომ ამ არჩევნებზე ყალბი პირადობის მოწმობების დიდი რაოდენობა გამოიყენეს. მოვითხოვთ, რომ გამოქვეყნდეს სამაგიდო სიები, სადაც შესაძლებელი იქნება ამ ყველაფრის იდენტიფიცირება.

— სწავ სახის დარღვევები არ ყოფილა? — არა, თუმცა ეს საკმარისია იმ სხვაობისთვის, რაც კანდიდატებს შორის დაფიქსირდა. — საკმაოდ დაბალი აქტივობა იყო ამომრჩევლის მხრიდან, ამას რას უგაგმარებთ? — დაბალი აქტივობა დამახასიათებელია, ერთი მხრივ, შუალედური არჩევნებისათვის და, მეორე მხრივ, იმ სიტუაციისთვის, რომე-

ლიც საქართველოშია შექმნილი. ეს დებრესიის — არა, მაგრამ ინდიფერენტულობის ნიშანი ნამდვილად არის, ანუ ადამიანებმა მოქმედი ხელისუფლების მიმართ ნდობა დაკარგეს, მაგრამ ჯერჯერობით ძლიერ ალტერნატივას ვერ ხედავენ და არ აქვთ ის მოტივაცია, რაც ჰქონდათ თუნდაც პირველ ოქტომბერს.

— ფიქრობთ, რომ მიღებული 17 პროცენტის ოქსენივის ცილბა?

— მე არ ვარ შალვა ნათელაშვილი, რომ მტკიცებულებების გარეშე კატეგორიულად ვამტკიცო რაღაცეები. ამიტომაც ვითხოვ სამაგიდო სიების გახსნას. თუ ამაზე დავთანხმდებიან, შესაძლებელი იქნება ყველაფრის

„იჩინე მიხილვირმა ანალოგიური შეფასება გააკეთა 1999 წლის არჩევნების შემდეგ. ხომელსაც ის და ხათუნა გოგორიშვილი ხელმძღვანელობდნენ... კავახს მტკიცებულება, ხომ ამ არჩევნებზე ყალბი პირადობის მოწმობების დიდი რაოდენობა გამოიყენეს“.

დეტალურად დაზუსტება. იმ შემთხვევაში, თუ ამაზე უარი გვეტყვიან, გასაგები გახდება ის განსხვავება, რაც ჩემსა და კორძაიას შორის არის, ანუ ც და მტკიცდება, რომ ყალბი პირადობის მოწმობები გამოიყენეს.

— თქვენ რამდენ პროცენტს ვარაუდობდით, როგორი იყო თქვენი გათვლა?

— სოციოლოგიური გამოკითხვებით, პირველი ადგილზე ვიყავით, თუმცა არჩევნების მცოდნე ნებისმიერი სპეციალისტი დაგიდასტურებთ, რომ, თუ დაბალი აქტივობაა, ამ დროს გადამწყვეტი მნიშვნელობა ტრანსპორტით ამომრჩევლის მიყვანას აქვს. ეს კი „ქართულ ოცნებას“ უკეთესად ჰქონდა ორგანიზებული, რადგან ამას სჭირდება ფინანსური უზრუნველყოფა.

ჩვენი შტაბი ყველაზე ნაკლებად იყო დაფინანსებული და ამას ყველა შეამჩნევდა, ვინც მას ჩაუვიდა გვერდს. ასევე ჩვენი ხალხი საარჩევნო უბნებზე საერთოდ არ იყო. ჩვენი ამომრჩეველი სხვებისგან ხარისხობრივად განსხვავდებოდა. ისინი იყვნენ ადამიანები, რომლებიც მოდიოდნენ თავიანთი რწმენით ყოველგვარი ტრანსპორტის და ხელჩაკიდების გარეშე. ამიტომაც გვექონდა სოციოლოგიური გამოკითხვებში ბევრად მეტი შედეგი, ვიდრე ჩვენს კონკურენტებს, თუმცა საბოლოოდ არჩევნებს იგებს არამართო რეიტინგები, არამედ საარჩევნო მანქანა.

— სოციოლოგიური გამოკითხვები წმინდად არ ემთხვევა რეალობას და ყოველთვის იმის სასარგებლოდაა, ვინც უკეთესია.

— არა, თავად არც ერთი გამოკითხვა ჩაგვიტარებია, მხოლოდ იმაზე ვსაუბრობ, რაც ქვეყნდებოდა. გარდა ამისა, ზუსტად იმ არგუმენტის გამო, რაც თქვენ ბრძანეთ, ჩვენ შევთავაზეთ „ოცნებას“, პრაიმერი ჩატარებუ-

ლიყო ერთობლივი კონტროლის ქვეშ, მაგრამ უარი მივიღეთ. ეს კი პირდაპირ მოწმობს იმას, რომ ისინი გრძობდნენ ჩვენს უპირატესობას. რეიტინგის იმედი რომ ჰქონოდათ, პრაიმერზე უარს არ გვეტყოდნენ.

— ლოგიკურია, რომ კორძიამ გაიმარჯვა, სხვა შედეგს პირადად მე არც ველოდა.

— როგორ არ არის ლოგიკა, მას მმართველი ძალა უჭერს მხარს და მას აქვს ძალიან დიდი

„ღებოხისების შედეგი აბსოლუტურად ლოგიკურია, მათ თავიანთი ჰინგვინიზმით თვითონ გაუთხარეს საკუთარ თავს სამაჩხე და მგონია, ხომ ეს 4 ჰიოცენტი ახის მაქსიმუმი. თუ ასე გააგვიტყვენ, მალე ესეც სანახიელი გაუხდებათ“.

ფინანსური რესურსი. შედარებისთვის გეტყვით — ჩვენ გვყავდა ერთი წარმომადგენელი საარჩევნო უბანში, რომელიც საერთოდ არ იღებდა ანაზღაურებას, „ოცნებას“ კი თითო საარჩევნო უბანზე 10 მიკროკოორდინატორი ჰყავდა, რომლებიც 200 ლარზე მეტ ხელფასს იღებდნენ, პლუს კომისიის 6 წევრი, რომლებსაც ასეთივე ანაზღაურება ჰქონდათ. ამიტომ ჩათვალეთ, რომ „ქართული ოცნებას“ ხმა მისცეს საკუთარი შტაბის წევრების ოჯახებში.

— თქვენს მომდევნო ნაბიჯი რა იქნება, მხალიდ სიუბის გასწვრივ?

— არამარტო, დავსხდებით და ყველაფერს გავაანალიზებთ.

— თუ უარს გეტყვიან, სარჩელის შეტანას ხომ არ გეგმათ?

— ჩვენ ჩივილს არ ვაპირებთ იმ მიზნით, რომ არჩევნების შედეგები გადაიხედოს. ეს არ არის ჩვენი ამოცანა, თუმცა ვფიქრობ, რომ არჩევნების გაყალბება ქვეყანაში უნდა დასრულდეს.

— რამდენად ლოგიკურია თქვენთვის სხვა კონკურენტების მინაცურება, თუნდაც ლეიბორისტებს?

— ლეიბორისტების შედეგი აბსოლუტურად ლოგიკურია, მათ თავიანთი ჰინგვინიზმით თვითონ გაუთხარეს საკუთარ თავს სამარე და მგონია, რომ ეს 4 პროცენტი არის მაქსიმუმი. თუ ასე გააგრძელებენ, მალე ესეც სანატრელი გაუხდებათ.

— მაინც გგონიათ, რომ თქვენს წაგებას მისწავს მხალიდ ფული იყო?

— რა თქმა უნდა. ჩვენ გვექონდა არჩევნების მოგების რეალური შესაძლებლობა, თითო უბანზე 2 წარმომადგენელი რომ გვეყოლოდა, რომლებსაც 100 ლარზე მეტი ხელფასი ექნებოდათ. თითო უბანზე თითო მიკროავტობუსიც რომ მიგვემატებინა, ამ არჩევნებს უპირობოდ მოვიგებდით.

ირაკლი სესიაშვილი: „გამოსაძიებელია, საქართველოში პარტლა აეზადებდნენ თუ არა ტერორისტებს“

ლოფანურის თემა შესაძლოა საერთაშორისო საზოგადოების ინტერესის ქვეშ მოექცეს. სისხლიანი ოპერაცია, რომლის შესახებ დღემდე კითხვები ღიად რჩება, საქართველოს პრემიერის ტელეინტერვიუს შემდეგ უფრო აქტუალური გახდა. ბიძინა ივანიშვილმა არ გამოიჩინა, რომ ტერორისტები საქართველოს ტერიტორიაზე მომზადებას მართლაც გადიოდნენ წინა ხელისუფლების ხელშეწყობით.

„ძალიან დიდი ეჭვი მაქვს, რომ ეს ხდებოდა რეალობაში, მაგრამ თავს შევიკავებ. უახლოეს დროში გამოიძიება დასრულდება და ჩვენ ძალიან ბევრ სიხალეს გავიგებთ, ძალიან ბევრ შოკისმომგვრელს ამზავსაც კი. ეჭვები, რომ ხელისუფლება თანამშრომლობდა „ბოევიკებთან“ და ტერორისტებთან, — განაცხადა მან.

ბიძინა ივანიშვილს მიხედავს სააკაშვილი ამერიკიდან გამოეხმაურა:

„ივანიშვილის ეს განცხადება ზუსტად ჯდება იმ პროპაგანდაში, რომელსაც რუსები მთელი ეს წლები ენეოდნენ ჩვენ წინააღმდეგ, ჩვენი დაუსტების დასაქართველოს ხელში ჩაგდებას მიზნით. ბოსტონის ტერაქტის შემდეგ, რომელშიც, სამწუხაროდ, ორი ჩემი იყო გახვეული, ამერიკაში ეს თემა ძალიან მნიშვნელოვანი გახდა. არ ვიცი, ამ პირობებში საქართველოს პრემიერმინისტრი აცნობიერებს თუ არა, რა შარში ხვევს ქვეყანას“.

უმცირესობისთვის მიუღებელი აღმოჩნდა ასევე პრემიერის პასუხიც კითხვაზე, შესაძლებელია თუ

არა, ეროვნული უსაფრთხოების კონცეფციიდან ამოიღონ ჩანანერი რუსეთზე, როგორც ჩვენი ქვეყნის მთავარ საფრთხეზე. ივანიშვილმა განაცხადა, რომ თავდაცვის სამინისტროს ახალ კონცეფციაში ასეთი კვეთი ჩანანერი აღარ არსებობს.

„უშიშროების საბჭო რატომაც არ იკრიბება დღემდე. თავდაცვის სამინისტროს ჩანანერი შეგიძლია ნახოთ, რომ იქ ეს უშიშროება უნდა იყოს. პარლამენტის მიერ საგა-

„მთელი მსოფლიო ცდილობს ხუხუნი ბახხის დაჭყობას და ჩვენ ხატომ უნდა დავაჩხოთ?! ეს იქნება დამატებითი ბიძგი იმისათვის, ხომ ქვეყანა ისე გაძლიერდება, ეოკუპაცია მოვახეხით“.

როო პოლიტიკის შესახებ დამტკიცებულ დოკუმენტშიც ტონალობა არის ნორმალური და საერთოდ მარტო გამონათქვამებზე არაა... ჩვენი თამაში უნდა იყოს გამჭვირვალე, სწორი, გასაგები და მისაღები ყველასთვის. სიცრუეში არ უნდა ჩავრჩეთ“, — ამბობს ივანიშვილი.

ნაციონალური მოძრაობა ირწმუნება, რომ პრემიერმინისტრს და მის გუნდს მოუწევთ, პასუხი აგონ თავდაცვის დოქტრინიდან რუსეთის, როგორც საფრთხის, ამოღების გამო. უმრავლესობა კი ირწმუნება, რომ დოკუმენტში არანაირი ფუნდამენტური ცვლილება არ შესულა, უბრალოდ დეკლარაცია ახალი რეალობა, ის პრაგმატიზმი, რომელიც რუსეთთან მიმართებაში გაჩნდა.



„სარკე“ ამ საკითხებზე პარლამენტის თავდაცვისა და უშიშროების კომიტეტის თავმჯდომარეს, ირაკლი სესიაშვილს ესაუბრა.

— ბატონო ირაკლი, რას ნიშნავს „უშიშროება ტონი“ რუსეთის მიმართ? შეგძლიათ მკაფიოდ ჩამოაყალიბოთ სელისუფლების პოზიცია ოკუპაციის თემაზე რუსეც გამომდებლად ვიკავებთ ნაციონალური მოძრაობა?

— მინდა, მკითხველს მკაფიოდ განვუმარტო, რომ საქართველოს ხელისუფლების დამოკიდებულება რუსეთთან მიმართებაში, ოკუპირებულ ტერიტორიებთან მიმართებაში არ შეცვლილა და არც შეიცვლება. ახალი მთავრობა გმობს ოკუპაციას და ყველაფერს აკეთებს იმისათვის, რომ ტერიტორიული მთლიანობა აღდგეს. წინა ხელისუფლების სტრატეგია გარკვეულწილად შენარჩუნებულია, თუმცა ჩვენი სტრატეგიის ახალი ნაწილი მდგომარეობს იმაში, რომ ვცვლით რიტორიკას, რომელსაც წინა ხელისუფლება იყენებდა და ხელს უშლიდა დილოგის წარმოებას და ჩვენივე პრობლემების მოგვარებას. გვიდა თუ არა, ვხვდებით, რომ რუსეთის გარეშე ამ პრობლემებს ვერ მოვაგვარებთ.

შეერთებული შტატებიდან დანეხებული ევროპის ნაწყენი ქვეყნებით დამთავრებული, ყველა მოგვიწოდებდა, რომ



ინტოქსიკაცია, ფადარათი, შებერილობა...

ბოლდუს ადსტრინგენსი ტაბლეტები №50

შემკვრივი ანტისეპტიკური ტაბლეტი

1. შეიწოვს და გამოდენის ტოქსიკურ ნივთიერებებს
2. ახდენს კუჭ-ნაწლავის ტრაქტის დეზინფექციას
3. იცავს კუჭ-ნაწლავის ლორწოვანს გამაღიზიანებელი ფაქტორებისგან

... და არანაირი უხერხულობა მუცელში!

DOCTOR B. Adstringens

REGIS 100 1913-2013

ს.ს. შავაჩიშვილი ქ.თბილისი (3684300) გაკონსტრუქციის საკომპლექსი კლავიატორის, მარ. 154, ბულ. 255 88 88 მანძი. 255 99 87

გაუკუყვანავს გაუასთონ ინსტრუქციას. გააიღეთ მოვლამაგის შესახებ დეტალური ინფორმაციის მისაღებად მიმართეთ ექიმს.

რუსეთთან დაგვეწყო დიალოგი, აღვედგინა ურთიერთობები. თუ ურთიერთობის აღდგენა უჭირდა, საჭიროა მუშაობა და არა — ლაპარაკი. ისეთი სტრატეგია უნდა შევარჩიოთ, რომელიც ამის განხორციელების შესაძლებლობას მოგვცემს. ამიტომაც შეიცვალა რიტორიკა და დამოუკიდებლობის ბრძოლის გადამწყვეტის გზების ძიებისადმი. სწორედ ამას გულისხმობდა ბატონი ბიძინა, როცა ამბობდა, ჩვენი სტრატეგია შეცვლილია.

— მან ჩანაწერი ახსენა. რა ჩანაწერია გაკეთებული თავდაცვის სამინისტროს მიერ?

— დოკუმენტში არანაირი ცვლილება არ განხორციელებულა, საუბარი იყო მიდგომის შეცვლაზე. დოკუმენტები, როგორც წესი, შეცვლის დროს თანხმდება როგორც პრეზიდენტის ადმინისტრაციასთან, ისე უშიშროების საბჭოსთან, პარლამენტთან, სხვადასხვა უწყებასთან. თანაც ასეთი დოკუმენტის მიღება ხდება პოლიტიკური დებატების, საზოგადოების გაძვირვალე ჩართულობის პირობებში. სტრატეგიული მიმართვის დოკუმენტი, რომელიც წარედგინა უშიშროების საბჭოს, ფართო განხილვის საგანი მართლა იყო. მისი განხილვა მოხდა როგორც უმცირესობასთან, ისე უმრავლესობასთან, ასევე საპოლიტიკო საზოგადოებასთან. ასე რომ, ამ მხრივ, არანაირი ცვლილება არ მოხდა. ცვლილება მოხდა მხოლოდ სტრატეგიაში და, აქედან გამომდინარე, ტაქტიკაში.

— ანუ ჩანაწერი — რუსეთი, როგორც საფრთხე — არ არის აბსოლუტური კრიტიკული უსაფრთხოების დიქციონარი?

— რა თქმა უნდა, არა და, ეტყობა, ვანო მერაბიშვილმა ან არ იცის, ან ვერ ერკვევა, როცა საუბრობს, სამხედრო დოქტრინა უჩვენოდ მიუღიათ. მას ამტკიცებს პარლამენტი და როგორ მივიღებდით, ფართო პარლამენტი ხომ არ ვართ? საფრთხეების განმსაზღვრელ დოკუმენტში ნახსენები რუსეთის ოკუპაცია რჩება და სტრატეგია იცვლება. წინა ხელისუფლებისგან განსხვავებით, არ ვაპირებთ, რუსეთს ერთი ხელით ვაგინოთ და მეორე ხელით დიალოგი შევთავაზოთ. მიუხედავად იმისა, რომ გვესმის, იმ ქვეყნის ოკუპაციის პირობებში ვიმყოფებით, ვცდილობთ, საერთო ენა გამოვხაზოთ, რაც ხელს შეუწყობს ჩვენი ქვეყნის ეკონომიკური ურთიერთობის გაღრმავებას, ეს კი, პირველ რიგში, ჩვენს ინტერესებში შედის. მთელი მსოფლიო ცდილობს რუსული ბაზრის დაპყრობას და ჩვენ რატომ უნდა დავაპრობოთ?! ეს იქნება დამატებითი ბიძგი იმისათვის, რომ ქვეყანა ისე გაძლიერდეს, დოკუპაცია მოვახერხოთ. ჩვენ საკითხს პრაგმატულად ვუდგებით და ისე ვმოქმედებთ.

— ანუ გინდათ თქვით, რომ სულ ტყუილად ატყუეს ნაციონალურმა ასეთმა აზრმა?

— სამწუხაროდ, უმცირესობა, ნაციონალური მიმართების სახით, ცდილობს, თავისი შეცდომები სხვას გადააბრალოს და დენიფორმაციის გზით ახალი ხელისუფლებას წარმოაჩინოს, როგორც ქვეყნის ინტერესების მონინალდმდეგე ძალა. რეალურად კი 2008 წლის აგვისტოს ომის შემდეგ ქვეყნის დეოკუპაციისთვის ფაქტობრივად ვერაფერი გააკეთა. დიალოგის დაწყებაც კი ვერ შეძლო, მიუხედავად იმისა, რომ თავის პრინციპებზეც უარი თქვა — იცით, რომ საზღვარი ცალმხრივად გახსნა. შემდეგ დამთობის პოლიტიკით მიუდგა ბევრ საკითხს, მაგრამ რეალური შედეგი მაინც ვერ მიიღო. რუსეთის მსოფლიო სავაჭრო ორგანიზაციაში განეწვერებას ხმა მისცა, მაგრამ ამითაც ვერაფერს მიაღწია. ამიტომ წინა ხელისუფლების წარმომადგენლები დღეს შემინებულნი არიან, რომ ახალმა ხელისუფლებამ ამ მოკლე ვადაში შეძლო ეკონომიკური ურთიერთობის აღდგენა. ის, რომ რუსულ ბაზარზე ქართული ღვინო და აგრარული ნაწარმი გაიყიდება, ნიშნავს, ძველმა ხელისუფლებამ რაც წლების განმავლობაში ვერ შეძლო, ახალმა ხელისუფლებამ 6 თვეში გააკეთა.

პრეზიდენტი და უმცირესობა ამ დენიფორმაციით ცდილობენ, ახალი ხელისუფლების მიერ

გაკეთებული საქმეების დისკრედიტაცია მოახდინონ და ამით თავიანთი ხუთმთლიანი რუსოქმედობა გააბართლონ, რომ თითქოს უსუსობით არაფერი გამოდის. როგორ არ გამოდის — ღვინო მიდის, აგრარული პროდუქტი მიდის, რაც დამატებით რამდენიმე მთლიონს შემოკრებს ქვეყანას, ხალხს დაასაქმებს, დოვლათი შეიქმნება, შიდა ბაზრი ამოქმედდება და მოსახლეობას მეტი ინტერესი გაუჩნდება, დაკავდეს სხვადასხვა ბიზნესით. ეს ყველაფერი გააძლიერებს ქვეყნის ეკონომიკას და უსაფრთხოებას. ამასთანვე, იქნება მოტივაცია აფხაზი და ოსი მხები, ჩვენი თანამოქალაქეები, დაინტერესდნენ საქართველოსთან ინტეგრაციით. ეკონომიკა, დემოკრატია პირდაპირ კავშირშია ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენასთან.

— უცერესობა წმინდა განხილვის აფხაზეთის მისაღებად საზღვრის დაბნელებაა. ეს საკითხი მოსახლეობისთვისაც ბუნებრივია.

— ნაცემორაბა ამ თემით მართლაც სწორად აპელირებს, მაგრამ ეს საკითხი არანაირ კავშირში არ არის ოკუპაცია-დეოკუპაციასთან. ნაცემორაბა ყოველგვარი რუსოქმედების გარეშე ცდილობს, მოსახლეობას ტვინი აუჩუროს.

— და რა განსა ამ ცვლილების საფუძველი?

— პირველ რიგში, ჰუმანური დამოკიდებულება უტყობ ქვეყნის მოქალაქეების მიმართ. წარმოიდგინეთ სურათი: უცხოეთის, ვთქვამთ, გერმანიის მოქალაქემ გადმოკვთა საზღვარი ფსოუს გამშვები პუნქტიდან, წამოვიდა ზუგდიდის მიმართულებით, მივიდა ქართულ ადმინის-

„ხეხეთს უნდა, ხომ კეჩიხისკები ჩვენენ გამოდენოს. უნდა, მისადმი მტყუად განწყობილი ძაღვი მონინალდმდეგე ქვეყნის კეჩიხისაზე იყოს და ეს მუხე სახითაშოხისო ზენოლისთვის გამოიყენოს. თუ ასეთი ხამ მახიტაც ხეებოდა, უნდა ვიცოდეთ, ხომ მსგავსი იდიოტობა მეოხედ აღაი გავიმეოხით“.

ტრაციულ საზღვართან და მიაწოდა პასპორტი. ამ მომენტში მან გადადგა ნაბიჯი, რომლის მიხედვითაც, ის შეიძლება გახდეს მსხვერპლი და 2-დან 4 წლამდე თავისუფლების აღკვეთა მიესაჯოს. აქ ლაპარაკია ყველა იმ ადამიანზე, რომელიც თავისი ფეხით მივიდა ქართველ სამართალდამცველებთან და წარუდგინა პასპორტი, ანუ მათ არ იცოდნენ ამ კანონის შესახებ.

სხვა შემთხვევაში, ჩვენ თუ გვიჩნდა, აღვედგინოთ რაიმე მიმოსვლა აფხაზეთში, არსებობს ოკუპაციის შესახებ კანონი, სადაც წერია, რომ სამწარმოო საქმიანობა აკრძალულია აფხაზეთის ტერიტორიაზე, რაც ნიშნავს იმას, რომ, თუ ვინმე იქ დასაქმებულია ან ბიზნესს ეწევა, ექცევა შესაბამის ბაზანს და მის ნინაალდმდეგე ამოქმედდება სხვადასხვა საერთაშორისო სანქცია. სხვათა შორის, საერთაშორისო ორგანიზაციები ამ მუხლის გამო ჩვენ მიმართ საკმაოდ კრიტიკულები იყვნენ. ამიტომ ჩვენი ნინაალდმდეგე გახდა, თუ უტყობ ქვეყნის მოქალაქე გადაკვეთს და შემოვიდა ჩვენი ქვეყნის ტერიტორიაზე, მას ადმინისტრაციული ჯარიმის დაკისრებასთან ერთად მიეცეს გაფრთხილება, რომ მეორედ გადაკვეთის შემთხვევაში პატიმრობა შეეფარდება. ისიც მინდა იცოდეთ, რომ ნაციონალურის მიერ მიღებული მუხლი გულისხმობს არაშოლოდ პატიმრობას, არამედ პატიმრობას ან ადმინისტრაციულ სასჯელს და ჩვენ ამ შემთხვევაში მხოლოდ დაკონკრეტებას ვახდენთ. ანუ, თუ არსებული კანონით ან იქორენ, ან ადმინისტრაციულ სასჯელს ახდენენებენ, ახალი ფორმულირებით, პირველ შემთხვევაში ჯარიმა იქნება და მეორე — პატიმრობა.

— იფანისუვანი ტელეინტერვიუში ლაფანყურის აბერაცას და საქართველოში ტერიონის-

ტების მომზადების საკითხებზეც შეეხება, რაც უპასუხისმკებელი განცხადებად შეფასდა უცხოურ სინამდვილეში.

— ბატონი ბიძინა სახალხო დამცველის ანგარიშს დაეყრდნო. წინა ხელისუფლებისგან განსხვავებით, ჩვენ ომბუდსმენის ანგარიშს ყურადღებით ვეცნობით. სახალხო დამცველმა წარმოადგინა საკმაოდ ვრცელი მასალა და სამართალდამცავი ორგანიზები ვალდებული არიან, რეაგირება მოახდინონ. ბატონმა ბიძინამ თქვა, არსებობს სხვადასხვა ეჭვი, მათ შორის სახალხო დამცველის მხრიდან გამოთქმული, ამანვე ვმუშაობთ და გამოიძება დაადგენს, არსებული ეჭვების და ფაქტების სიზუსტეს.

— საგაშვილმა განაცხადა, როცა ბისტონის ტერაქტში ბრალდებული მძებრი ცარნაკეების გვარი საქართველოს დაუგავსარეს, ამ ფონზე ასეთი განცხადება ქვეყნისთვის საზიანო და პრეიმიერი ამახ უნდა ხედავდებოდეს.

— თუ რაიმე კავშირი არსებობს, რაც მე ნაკლებად მგონია, ამერიკელები ამ საკითხს მაინც გამოიძიებენ და ის უფრო ცუდი არ იქნება, ჩვენ სირაქლემას პოზიციაში ვიყოთ და მერე ვილაცამ პანჩუი ამოგვარტყას?! თუ ჩვენ გვიჩნდა, დემოკრატია ავამენოთ, პირველ რიგში, კანონი უნდა კანონდებოდეს. თუ ვილაცამ დანაშაული ჩაიდინა, ამანვე პასუხიც უნდა აცოს. იმაზე კი არ უნდა ვფიქრობოთ, ვინმე, ეს ჩვენს ქვეყანას იმიჯს შეუღლახავსო. იმაზე უნდა გვეფიქროს, თუ ამას ვინმე ავეთებდა, ადრე თუ გვიან ამოტივტივდებოდა და ქვეყნის იმიჯს დასახელს დაზიანებდა. ასე რომ, სააკაშვილი იმაზე კი არ უნდა საუბრობდეს, ხელი დაგვაფარეთო, არამედ თავის დროზე არ უნდა გაკეთებინა ისეთი რამ, რაც შეიძლება და ქვეყანას ბუმერანგივით შემოტრიალებოდა.

— ის, რომ საქართველოს ხელისუფლებამ ტერიონისხელს უწყობდა, რუსეთის მხრიდან არაერთხელ გააფრთხილებოდა. პრეიმიერის ინტერვიუს შემდეგაც რუსულმა მედიამ ამას დიდი დრო დაუთმო. ნაციონალურის აზრით, მსგავსი განცხადებებით ახალი ხელისუფლებამ მისკავს თავისუფალი მოქმედების შესაძლებლობას აძლევს.

— რუსეთს თუ აქვს ბოროტი ზრახვები საქართველოს მიმართ და ეს არაერთხელ გამოვლენილა, ეს არ ნიშნავს, რომ ჩვენმა ხელისუფლებამ, ახალი იქნება თუ ძველი, ხელი უნდა შეუწყოს მას ამის განხორციელებაში. იგივე პოზიცია მაქვს ომთან დაკავშირებით. ცხადია, რუსეთს რომ უნდაოდა ჩვენი ტერიტორიების ოკუპირება, მაგრამ ჩვენ როგორ დავიცავით ჩვენი ტერიტორიები? ჩვენ ხომ არ შევუწყვეთ ხელი ამ ოკუპაციას ჩვენი არასწორი პოლიტიკით და ქმედებით? იგივე პასუხი მექნება ამ კონკრეტულ ფაქტებთან დაკავშირებითაც. რუსეთს უნდა, რომ ტერიონისტები ჩვენკენ გადმოდენოს. ლოგიკურიცაა, უნდა, მისადმი მტრულად განწყობილი ძალები მონინალდმდეგე ქვეყნის ტერიტორიაზე იყოს და ეს მერე საერთაშორისო ზენოლისთვის გამოიყენოს. ამ სიტუაციაში ჩვენმა ხელისუფლებამ რა უნდა გააკეთოს, მარტივი გასაგებია. თუ ასეთი რამ მართლაც ხდებოდა, უნდა ვიცოდეთ, რომ მსგავსი იდიოტობა მეორედ აღარ გავიმეოროთ.

— ომბუდსმენი აცხადებს, რომ, თუ ლაფანყურის საქმეზე კონკრეტული შედეგი არ დაიდება, მის ხელთ არსებულ მასალებს გამოაქვეყნებს და იქვე ანკრეტებს, რომ არის ფაქტები, რომლებიც ანგარიშში არ შესულა.

— სახალხო დამცველი პარლამენტმა აირჩია და მისი არჩევას კრიტიკური იყო სწორედ ის, რომ ყოფილიყო დამოუკიდებელი, მიუკერძოებელი და სახელმწიფო არ უნდა ჩარეულიყო მის გადამწყვეტილებებში. მისი უფლებაა, რასაც გადაწყვეტს.

✓ პოლიტიკის რუბრიკა მოამზადა მანანა გვიამა



ეგარი
E G A R I

ევროპის დღისადმი მიძღვნილი სოლო კონცერტი
ევგენი მიქელაძის სასულგოს მუსიკალურ ცენტრში

11.05.2013
20:00 საათი

მონაწილეობენ:

შვედური ჯაზ-ტრიო

MUSICMUSICMUSIC

ცნობილი საქსაფონისტი

NILS BERG



ივოკრეპანსიონის დარეკეთ: +(995 79) 777 733

„ბერა მიაღებინა გადაწყვეტილება, ბიძინას გვერდით დავმდგარიყავი“

ჩას ფიქსიონს გია ხუბაშვილი ქართული ენის ინსტიტუტის მოუბზე — „თქვენი ექსპერტის გამოხატვის შემდეგ აღბათ ყველას ყბაში ეხთად ჩავვახედბი“



ღუბ კარდინალად ნოდებუ-ლი, განუსაზღვრელი გავლენის მქონე პიროვნებად მონათლული, პრემიერმინისტრის მრჩეველი, ექსპერტი გია ხუბაშვილი ტელეგადაცემის ავტორად და წამყვანადც მოველინა საზოგადოებას. „იმედის“ ეთერში მასთან ერთად ზის კიდევ ხუთი მეტნაკლებად ცნობილი საზოგადო სხე — ამბვე ტელეკომპანიის ხელმძღვანელი რეზო საყვეარიშვილი, პოლიტოლოგი რამაზ საყვარელიძე, ფილოსოფოსი ზაზა მათიერიშვილი, არასამთავრობო სექტორის წარმომადგენელი ნინა ხატისკაცი და ადვოკატი ლია მუხაშვილი. ექვსკაციანი ჯგუფის წევრები აპირებენ, რა გადაწყვეტილებასაც პირდაპირ ეთერში მიიღებენ, მას სახელისუფლებო წრეებშიც ლობიერება გაუწიონ.

ბად წესაშვილი:
— გადაცემის იდეა მე მეკუთვნის. 20 წელზე მეტია მუდმივად ორი რადიკალური მონოლოგი გვაქვს და ამ მონოლოგების დიპლომატიური გადაყვანას ვერ ვახერხებთ. თუ გვინდა, საზოგადოება

„ჩოგოხ შიდილება ვანო ჯავახიშვილზე გაბიხაზელი ვიყო? უფრო ზოხიტიყად მოქმედებს ხოდზე მისი ნათქვამები ჩემზე, ვიდე უახლოდითად. ახის იქ ბოხოტი გამოხდომებიც, მაგჩამ ჩემთვის ეს ჰხობდება აჩაა. „ვანოს მოუს“ ახ ვუყუებ, ჩადგან ეს იუმოხის ჰხოვირების სტანდარტია.“

ჩამოყალიბდეს, ერთმანეთის მოსმენა და ერთობლივი გადაწყვეტილებების მიღება უნდა ვისწავლოთ. ეს არის გადაცემა, რომლის მაგნიტუდაც იდება რომელიმე აქტუალური საკითხი. შემდეგ კი რვა ადამიანი — ექვსს პლუს ორის პრინციპით, ამ თემაზე მსჯელობს და ცდილობენ, მიიღონ ისეთი

გადაწყვეტილება, რაც ორი დაპირისპირებული მხარისთვის მისაღები იქნება; იპოვონ ისეთი ფორმულა, რომელიც ყველას გაამართლიანებს. ამ გადაცემით ჩვენ რა რეკომენდაციასაც დავდებთ, იმის ღია ლობიერებას დავინყებთ.

— ისედაც აბიბიბი, რომ საბოლოო დონეზე ყველა გადაწყვეტილება თქვენთან შეთანხმებით მიადგება და ახლა პირდაპირ ექსპერტის დასწრით თქვენი შეხედულებების ლობიერება, წარმოგიადგინათ, რა ამბავი ატყდება, თქვენზე რას იტყვიან?

— ჩემზე რა ლეგენდაც არის, მინდა, ეს ყველაფერი ვკრანზე გამოვიტანო და საზოგადოებამ შეაფასოს, ეს ცუდია თუ კარგი. ზურგს უკან არასოდეს არაფერს ვაკეთებ. სასაცილოა, როცა ჩემზე ლაპარაკობენ, როგორც კულინებში მოთამაშებულ. საჯარო ფიგურა ვარ და დღეში უამრავ ინტერვიუს ვაძლევ. კულისებში მოთამაშე კი მხოლოდ ჩრდილში მუშაობს. რასაც ვფიქრობ, მხოლოდ იმას ვლაპარაკობ.

— საუბარია „იმედზე“ თქვენი დადი ზეგაფლის შესახებაც.

— გავლენა მინდა და ამიტომ

გადაცემას ვაკეთებ?! ჩემი გავლენების თემა უკვე ძალიან სასაცილოა. ჩემი სურვილი იყო, „იმედი“ თავის მეპატრონეს დაბრუნებოდა. ბადრი პატარკაციშვილის სსოვნას და მის ოჯახს საკმარის პატივს ვცემ. არც მათ ვაკადრებ და არც საკუთარ თავს, რომ „იმედზე“ გავლენა მოვიპოვო. მათ ეს პრივილეგია შევთავაზე. „იმედის“ ხელმძღვანელ რეზო საყვეარიშვილთან მქონდა ურთიერთობა, მას გავუფორმეთ ხელშეკრულება. ჩვენ აქიდან ფინანსური სარგებელი არ გვაქვს. ამ გადაცემიდან მთელი შემოსავალი „იმედს“ მივაქვს. თავიდან ვფიქრობდი, რომ შეგვეძინა საერთოდ დრო და ეს ყოფილიყო ჩვენი, საქართველოს განვითარების კვლევითი ინსტიტუტის პროექტი, მაგრამ კონსულტაციების შემდეგ გადავწყვიტეთ, რომ ერთობლივი გამხდარიყო.

— ტელეწამყვანობის გამოცდილება თუ გაქვთ?

— არანაირი და არც ამის ნიჭი მაქვს. მეც და ყველა ჩემი მეგობარიც, ვინც ამ გადაცემაში ზის, უფრო კითხვებზე ვასუსობთ, ვიდრე კითხვას ვსვამთ. აქ იქნება

კამათი, ჩხუბი, მაგრამ ჩვენი მიზანი დაპირისპირება არ არის. ეს იქნება ერთ-ერთი მცირე აგური იმ გზაზე, რომელზეც საზოგადოების ფორმირება უნდა მოხდეს. ჩვენც შეგველო, რომელიმე სამინისტროსთან შიმშილობა დაგვეწავრობა.

„ბიძინა ივანიშვილი ჩემი გადაცემის მეოხე ნაწილს ვუყუებ, ჩადგან 10 საათზე იძინებს. ასეთი ხეიმიტ ცხოვრობს.“

ყო, მაგრამ ხელისუფლებზე ხელისუფლების სატელევიზიო პროექტი ვარჩიეთ. საზოგადოების როლიც ეს არის — ჩვენი აქტიურობა. მხოლოდ ასე შეიძლება ხელისუფლების დაბალანსება. თუ მივიძინეთ, როგორი კარგი პიროვნებაც უნდა მოვიდეს ხელისუფლებაში, სხვად ისევე ავტორიტარიზმს მივივლებთ.

— თქვენი და პრემიერმინისტრის მგობრობაზეც დადის ლეგენდა და არაფერს დაჯერებს, რომ თქვენი გადაცემა მასზე ზეწოლისკენა გაბიხნულია.

— მასთან ადამიანური, მეგობრული ურთიერთობა მაქვს და, მგონი, ამ ქვეყანაში ჯერ ეს არ იკრძალება. ვერც იმას ვიტყვი, როცა ვხვდებით, სახელმწიფოებრივ საკითხებზე არ ვლაპარაკობთ, თუმცა გადაწყვეტილების მიღების პროცესში არ ვმონაწილეობ. ჩემს თავს ამის უფლებას არ ვაძლევ. ისიც მისვამს კითხვას და მეც ვუსვამ.

— მგადაითად, როცა ვიბა დაავითაშუალთან დაგვეშარებული საკითხის განსილა სდებოდა, შესეკდარაზე თქვენც მისეკდით...

— იმ დღეს იქ სრულიად შემთხვევით მოვხვდი და დავითაშვილი საერთოდ არ მინახავს. ისე მოვიდა და ნავიდა, არ შევხვედრებარ. მათ ისაუბრეს და მე პრემიერმინისტრს ველოდებოდი. სერგეევოც იქ ყოფილა, მაგრამ სანამ იქ ვიყავი, არც ის მინახავს. შემიძლია მომხდარი ამის შეფასება გავაკეთო, მაგრამ ასეთი ვითარების გარკვევაში არასოდეს ვმონაწილეობ.

— ბიძინა ივანიშვილიც იცოდა, გადაცემის გავრცელებას რომ აპირებდით?

— რა თქმა უნდა, მასთანაც ამაზე ვისაუბრებ. დეტალების გა-

სარკვევად, რა თქმა უნდა, არ სცალია. მინდა ვთხოვო, რომ ჩემს გადაცემას უყუროს, მაგრამ ვიცო, მეორე ნაწილს ვერ უყურებს, რადგან 10 საათზე იძინებს. ასეთი რეჟიმით ცხოვრობს.

— ქვეყნის მმართველი რომ 10 საათზე იძინებს, ეს ცოტად რე სიმ არ არის?

— თუ დილის 6-ის ნახევარზე იღვიძებს, სულაც არ არის ადრე 10 საათზე დაძინება. ამ დროში ბევრად მეტის მოსწრება შეიძლება, ვიდრე მაშინ, როცა 11-ზე გაიღვიძებ. გაბრაზდებიან ალბათ, მაგრამ ახლაც არიან ისეთი მინისტრები, რომლებიც ამ დროს იღვიძებენ.

— იცით, რომელ მინისტრზეც გაბრაზებული ბატონი ბიძინა?

— რომც ვიცოდე, ამაზე არ ვილაპარაკებ. ჩემს ცოლსაც ხშირად ვეკითხები აზრს, მაგრამ ჩვენი ოჯახის რუსი კარდინალი ნამდვილად არ არის. ლეგენდა ჩემზე გასაგებია და არც ვინმე ანდები ამაზე. უბრალოდ მწყინს, როცა ეს ყველაფერი ბოროტებაში გადადის.

— გვერცხის ბიზნესზე გავლენასაც მიგაქვრენ.

— რამდენიმე ადამიანია, ვინც ჩემზე ასეთ ინფორმაციებს ავრცელებს და მათ დავაფიქსილებს ხუხაბობა ვუნწოდებ. გარდა იმისა, რომ აბსოლუტურ სისულელეებს ლაპარაკობენ, ბოროტებაა, როცა ადგილობრივი წინ ადამიანს ვვერცხის ბიზნესში, საბოტაჟში ბრალს დასდებ. მართლმადიდებელი ვარ, მაგრამ — ებრაული წარმომოხობის და ეს კონტექსტი კიდევ უფრო ამძაფრებს ამ ყველაფერს. კვერცხს არც კი ვჭამ და წარმოგდენაც არ მაქვს, რა ხდება ამ ბიზნესში. 10 წელია ვწერ, რომ ადგილობრივი წარმოების ლობისტი ვარ და

„ვასიყო ომიშვილი ძლიან მიყვარს, მაგჩამ მერევენა, ჩომ ცოცა უფრო ბოხოტი გახდა. უფრო სუბიექტია, ვიდე ახე იყო.“

ახლა იმპორტის ლობიერებას მამრალეებენ. ადრეც ხელფასზე ვცხოვრობდი და ახლაც ასე ვარ.

— ვანი ვაფანსიული თავის შიუმი სწორად განსეუბით ამ სიტყვებით — „ოთი, დადი სუნაშვილი“. სიმ არ ბრაზდებით მის ამ სუნობაზე?

— როგორ შეიძლება ვანო ჯავახიშვილზე გაბრაზებული ვიყო? რომ მეტყვიან, შენვე რალაც თქვაო, გადავხვევ ხოლმე და ვუყურებ. ჩემთვის ის ესთეტიკა,

მაშუღია მაშაოთილოგას ჯერ არ აპირებს „მე ჰეზიდენტის თანაშემწე ვაი, ჰეზიდენტი, ხა თქმა უნდა, ლეცა“



დროზე მართლაც ვუბნებოდი, ნავიდეტ-მეთქი, მაგრამ მას საქართველოს დატოვება არ უნდა. ურჩევნია, ნაკლები შემოსავალი ჰქონდეს, მაგრამ თავის ქვეყანაში იყოს და ვართ ასე, ჩვენთვის. საზღვარგარეთ მხოლოდ პრივატ-სალამოებზე მივდივართ.

— მხოლოდ ლელას პრიადეყე რაობით და მისი კონცერტებით არ ჩნით თავს თუ სხვა ბიზნესიც გაქვთ? — რასაკვირველია, მხოლოდ შოუბიზნესით არ ვარ დაკავებული. ასე რომ იყოს, მერწმუნეთ, არსებობა გაგვიჭირდებოდა. სხვადასხვა საქმიანობას ვწევნი.

— არ დააკონცერტებთ? — კერძო საქმეები მაქვს... ისე არ არის, რომ ოფიციალურად სადმე ვიყო გაფორმებული და ხელფასი მქონდეს.

— ბიზნესის მართვა რაფორ გა მოგდით? — თავის დროზე ავიკომპანი-შიც ვმუშაობდი, ერთ-ერთი რესტორნის დირექტორიც ვიყავი.

„ნელინდემი ოხი ყონსეხი გკონდა — თბილისობს და ახად ნელს და ლეცა თითო-თითო სიმღეხას მღეხოდ. საქაიხთველს ყელეჰიხის დლეუბზე ახასობეს გამოხსეუცაიხთ, ოხიხი მიზეუხიყ აი ვიცი“.

დიდი სამეგობრო მყავს, ბევრ ადამიანთან მაქვს ურთიერთობა, მათ შორის — ბიზნესექსტორთანაც.

— ფინანსური კრიზისი გამოიცდიდით? — 1992 წლიდან მოყოლებული საქართველოში სულ კრიზისია. შოუბიზნესში ყველაზე კარგი პერიოდი 2000-დან 2004 წლამდე იყო, მაშინ ესტრადა ყვავდა. თუმცა არ მუშაობდა თეატრი, კინო, არ იყო ინტერნეტი. გართობის ერთ-ერთი საშუალება კონცერტი იყო და დარბაზები ამიტომაც ივსებოდა. დღეს ძალიან დიდი გაქანებაა, ინტერნეტი ყველაფერი ჩაყლაპა. კონ- ➔ 22

რომლითაც ის გადაცემას აკეთებს, პროვინციულია და მისაღები არ არის. უფრო პოზიტიურად მოქმედებს ხოლმე მისი ნათქვამები ჩემზე, ვიდრე უარყოფითად. არის იქ ბოროტი გამოხედვებიც, მაგრამ ჩემთვის ეს პრობლემა არაა. „ვანოს შოუს“ არ ვუყურებ, რადგან ეს იუმორის პროვინციული სტანდარტია. მე ცოტა სხვა ტიპის იუმორზე ვარ გაზრდილი.

— რაიმედი ოქმონისტული შოუ მოგეწონი?

— არც ერთი! „ყოველდღიური აბები“ ცოტა ხნის წინ ბევრად უფრო ცოცხალი იყო. ახლა ცოტა სიცოცხლე დაკარგა. ვასიკო ოდ-ნიშვილი ძალიან მიყვარს, მაგრამ მეჩვენება, რომ ცოტა უფრო ბოროტი გახდა. უფრო სუბიექტურია, ვიდრე ადრე იყო.

— იმდრო, რომ ბიძინა ივანიშვილის და ახალი მთავრობის კრიტიკა გაშარებდა დაიწყო?

— შეიძლება სუბიექტურად გახლავართ. გეუბნებით იმას, რასაც ვფიქრობ. მომეჩვენა, რომ ერთი-ორი ბოროტი სუბრობა ჰქონდა ივანიშვილზე, რაც ნამდვილად საწყენი იყო. ხელისუფალზე უნდა ილაპარაკოს, მაგრამ ერთია კრიტიკა და მეორე — არსებობს ნითელი ხაზი, რომელსაც არ უნდა გადააბიჯო. მომეჩვენა, რომ ერთი-ორჯერ ეს ნითელი ხაზი გადააბიჯებდა.

„ნანუკა ყოხილიანი „იმედში“ ცინიზმის მწვეხვალი იყო. ეს ადამიანი თავს ეძებდა „იმედის“ ჰავილიონში ხლაც ეკეთებინა მას შემდეგ, ხაც მის ოჯახს ინციდენტი ჰქონდა ამ ტელეკომპანიის ჰედეხი მდლობედთან“.

გადაცემა „კაცების შოუს“ იუმორის ესთეტიკა ჩემთვის ყველაზე მისაღები იყო, მაგრამ ამ ბოლო დროს იქაც გაჩნდა ყაღბი ნოტები, რაც ძალიან მანუხებს. არ ვიცი, ამ ხალხს რა ემართება. მეჩვენება, რომ დაძაბულები არიან. თქვენი ყურნალის გამოსვლის შემდეგ ალბათ ყველას ყბაში ერთად ჩავვარდები. მათ მიმართ არ მაქვს უარყოფითი გრძნობა. უბრალოდ ვისურვებდი, უფრო ცოცხლები და ნატურალურები იყვნენ.

— თათრ ტატამედილის შოუსზე რას ფიქრობთ?

— თათრ ტატამედილი ძალიან კარგი იყო სერიალში, მაგრამ, როგორც შოუმენი, სრული კატასტროფა! მიყვარდა „შუა ქალაქში“, მაგრამ ახლა ამ სერიალს აღარ ვუყურებ. ალბათ ახლაც კარგია, მაგრამ ის აღარ არის, რაც მაშინ იყო.

— ახლა „ჩემი ცადის დაქლეუბა“ ყველაზე პოპულარული სერიალია.

— არ ვიცი, არ მიყურებია. — თურმე არც ნანუკა ყოხილიანის შოუს უყურებთ. მხოლოდ ის გადაცემა ვინახავთ, ბერა რომ ჰყავდა მსკეველი. ახლანან ნანუკამ „ფუისბოქს“ თქვენზე დაწერა — „თითო დიდი სუნამედილი, დიდი მადლობა, რომ ჩემი გადაცემა ნანუკე“. ეს მას

„შემდეგ, რაც თქვენ ვითქვამთ, „ნანუკას შოუს“ საერთოდ არ ვუყურებ და ახლა ენანე ის გადაცემა, სიდაც ბერა ჰყავდა სტუმრად“.

— „ნანუკას შოუს“ არასოდეს ვუყურებდი, რადგან ნანუკა ჟორ-ჟოლიანი „იმედში“ ცინიზმის მწვერვალი იყო. ეს ადამიანი თავს უფლებას აძლევდა, „იმედის“ პავილიონში რალაც ეკეთებინა მას შემდეგ, რაც მის ოჯახს ინციდენტი ჰქონდა ამ ტელეკომპანიის რეალურ მფლობელთან. არ მგონია, ნანუკა იმდენად მიუხვედრელი იყოს, რომ ეს ვერ გაცნობიერებინა. რაც შეეხება ბერას სტუმრობას მის შოუში, ეს მაშინ ვნახე, როცა ბიძინა ივანიშვილმა პირველად მოინდომა ჩემთან შესვდნად და მიმდოდა, მის ოჯახს გაცნობოდი. ვილაცამ მითხრა, კარგი ბიჭი ჰყავსო და მირჩიეს, ეს გადაცემა მენახა. ბერას მონაყოლი იყო ერთ-ერთი ფაქტორი, რამაც მიმაღებინა გადაწყვეტილება, ბიძინა ივანიშვილის გვერდით დავმდგარიყავი. იგი დავინახე შვილის პრიზმაში და ეს ჩემთვის სერიოზული სტიმული იყო. ასეთი შვილის გამზრდელი მამა არ შეიძლება იყოს და ისეთი არ ყოფილიყო, როგორი ლეგენდაც მასზე დადიოდა.

— ის კომენტარი გადაცემის ნახვისთანავე გავაკეთე, მაგრამ ახლა ნაციონალურმა მოძრაობამ მიიღო გადაწყვეტილება, სუხანავალი ყველაზე ახსენოს.

ნანუკამ კი არც თუ იმდენად ამოიღო ეს ჩემი ერთი წლის წინ ნათქვამი და ვანო ჯავახიშვილის სიტყვები დაუშინებია. ნაციონალური ხომ მონტაჟის დიდოსტატი არიან და... — თქვენს გადაცემაში ნაციონალურად მოგეწონება, სურვილი მექნება, ჩვენს გადაცემაში ვანი, მაგალითად, დავით ბაქრაძე და ის ადამიანები, რომლებსაც შეუძლიათ მსჯელობა, თუმცა მათ ჩემთან პრობლემა აქვთ.

— სულ რაიმდენიმე დღის წინ ოფიციალურად დაინახეთ პრემიერმინისტრის ერთ-ერთი მრჩეველი.

— დიას და ამ მოვალეობას ყოველგვარი ანაზღაურების გარეშე შევასრულებ.

— ტელეკომპანიაში უსუფლად იმედავებთ, პრემიერმინისტრის მრჩეველი უსუფლად იქნებით. გაქვთელი საბუღალთის ანაზღაურებაზე უარის თქმა რას ნიშნავს?

— გიკვირთ? ინსტიტუტში მაღალი ხელფასი მაქვს. თავისუფლება მჭირდება და ამას ვერ დავკარგავ. მე მაქვს დაახლოებით ორჯერ მეტი ხელფასი, ვიდრე ნებისმიერ სხვა მინისტრს.

— თქვენს ინსტიტუტსაც ბიძინა ივანიშვილი აფინანსებს.

— არა, მის მიერ გადახდილი მხოლოდ ერთჯერადი გრანტი იყო და ისიც — „წინა ცხოვრებაში“.

— რუსულად ადვილია

„ლეცა ნურწმემა ჩემი საკუთრება, ჩემი პროდუქტია, ვერსად გამექცევა, ჩვენ ერთნი ვართ და საქმის გაკეთებას ეს მიაღვილებს“, — მაშუღიჩამ თავისი, როგორც პოპულიარული, ნარმატება მოკლედ ასე ახსნა. და მაინც, თვლის, რომ შეცდომებიც დაუშვა. დღევანდელ ქართულ შოუბიზნესში პროგრესს ვერ ხედავს, მაგრამ ის და მისი ცოლი მუშაობას არ წყვეტენ, გეგმავენ კონცერტებს, ფიქრობენ ახალი სიმღერების ჩანერგაზე.

კახა მამულაშვილს ანუ მამულიჩას პირველი ქორწინებიდან ვაჟი, ნიკოლოზი, ჰყავს, რომელიც 19 წლის არის და ნიუ იორკში ცხოვრობს, ამჟამად კი ცოტა ხნით საქართველოშია ჩამოსული. ბიჭი კრივით არის დაინტერესებული, რაც მამის გულს ძალიან უხარია, თუმცა იმის კი ეშინია, ერთ მშვენიერ დღეს ნიკოლოზმა მისი შეცდომა არ გაიმეოროს და ნაადრევად არ შეირთოს ცოლი.

— შოუბიზნესში მუშაობამ რა გასწავლიათ, რა გამოცდილება შექმნიათ?

— ადამიანებთან ურთიერთობა მასწავლა, სხვადასხვა სფეროს წარმომადგენლებთან კავშირმა კი დიდი გამოცდილება მომცა. ყველაზე ცუდი იეს არის, რომ ეს ქვეყანა განვითარების საშუალებას არ იძლევა.

— ამის გამო საქართველოდან წასვლაზე ხომ არ ფიქრობთ? რაფორც ვიცა, ერთი პერიოდი თქვენს მეფელეს ურჩევდით, რომ კარფორა სხვა ქვეყანაში აეწყო. — ლელას თავის

ნათელახილველი სელინა
მკითხაოგს ტაროს კარტზე და ყავაზე
აკეთაბს თილისაბს და ხსნის ჯაღოს
230-68-19
599-37-59-58

ცერტს თუ სანახაობრივი შოუ არ ახლავს თან, არავის დაინტერესებს.

— ამ სეჯონის განვითარებას შეიძლება ამახვილოთ ყურადღებას, რომ სცენარზე არაფერსაც კონკურენტობა არ აქვს.

— ჩვენ პოლიტიკურად ანგაჟირებულ ქვეყანაში ვცხოვრობთ. აქ სულ არეულობებია, რაც შოუბიზნესსაც აზიანებს. ადამიანები პოლიტიკური ინფორმაციებით იმდენად არიან დაავადებული, რომ საინფორმაციო გამოწვევებს მიეჯახებიან. უმუშევრობა კიდევ უფრო უწყობს ხელს, რომ ადამიანი ტელევიზორზე დამოკიდებული გახდეს. იქიდან კი ძირითადად უარყოფით ინფორმაციებს იღებს. ამ ტიპის ხალხს უჭირს გართობაზე გადმორთვა.

— ლელას კონცერტებს მისწილებების პრობლემა არ ჰქონია...

— ვილაცას ჰგონია, რომ ყოველდღე კონცერტები გვექონდა და მსოფლიოს გარშემო დავდიოდით, რაც ასე არ იყო. 2004 წლიდან 2011 წლამდე წელიწადში ორი კონცერტი გვექონდა — თბილისობას და ახალ წელს და ლელა თითო-თითო სიმღერას მღეროდა. დანარჩენი სულ პრივატულ საღამოებში ვმონაწილეობდით. საქართველოს კულტურის დღეებზე არასოდეს გამოვსულვართ, რისი მიზეზიც არ ვიცი.

— პიპულარული მიმღერლის ქსარი — ამ სტატუსით კმაყოფილებით?

— ასეთ რალაცებებს ნაკლებ ყურადღებას ვაქცევ, უფრო მეტიც, საერთოდ არ მაქვს პრობლემა. ჩვენ ვართ ერთი მთლიანობა. სუფრასთან რომ ამბობენ, ლელას გაუმარჯოსო და მის მიმართ სიყვარულს გამოხატავენ, ძალიან მიხარია. ამაზე როგორ შეიძლება გაგებრაზედ ან ვინერვიულო?! მე და ლელა მეგობრები ვართ და ეს არის ყველაზე მთავარი. ჩვენი ურთიერთობა წლებია უფრო გამაყარა და გამარავალფეროვნა. ჩვენი ოჯახის დანგრევა ბევრს სურდა, მაგრამ არაფერი გამოუვიდათ. როცა წყვილი ნორმალურად ცხოვრობს, მის ირგვლივ იკრიბებიან ადამიანთა ჯგუფები, რომლებსაც სურთ, რომ ისინი ერთმანეთს დააშორონ. აი, ეს არის ჩვენს ქვეყანაში ყველაზე ცუდი — ბევრს ჭორაობენ.

— თქვენც, მგონი, არავის უჭირავთ, რომ თქვენ შორის მესამე ადამიანი იყოს.

— მსგავსი მართლაც არაფერი ყოფილა. ლელა არის ჩემი ცხოვრების გატაცება და ვინ რას იტყობა?!

— ამ შემთხვევაშიც ვრცელდება სიღმე ხმები.

— თუ იჭორავენ, იჭორაონ, რა ვქნა! ჩემზეც და ლელაზეც

ბევრ სიბინძურეს ამბობენ ხოლმე. ასეთ რალაცებებს რომ ავყევ, შეიძლება გავგიჟდე და თავი მოვიკლა. ჩვენ ერთმანეთში ურთიერთობები გარკვეული გვაქვს.

— თქვენს ვის რა ფუნქცია გაქვს?

— მე პრეზიდენტის თანაშემწე ვარ, პრეზიდენტი, რა თქმა უნდა, ლელა... (იცინის). ფუნქციები არ



მამა-შვილი

გაგვიანაწილებია. ხომ გითხარით, ჩვენ ერთი მთლიანობა ვართ. მე ვაკეთებ ყველაფერს, ლელა რომ დილით ადგება, იცოდეს, იმ დღეს რა აქვს შესასრულებელი.

— მის განრიგს წინასწარ წყნით?

— არ ვწერ, ვიმასხვრებ. საოცარი მესხიერება მაქვს, არასოდეს არაფერი მავიწყდება.

— როგორი იყო თქვენი ცხოვრება, სანამ ლელას ცოლად მოიყვანდით?

— ადრე მარტო ვმუშაობდი, ჩემი საქმე მქონდა. ლელას გამოჩენის შემდეგ კი ჩემი ცხოვრება გამარავალფეროვნდა. ერთადერთი, რაც ახლა ჩვენ გვაკლია, ეს არის აქტიურობა. ამ ეტაპზე პროგრესი არ არის, კონკურენცია არ არსებობს. ახალი სიმღერა ბოლოს როდის მოისმინეთ?

— ამას დიდი მნიშვნელობა არ აქვს ისედაც ფაქტია, რომ მიმღერლები ახალ სიმღერებს ნაკლებად წყნენ.

— საქმეც ეს არის! თუ ახალი სიმღერები არ ჩანერვს, არასოდეს არაფერი შეიცვლება. ახლა უკვე დადარდინებული ვლადიმეროვი შოუბიზნესზე, ადრე უფრო ემოციური ვიყავი. არავინ არაფერს აკეთებს, პროდიუსერის ინსტიტუტი ნულზეა დასული. ადრე ნატო დუმბაძე აკეთებდა საქმეს საქართველოში, ახლა ის პოლი-

ტიკურ ჩრდილშია, ისიც დაიღალა ენთუზიაზმზე მუშაობით.

— თქვენ როგორ შექმნით, რომ ყველა დროში გვეყობნათ საქმე?

— ლელა ჩემი საკუთრებაა, ჩემი პროდუქტი, ჩემი ოჯახის წევრია, ვერსად გამეცვება. ჩვენ ერთნი ვართ და საქმის კეთებას ეს მიადვილებს. ლელა წურწურია არის ბრენდი, თავისი სახელი აქვს, რასაც ძალიან ვუფრთხილდები.

— თქვენც აღბრუნებულხართ თქვენს საქმეში უკან დასვლით. ასე არ არის?

— გეთანხმებით, შეიძლება შეცდომები ჩვენც გვაქვს დაშვებული. მაგალითად, იმასაც შეცდომად მივიჩნევ, რომ აქედან არ წავიდით. ლელას რუსეთიდან მინვესტიები ჰქონდა, მაგრამ უარი თქვა. იქ ახლაც ეპატიყდებიან... ისრაელიდანაც აქვს შემოთავაზებები, მაგრამ იქ წასვლაზეც უარს ამბობს.

— ლელაზე ამბობენ, რომ ის საქართველოში ყველაზე დიდ პინარას იღებს.

— სხვების ჰონორარებს არ ვითვლი, მაგრამ დევანდელი გადმოსახედიდან, ლელა ძალიან ძვირადღირებული ბრენდია.

— და როგორია ის სახლში, როგორც ვერ წარმოიდგინებთ საზოგადოებას?

— ყოველივე წარმოუდგენელი საიდუმლოდ დავტოვოთ.

— ყოველივე აღნიშნავთ, რომ კარგი კულანარია. რას გამოხატებთ?

— სხვა დეტალები უფრო საინტერესოა, რომლებსაც საიდუმლოდ დავტოვებ. ის „რალაც“ რომ ვთქვა, მერე უინტერესო გახდება. როდესაც ადამიანი პოპულარულია, მის შესახებ ყველას ყველაფერი აინტერესებს.

— თქვენი მამაკაცი ვართობთ რა არის — ნადრობა, თქვენაობა...

— თევზაობა და ნადრობა არ მსიბლავს. წლების წინ ვცადე, მაგრამ ამ პროცესმა არ დამაინტერესა. მე მიყვარს ტენისური პოკერის თამაში, ტურნირებზე ხშირად ვაქტიურობ. გართობა, დისკოტეკებზე სიარული ძალიან მიყვარს. ვუსმენ ჰუსს, ჯაზს. როცა პატივს ვცემ, მაგრამ ეს ჩემი მუსიკა არ არის. ლელას ჰუსი არ მოსწონს, ჯაზი უყვარს. ლელას დისკოტეკებზე ხან შეუძლია აფერდეს, ხან — არა. ზოგადად ხმარობს არ სიამოვნებს. მამინ, როცა კლუბში კარგი დიჯეი ჩამოდის, მეგობრებთან ერთად ხშირად ვერთობი.

— გართობაში აღკავშირდები თუ...

ლისსება?

— არანაირ სასმელს არ ვსვამ და არც ვწვნივ.

— კანონიერ თამაშობთ?

— „რულეტკასთან“ ძალიან იშვიათად ვმჯდარვარ, ასეთი რალაცები არ მსიბლავს.

— როგორი მამა ხართ?

— ცუდი... (იცინის). მყავს უფროსი ვაჟი, 19 წლის ნიკოლოზი. ამერიკაში ცხოვრობს და ახლა ირჩევს პროფესიას. მარიაში კი 11 წლისაა, რომელიც უფრო ჩემი მშობლების შვილია, ვიდრე ჩემი და ლელასი, მათთან იზრდება. ჩემი შვილებით ძალიან ვამაყობ, ვვიტრობ, მათთვის მისაღები მამა ვარ. ნიკოლოზი ამჟამად აქ მთავარია. საქართველოში წელიწადში ორჯერ ჩამოდის. გადაწყვიტა, კრივი იაროს. მიხარია, რომ სპორტით დაკავდა. როცა ნიკოლოზი, ერთმანეთს სოციალური ქსელით ვეკონტაქტებთ.

— ნიკოლოზის ცხოვრებას აკონტროლებთ?

— ადამიანს რაც მეტ აკრძალავს დაუნესებ და გააკონტროლებს, ურთიერთობა მით უფრო ჩაიკეცება. მამა-შვილს შორის კი მთავარი ნდობაა. არაფერს ვუკრძალავ, უბრალოდ ჯერ ძალიან არ მინდა, რომ ცოლი მოიყვანოს.

— შეყვარებული ხყავს?

— არა. მას არ აქვს ის ასაკი, რომ ოჯახი შექმნას. მეც მის ასაკში ვიქონივ და არ მინდა, ჩემი მაგალითი გაიმეოროს.

— თელას, რომ თქვენი პირველი ოჯახის დანგრევის მიზეზი ასაკი იყო?

— წლების მატებასთან ერთად ბევრი რამის გადაფასება ხდება, რალაცებს სხვანაირად უყურებ... ჩემს პირველ მეუღლეს პატივს ვცემ, ერთმანეთთან კარგი ურთიერთობა გვაქვს.

— მარიაკის რა ინტერესები აქვს?

— ინტერნეტით სიმღერებს უსმენს, ანსამბლ „თელაში“, სამეჯიკოს ცეკვებზე დაინყო სიარული. მიზანდასახული ბავშვია, იცის, რა უნდა.

— შეიძლება რა მსგავსებები იქნა?

— ლელა ამბობს, რომ მარიაკო დედას ჰგავს, მასავით ჯიუტი და შეუვალია. ნიკოლოზი კი მე მგავს, უბრალოდ ქერთაშია. ჩემი ორივე შვილი კეთილია. მარო თუ სადმე მიდის, უნდა, რომ ბავშვებს კანფეტები წაუღოს. თუ მის მეგობარს რაიმე არ აქვს, უჭირს, მოვა და გვეტყვის, იქნებ დავეხმაროთო.

— ლელას და ნიკოლოზს როგორი ურთიერთობა აქვთ ერთმანეთთან?

— ძალიან კარგი, ახლო ურთიერთობა აქვთ. ხანდახან ისეთ თემებზე ლაპარაკობენ, რომ მე არც კი მუშუბებიან. ლელას ნიკოლოზი ძალიან უყვარს.

— შეიძლება ათამაშობთ?

— არა, მათთვის რამეზე უარის თქმა ჩვეულებრივი ამბავია.

✓ ლანა კიკიაძე



სუბლინგვალური წვეთები

ცხოვრების ხარისხის
გაუმჯობესება

სიმპტომური გაუმჯობესება

ტკივილების შემცირება

სიცოცხლის გახანგრძლივება

ნეოკლასიკური მკურნალობის დამხმარე საშუალება

ვიდატოქსი

CH VIDATOX R 30

წარმოადგენს ჰომეოპათიურ პროდუქტს. მისი აქტიური მოქმედი ნივთიერებაა Rhopalurus junceus მორიქლის შხამი პროპორციით 30/100 ერთეული. პროდუქტი პოტენციურად არაბოქსიურია ხსნარის ფორმაში.



LABIOFAM S.A.
Empresa Comercializadora

Hindóbilera 5Bovey/Palco Edificio 1 y B. Piso 11 Vedado.
Plaza de la Revolución, La Habana, Cuba.
Teléfono 833-3995, 837-1322, 838-2624, 838-0274
E-mail: labiofam@labiofam.com.cu

გამოყენებისას გაეცანით ინსტრუქციას. გვარდითი მოვლენების შესახებ დეტალური ინფორმაციის მისაღებად მიმართეთ ექიმს

ვი პი სი -ს აფთიაქების ქსელი:

ხიზანიშვილის ქ. 37 გამსახურდიას გზ. 2
ჭავჭავაძის გზ. 50 ვაჟა ფშაველას გზ. 17
ყაზბეგის გზ. 10 ვაჟა ფშაველას გზ. 48
წერეთლის გზ. 55 გამსახურდიას გზ. 23/25

ფარმადეპოს აფთიაქების ქსელი:

წინანდლის №9 (არაგვიანდის ტერიტორია,
№64 ცენტრალური აფთიაქი);
ირაკლი აბაშიძის ქ. №41;
სანაპირის ქ. №10ა;
ც. დავიანის ქ. №2 (გადას. ხიდთან);
ჭიბურაძის ქ. №11. (დიღისი მასივი)

ვი პი სი-ს საინფორმაციო

სამსახური
271 07 07

ფარმადეპოს საინფორმაციო

სამსახური
2 400 004

გელევან ფოფხაძის ბერად აღკვეცა სურს

„პატიმარების გამო წვეთი მოვუჭი, ხადგან ჩემთვის ცოცხა დამძაბველი ატმოსფერო“

გელევან ფოფხაძე ინტელექტუალური ტელე-თამაშების მოყვარულთათვის ცნობილია, როგორც კლუბის „რა? სად? როდის?“ ერთ-ერთი ვარსკვლავური გუნდის კაპიტანი. მისი პოლიტიკური წარსულის შესახებ კი ფართო საზოგადოებისთვის ან არაფერი, ან ძალიან ცოტაა ცნობილი. არადა დღეს ის ხელისუფალია — მმართველი კოალიციის დეპუტატი საქართველოს პარლამენტში, მოპირისპიერ „ბანაკში“ კი მისი მეგობრები მოხვდნენ. მოაზროვნე-დეპუტატს მათადმი დამოკიდებულება პოლიტიკამ ვერ შეაცვლევინა. ნიკა გვარამია და პალიკო კუბლაშვილი მისთვის ისეთივე ძვირფასები არიან, როგორც სტუდენტობის პერიოდში იყვნენ, რასაც ვერ ვიტყვით გოგა ხაჩიძესა და სხვა ოპოზიციონერებზე, რომელთა საქციელი ისე აღიზიანებს, საქმის „სხვანაირ გარჩევებსაც“ არ გამოირცხავს.



— ბატონო გელევან, დასაწყისისთვის აქნებ ცოტადენი ინტერვიუთა მთავარი თქვენს ოჯახზე.

— მეცაა უფროსი ძმა, ბესუკ ფოფხაძე და დედა, ქეთევან შენგელია. მამა, გედევან ფოფხაძე, გარდაამტკვალა. ის ინჟინერი იყო, ბორჯომში ერთ-ერთი გამორჩეული ადამიანი გახლდათ, ცნობილი იყო თავის სტუმარმასპინძლობით. მისგან ვისწავლე, რომ მეგობრობა მთავარი ღირებულებაა. წარმოშობით ბორჯომიდან ვართ.

მე და ჩემი ძმა საკმაოდ აქტიურები ვიყავით. 2002 წლის ადგილობრივ არჩევნებში მე ქალაქის საკრებულოს თავმჯდომარედ ამირჩიეს, ჩემი ძმა კი — მერად. მე და ჩემი ძმა მთელი ცხოვრება ერთად ვართ, ერთად ვიბრძვით.

— პოლიტიკაში რიგის და რატომ დაინტერესდით?

— სკოლაში რომ ვსწავლობდი, ეროვნული მოძრაობა მაშინ დაიწყო. მეცხრე კლასში ვიყავი, არაფორმალური ორგანიზაცია რომ ქვეყნში. ვიფიქრე, რომ ეროვნული მოძრაობით ქვეყანაში ბევრ რამ უნდა შეცვლილიყო. ყოველთვის აქტიური ვიყავი, არასდროს მინდოდა პროცესების მიღმა ყოფნა.

— მთავარი თქვენს ადგილზე სტუდენტობის პერიოდში მოხდით.

— 1995 წელს გაგზავნა მოაზროვნეთა გუნდის კაპიტანი. მაშინ ახალგაზრდა მეცნიერთა კლუბში არსებობდა „ლითა“ — ლიტერატურულ-ინტელექტუალური თამაში. მაშინ „რა? სად? როდის?“

„ჩამდენიმე დეპუტატია, ვინც გამოსვლებზე მალიზიანებს. ვიქიჩობ, ხომ ისინი ზღვახს გაგაძიან და ადამიანს მხაჩეს ეხებიან. უნდა გაითვალისწინონ, ხომ ჩვენ შეიძლება ყოველთვის ახ მოვითმინოთ, ჰოლიტიკური ყონიუნქუხა გუხიით გაგავდეთ და საქმის სხვანაირი გაჩვენები დაინყს.“

არ იყო. იმ დროს იურიდიული ფაკულტეტის სტუდენტი ვახლდით. ჩემმა კურსელებმა, ვერძოდ, გიგა კვერცხილაძემ და პალიკო კუბლაშვილმა, გადამწყვიტეს, გუნდის „ვენი, ვიდი, ვიცი“ დაარსება. კაპიტნად მე ჩამწერეს, ისე, რომ არაფერი უკითხავთ. გუნდში იყვნენ ნიკა გვარამია და ვახა კუკავა. ასე დაიწყო მოაზროვნეთა გუნდში ჩემი ყოფნა.

— რა სიბილი და რა სირთულეები აქვს რიცხა მთავარი თქვენს „ოფიციალურად“ მსოფლიო?

— თავიდან ვფიქრობდი, რომ რთულია, როცა ამგვარ თამაშში შევდომას უშვებ. მაგრამ ან არ უნდა გეშინოდეს შენი შეცდომების, ან საერთოდ არ უნდა გამოხვიდე სახლიდან.

— მეგობრობით მთავარი თქვენს კლუბის პრეზიდენტთან და ტელე-თამაშის წამყვან გიორგი მისიძესთან?

— გიორგი ჩემი ძალიან კარგი მეგობარია, კარგი ადამიანია.

— ხადგან წყდმეტად მკაცრი არ არის?

— ყველას აქვს ეს შეგრძნება, რომ გიორგი მის მიმართ უფრო მკაცრია, ვიდრე სხვების მიმართ, მაგრამ რეალურად მას საერთო საზომი აქვს. რაც უფრო ძლიერია გუნდი, მის მიმართ მით უფრო მკაცრია.

— როგორ აფასებთ მყურებულ თქვენს გუნდს, რას გინდათ გულშემატკვარებისგან?

— ძალიან კარგი შეფასებები აქვს. ამ გუნდში თამაშობს გიორგი ბაქრაძე, რომელიც ყველაზე ძლიერი მოთამაშეა. ჩვენი გუნდიდან ყოველთვის კარგ თამაშს ელიან, თუმცა, რა თქმა უნდა, მუდამ წარმატებულად არ გამოვდივართ.

— რიცხა გიორგი ბაქრაძე თამაშობს გუნდში, კაპიტნობა რთული არ არის?

— ძალიან რთულია, რადგან გიორგი ბაქრაძე თავისი ავტორიტეტით, როგორც წესი, ყველა კაპიტანს პრობლემას უქმნის. ძველ გუნდშიც,

„ჩემთვის ჰალიკო კუბლაშვილის და გოგა ხაჩიძის ნათქვამი ეხით და იგივე ახ ახის, ეხითაიხ ემოციას ახ იწვევს. ჰალიკოსთან ნახელი მკავშირებს, გოგას მიმართ კი ახანაიხი სიმპათია ახ მკავს.“

სადაც ნიკა გვარამია თამაშობდა, კაპიტნობა მიჭირდა. ძლიერ მოთამაშებთან კაპიტნობა ყოველთვის რთულია. ძნელია, ავტორიტეტული მოთამაშის აზრი არ გაითვალისწინო, არადა შეიძლება ნაკლებად ავტორიტეტულ მოთამაშეს სწორი პასუხი ჰქონდეს.

— ახლა პალიტიკაში ხართ, მმართველ გუნდში, თქვენს ოპონენტთან კი თქვენს მეგობრებს არიან — ნიკა გვარამია და პალიკო კუბლაშვილი. როგორ ხერხდება ან საერთოდ ხერხდება თუ არა ძველი მეგობრობის შენარჩუნება?

— მე და პალიკოს ბევრ რამეზე გვაქვს განსხვავებული აზრი და ამას ვამბობთ პარლამენტში. მაქვს ჩემი კრიტიკული დამოკიდებულება სასამართლოს მიმართ, მაგრამ არის პირადი ურთიერთობებიც. მაგალითად, ერთხელ, სტუდენტობისას, მაღალი ტემპერატურის გამო უნივერსიტეტში მისვლა ვერ მოვახერხე. ლექტორმა კი თქვა, რომ ჩათვალა ყველას დაუწერდა, ვინც ლექციას ესწრებოდა. ერთ-ერთი გამორჩეული სტუდენტი ვიყავი, მაგრამ ავადმყოფობის გამო, რადგან ვერ ვსწავლობდი ლექციას, შეიძლება პრობლემები შექმნილიყო. პალიკო ლექციიდან წამოვიდა, ჩემთან სახლში მოვიდა, ჩათვალს წიგნები გამომართვა, ლექციაზე დაბრუნდა და ნიშანი ჩაანერინა. ეს ადამიანურად მასსოვს, ასეთ რაღაცეებს ვერ დაივიწყებ.

ვარდნის რევოლუციის შემდეგ ნინო ბურჯანაძემ რომ ბორჯომის რაიონის გამგებლობიდან გადაამყვანა, მუფე სერაფიმეს კურთხეობა, ბუთა-

ნიის მონასტერში წავედი. ისეთი განწყობა მქონდა, რომ საერთოდ არ მინდოდა იქიდან დაბრუნება. პალიკო ამოვიდა და მითხრა, ამ გადამწყვეტილებაზე კარგად მეფიქრა. მახსოვს, როგორ დამიძვრა ნიკა გვარამია ადამიანურად გვერდში მაშინ, როცა ნაციონალურ ხელისუფლებას ჩემ მიმართ ნეგატიური დამოკიდებულება ჰქონდა. ის ყოველთვის მიცავდა. არასდროს უთქვამს ჩემზე, რომ მისი მეგობარი არ ვიყავი. ასეთი რაღაცეები არ მაგინწყდება. არ არსებობს ადამიანი, ვინც შეცდომას არ უშვებს. ეს არ არის ჩემთვის განმსაზღვრელი.

— მთავარი ახლანდელი თქვენს მდგომარეობის გამო მეგობრობის დაბრუნება თუ არა, კამათი ადგილზე მისცა ვაქცეთ, ისე როგორც მით — თქვენს კრიტიკა, რას გინდათ ასეთ მომენტებში, მთავარად ვაქცეთ?

— ჩემთვის პალიკო კუბლაშვილის და გოგა ხაჩიძის ნათქვამი ერთი და იგივე არ არის, ერთნაირ ემოციას არ იწვევს. პალიკოსთან

„გიორგი ბაქრაძე თავისი ავტორიტეტით, ხოგოხე წესი, ყველა კაპიტანს პრობლემას უქმნის. ძველ გუნდშიც, გუნდშიც, სადაც ნიკა გვარამია თამაშობდა, კაპიტნობა მიჭირდა.“

წარსული მკავშირებს, გოგას მიმართ კი არანაირი სიმპათია არ მაქვს. იმ ადამიანის მიმართ, ვისთანაც ვმეგობრობ, სუბიექტური ვარ. მეგობარი პარლამენტშიც მეგობარია. პოლიტიკური გუნდის წევრებსა და განსხვავებული აზრის ქონა ერთიან, მეგობრობა კი — მეორე. ჩვენს კლუბშიც „რა? სად? როდის?“ ასეა. ოთარ საბაშვილი და დათო რაფაეა ჩემი მეგობრები არიან, რომლებიც რეალურად ჩემი კონკურენტები არიან — სხვა გუნდებს კაპიტნობენ. მათი მოგება ჩემს წაგებას ნიშნავს, მაგრამ მათი მოგება არ მწყინს.

— გოგა ხაჩიძის საწინააღმდეგო რა ვაქცეთ?

— გოგა თავისი გამოსვლებით მალიზიანებს, მასთან არანაირი უკავშირება არ მაქვს. კიდევ რამდენიმე დეპუტატია, ვისი გამოსვლებიც მალიზიანებს. ვფიქრობ, რომ ისინი ზღვარს გადადიან და ადამიანურ მხარეს ეხებიან. უნდა გაითვალისწინონ, რომ ჩვენ შეიძლება ყოველთვის არ მოვითმინოთ, პოლიტიკური კონიუნქტურა გვერდით გადავდეთ და საქმის სხვანაირი გარჩევები დაიწყო.

— რა შეცვალა თქვენს ცხოვრებასა და პირადად თქვენს პარლამენტის დეპუტატობამ?

— პარლამენტის გამო წერილი მოვუჭი, რადგან ჩემთვის ცოცხა დამძაბველი ატმოსფეროა. რთულია ხელისუფლებაში ყოფნა, რადგან, როცა ადამიანს ვერ ეხმარები, უსუსურობის განცდა ჩნდება. ამიტომ გარკვეული დეპრესიული განწყობა შემიქმნა.

— შეიძლება უარი თქვით დეპუტატობაზე?

— რატომაც არა, თუ რაიმე გარეობა განაპირობებს ამას...

— არსებობს ასეთი ვარაუდები?

— მომანია, რომ ყველაფერი ღვთის ნებაა.

— მთავარი ყოფილხართ მინისტრში. ბერობაზე ვაქცეთ?

— სერიოზულად ვფიქრობდი იმაზე, რომ მონასტერში დავრჩენილიყავი. მომავალში არც გამოვირცხავ, რომ, თუ ღვთის ნება იქნება და მუფე სერაფიმეს კურთხევასაც მივიღებ, მივიღებ გადაწყვეტილებას, ბერი გახდეთ.

— ოჯახი არ შექმნილი თუ ვერ შექმნილი?

— პირადზე საუბარი არ მინდა. ალბათ არ იყო იმის მოიქცევი ნინაპირობები, რომ ოჯახი შემიქმნა.

✓ მანანა ნიდეა

„ნისო ქრისტას მონაჟის როლი არ უნდა მეთავაზა...“ მსახიობის სულიერი ფერციცვალეობა



თბილისში, კუკუის სასაფლაოზე მდებარე წმინდა ნინოს სახელობის ეკლესიის წინამძღვარს **მამა კონსტანტინეს** (ლევკიშვილი) საერო ცხოვრებაში საინტერესო გზა აქვს გავლილი. მიხეილ თუმანიშვილის სახელობის კინომსახიობთა თეატრის მსახიობი გახლდათ და როლებითაც განებივრებული იყო. შემდეგ კი მასში სულიერი გარდაცვალება მოხდა. არჩევანის წინაშე დადგა — სასულიერო გზით წასულიყო თუ სამსახიობო კარიერა გაეგრძელებინა. ადვილი არ იყო იმ საქმესთან ჩამოშორება, რომელზეც ბავშვობიდან ოცნებობდა, მაგრამ მინც გადადგა ნაბიჯი ტაძრისკენ. ჯერ სასულიერო აკადემიის სტუდენტი გახდა, მერე — დიაკვანი, შემდეგ — მღვდელი.

— მამა კონსტანტინე ვკაპანო, რა სდებოდა ამ წლებს, კადრ თქვენს ცხოვრებას ეკლესიას დაუკავშირებდა?

— ღვთის ნებით, ადამიანის ცხოვრება მრავალფეროვანია, მაგრამ მგონია, რომ ჩემი კიდევ უფრო საინტერესოა, რადგან ბავშვობიდან მოყოლებული ქართულ ხელოვნებას ვემსახურებოდი. თეატრალურ სტუდიაში ვიყავი, ვცეკვავდი, მუსიკალური შვიდწლიანი დაავითარე, შემდეგ კი თეატრალურში სამსახიობო ფაკულტეტზე ჩავაბარე.

1992 წელს თეატრალური დავამთავრე და მოზარდ მსახურებელთა თეატრში აღმოჩნდი, შალვა განთრეულიას ჯგუფში. იქ 2 წელი გავატარე, შემდეგ მიხეილ თუმანიშვილის სახელობის კინომსახიობთა თეატრში გადავიყვანეს. მაშინ ბატონი მიშა ცოცხალი იყო და მასთან ურთიერთობის ბედნიერებაც მქონდა. როგორც მქონდა და საკმაოდ დატვირთული გახლდით.

— ბავშვობაში დადიანო ტაძარში თუ ეს ეკლესია უფრო გვიან დაიწყო?

— 10-11 წლის ასაკში დედაჩემს სიონის საკათედრო ტაძარში დავეყვანი. იქ ყველ ორშაბათს საღამოს ბავშვებისთვის სპეციალური პრაქტიკის ტარდებოდა. ამ პრაქტიკის საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი, უწმინდესი და უნეტარესი ილია მეორე ატარებდა და ყველა ბავშვს ზეთს გვცხებდა. სულ 15-20 ბავშვი ვიყავით ხოლმე. ამან განაპირობა ის წყალობა და მადლი, რაც შემდეგ უფალმა მომცა.

ბავშვობის მერე რალაც პერიოდი ეკლესიისგან შორს ვიდექი. პირველ კურსზე რომ ვიყავი, სამხედრო საავადმყოფო სამსახურში გამიწვიეს. 2 წელი საბჭოთა ჯარში ვიმსახურე, მაგრამ შორს არ წავსულვარ. სასწავლო პერიოდი გამობორობი გავიარე, მერე კი ქუთაისში ვიყავი. ჯარში ჩემთან ერთად მსახურობდა ზვიად ფვანი, ცხუმ-აფხაზეთის მიტროპოლიტ ლეონიდეს (ეჟანია) შვილიშვილი. შემდგომში ის მამა ზინობი გახდა. სამხედრო ნაწილიდან ვიპარებოდით და ბაგრატიის ტაძარში მივდიოდით, საწინააღმდეგო ვანთავდით. სახარება პირველად ჯარში ყოფნის დროს წავიკითხე, რომელიც ზვიად ფვანიამ მაჩუქა.

ჯარიდან რომ დავბრუნდი, გადაწყვიტე, ოჯახი შემეშენა. ჩემს მომავალ მეუღლეს ვაზაფხულზე შევხვედი და ზამთარში ვიქორწინეთ. მინდოდა, დაქორწინებამდე გავწმენდილიყავი და ამ სერიოზული ნაბიჯის გადასადგმელად მზად ვყოფილიყავი. მამა ზინობთან ურთიერთობაში, სახარების წაკითხვაში თავისი ნაყოფი გამოიღო და ეკლესიაში სკარული დავიწყე. პირველი აღსარება აწმისხატის ეკლესიაში მამა გიორგის (ცნობილად) კავბარე. პირველად რომ ვეზიარე, ჩემზე ბედნიერი ვაკი არ დადიოდა. მეგონა, ყველაფერი ამით დამთავრდა და ტაძარში სიარული აღარ გამიგრძელებია. მე და ჩემმა მეუღლემ ჯვარი დავიხურეთ. ამის შემდეგ კი ეკლესიასთან ერთგვარი ნყებუა მქონდა. ღვთის მადლით, რალაც დროის მერე ეს ყველაფერი განახლდა.

— მაშინ განსვლდა როდესაც უკვე სამსახიობო

კარიერაში წარსტყვლი იყავით?

— დიახ. მამა მიქაელს (ქადაგიშვილი) შევხვდი, რომელიც დღესაც ჩემი მოძღვარია. 1999 წელს გამიჩინა სურვილი, სასულიერო პირი გავმდარიყავი, ყველაფრისთვის თავი დამეხებებინა და ეკლესიის გზას დავდგომოდი. რაწუთსაც ეს სურვილი დამებდა, მაშინვე თავიდან მოვიშორე, რადგან მკრეხლობად ჩავთვალე. ჩემი მოძღვარი 3 წლის განმავლობაში მოსკოვში მსახურობდა. როდესაც ჩამოვიდა, ჩემი სურვილი გავანდე. მამა მიქაელმა მითხრა, ეგ ფიქრი არავფრთხი მოიშორე, პირიქით, შენამდე მოუშვიო.

ერთ მოწვენიერ დღეს ჩვენს თეატრში სასულიერო პირები მოვიდნენ, რომლებმაც დავლოცეს, გვაკურთხეს. ამ დღის მერე ჩემში გარკვეული ცვლილება მოხდა. მეუფე ნიკოლოზმა და მეუფე დანიელმა წმინდა ნინოს და წმინდა ანდრია პირველწოდებულის გზის გავლა წამოიწყეს, რომელშიც მსახიობებმაც მივიღეთ მონაწილეობა. მეუფეებთან ერთად ამ კუთხი საქმეს სათავეში ედგნენ გელა კანდელია და ვახტანგ როდონია. ბატონმა ვახტანგმა შეადგინა ტექსტი „ქართლის ცხოვრებიდან“, რომელიც წმინდა ნინოსა და წმინდა ანდრია პირველწოდებულის ცხოვრებას

„ჩემი და მხევის ბიძოლები ერთადნება და ერთი იგი ბიძოც გამოდის. შემოკრები ახვ მე მაკია და ახვ ჩემს მხევეს“.

ენებოდა. მსახიობები ამ ტექსტებს სხვადასხვა რაიონების მოსახლეობას ვუკითხავდით.

ამ საქმიდან ძალიან დიდი მადლი და წყალობა მივიღეთ. რაიონები ჩვენ ვხვდებოდით ადამიანებს, რომლებიც ეკლესიურ ცხოვრებას იყენებდნენ მონყურებულნი... 2001 წელს თეატრიდან წამოსვლის განცხადება ოფიციალურად დავწერე.

— თქმანსაჟლის თეატრში თქვენ თამაშობს სექსტაქლი, სადუქლო სერასა, სადაც ოსი ქრისტეს მიწაჟის რალი გქონდა. გარკვეული დროის შემდეგ სასულიერი გზას დადექით. სიმ არ ანის რამე საერთო ამ სექსტაქლისა და სასულიერო ცხოვრების დაწყებას შორის?

— ჩემში გარკვეული სულიერი ცვლილებები ალბათ ამ სექსტაქლამაც განაპირობა, მაგრამ ჩემს სასულიერო ცხოვრების დაწყებასთან ამის დაკავშირება არ მიყვარს. ვთვლი, რომ ჩემ მიერ იესო ქრისტეს ერთ-ერთი მონაჟის განსახიერება არ იყო მართებული. ამას უკვე მერე მივხვდი, როდესაც გარკვეული დრო გავიდა, მაშინ კი ეს არ მესმოდა. ჩემთვის ჩვეულებრივი როლი იყო. სწორედ მისი დადგმის პროცესში მოვიდნენ ჩვენთან სასულიერო პირები. წმინდა ნინოს დღესასწაულზე ბოძის მონახტურში წასვლა და წირვა-ლოცვაზე დასწრება მოგვიწია. ადამიანმა ხომ ყველაფერი უნდა გამოცადოს, შეცდომაზე დაუშვას, რომ შემდეგ ამ შეცდომაზე ისწავლოს. ყველაფერი უფლის ნებით ხდება. შეცდომები, რაც მე დაეუშვი, იყო იმისთვის, რომ მეტად დაფიქრებულყავი ჩემს ცხოვრებაზე, რალაცემი შემეცვალა და ამ გზას დავდგომოდი.

2002 წელს სასულიერო აკადემიის სტუდენტი გავხდი. უწმინდესმა და უნეტარესმა, ილია მეორემ დაიკვნა რომ მაკურთხა, მეორე კურსის სტუდენტი ვიყავი. ეს ჩემთვის უდიდესი ბედნიერება იყო, რადგან 6 წელი განმავლობაში იმ ტაძარში ვიმსახურე, სადაც ჩვენი პატრიარქი წირავდა. რაც შეეხება წმინდა ნინოს ეკლესიას, აქ 2009 წელს გადმომიყვანეს, როდესაც ტაძრის წინამძღვარი არქიმანდრიტი გავბრედი (ჩოჩოშვილი)

გარდაიცვალა.

— როგორი ადამიანა სულიერი გარდაქმნის პროცესი?

— წმინდა იოანე ოქროპირი ამბობს, რომ ამქვეყნიური და იმქვეყნიური ბედნიერება ერთმანეთისგან ისე განსხვავდება, როგორც კანდელის შუქი და მზის შუქი. თეატრში ჩემი ცხოვრება ეკლესიაში ყოფნისგან ისევე განსხვავდება, როგორც კანდელის შუქი მზის შუქისგან. ის ბედნიერება, რაც სცენაზე ყოფნის დროს მქონდა, არაფერი ყოფილა იმასთან შედარებით, რასაც საკურთხეველში ყოფნის დროს განვიცდი. ეს არის უდიდესი მადლი და წყალობა.

— შეუვლიან ურთიერთობის გზაზე რა კტაბები გააბრუნა?

— არ იქნება მართალი, რომ გითხრათ, მრევლთან ურთიერთობა ადვილია-მეთქი. მგონი, ამას არც არავინ დაიჯერებს. ერთი შეხედვით, თითქოს ისეთი არაფერია, ვილაც იტყვიან, მოძღვარმა მრევლს თავზე ოლარი გადაავადარა, შენდობის ლოცვა წაუკითხა და მოიწია. სინამდვილეში კი მოძღვრისა და მრევლის ურთიერთობა ამით არ მთავრდება. ჩემი და მრევლის ბრძოლები, რაც ცალ-ცალკე ვეაქვს, ერთიანდება და ერთი დიდი ბრძოლა გამოდის. მუდმივად მიმდინარეობს თავის დაღწევა ერთგვარი შემოტყვებისგან, რომელიც არც მე აქვლია და არც ჩემს მრევლს.

— თქვენ მეუღლე როგორ შეყვდა თქვენს გადამწყობლებას სასულიერი გზაზე შექმნიდაყავით?

— ჩემი მეუღლე არის მარცა ყურამშვილი. სკოლაში პარალელურ კლასებში ვსწავლობდით, მაგრამ არანაირი ურთიერთობა არ გვქონია. ჯარიდან რომ დავბრუნდი, ერთმანეთს შემთხვევით შევხვდით და გრძობებშიც მამინ გაჩნდა. მარცა საკმაოდ წარმატებული მეცნიერია — ბიოქიმიკოსი გახლავთ. მისი ლაბორატორია ქვეყნისთვის საჭირო დიდ საქმეებს აკეთებს, დაბინძურებული ნიადაგების გასუფთავებაზე მუშაობენ.

— რამდენი შვილი გყავთ?

— 3 შვილი მყავს და მეოთხეც შევიძინე — სიძე, ირაკლი მკერვალიშვილი ლი. უფროსი შვილი, ნინო, 22 წლის არის, ფრანგული ენის სპეციალისტი გახლავთ. შუათანა, გიორგი, 17 წლის არის, სკოლას ამთავრებს. უმცროსი ნატალია კი 8 წლისაა და წმინდა ილია მართლის სახელობის სკოლაში სწავლობს.

— გაუთყვლი თქვენს კალზე დადგობს სიმ არ აბარებს?

— არამგონია. ყველას თავისი გზა და არჩევანი აქვს. ოჯახის წევრებისთვის ჩემი აზრის თავზე მოხვევა არ მიყვარს. თუ გაუჩნდება ინტერესი სასულიერო ცხოვრების მიმართ, ამას თავად უნდა მიხვდნენ. მშობლების ვალი დაძალევა არ არის, მაგალითის მიცემა. ყოველთვის ვცდილობ, რომ მათ მაგალითი ჩემი ცხოვრების წესით მივცე და არა სიტყვიერად. რამდენად კარგი მაგალითის მიცემა ვარ შვილებისთვის, ეს უკვე მათ უნდა შეუფასონ.

— რას ეტყვი ჩვენი ყრბლის მკითხველს და სრულად საქართველოს?

— პირველ რიგში, სულის ცხოვნებას ვუსურვებ. ღმერთმა ეწას, რომ ეს ჩვენი ცხოვრებიდან გამომდინარე ყოფილიყოს და დამსახურებულად მივიღოთ ის დიდი საჩუქარი, რასაც სულის გადარჩენა ჰქვია. ღმერთმა დალოცოს ყველა ის ადამიანი, ვინც ცდილობს, ეკლესიურად იცხოვროს და აგრეთვე ისინიც, რომლებიც ჯერ ეკლესიისგან შორს არიან და ფიქრობენ, ეს ნაბიჯი გადადგან თუ არა. ღმერთმა დალოცოს თქვენი მკითხველი!

✓ თეონა კნჭიაშვილი

თამარიკო ჭოსონელიძე: „დალაზის ყველაზე დიდი საღარდაოელი მე პარ“

ლიზიკო კანდელაკი: „მე უოფილ ქმარს გულიდან მოვიწვევტი, მაგრამ თამარიკო ძალიან მიმტყეებელია“



დალა-შვილი

„დალაქი დიდი სიყვარულია“ — ამ სიტყვებით გაგვაცნო ქალბატონი ლიზიკო მომღერალმა თამარიკო ჭოსონელიძემ და ამასი ჩვენც დავრწმუნდით, როგორც კი ამ სანდომიან ქალთან საუბარი დავიწყეთ. ცხოვრებამ არაერთხელ მიაყენა დარტყმა, დედის სიტბოს გარეშე გაიზარდა, თავად კი შვილების სიტბოს შეწირული დედა.

ფოლკლორისტმა კუკური ჭოსონელიძემ და მუსიკათმცოდნე ლიზიკო კანდელაკმა ერთმანეთი სკოლაში გაიცნეს და მათი სიყვარულის ამბავიც იმ დღიდან დაიწყო. სამი ქალიშვილისა და შემდეგ მათი შვილებისათვის მათი ურთიერთობა ნამდვილი გრძნობისა და ერთგულების სიმბოლო იყო. ქალბატონი ლიზიკო ბედნიერი დედაა, მაგრამ დარდი მაინც არ აკლია, განსაკუთრებით უფროსი შვილის, თამარიკოს ბედთან დაკავშირებით. ისინი ბუნებით ერთმანეთს ჰგვანან, ამიტომ დედის ქალიშვილის ყოველთვის კარგად ესმოდა, მაშინაც გაუგო, როცა თამარიკო მშობლების სურვილის წინააღმდეგ წავიდა და მსახიობს დაუჯავშირა ბედი...

ქალბატონ ლიზიკოს ინტერვიუს დაწყება იმ ემოციისა და განცდის გახსენებით ვთხოვეთ, როდესაც პირველი შვილი პირველად დაიჭირა ხელში.

ლიზიკო: რომ გითხრათ, დედობისთვის მზად ვიყავი-მეთქი, მოგატყუებთ. თუმცა, როგორც კი თამარიკო ხელში ავიყვანე და ჩემი როლი გავაცნობიერე, საოცარი გრძნობა დამეფულა. ოთხი წლის შემდეგ სოფიკო გმყოლა, შემდეგ — თინიკო.

— **თამარიკო როგორ შეხვდა უქცროსი დების დაბადებას იქყანა?**

ლიზიკო: სოფიკოს დაბადებას კარგად შეხვდა, აღარ იცოდა, რა გეკეთებინა. აი, სოფიკოს ემოცია სხვანაირი იყო, როცა თინიკო სამშობიაროდან სახლში მოვიყვანე. მან ჩვილს უყურა, უყურა და ბოლოს თქვა, ამას ავიღებ და გადავაგებო... დები ერთმანეთისგან რადიკალურად განსხვავდებიან.

— **სამი ვაჟიანს განზრდა რთული აღმზინდა თუ ადვილი?**

ლიზიკო: შვილების გაზრდა ნამდვილად არ იყო იოლი, მით უმეტეს, ისეთ პირობებში, როგორშიც ჩვენ ვცხოვრობდით. რთული პერიოდები ცოლქმრულმა სიყვარულმა გადაგვატანინა.

თამარიკო: მიუხედავად იმისა, რომ დედა ამბობს, შვილები რთულ პირობებში გაზარდდნო, ჩვენ ეს არ გვიგრძენია. ეს სირთულეები ყოფით პრობლემებს უკავშირდებოდა, მაგალითად, სახლში არ იყო იმდენი ოთახი, რამდენიც გვჭირდებოდა, მაგრამ ეს იმ სიყვარულთან შედარებით არააფერი იყო, რაც ჩვენს მშობლებს შორის არსებობდა. ერთმანეთის მიმართ მათი ასეთი დამოკიდებულება ყოფით პრობლემებს აფერმკრთავებდა. პლესანოვი, სადაც ვცხოვრობდით, ცუდად არ მახსენდება. ეს ქუჩა, ჩემი მშობლების წყალობით, ლეგენდა გახდა ჩემთვის. ჩვენს ძველ სახლთან მამაჩემის

მემორიალური დაფა კიდია, სადარბაზოსთან ვდგები ხოლმე, რომ იქაურობის სურნელი შევიგრძნო. მერე კი ეს ემოციები მთელი დღე მყოფნის.

ძალიან სტუმრიანი ოჯახი გვექონდა. დედაჩემის ეზბით, ყველას უხაროდა ჩვენს სახლში მოსვლა.

ლიზიკო: სტუმრის გარეშე ერთი დღე არ მახსოვს. ადგილიც ისეთი იყო, რომ ყველა გამვლელ-გამომვლელი ჩვენთან იყრიდა თავს. შვილების გამო სამსახურსაც დავენებე თავი. სკოლაში ამ სიტყვებით მხვდებოდნენ — კარგი შვილების კარგი დედა მოვიდაო. სამივე შვილი მე გაგვარდენ, ერთი საათიც კი არავისთან ყოფილან.

— **თქვენ რაძელი ქალიშვილი უფრო გვავს?**

ლიზიკო: თამარიკო მგავს, ჩემსავით გულწრფელია. სანთელივით იყო, საითაც მოლუნავდი, იქით გადაინდოდა. ძალიან დამჯერი და მოწესრიგებული გხვდებოდა. ანსამბლი „მზიური“ ტროლებზე რომ წავიდოდა, თამარიკოს მაგვეთილები უცდებოდა, მაგრამ ყველაფრის აღდგენას ახერხებდა და თანაკლასელებს სწავლაში ეწეოდა. თამარიკო არაჩვეულებრივი დიასახლისია. იგივე შემძლია ვთქვა თინიკოზე, სოფიკოს კი საქმელების კეთება არ უყვარს, მაგრამ სუფრას უღამაზესად გაგინყობს, ესთეტიკა.

— **ქალბატონი თამარიკო, დედა ყველა ადამიანის ცხოვრებაში უმთავრეს როლს ასრულებს და ყველას თავისი დედა ჭრისა სხვებისაზე კარგა პირადად თქვენთვის რა ანის დედას პირიფრებაში ყველაზე ძვირფასა?**

თამარიკო: დედა ჩემს ცხოვრებაში დღემდე მთავარია. ის ჩემთვის ხანდახან ამოუცნობი ობიექტია. ძალიან ხშირად მინდა, მის ბუნებას ჩავწვდე. ლიზიკო უღედოდ გაიზარდა. ჩემთვის გამოცანად რჩება, რა ძალა, ნიჭი ერგო



ქალბატონი ლიზიკო და ბატონი კუკური

თამიკო: „ქჩაში ეხთად ხმ მდიონდნენ, ყველას უკვიხდა, ხადგან დედა ძალიან დამაზი იყო, მამა — ჯმუხი, შავვხემანი. ამიკომაც მათ ოტელოს და ეზედემონას ეძახდნენ“.

ლვისგან, რომ ასეთი სულია მოველინა ქვეყანას. ძალიან თბილი და მოსიყვარულე დედაა. მას თავისი დედისგან არასოდეს გაუგონია სიტყვები — „შენ შემოგველოს დედა!“. ჩვენ კი ამ სიტყვებით გაგვზარდა. ეს ფრაზები დღემდე მამლიერებს. დედა გარეგნობით ძალიან ლამაზია და ათჯერ ლამაზი სულის პატრონია. ის სიყვარულის აკადემია, რაც დედამ და მამა შექმნეს, ჩვენთვის, შვილებისთვის, სამაგალითოა.

ლიზიკო შვილებისთვის თავდადებული დედაა და ამის თუნდც ერთ მაგალითს გეტყვით. დედა ძალიან ახალგაზრდა იყო, როდესაც თინიკო დაიბადა. მძიმე მშობიარობა ჰქონდა, კლინიკური სიკვდილი ორჯერ გადაიტანა...

— **რაძე ვაურთულა?**

თამარიკო: მისთვის მესამე შვილის გაჩენა არ შეიძლებოდა. ექიმებმა კატეგორიულად გააფრთხილეს, რომ არ უნდა გაერისკა, მაგრამ, როცა გაიგო, მესამედ იყო შვილის მოლოდინში, უარი არ თქვა. ყველა ეუბნებოდა, რომ ნაყოფი მოეშორებინა, მაგრამ მან თავისი სიცოცხლე სასწორზე დადო. გმირობა ჩაიდინა და თინიკოც დაიბადა. ამისთვის დიდ მადლობას უწოდებ, რადგან არაჩვეულებრივი და გვყავს. იმ პერიოდში ჩვენს ოჯახში მოვიდა ერთი დამიანი, რომელთანაც მე და სოფიკო დაგვეტოვეს, დების კინკლაობამ ეს ადამიანი წაეწა და მითხრა, დიდი გოგო ხარ და უნდა მიეწვიო, რომ შემიღება დედიკო სახლში არ მოვიდესო. მას დღემდე ვერ ვივინებ!.. მაშინ ჩვენს სახლში უამრავი ადამიანი მიდიოდა და მოდიოდა. ორი თვის შემდეგ დედა დამიბრუნდა. მას შემდეგ ვერ ვხსენებ გასტროლებს, რადგან დედასთან განშორება ჩემთვის შოკი იყო, მის გარეშე ნაბიჯს არ ვდგამდი.

— **თავისი უფროსი აღბით სურდა ვაჟის გაზრდილებული ჰყოლიდა. მამს გული არ სწყდებოდა, ბიჭი რომ არ გაჩნდა?**

თამარიკო: არა, რას ამბობთ! მამა ამბობდა, ნამდვილ ვაჟკაცებს გოგონები ჰყავთ, მიუხედავად იმისა, რომ სამი ქალიშვილი მყავს, სამივე ვაჟკაციაო. გოგონებს მამასთან მართლაც საოცარი ურთიერთობა გვექონდა.

— **ქალბატონი ლიზიკო, როგორ განხილავთ თქვენს უფროსი შვილის პირველი ნაბიჯები მუსიკაში?**

თამარიკო: ჯერ მე გიპასუხებთ, რომ ესეც გმირობის ტოლფასი იყო. სიცოცხლეს სასწავლოდ გადაარჩინი ქალი მაინც მედგარად იდგა. სამი შვილი დაჰყავდა რეპტიციებზე, მიუხედავად იმისა, რომ ამას მამაც ეწინააღმდეგებოდა და ბებიამც. მე თუ დღეს რაღაცას ნარმოვადგენ, ეს ლიზიკოს დამსახურებაა.

ლიზიკო: თამარიკო წლინახევრის იყო, როდესაც ჩვენთან ერთად სამ ხმაში პირველად შეასრულა სიმღერა „დავალ მუდამ მოხიბლული“. ამის ჩანაწერი მაქვს, რომ არავინ თქვას, მეტიჩარა დედა ჰყავს და რაღაცას იგონებსო. 4 წლის იყო, როდესაც ვოკალის პედაგოგი ციცირო ციციშვილი შემეხვდა და მკითხა, სიმღერა თუ იცისო. რატომღაც მან ერთადერთ-

თი სიმღერა იცოდა და ისიც რუსული — „კოლია, კოლია, ნიკალაშა“. გამოსაშვებ საღებავში პირთა სასახლეში წავიყვანე და ეს სიმღერა იქ იმღერა. ჩემმა მამამთილმა ამ კონცერტზე ისე ინერვიულა, თქვა, პირველად ვიგრძენი, გული სად მაქვსო. თამრიკო სამჯერ გამოიძახეს ბისზე. კულისებში რომ შემოვიდა, ჩამეხუტა და ტირილით მითხრა, ამდენჯერ იმითომ გამამოვრებინეს, რომ ყველაზე ცუდად მე ვიმღერეო.

იმ კონცერტის შემდეგ აღმოჩნდა „მზიურ-ში“. კუკურის არ უნდოდა, ანსამბლში მეტარებინა, მაგრამ ჩუმად მაინც მიმყავდა. ვცდილობდი, ყველანაირად ხელი შემიწყო მისთვის.

— **თამრიკო, თქვენს გათხოვებას როგორ შეხვდნენ დედამა, კეტუბიდათ სახლიდან გასასვებად?**

თამრიკო: მიუხედავად იმისა, რომ ჩემს გათხოვებასთან დაკავშირებით წინააღმდეგობები მქონდა, დედა ისე დამიდგა გვერდით, როგორც კარგი მეგობარი. მითხრა, შენ დიდი არ გუშენტი მოგყავს, ამბობ, რომ გიყვარს და ამ გრძნობის წინააღმდეგ წასვლა არ შემოძლიაო. მამასთან დედამ გამიწვია შუამდგომლობა... დედაჩემის ყველაზე დიდი სადარდებელი მე ვარ.

ლიზიკო: კუკურის მსახიობი სიძე არ უნდოდა, მაგრამ ჩვენმა ქალიშვილებმა მსახიობ მამაკაცებს დაუკავშირეს ცხოვრება.

— **თამრიკოს ოჯახის დანგრევა როგორ გადაიტანეთ?**

ლიზიკო: რას ვიზამთ, თამრიკოს პირადი ცხოვრება არ აენყო. გული მტკივა, ჩემი შვილი ძალიან დაიჩაგრა. ასე მგონია, რომ მე ყოფილ ქმარს გულიდან მოვიწყვეტი, მაგრამ თამრიკო ძალიან მიმტყვევებელია. მიუხედავად ყველაფრისა, მის მიმართ მაინც ყურადღებანი. მის ადგილას მე ასე არ მოვიტყეოდი. ქმარი ძალიან მიყვარდა, მაგრამ სიცილით ვეტყოდი ხოლმე, რამე თუ შეგამჩნიე, ან მე წავალ სახლიდან, ან შენ-მეთქი.

თამრიკო: ჩემი ოჯახის დანგრევა დედაჩემისთვის დღემდე ტკივილია, რადგან ხედავს, რომ სულიერად ბევრი რამ მეტკინა და ფიზიკურადაც ძალიან დავიტვირთე. ფაქტობრივად ორი ოჯახი მაქვს ზურგზე მოკიდებული, ორივეს მხოლოდ მე ვარჩენ და ეს ჩემი შრომის და ჯანმრთელობის ხარჯზე ხდება. დედა ამის გამო ძალიან დარდობს.

— **ქალბატონი ლიზიკო, სიცილის და თინკოს ქმრები როგორ მადგით მშობლებმა?**

ლიზიკო: მათ არაჩვეულებრივი ქმრები ჰყავთ, სიძეებთან ძალიან კარგი ურთიერთობა მაქვს.

თამრიკო: ჩემი სიძეები უგამოცდოდ ჩაენერნენ ჩვენი ოჯახის სიყვარულის აკადემიაში. არსად მიინახავს, სიძეებს ისე უყვარდეთ სიდედრი, როგორც სოფიკოს და თინკოს ქმრებს უყვართ ლიზიკო. სოფიკოს მეუღლე ძალიან ხშირად მეუბნება, ჩემი სიდედრი ცოტა ხანი დამითმე, ჩვენთან გამოუშვიო.

ჩვენს ოჯახში კიდევ ერთი სიყვარულის დიდი მაგალითი გვექონდა — რძალ-დედამთილის, ანუ ლიზიკოს და ბებიაჩემის ურთიერთობა. როდესაც ლიზიკო ჰყავდა გვერდით, კარგად იყო. ადამიანი დედას ვერ დაიტვირთებ ისე, როგორც დედაჩემმა თავისი დედამთილი დაიტვირა.

— **ქალბატონი თამრიკო, მშობლების სიყვარულის ისტორია თქვენთვის ალბათ კარგად ცნობილია. ჩვენც ვკვამბო.**

თამრიკო: დედამ და მამამ ერთმანეთი სკოლაში გაიცნეს და, რომ იტყვიან, სკოლის მერხიდან მოყოლებული ერთად იყვნენ. ქუჩაში ერთად რომ მიდიოდნენ, ყველას უვიკრდა, რადგან დედა ძალიან ლამაზი იყო, მამა, ერთი შეხედვით, ჯიშუნი, შავგვრემანი. ამიტომაც მათ ოტელოს და დეზდემონას ეძახდნენ. დედას ბევრი თაყვანისმცემელი ჰყავდა და მამას ბევრი მათგანი მიუტყეპია. მას ხშირად თუქვამს, დედათქვენს ვერც ერთი შვილი

შეედრებით. მამა რომ გარდაიცვალა, არ ვიცოდი, დედა ამას როგორ გადაიტანდა. უსუსურობის შეგრძნება მქონდა, მაგრამ სამი ქალიშვილი შემოვხვებით და და ეს ტკივილი დავაძლევინეთ.

ლიზიკო: კუკური 63 წლის ასაკში, გულის შეტევით მოულოდნელად გარდაიცვალა. ეს იმხელა ტრავმა იყო ჩემთვის, არ მეგონა, სიცოცხლის გაგრძელებას თუ შევძლებდი. ჩვენ მეცხრე კლასიდან გვიყვარდა ერთმანეთი.

მიზეზთა გამო უდედოდ გავიზარდე, მამა მზრდიდა. მიუხედავად იმისა, რომ თავს ბევრი ქალი მეხვია, დედის სიტობ, არ ვიცი, რას ნიშნავს. წლების შემდეგ ისე მოხდა, რომ მე და დედა ერთმანეთს უნდა შევხვედროდით. ამის გაცნობიერება ძალიან გამიჭირდა. უდიდესი გვერდში დგომა მაგრძნობინა კუკური, რომელმაც მთხოვა, დედას შევხვედრო-

დი და მასთან ურთიერთობა გამეგრძელებინა. მიმტყვევლობა ალბათ ყველას კუკურისგან უნდა ესწავლა. რა თქმა უნდა, მივენდე მას. დედაშვილობის ბედნიერმა ურთიერთობამ მხოლოდ ერთ წელს გასტანა. დედა გარდამეცვალა და იმავე წელს, ოთხი თვის თავზე, მამაც გამომეცვალა ხელიდან. ასეთი ცხოვრების გზა გავიარე... კუკურის გარდაცვალებიდან უკვე 9 წელი გავიდა და ჯერჯერობით ცოცხალი ვარ.

— **გაყოფილი მინჯარი — შეკლიშვილები, შეკლიაშვილები, რომლებიც ცხოვრებას ვალაშაზებენ.**

ლიზიკო: ჩემმა შვილებმა გადაამაზინეს ეს ყველაფერი. ბებოისგან ცოტა უხერხულია შვილიშვილების ქება, მაგრამ ისინი მართლაც ძალიან კარგები არიან. ✓ **ლანა კიკიაძე**

www.abdiibrahim.com.tr

სსოპილთა ნაზურალური რაგენარაბორი

ფიტო კრემი
Triticum Vulgare / Ethyleneglycole Monophenylether

აოქაეაზის 4 აქანიში:



- ეზაეა და კანის ფსორიაზისაგზარე დაზიანება (ერიტროდერმია, სხვადასხვა დარმატოზები, ალერგიული კავილი)
- ყველა ხარისხის დამწრობები, მათ შორის მზის დამწრობა
- ჭრილობები, კანის ნაკარები, სისხივით გამოწვეული კანის ნახეთქები
- კანის დეფორმაციის გამოწვევი სვლილებები (ვარიკოზული წყლულები, ფისტულაბი, ნაწოლაბი)
- კოსმეტიკით ბანერიობაბული კანის დაზიანებაბი

გამოყენებისას გაეკანით ინსტრუქციას. გვერდითი მოკლებების შესახებ დეტალური ინფორმაციის მისაღებად მიმართეთ ექიმს.

PSP №1 საპარამელო, თბილისი 0112, დ. აღმაშენებლის ბაზა. 148/III



ფიტო კრემი

„მშობლები გალიების უფლებას ნაპარტყას!“



რემი მოძღვარი ამბობს, რომ მშობლები უნდა გვიყვარდეს, მას პატივს ვცემდეთ. როცა ჩემს ამბავს ვუყვები, მეუბნება, რომ დედ-მამაზე უნდა ვილოცოთ, რათა მათი სულებიდან ბოროტი განიდევნოს. იმასაც ამბობს, რომ ისეთი უნდა მივიღოთ მშობელი, როგორიც არის. ეს პასუხები არ მაკმაყოფილებს! როგორ უნდა მიყვარდეს მშობელი, რომელიც ყოველ წამს მიშამავს?!

16 წლის გოგო ვარ და სულ მამაჩემის გინება და დედაჩემის ტირილი მესმის. არავის უნდა, გაიგოს, რომ ამის მოთმენა არ შემიძლია! ვერ ვხვდები, რატომ არიან ერთად. დედაჩემს რომ ჰკითხო, არ უყვარს და მხოლოდ შვილების გამო იტანს მოძალადეს. ვეუბნები, ჩემ გამო ნუ აიტან-მეთქი, მაგრამ არ ესმის. ზოგჯერ არც ის მეტოდება. დიხ, არ მეტოდება! რატომ უნდა აიტანო ქმრის ასეთი საქციელი?! გამოდის, რომ უთავმოყვარეო ხარ.

ახლა იმაზე მოგიყვებით, რაც ძალიან მანუხებს. ამას წინათ მეგობარი მესტუმრა. სწორედ ამ დროს მამაჩემი მოვიდა სახლში. საერთოდ არ მიაქცია ყურადღება იმას, რომ მეგობართან ერთად

ვიყავი და დედაჩემს საჭმლის გამო აუშარდა. უთხრა, შენ არაფრის ღირსი ხარ, გემრიელად ვერ აკეთებო. დედაჩემიც აპყვავა და მუშტი-კრივი დაკარგეს. დედამ წვილ-კვილი მორთო. ჩემმა მეგობარმა ვერი გაკარგა. მე კი აღარ ვიცოდი, რა გამეკეთებინა. იმ წამს დიდი შვება იქნებოდა ჩემთვის, რომ მოვკვდარიყავი და იქიდან გამქრალიყავი.

მეგობარი მაშინვე წავიდა. მერე მესიჯი მომწერა, არ ინერვიულო, ყველაფერი კარგად იქნებაო. მე მივწერე, არ ვიცი, დღეს რა დამეპრათა, ასეთი რამ არასოდეს გაუკეთებიათ-მეთქი, მაგრამ ვიცი, არ დამიჯერებდა. მაინც მომწერა, ზოგჯერ ჩემებიც ეგრე ჩხუბობენ, რას ვიზამთ, ყველა მშობელი ეგეთიაო. ვიცი, რომ ეს დასამშვიდებლად მომწერა. მის დედ-მამას ვიცნობ, ისეთი კარგი ადამიანები არიან, ამას არ იზამენ. მე ყოველთვის თბილად, სიყვარულით მხვდებიან. ჩემი მშობლები კი ჩემი და ჩემი დის მეგობრებს ვერ იტანენ, უფრო სწორად, მათი არსებობა არ აინტერესებთ.

ჩემს მშობლებს, სხვების მშობლებს და საერთოდ ყველას მივმართავ, იქნებ თვალი გაახილოთ და დაინახოთ, რომ, თქვენ გარდა, სხვებიც არსებობენ ქვეყანაზე; იქნებ მიხვდეთ, რომ სხვებსაც სურთ ცხოვრება, სიცოცხლე, იქნებ ჩვენც გვაქვს ბედნიერების უფლება. თქვენ კი, ჩემო მშობლებო, გალიების უფლებაც ნამარ-თვით, უფრო სწორად, დამავინწყეთ!

„სარკის“ მკითხველი

„თავისი სიამოვნებისთვის გამოიყენა და მივატოვა“

გამოხმაურება

„თავს მოერიდა და იმ ბიჭს ნუ დანებდავი!“

ქურნალ „სარკის“ მე-17 ნომერში გამოქვეყნდა წერილი — „შეყვარებული ცდილობს, სექსუალურ ურთიერთობაზე დამითანხმოს“. ამ გოგონას აუცილებლად უნდა მივანვიდინო ხმა. ჩემს ტელეფონსაც დაგიტოვებთ და, თუ სურვილი ექნება, გამოემხმაუროს. ჩემს ამბავს მოუყვები და თვითონ მიხვდება, როგორ არ უნდა მოიქცეს.

18 წლის ვარ. ორი წლის წინ ბიჭი შემიყვარდა. სულ ერთად ვიყავით. ჩვენი მშობლები მეგობრობენ. მას ბავშვობიდან ვიცნობ, მაგრამ ჩვენ შორის სერიოზული გრძნობა მხოლოდ ორი წლის წინ გაჩნდა. მეგონა, ბევრი საერთო გვექონდა და ამის გამო მუდამ ერთად ვიქნებოდით. ამიტომ, როცა ჩემთან სექსუალური ურთიერთობა მოინდომა, წინააღმდეგობა არ გამიწვია. ჩავთვალე, რომ ეს ჩვეულებრივი ამბავი იყო. რამდენიმე თვის განმავლობაში ბედნიერი ვიყავი. მეგონა, რომ ჩემ მიმართ მუდამ ასეთი იქნებოდა — თბილი, ყურადღებიანი, მოსიყვარულე.

ერთ დღესაც ყველაფერი შეიცვალა. მან სხვა გოგონებთან დაიწყო გართობა. მე საშინლად ვეჭვიანობდი. ვალიარებ, რომ ზოგჯერ უსამართლოდაც ვექცეოდი. ეჭვიანობის საბაზი არ მქონდა, მაგრამ მისი საქციელი იმდენად მალბიზიანებდა, რომ ნერვებს ვეღარ ვთოკავდი. ერთ დღესაც გამომიცხადა, მოსაწყენი გახდი, სხვა გოგონებთან რომ არ გავერთო, ჩემი ცხოვრება აუტანელი იქნებოდა.

მე ძალიან ბევრი რამ გადავიტანე, მაგრამ საბოლოოდ თავს მოვერიე და დავშორდი. როცა ვუთხარი, რომ მას ყველაფერი მივეცი, რაც კი ძვირფასი გამაჩნდა — ჩემი გული, სული, რომ ყველანაირად მივედე, იცით, რა მიპასუხა? შენც ხომ ისიამოვნე, მეტი რა გინდაო. თურმე მისთვის სიამოვნების ობიექტი ვყოფილვარ და სხვა არაფერი.

დიდი ტრავმა მივიღე და არც კი ვიცი, ამ ტკივილს ოდესმე დავივიწყებ თუ არა. შეიძლება ჩემს მდგომარეობას შევეგუო, მაგრამ ზუსტად ვიცი, რომ ეს იარა საშუალოდ დამრჩება. ბიჭების დანახვა აღარ მინდა. მათში ჩემს შეყვარებულს ვხედავ, რომელმაც თავისი სიამოვნებისთვის გამოიყენა, მერე კი მიმატოვა.

ნუ გახდები მსხვერპლი! თავს მოერიე და ასეთ ურთიერთობაზე უარი უთხარი. მერე სინანული ძალიან გვიანი იქნება, ამიტომ, ჯობია, ამ ყველაფერზე ახლა დაფიქრდე.

კამილი სუპილზიტი, „სარკის“ მკითხველი

ქურნალ „სარკის“ მე-17 ნომერში გამოქვეყნდა სტატია — „შეყვარებული ცდილობს, სექსუალურ ურთიერთობაზე დამითანხმოს“. მე ალბათ დედაშენის ტლი ვარ და ამიტომ უფროს მეგობრად ჩამთვალე. ზუსტად ვიცი, ახლა რასაც გრძნობ. ძალიან ლამაზ ემოციას ხარ აყოლილი, სიამოვნებას განიჭებს მისი სიტყვები, ხელის შეხება და მზად ხარ, მის გამო ყველა და ყველაფერი დაივიწყო, მაგრამ გირჩევ, ასე არ მოიქცე. უფრო მეტიც, შეყვარებულს აუცილებლად უნდა დაშორდე.

ამ ცხოვრებაში ბევრი რამ მაქვს გადატანილი და, როგორც გამოცდილი ქალი, გეტყვი, რომ არა მგონია, იმ ბიჭს შენ მიმართ სერიოზული გრძნობა ჰქონდეს. მას მხოლოდ ვნება ამოძრავებს. გოგონასთან უნდა გართობა, მძაფრ შეგრძნებებს ეძებს და ამისთვის შენ აგირჩია. სიყვარული მხოლოდ საბაზია, რომ შენთან რამდენიმე სასიამოვნო დღე გაატაროს. სწორედ ასეთები არიან, მერე რომ გოგონებს ტოვებენ და ან მარტოხელა დედობისთვის წინაავეენ, ან ცუდი ცხოვრებისთვის.

ვიცი, ძნელია, მაგრამ თავს მოერიე და იმ ბიჭს დაშორდი. დამიჯერე, ამ რჩევისთვის 2-3 წლის შემდეგ მადლობას გადამიხდი.

„სარკის“ პრემიული მკითხველი

„დაფიქრდი. იქნებ შენ არ შეგიძლია მშობრობა“

ქურნალ „სარკის“ მე-17 ნომერში გამოქვეყნდა წერილი — „დაქალები იმიტომ არ მყავს, რომ გოგონებს არ ვენდობი“. ეს წერილი რომ წავიკითხე, მეგონა, ჩემი დაქალი, უფრო სწორად, ყოფილი დაქალი წერდა. მან ზუსტად ასეთი სიტყვა მითხრა, მიხვდი, გოგონებს არ უნდა ენდო, ამიტომ შენთან მეგობრობა აღარ მინდაო. მიზეზი რომ ვკითხე, ვერ ამიხსნა. ვუთხარი, იქნებ რამე შეემშობა, უნდა ამიხსნა, რომ გამოვასწორო-მეთქი. მან კი გამიმეორა, რომ გოგონებს მეგობრობა არ შეუძლიათ. ამ დროს გაირკვა, რომ მეგობრობა მას არ შეეძლო. დაფიქრდი, იქნებ შენც ასეთი ხარ და შენ არ გაქვს უნარი, მეგობარი იყო.

ჩემი ყოფილი დაქალი ბიჭებს დაუშვებოდა. შედეგად კი ის მიიღო, რომ ყველამ აიგდო. ისეთ რაღაცეებს უკეთებენ, რომ... აი, მოგიყვებით, ერთ დღეს რა მოხდა და მერე თავად განსაჯეთ.

ჩემი ერთი კლასელი ბიჭი მივიდა და ფული სთხოვა, საჭაპური უნდა ვიყიდო. მან ამოიღო და მისცა. ზუსტად ვიცი, თავისთვის ერთი თეთრიც არ დაიტოვა. რამდენიმე წუთის შემდეგ მეორე კლასელიც მივიდა და სთხოვა, რვეული არ მაქვს და მომეციო. მან უთხრა, ზედმეტი რვეული არც მე მაქვსო. იმ ბიჭმა კი, იცით, რა გაუკეთა? მივიდა, ჩანთიდან რვეული ამოაყვია, მისი ნაწერები ამოხსია, თქვა, აი, რვეულიც მაქვსო და წავიდა.

ეს თუ ჰგონია მეგობრობა, მისი საქმეა, მაგრამ მე ამას ცოტა სხვანაირად ვუყურებ. ჩემი აზრით, ბიჭები მას იყენებენ, ზურგს უკან კი დასცილიან. არ ჯობდა, გოგონებთან ემეგობრა? ჩვენ ასე ნამდვილად არ მოვექცეოდით.

„სარკის“ მკითხველი

გამომცემის მისამართი და მისამართი
გადასაცემის მისამართი:
 296-75-43 ან 5 (99) 30-93-89. იმითხმე ირინე მჭვლიძე
 ან ილა ბარბაქაძე, 11-დან 16.30 სთ-მდე, ყოველდღე.
თქვენი ისტორიის გამოგზავნა შეგიძლიათ სავი ბზით:
 1. **წვლით სანბ sana.ge-ს, ლაინკაპენით ლილკას „მოგზაურთ“ და ლაინკაპენით თქვენი ისტორია.**
 2. **გამომგზავნეთ სსს-ით მონაგრე 93887 მათილად და 1779 ჯამონაქლიან.**
 1 **სსს-ის ფასია: მათილად 1 ლარი, ჯამონაქლიან 50 თეთრი.**
 3. **ელფოსტაზე: irmchedlidze@mail.ru ანონიმურა დასულია**

„სეკვის მასწავლებელი შეყვარებულის წინაშე მამხილებს“

ჩემი შეყვარებული ძალიან კარგი ადამიანია, რასაც მამამისზე ვერ ვიტყვი, რომელიც ცეკვას მასწავლის. ის ძალიან უხეშია. ისეთი შეურაცხყოფას მოგაყენებს, რომ თავბუდს განყევლინებს. ცეკვის სიყვარულით ყველაფერს მოვითმენდი, ჩემი შეყვარებული რომ არ მიყურებდეს. მისი ძალიან მრცხვენია.



რაიმე ილეთს რომ ვერ გავაკეთებ, მასწავლებელი პირდაპირ ასეთ სიტყვებს მეუბნება, ცეკვის აზრზე არ ხარ, აქ რა გინდაო. ამ დროს ჩემი შეყვარებული სიცილისგან იატაკზე ხოხავს, მე კი ვწითლდები და იმ წუთას დარბაზიდან გაპარვა მინდა. ჩემი შეყვარებული პუტკუნა ბიჭია და ცეკვა არ გამოსდის, მაგრამ ყველა ილეთი კარგად იცის. ჩემი აზრით, კარგადაც ცეკვავს.

ვეხვეწები, რომ არ დამცინოს, მაგრამ მას სხვანაირად არ შეუძლია. მერე სხვა ბავშვებზე აპყვებიან ხოლმე და მამბრაზებენ, ფეხებს როგორ ცუდად ვადგამ. იუმორი არც მე მაკლია, მაგრამ მგონია, რომ შეყვარებულის მამას არ მოეწონება. მან იცის, რომ ერთმანეთი გვიყვარს, ამიტომ ვერ ვხვდები, ასე რატომ მლანძღავს და მამცირებს. ალბათ არ უნდა, მის შვილთან რაიმე ურთიერთობა მქონდეს. მის ასეთ უხეშობას სწორედ ამას მივანერ.

მამისგან, 15 წლის

„მინდა, ისა ვიცხოვრო, როგორც მე მომწონს“

მინდა? რისთვის ვცხოვრობ? ეს არის კითხვები, რაც ამ ბოლო დროს ძალიან მანუხებს. ჩემი მშობლები ამბობენ, იმისთვის ცხოვრობ, რომ ექიმი გახდე, მერე კარგ ბიჭს გააყვე და სამი შვილი გააჩინო. მე არც ექიმობა მინდა, არც მათი მოწონებული ბიჭები და ვერც იმას ვხვდები, სამ და ოთხ შვილს რატომ აჩენენ.

მომავალ წელს აბიტურიენტი ვიქნები. მშობლებმა უკვე განსაზღვრეს, რომ სამედიცინოზე უნდა ჩავაბარო. მე კი არ მინდა ექიმობა! დიპლომატობა მსურს, მაგრამ ჩემები ამას ვერ ხვდებიან. ერთი ბიჭი მიყვარს, რომელიც საერთაშორისო სამართალზე სწავლობს და მეც იმავე ფაკულტეტზე მინდა ჩაბარება, მაგრამ თურმე ბაბუას გზას უნდა გავყვე. ბაბუას, ჩემ გარდა, ხუთი შვილიშვილი კიდევ ჰყავს და მის გზას ისინი გააყვენ, მე რა შუაში ვარ?!

მინდა, ისე ვიცხოვრო, როგორც მე მომწონს! ჩემები კი ამის საშუალებას არ მაძლევენ. მათთან კონფლიქტს ვერიდები, მაგრამ არ ვიცი, როდემდე მოვითმენ. არც ჩემი შეყვარებული მოსწონთ. მოკლედ, ყველაფერზე სხვადასხვანაირი აზრი გვაქვს. ზოგჯერ მგონია, რომ მათი შვილი არ ვარ.

მამისგან

✓ რუბრიკა მიაჩნდა ირინე მკვდლიძემ



გრძიპ ქოლდი

შემადგენლობა:

პარაცეტამოლი	-----	400 მგ
ფენილეფრინის მალეატი	-----	5 მგ
ქლორფენირამინის მალეატი	-----	4 მგ
კოფეინი	-----	15 მგ

„გრძიპ ქოლდი“ უხრუნველყოფს ზაღა რესპირატორული ტრაქტის ალერგიის, სხელების და სინუსიტის შემდეგი სიმპტომების დროებით შემსუბუქებას: სვეინება, ქავილი, სრემლდენა, სხვირიდან გამონადენი, თაჰის ტკივილი, ნაზალური და სინუსური ზანოლა და სხვირის დასოგა.

- ❖ გამოყენებისას გაეცანით ინსტრუქციას,
- ❖ გვერდითი მოვლენების შესახებ დეტალური ინფორმაციის მისაღებად მიმართეთ ექიმს.



მწარმოებელი: OM BIOTEC

ფარმაცევტული კომპანია «ტიტანი»

თბილისი. ალ.შაზგვაძის ქუჩა №14 ☎ 238-28-40; 238-88-71; 231-11-32.

მანქანა: „მანქანიდან გადმოვეყუდა და მამაქას მძღოლს ბოლო ხმაზე ვაბინე!“



„ჩემი ავტომობილი ისე მიყვარს, სულ მგონია, თუ გაყვიდი, ეწყინება“.

მსახიობმა მავა ძაგანიამ 5 წლის წინ მარჯვენასაჭიანი „ტოიოტას“ ჯიპი შეიძინა, რომელიც მის ერთგულ მეგობრად და თან „სამგზავრო გარდერობადაც“ იქცა. მანქანით უამრავ ტანსაცმელს დაატარებს, რომ, საჭიროებისამებრ, ცოლივე გამოიცვალოს. სანამ სერიალ „ჩემი ცხოველი დაქალების“ თინა გახდებოდა, პატრული თითქმის ყოველ ნაბიჯზე აჩერებდა და ალკოჰოლზე ამოწმებდა, რადგან ძირითადად ღამით უხდებოდა სიარული. თინას როლმა კი პატრულებთან ეს პრობლემა მოუხსნა.

მავა საკმაოდ ფრთხილი მძღოლია და კარგი რეაქცია აქვს. ამიტომ მამაკაცებისგან ქალი მძღოლების კრიტიკას ვერ ეგუება და ჩვენი ყურნალით მათ საკადრის პასუხს სცემს.

— **მაკა თავს გამოცდილ მძღოლად მიიჩნევ?**
— უკვე 5 წელია, რაც საჭესთან ვზივარ. მარჯვენასაჭიანი „ტოიოტა რაე 4“ 2008 წელს საზღვარგარეთიდან ჩამომივიდა და მართვაც ამ ავტომობილზე ვისწავლე. თვითონ „ტოიოტა“ მიყვარს, როგორც ბრენდი. ვვფიქრობ, რომ მართვით და ძალიან მუშა მანქანაა.

— **მარჯვენასაჭიანი ავტომობილის მართვას ადვილად ავიწყ?**

— კი, რადგან, როგორც გითხარით, თავიდანვე ამ მანქანაზე დავჯექი. მარჯვენასაჭიანი ავტომობილის ერთადერთი პრობლემა ტრასაზე გადასწრებაა. როცა მარცხნივ ზიხარ, შემხვედრ მანქანას უფრო კარგად ხედავ და აკონტროლებ, გასწრება რა დროს შეიძლება.

— **როცა საქმისთან პირველად დაჯექი, ყველაზე მეტად რა გაგაქარბა?**

— მანქანა რომ ჩამომივიდა, მართვის მოწმობა 2 კვირის შემდეგ ავიღე და, სხვათა შორის, ძალიან მარტივად მივიღე. მეორე დღეს ვაკეში მივიღიდი და 5 ავარია შემხვდა, თანაც ხუთივე შემთხვევაში მძღოლი ქალი იყო. სრული პანიკა დამიწყო, ვიფიქრე, შეიძლება მეც იგივე დამემართოს-მეთქი, თუმცა ეს შიში იოლად გადავლახე. მთავარია, საჭესთან ყურადღებით იყო. მანქანის მართვის დროს მხოლოდ იმაზე კი არ უნდა იფიქრო, უნდა როგორ ატარებ, გარშემო ვინ რას აკეთებს, უნდა უყურო და ბევრი რაღაცის კონტროლი უნდა შეგეძლოს ერთად. მე ძალიან ფრთხილი მძღოლი ვარ. თუ ვინმე მიზის მანქანაში, სულ მეუბნება, ახლა იმ მანქანისთვის გზა არ უნდა დაგეთქოს. როგორ არ უნდა დავუთმო გზა?! მაშინ უნდა დამარტყას და თავი საფრთხეში რატომ ჩავიგდო?! ირგვლივ ხომ ენით აუწერელი საოცრებები ხდება!

— **მართვის მანერა მეტყველებს მძღოლის კულტურაზე. მსაგან ბუნებაზე თქვენ თუ შეგიძლიათ გამოცინა, როგორი ადამიანი ხის საქმისთან?**

— კი, შემიძლია. მანქანის მართვა შინაგან კულტურასა და ინტელექტზე მართლაც მეტყველებს. უტაქტო მძღოლებზე ნერვები მემულება. მანქანის კარგი მართვა თურმე იმას ჰქვია, თუ საკუთარ თავსაც საფრთხეს შეუქმნიან და სხვასაც — გაძვრებიან, გამოძვრებიან, გაასწრებენ, დაამუხრუჭებენ... ამ დროს შეიძლება სხვა მძღოლი დაიბნეს, შეგასკდეს და ან შენ შეასკდეს. რატომ უნდა მოიქცე ასე?

— **ავარიის მიზეზლია?**

— არა და არც სხვებისთვის შემთხვევით ავარიული სიტუაცია. ერთადერთხელ მასხენდება, საცობში ვიდექი და „ნივანი“ გამისვა გვერდიდან. სულ ვცდილობ, მოძრაობის წესი არ დავარღვიო. მხოლოდ ერთხელ დავარღვიე და მაშინვე დამაჯარიმეს. ვაკეში ერთ ადგილას შეხვევა არ შეიძლება, დიდი წრე უნდა დაარტყა და იმ შესახვევში ისე უნდა შეხვიდე. საცობში მოვეყვი, თან ძალიან მეჩქარებოდა, ამიტომ ქუჩაზე პირდაპირ შევჭერი და პატრულიც მომყვა. არც არაფერი მითქვამს, საბუთები მივანოდე და 50 ლარიანი ჯარიმა მივიღე. მაშინ ასე ცნობილი არ ვიყავი და შესაბამისად ვერც მიცნეს პატრულებმა.

ერთი პერიოდში ხშირად მაჩერებდნენ და აპარატში მასუბნებდნენ, ნასვამი ვიყავი თუ არა. რეპუტიციები გვიან გვიმთავრდებოდა და ღამით გაჩერება ხომ ხშირი შემთხვევაა.

— **რა რეაქცია გქონდა, როცა პატრული ნასვამობაზე გამოწმობდა?**

— ერთხელ ვკითხე, რატომ გამაჩერეთ, რამე დავარღვიე-მეთქი. არა, უბრალოდ, კანონის თანახმად, ღამის საათებში მძღოლები უნდა გაკონტროლდნენ, მით უმეტეს, ქალები, რადგან მამაკაცებზე ხშირად ისინი სხდებიან საჭესთან ნასვამი.

— **ახლა რა დამოკიდებულება აქვს პატრულს თქვენ მიმართ?**

— რაც თინა გავხედი, პატრულს საერთოდ არ გაუჭერებოდა. ალბათ ჩემი მანქანა მოძრაობის წესების დარღვევაში არც არის დაფიქსირებული.

— **არასერიოზო პარკირებისთვის მიგადათ ჯარიმა?**

— ერთხელ გადავწყვიტე, „სითი პარკისთვის“ მეჩვილა. ამ კომპანიაზე ძალიან ვიყავი გაბრაზებული. მანქანა ვაგზალზე გავაჩერე და იქ „მომართო“ მიმანია, რომ აბსოლუტურად უდანაშაულო ვიყავი. თუ ავრძალვის დიდ თეთრ ხაზს აუქმებ, მაგრამ არც შლი და ერთი ბენოთი ყვითელ საღებავს ანუწმებ, რომელზეც მანქანა დგას და სხვა მძღოლები ვერც კი შენიშნავენ, ამ დროს როგორ უნდა მოვიქცე? ნამოვწვე და მანქანის ქვეშ შევიხედი, იქ დგომა შეიძლება თუ არა? პრემიერისთვის ვემზადებოდი და ამისთვის არ მეცალა, თორემ „სითი პარკს“ მართლა ვუჩივებდი. ზუსტად ვიცი, რომ პროცესსაც მოვიგებდი. იგივე რომ გაიმეორონ, ახლა აუცილებლად ვუჩივებ!

— **კაცი მძღოლებისგან ავრცხია ვგრძობნათ?**
— ციტი, რას ვეზყვი კაც მძღოლებს, შტერი

მძღოლი ქალიც შეიძლება იყო და კაციც, ამიტომ ყველას ერთ ქვაბში ნუ მოხარშავენ. ძალიან კარგი ქალი მძღოლიც მინახავს და ცუდ ქალ მძღოლსაც გამოვეყვანივარ მდგომარეობიდან, მაგრამ მამაკაცმა მძღოლმა ერთხელ ისეთი რაღაც ჩამიტარა, გავჩერდი, მანქანიდან გადმოვეყუდე და შუა გმირთა მოედანზე ბოლო ხმაზე ვიგინებოდი!

— **ავარიული სიტუაცია შეგქონია?**

— ამას ავარიული სიტუაციაც აღარ ერქვა, ტიპმა გამწირა! ჩემს ხაზში ვმოძრაობდი და უკვე რომ უნდა ამომეხვია, გზა მომიჭრა. მანქანა მკვეთრად დავამუხრუჭე და მომიხრიალდა. კიდევ კარგი, სწრაფი რეაქცია მქონდა, მაგრამ ისე შეებმინდა, ნახევარი საათი ვკანკალებდი. მადლობა ღმერთს, მეც სწრაფი რეაქცია მქონდა და ამან გადაამარჩინა, თორემ არც ვიცი, რა დამემართებოდა.

— **მანქანის ნაწილებში ერკვეით?**

— რალაცებში ვერკვევი, მაგრამ შიგნით რომ ჩავძვრე და რალაც შევავეთო, ანდენი მართლა არ ვიცი. სიმართლე გითხრა, პროფილაქტიკაში არც მინვეს სიარული. მანქანა იმდენად იდეალურ მდგომარეობაში ჩამომივიდა, იქ მხოლოდ ზეთის გამოსაცვლელად თუ შევივი და კიდევ მაშინ, როცა სადმე დიდ გზაზე ვდგავარ.

— **შორ მანძილზე ხშირად დადისარ?**

— ჩემი მანქანით ისეთ ადგილებში მივლია, სიტყვით ვერ გადმოგვქმთ. რაჭაში გაუვალ ადგილებში იარა, მაგრამ საჭესთან დაჯდომა მე ვერ გახებდა. რაჭამდე მანქანა ნალრობი ფეხით ვმართე, მეჩვე კი ისეთ ადგილებში ვიარეთ, თვალები დასუჭული მქონდა. მანქანა ორ ბორბალზე დადგა, მაგრამ მაინც გაიარა. მივეჩარეთ, რომ მოკლებე გადასვლა მოვიდომეთ და ნამეწყრალზე მოვიხედა სიარული.

— **ქუსლიანი ფეხსაცმლით წინაშე საქმისთან?**

— არა. ავტომობილში დაბლქუსლიანი ფეხსაცმელი ყოველთვის მიდევს, რომელსაც ჩაჯდომისთანავე ვიცვამ. ქუსლიანი ფეხსაცმლით მართვა რთული არა, მაგრამ სახიფათოა. შეიძლება ფეხი ჩამისრიალდეს, ქუსლი სადღაც ჩამეჭედოს და თავი საფრთხეში რატომ უნდა ჩავიგდო?

— **რამდენად ეტყობა თქვენს ავტომობილს, რომ ქალისაა?**

— ჩემს მანქანაში რას აღარ წაანყდებით. იმდენი ტანსაცმელი დამაქვს თან, უცუბ სადმე ნასვლა რომ დავაბირო, მშვენიერად გამოვიპრანჭები.

— **როგორც მძღოლის, მეგობრები როგორ გაფასებენ?**

— ჩემ გვერდით მშვიდად არიან. ძალიან იშვიათად, რომ მე ვინმეს მანქანაში მშვიდად ვიჯდე. ვინც მართვა იცის, ჩემთვის ხშირად უოქვამს, შენ გვერდით მშვიდად ვზივარო. ეს ბაიკო დავალიშვილმაც მითხრა. ის მრავალი წელია, რაც საჭეს მართავს. მის მანქანაში არ ვმჯდარვარ, მაგრამ მგონია, რომ კარგი მძღოლი უნდა იყოს.

— **მანქანის გამოცვლას აპირებ?**

— თუ გამოვცვლი, ისევ „ტოიოტას“ ჯიპს შევიძენ, ოღონდ უფრო ახალს. საერთოდ კი ამ თემაზე ფიქრიც არ მინდა, რადგან ჩემი ავტომობილი ისე მიყვარს, სულ მგონია, თუ გაყვიდი, ეწყინება. ერთგული ადამიანივით მიდგას გვერდში.

✓ სოფიო ბოჭორიძე

თქვენი ხარჯების მართივად მართვისთვის

ორი განცალკევებული ანგარიში პირადი და ბიზნეს საქმიანობისთვის

შიდა გადარიცხვები უფასოდ

საუკეთესო პირობები



უნიკალური პროდუქტი თქვენი ხარჯების მართივად მართვისთვის

თუ თქვენ მენარმე ფიზიკური პირი ბრძანდებით და გესაჭიროებათ პირადი და საქმიანი ხარჯების გამიჯვნა, გთავაზობთ ინოვაციურ პროდუქტს – ანგარიშთა პაკეტს, რომელიც მოიცავს ორ მულტისა-ვალუტო საბანკო ანგარიშს პირადი და ბიზნესსაქმიანობისათვის და აერთიანებს ყოველდღიურ საბანკო პროდუქტებს.

პაკეტი დაგეხმარებათ პირადი და ბიზნესბიუჯეტის დაგეგმარებაში. ასევე შეძლებთ ისარგებლოთ საბანკო გადარიცხვების საუკეთესო ტარიფით ბაზარზე.

- “აბაკუსი”: მენარმე ფიზიკური პირის ხარჯების მართივად მართვისთვის;
- ორი ტიპის პაკეტი.

ყოველი ჩვენგანი მნიშვნელოვანია



290 90 90

* 90 90

BR.GE

ვაშლი სოსნიძე მენეჯერი

„ჩვენს ღაშორებას თანგო ვერაფრით ვაუბროდა“

ნინა წკრილაშვილმა ქმრის ნახუქარი ბეჭედი ისევ ვაიკეთა



თეგო ღა ნინა

„თუ არ შემირიგდები, მარტამდე ვერ ვიცოცხლებ“, „ჩემი სიკვდილის შემდეგ მიხვდები, რომ მთელი ცხოვრება მარტო შენ მიყვარდი“... — სწერდა მომღერალ ნინა წკრილაშვილს ყოფილი ქმარი თენგო წიგნივამე სულ რამდენიმე თვის წინ, სანამ გარდაიცვლებოდა. ახლა, ტრაგედიის შემდეგ, მისმა თითოეულმა სიტყვამ განსაკუთრებული აზრი შეიძინა მისი საყვარელი ქალისთვის, რომელსაც დანაკარგის შეგრძნება დროსთან ერთად უმძაფრდება.

თენგო წიგნივამე სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულების დროს დაიღუპა ავტოკატასტროფაში. ის შინაგან საქმეთა სამინისტროს თანამშრომელი იყო. ნინას სულიერად ძალიან უჭირს. მისთვის ერთადერთი შვება საფლავზე სიარულია. იმ დროისთვის, როცა ტრაგედია მოხდა, ისინი ერთად უკვე აღარ ცხოვრობდნენ. გამოჩენილები იყვნენ, მაგრამ კავშირი ბოლომდე არ განწყვეტილა, ერთმანეთს ვერ თმობდნენ.

„ეს ადამიანი ჩემს ცხოვრებაში როგორ გიჟივითაც მოვიდა, ისე არანორმალურად წავიდა. ახლა რომ ვფიქრობ, თენგო ჩემს ცხოვრებაში თავისი მოსვლით და წასვლით სტიქია იყო“, — გვითხრა მომღერალმა. ის თავის ხანმოკლე ცოლქმრულ ცხოვრებას კინოდრამას ამსგავსებს — სიყვარული, შეუღლება, განქორწინება და სამუდამო განშორება.

ნინა წკრილაშვილი:

— ეს ტრაგედია ჩემთვის დიდი შოკი იყო. არ ვიცი, რამდენი დრო უნდა გავიდეს, რომ მდგომარეობიდან გამოვიდე. მის სიკვდილს ვერასოდეს ვიფიქრებდი. თენგოს უყვარდა სიცოცხლე, სიყვარული, კარგი ცხოვრება. ყველაზე ენერგიული და ყოჩაღი იყო. ამ ადამიანისგან სიტყვა „დავიღალე“ არ გამიგია მაშინაც კი, როცა ძალიან დაღლილი იყო. არ ვიცი, ეს რატომ მოხდა... ნელინადი და ორი თვე ერთად ვიცხოვრეთ, მაგრამ ჩვენი ერთად ყოფნის პერიოდი ათ წელს ან უფრო მეტსაც უდრიდა. ყოველთვის ერთად ვიყავით. ეს ამბავი რომ მოხდა, ოთხი თვის გამოჩენილები ვიყავით.

— როგორ ვაბგოთ მისი გარდაცვალების შესახებ?
— დილაადრიან დედაჩემი და ჩემი ძმა მოვიდნენ და მათ მითხრეს. ეს ავრია გამთენიისას მოხდა და ჩემი ოჯახის წევრებს მაშინვე გააგებინეს. როცა მძინავს, ტელეფონის ზარს ვერ ვიგებ, ამიტომ ამ ამბის სათქმელად ჩემები მოვიდნენ.

სიმართლე გითხრათ, დღემდე ვერ ვიჯერებ, ვერ ვხვდები, ასეთი ადამიანი როგორ შეიძლება აღარ იყოს, არ მოვიდეს, არ დარეკოს. მიცვალებულს ვუყურებდი და ვერ ვიჯერებდი, რომ ის მკვდარი იყო. ეს ადამიანი ჩემს ცხოვრებაში როგორ გიჟივითაც მოვიდა, ისე არანორმალურად წავიდა. ახლა რომ ვფიქრობ, თენგო ჩემს ცხოვრებაში თავისი მოსვლით და წასვლით სტიქია იყო... ის არავის ჰგავდა. ახლა ვხვდები, რომ ყველაფრის მოსწრება უნდოდა. რაც შეეძლო, ყველაფერს აკეთებდა და რაც არ შეეძლო, იმასაც. თავის სამსახურზე გადაარეული იყო, გიჟივით უყვარდა, რასაც შეაკვდა კიდევ. ღამის 4 საათი იყო და ვიღაცის

დასახმარებლად გარბოდა.

— დაშორების შემდეგ ერთმანეთთან კონტაქტი გქონდა?

— იშვიათად. ოქტომბრის დასაწყისში დავშორდით და ბოლოს დეკემბრის დასაწყისში ვნახე. უნდა ვაღიარო, რომ ბოლოს ტელეფონზე რამდენჯერმე პასუხიც არ გავეცი. ისეთ ესემესებს მწერდა, საჭიროდ არ ჩავთვალე, პასუხი გამეცა. ახლა ვგრძნობ, რომ წინათგრძნობა ჰქონდა, სულ სიკვდილზე მწერდა. „ვგრძნობ, მალე მოკვდები“, „ძალიან ავირიე, შემირიგდი, ისევ ერთად ვიცხოვროთ“, „თუ არ შემირიგდები, მარტამდე ვერ ვიცოცხლებ“, „ჩემი სიკვდილის შემდეგ მიხვდები, რომ მთელი ცხოვრება მარტო შენ მიყვარდი“ და ასეთ რაღაცეებს მწერდა. მაშინ ვფიქრე, რომ გაგიჟდა. მისგან ასეთი სიტყვები უცნაური იყო, რადგან ის ყველაზე ხალისიანი, ძლიერი ადამიანი იყო, რომელიც, სიკვდილის გარდა, ყველაფერზე ფიქრობდა. მთელი მარტის თვე მეც უშიშვოდ ძალიან ცუდ ხასიათზე ვიყავი.

— ერთმანეთი ასე ვიყვარდით და რა მოხდა ისეთი, რომ დაშორდით?

— თენგოს პირადი ცხოვრება სულ არეული ჰქონდა, ვერ დალაგდა. შემდეგ მე შემხვდა. ამით იმის თქმა კი არ მინდა, რომ ვინმეზე უკეთესი ან უარესი ვარ, უბრალოდ თენგო უკვე 40 წლის იყო, ოჯახი უნდოდა. ყველაზე ახლოს ვუწყობდი ხელს, მის გამო ბევრი რამ დავთმე.

თენგო ძალიან ბედნიერი იყო. მერე კი შეეშინდა, რომ ეს ყველაფერი არ დაეკარგა და ამოიჩემა, ვაიმე, ხომ სულ ასე ვიქნებითო. მეუბნებოდა, გეხვენები, ერთად მოკვდეთ, შენ თუ ჩემამდე მოკვდი, თავს მოვიკლავ, მე თუ მოკვდი, შენ ნაგიყვანო.

ამის შემდეგ პათოლოგიური ეჭვიანი გახდა და სულ მეკითხებოდა, მე რატომ არ ვეჭვიანობდი. საერთოდ არ ვარ ეჭვიანი, ბოლომდე ვწინდობდი. ან რა დროს უნდა მეეჭვიანა? სულ ერთად ვიყავით ან ტელეფონზე ვსაუბრობდით. ისეთი პათოლოგიური ეჭვიანობა დაიწყო, მართლა ვეღარ გავძელი. ურთიერთობის დასრულება ძალიან გაგვიჭირდა, თენგო ძალიან განიცდიდა. ყოველ დილას სახლის კართან უზარმაზარი თაიგული მხვდებოდა, ყველაფერზე გულუბნობდა, ესემესებს კი არა, წერილებს მწერდა. ეჭვიანობა არის თვისება, რომელიც არ გამოსწორდება, ასეთი ან ხარ, ან — არა. რომ მენახა, შეუვრიგდებოდი, ამიტომ არ ვნახულობდი, რომ ყველაფერი თავიდან არ დანყებულყო.

— თენგო ვთხოვდი, რომ ფსიქოლოგთან გვეყოლო. რამდენჯერაც იყო მცდელობა, რომ ისევ ერთად გვეცხოვრა, ვიღაც დარეკავდა, ხუთშაბათს ან პარასკევს გადაცემაში მოზრანდითო და ტელეფონში კაცის ხმას რომ გაიგონებდა, წყობიდან გამოდიოდა. მიხვდი, რომ ერთად ცხოვრებას აზრი აღარ ჰქონდა. თავიდან ასეთი არ იყო, მერე კი ბენზინის ჩამსხმელზეც, მალაზიის გამყიდველ მაშაკაცზეც კი ეჭვიანობდა და დავიღალე. როცა ამას არ იმსახურებ, ასეთი საქციელი ორმაგად გწყინს...

— ალბათ ყველაფერი ღვთის ნება იყო. ღმერთმა ეს ადამიანი რალაცნაირად ყველასგან გასწია, სამსახურზეც ხაშურში გადაუტანეს, დედამისთანაც, ჩემთანაც, ბავშვებთანაც ყოველდღე აღარ იყო. ალბათ უფალმა არ გაგვწირა. ბოლო წამამდე ერთად რომ ვყოფილიყავით და ეს ტრაგედია მერე მომხდარიყო, მართლაც ვერ გადავიტანდი.

— როგორი იყო ის ერთწლიანი თანაცხოვრება, როგორ გახსენდება ის პერიოდი?

— თენგო ძალიან კეთილი და რომანტიკული იყო. ერთმანეთი ძალიან გვიყვარდა. უამრავ სიურპრიზს მიკეთებდა, ყოველთვის იმაზე მეტის გაკეთება უნდოდა, ვიდრე ამის მატერიალური შესაძლებლობა ჰქონდა. ისეთ სამსახურში მუშაობდა, ვაცმა არ იცოდა, როდის დაურეკავდნენ, სულ გზაში იყო. ალბათ ჩვენი დაშორება იმის ბრალიც იყო, რომ ერთ ქალაქში არ ვიყავით, ორივეს სამსახური გქონდა. იმის გულისთვის, რომ ერთად ვყოფილიყავით, სამსახურში ვავიანებდი, ამიტომ პრობლემა შემექმნა, დამაქვეითეს.

— თენგოს კვირაში ერთი დღე ჰქონდა დასვენება. დილით რომ ვდგებოდი, საჭმელი გაკეთებული ჰქონდა, უნდოდა, ლოგინში მოერთმია.

ერთად ყოფნის ყოველი ნაბი კარგად გამოვიყენებ და ეს ოდნავ მაინც მაშვილებს. მოგზაურობაც მოვასწარით, საზღვარგარეთ ორჯერ ვიყავით, მთელი საქართველო მოვიარეთ. სოლარიუმშიც კი ერთად დავდივართ. ძალიან მთვლილი, გემოვნებიანი მამაკაცი იყო.

კონცერტებზეც სულ დამყვებოდა. ყველაფერი ბავშვით უხაროდა, სულ მეუბნებოდა, შენ ადგილას რომ ვიყო, ბევრ რამეს გავაკეთებდიო. მე ძალიან ზარმაცი ვარ. სულ მეჩხუბებოდა, სიმღერა ჩანერე, კლიბი გადადილო. ჩემი ამბობდა და უნდოდა, მეც მემამა მისით. თენგი თენგი ახლა უფრო ვამაყობ, ყველაფერს სხვანაირად ვუყურებ, თურმე პრეტენზიები როგორ გულით აკეთებდა... სანამ ცოცხლები ვართ, რალაცებებს სათანადოდ ვერ ვფასებთ და ამას როცა ვხვდებით, ძალიან გვიანია.

— **მეჩვენებ, რომ თქვენს ურთიერთობაში იყო რაღაც, რასაც ძალიან ნანობი. ყველაზე მეტად რაზე გწყვობთ გულა?**

— ხალხმა ჩვენი ერთად ყოფნის ამბავი რომ გაიგო, ქალაქში ერთი ამბავი ატყდა. ზოგი „კეთილისმსურველი“ ინტერნეტით მწერდა, ზოგი მირეკავდა და თენგიზე ათას სიბინძურეს მეუბნებოდნენ. დღეს ვხვდები, რომ ჩემთვის ერთი სიტყვაც არ უთქვამს ტყუილი... ჩვენ გადავწყვიტეთ, რომ ერთად ცხოვრება შეგვეძლო, მაგრამ მაინც არ გაჩერდნენ. ამას ყურადღებას არ ვაქცევდი, მაგრამ, როგორც ჩანს, რალაცებები გონებაში მაინც იღებდა. ცხოვრებაში პირველად თითქოს სხვის ნათქვამს ანგარიში გაუწიე. ყველაზე მეტად ამას ვნანობ. კიდევ ერთხელ მივხვდი, რომ არასდროს არავის აზრს ანგარიში არ უნდა გაუწიო, ყურადღება არ უნდა მიაქციო და საერთოდ არც უნდა გააბედვინო, რომ ვინმემ საკუთარი აზრი თავს მოგახვიოს.

რომ მცოდნოდა, თენგოს ეს ენერა, ქუჩაში ვიცხოვრებდი, არაფერი მენდომებოდა, საშურში კი არა, ყველაზე ნავეყვბოდი, ბოლო წამამდე მასთან ერთად ვიქნებოდი, ავარიის დროსაც კი... სიკვდილი მინდოდა, როცა მის ბოლო ესემესებს ვკითხულობდი და ვხვდებოდი, როგორი გულით ჰქონდა მოწერილი. მწერდა, უშენოდ მოკვდებო. სადაც უნდა ვყოფილიყავით — სახლში, ქუჩაში თუ მილიონ კაცში, მეუბნებოდა, მთელი ცხოვრება მეყვარებიო. ამას დღემდე ათასჯერ მეუბნებოდა. მე კიდევ ვბრაზდებოდი, ათასჯერ ნუ მეუბნები-მეთქი. შეიძლება ვილაცამ იფიქროს, რომ გავგიჟდი, მაგრამ ზედმეტი ყურადღება მაღიზიანებდა... ის განსაკუთრებული ადამიანი იყო თავისი უამრავი კარგი თვისებით და დიდი სიკეთით.

— **ამ ტკივილის გადატანაში უფლის რწმენა გეხმარება?**

— მისი გარდაცვალებიდან 40 დღე აღდგომის ბრწყინვალე დღესასწაულზე სრულდება და ამით ყველაფერია ნათქვამი. თუ შეიძლება, თავი რამით დავიმშვიდო, ერთადერთი ის არის, რომ ის სამოთხეში მოხვდა. თენგი მიყვარდა და მთელი ცხოვრება მეყვარება. ბოლოს ჩემი ქმარი არ იყო და არც ვთვლი, რომ ქმარი მომიკვდა, მე მომიკვდა ადამიანი, რომელმაც იმხელა სიყვარული მაჩუქა, დარწმუნებული ვარ, მთელ სამყაროში ძალიან ბევრ ქალს არ განუცვდია. არაფერს ვამეტებ, პირიქით, ვაკლებ, კარგად ვერ გასწი. ბედნიერი ვარ, რომ ეს ყველაფერი გამოცდილი მაქვს. ჩემი ცხოვრების ეს პერიოდი ჩვეულებრივი კინოა. სცენარისტს რომ დაუფუჯდ და მოუფუჯე, საოცარი დრამა გამოვა.

— **„დღეს ჩემი ბიჭი გაგაცადე“ — ასეთი სტატუსი გქონდათ „ფეისბუქზე“. ძალიან მძიმე აქნებოდა თქვენთვის ის დღეები...**

— სიმართლე გითხრათ, ნახევარი არც მახსოვს. მაცივარში იწვა და ეს უფრო მაგიჟებდა, ვერ ვხვებოდი. როცა ერთად ვიყავით, ორი სკამი არ გვჭირდებოდა, ყველაზე კალთაში ვიჯექი, ხელჩაკიდებული დავდივართ. ეს ალბათ სხვებისთვის გამაღიზიანებელიც იყო. სულ ჩემი ხელი ეჭირა, ყველაფერს ერთი ხელით აკეთებდა. სახლში ყავასაც ერთ ჭიქაში ვაკეთებდით.

— **ამ როულ პერიოდში ყველაზე მეტად ვინ დაგიდგათ**

გვერდით, ვინ გეხმარებოდათ, ვისთან ყოფნა გამაშვილებდა?

— თენგოს შვილებთან, დედასთან ურთიერთობა ძალიან მსიამოვნებდა. თენგოს ხუთი შვილი, დედა, მამა ჰყავს. ისინი ჩემიანებად ახლა უფრო იქცნენ. თურმე ჭირმა დაახლოება იცის. თენგოს შვილიშვილიც ჰყავს, ყველაფერი მოასწრო. ოცნებობდა, რომ გოგო ჰყოლოდა, მე მეზარებოდა, არ მინდოდა. ვუბნებოდი, რა მნიშვნელობა აქვს, ჩემი შვილია თუ შენი, ისედაც ბევრი ბავშვი გყავს მისახედი-მეთქი. ვფიქრობდი, რომ კიდევ ერთი შვილის დამატება საჭირო არ იყო...

ალბათ დრო გავა და მივეჩვევი, ამ ტკივილთან ერთად როგორ უნდა ვიცხოვრო. ზუსტად ვიცი, არ მოეწონება, ახლა როგორც გამოვიყურები, ლამებს რომ ვათენებ და არ მძინავს. ასეთი ყველა პირველად მნახა. ამ ამბავმა სრულიად გამანადგურა. ვიცხოვრებ ისე, როგორც მას ენდომებოდა, რომ მეცხოვრა. სულ მეუბნებოდა, დრო არ დამეკარგა და ყველაფერი გამეკეთებინა, რომ მას ემამაყა. რითიც ამაყობდა, იმას გავაკეთებ.

— **მთელი სახლი მასთან ერთად გადაღებული ფოტოებით გაქვთ მთენილი, მისი კუთხეც მოგიწყვიათ. ასე უფრო გავაფიქრებთ ამ ტკივილის დაძლევა.**

— ფოტოების გარეშეც ვგრძობ, რომ აქ არის. თვალს რომ ვხუჭავ, მიყურებს და მიღიმის. მისი ნაჩუქარი ეს ბეჭედი ბოლოს აღარ მეკეთა, ახლა ისე გავიკეთე. მისი მისურები მაქვს, რომლებსაც თენგოს სუნი ასდის. ახალ წელს თავისი ნივთები გავატანე, სჭირდებოდა, მაგრამ რალაცებები დამრჩა. თუმცა ამას მნიშვნელობა არც აქვს, თენგი ჩემს გონებაში, გულში სულ იქნება.

როცა დიდი სტრესი მაქვს, მინდა, მარტომ გადავლახო, ვერავის ვიკარებ. ეს დღეები თენგოს დედასთან ვარ, ორმოცის მერე ასე სისტემატურად ალბათ ვეღარ ვიქნები. სახლში არც ერთი მეგობარი გამიკარებია, მარტო მინდოდა ყოფნა. ადამიანმა ყველაფერი შენ თვითონ უნდა გადაიტანო. მე თვითონ შევძლებ ამის გადატანას და ისე ვეხზე დადგომას...

ეს ადამიანი ჩემს ცხოვრებაში მართლა სტიქია იყო. იმის ფიქრის საშუალებაც არ მომიცა, მასთან მინდოდა თუ არა, ჩემს ცხოვრებაში მოვიდა და აღარ წავიდა. ამ ადამიანმა თავიდან ბოლომდე შემიტრიალა ტვინი...

ერთმანეთის მიმართ ყურადღებები უნდა ვიყო. სანამ ცოცხლები ვართ, ერთმანეთი სიტყვით არ უნდა მოვკლათ, მაქსიმალურად უნდა ვაპატიოთ მათ, ვინც ჩვენთვის ძვირფასია. სრულიად საკმარისია ელემენტარული საარსებო გროდეს და ბევრი სიყვარული. დანარჩენი ყველაფერი აბსურდია.

— **როგორც ვიცო, თენგოს საფლავს თქვენ პატრონობთ.**

— ყოველ დღით, როგორც სამსახურში უნდა ნახვიდე, ისე მივდივარ საფლავზე. რატომღაც იქ ვმშვიდდები. ვისაც ახლობელი გარდაცვლილი ჰყავს, ამას ის მიხვდება. ძალიან მინდა, რომ საფლავის გაცემა მის ორმოცამდე მოვასწრო. ყველაფერს ისე ვაუკეთებ, როგორც თვითონ მოეწონებოდა. რაზეც დარდობდა, თუ რამე შემიძლია, ყოველგვარი მეტიწრობის გარეშე ვაუკეთებ. ძალიან ცოტა ადამიანმა იცოდა, მას რამე ანუხებდა თუ არა, რადგან გარეთ მხიარული ჩანდა, ისე კი გულჩათხრობილი იყო. ორმაგად შეწუხებული ვარ, მისი დარდი რომ ვიცი, რა მოასწრო და რა — ვერა. რასაც შევძლებ, ვეცდები, ყველაფერი დავუღალავო. ამ ეტაპზე ეს მაძლებინებს, მგონია, რომ მას ვეხმარები.

✓ **კვა ლემონჯავა**



„თენგოზე ათას სიბინძურეს მეუბნებოდნენ... ჩვენ გადავწყვიტეთ, რომ ერთად ცხოვრება შეგვეძლო, მაგრამ მაინც არ გაჩერდნენ. ამას ყურადღებას არ ვაქცევდი, მაგრამ, როგორც ჩანს, რალაცებები გონებაში მაინც იღებდა. ცხოვრებაში პირველად თითქოს სხვის ნათქვამს ანგარიში გაუწიე. ყველაზე მეტად ამას ვნანობ.“

გაკეთება მის ორმოცამდე მოვასწრო. ყველაფერს ისე ვაუკეთებ, როგორც თვითონ მოეწონებოდა. რაზეც დარდობდა, თუ რამე შემიძლია, ყოველგვარი მეტიწრობის გარეშე ვაუკეთებ. ძალიან ცოტა ადამიანმა იცოდა, მას რამე ანუხებდა თუ არა, რადგან გარეთ მხიარული ჩანდა, ისე კი გულჩათხრობილი იყო. ორმაგად შეწუხებული ვარ, მისი დარდი რომ ვიცი, რა მოასწრო და რა — ვერა. რასაც შევძლებ, ვეცდები, ყველაფერი დავუღალავო. ამ ეტაპზე ეს მაძლებინებს, მგონია, რომ მას ვეხმარები.

„ლიბა“ სამკურნალო ლიბა ბაერთიანება

სექსოპათოლოგია

- ერექციის ხარისხის გაუმჯობესება
- სქესობრივი აქტის გახანგრძლივება
- ყველა სახის სექსუალური დარღვევის მეურნალობა
- სექსუალური წარუმატებლობის მოლოდინის შიშის მოხსნა

თბილისი, თაბუკაშვილის ქ. 19ა. ☎ 232 21 21, 8 790 32 21 21. www.league.ge

ირაკლი ჩოლოყაშვილის კარიერასა და პირად ცხოვრებაში ცვლილებები

მსახიობ ირაკლი ჩოლოყაშვილს რამდენიმე ხნის წინ მიმე პერიოდი ჰქონდა — მამა გახდა მამინ, როცა მსახიობ ნინო იოსელიანთან უკვე გაშორებული იყო. პროფესიული კუთხით კი ერთგვარი პაუზა ჰქონდა, როგორც მსახიობი, წინ ვერ მიდიოდა. თუმცა ეს პაუზა თავისთავად შეავსო მისმა მეორე პროფესიამ. კარგი სიახლეები თანდათან დაიწყო და ირაკლის იმედი აქვს, სასიკეთო ცვლილებების დროც დადგება. ცოტა ხნის წინ გამოჩნდა სერიალში „ჩემი ცოლის დაქალები“, სადაც მუსიკის მასწავლებლის როლს თამაშობს. წამიერმა კადრმა, სადაც ირაკლის გამომხატველი ინტერესით და თითქოს მრავლისმეტყველად შეხედა ანი ტყებუჩავას გამირს, წინას, მაყურებელში დიდი აჟიოტაჟი გამოიწვია. სოციალური ქსელის მომხმარებლები სცენარისტებს მოუწოდებდნენ, ნინა „არ გაეფუჭებინათ“.

ამ ორი გამირის შესაძლო რომანზე თავად ირაკლი ჩოლოყაშვილი ბევრს არაფერს ამბობს, მაგრამ რეიტინგულ სერიალში გამოჩენა ძალიან სიამოვნებს. ამავდროულად მარჯანიშვილის თეატრში ახალი სპექტაკლის პრემიერაზე მუშაობს.

— **ირაკლი, ბირეულ რიგში, სერიალზე გკითხავთ. ამბობენ, რომ შეიძლება ნინას და თქვენს ვმარს შორის რომანი დაიწყოს. მართალია?**

— ვერაფერს გეტყვით. სცენარი თანდათან იწერება.

— **ძალიან მცირე დროში და მხოლოდ მზერით მოახერხეთ, იმხელა ინტრიგა ჩაგუდათ, რომ მაყურებლებს ეს დასკვნა გააკეთა.**

— სიმართლე გითხრათ, ყველა ამას მეუბნება. ძალიან მაინტერესებს, ასეთი რა გამოჩნდება.

— **სერიალის გუნდს ადვილად შეეწყვით?**

— შორიდან ყველას ვიცნობ. ზოგთან ადრეც მიმუშავია. ძალიან ყოჩალი ჯგუფია. იციან, რისი გადაღება უნდათ, რამდენ ხანში და ა.შ.

— **კადეც რითი ხართ ამჟამად დაკავებული?**

— მარჯანიშვილის თეატრში მალე მავდონაპის პიესის „ლინენი — სილამაზის დედოფალი“ პრემიერა გვექმნება. ამავდროულად ოპერის თეატრში მიწვეული დირიჟორის სტატუსით ვარ. ახლახან გვექონდა ზაქარია ფალიაშვილის „ლატარას“ პრემიერა, რომელიც 50 წელზე მეტია არ შესრულებულა. მომინდა, რომ ეს ოპერა გაგვეცოცხლებინა და ამაში თეატრის ხელმძღვანელობა დაგვეხმარა. მარჯანიშვილის თეატრში გამართა პრემიერა.

— **რომელი პროფესია უფრო რთულია — მსახიობობა თუ დირიჟორობა?**

— ალბათ ყველა პროფესია რთულია. თუ გამოგდის, მერე იოლდება. ვერ ვიტყვი, რომ ყველაფერი გამომდის ამ ორ პროფე-



„დემეტრესთვის შორეული მამა ვარ“

სიაში, მაგრამ ბევრი რამ გამოცდილებას და პრაქტიკაზეა დამოკიდებული.

— **თქვენ საით უფრო ისრებით — დირიჟორობისკენ თუ მსახიობობისკენ?**

— ნუ ეწყინებათ რეჟისორებს და ამ ეტაპზე უფრო მუსიკის მხარეს ვარ. მსახიობობა რთული პროფესიაა, რადგან შეიძლება გაცვდე ან ნიჭი არ გეყოს, თუნდაც მოგწყინდეს და ა.შ. ამიტომ არსებობს მსახიობების ცხოვრებაში პაუზა, რომ გადახედონ, რა გააკეთეს, რა გამოუვიდათ და ა.შ.

— **ეს პაუზა იდგა თქვენს ცხოვრებაში?**

— იყო ცოტა ხანი და მსახიობობის ადგილი შეგნებულად დაიჭირა მეორე პროფესიამ, დირიჟორობამ, რომელიც ძალიან მიყვარს და რომელშიც ჯერ არ ვარ გამოცდილი.

— **როგორ ფიქრობთ, თქვენს მსახიობურ ცხოვრებაში პაუზა სწორედ მესრე პროფესიასთან შექილება? ნომ არ გამოიწვია?**

— შეიძლება... ალბათ რეჟისორებმა იფიქრეს, რომ ეს მამა არ ნიშნავს, რომ სპექტაკლები არ მქონდა. უბრალოდ ორი წელია ახალ წარმოდგენაზე არ მიმუშავია. ახლა უკვე ვმუშაობთ. რაც უნდა გასაკვირი იყოს, მსახიობობა ძალიან მესმარება დირიჟორობაში. ეს არის დიდ სცენაზე დგომის

გამოცდილება. არ ვარ დამფრთხალი, როცა დიდ გუნდს ვხელმძღვანელობ. გამოუცდილი ადამიანი შეიძლება დაიბნეს. თუნდაც ამიტომ ვარ მსახიობობის მაღლობელი. ვიცი, როგორი არის მსახიობი ირაკლი ჩოლოყაშვილი და რა შესაძლებლობები აქვს. რაც შეეხება დირიჟორ ირაკლი ჩოლოყაშვილს, ეს ჯერ კიდევ გასარკვევი და დასამტკიცებელი მაქვს.

— **და როგორია მსახიობი ირაკლი ჩოლოყაშვილი?**

— ვიცი, რა შემოიძლია და რა არ შემოიძლია. თუ სპექტაკლებში გაკავებენ, ესე იგი კარგი ხარ და თეატრს სჭირდები.

— **რადგან ორი წელი პაუზა გქონდათ, იფიქრებ, რომ კარგი მსახიობი არ ხართ?**

— არა, მაგრამ... შეიძლება დიდი დროით ვიყავი ადრე სპექტაკლებში. მაყურებელიც იღლება ერთი და იმავე სახით. თან, როცა კვირაში ათი სპექტაკლი გაქვს, ძნელია, განსხვავებული იყო. ახლა პრემიერა მარჯანიშვილში, ვფიქრობ, ჩემთვის საეტაპო აღმოჩნდება.

— **არის რილი, რომელიც წინასწარ იცით, რომ ვერ ათამაშებთ?**

— ალბათ არის ამგვარი როლი. არ მჯერა იმის, რომ მსახიობი უკომპლექსო უნდა იყოს და ყველა როლის თამაში შეძლოს.

— **ამის გამო ვითქვამთ რომელიმე როლზე უარი?**

— ასე კონკრეტულად არ მახსენდება. ვერც იმას ვიტყვი, რას ვერ ვითამაშებ, მაგრამ ყველა როლს ვერ დავთანხმდები. გაუმარჯოს მსახიობს, ვისაც ეს შეუძლია!

— **ვინ არის თქვენს შემფასებელი, საკუთარი თავის გარდა, სცენაზე და ეკრანზე?**

— ალბათ ოჯახის წევრები.

— **მეუღლე?**

— მეუღლე — ნაკლებად, რადგან განქორწინებულები ვართ.

— **რამდენი ხანია, რაც ერთად აღარ ხართ?**

— თითქმის ერთი წელიწადია.

— **არადა, მ თვის წინ გახდით ბიჭის, დემეტრეს მამა.**

— რა თქმა უნდა, ჯობია, ოჯახები არ ინგრეოდეს, მაგრამ რას იზამ...

— **წშირად ამბობენ, რომ მსახიობებს უჭირათ სტაბილური პირადი ცხოვრების აწყობა...**

— მიზეზებზე ლაპარაკი ძალიან შორს წაგვიყვანს. ორი ადამიანის ურთიერთობაში ხან ისე ხდება, ხან — ასე. სამწუხაროდ, ეს პირველი და უკანასკნელი შემთხვევა არ იქნება. ამგვარი ამბები ხშირია და არ აქვს მნიშვნელობა, მსახიობი ხარ თუ ვინმე სხვა. სხვა პროფესიის ადამიანსაც შეიძლება იგივე დაემართოს.

— **მამობა გაათავისუფლებს?**

— შორეული მამა ვარ. იმედი მაქვს, დემეტრე ცოტა რომ ნამოიზრდება, ყველაფერი უკეთესად იქნება.

— **ახლა სიყვარული ნომ არ გამოიწვია თქვენს ცხოვრებაში?**

— ჯერ ადრეა ამაზე ლაპარაკი. იმედი მაქვს, რომ გამოიწვება. ✓ მანანა ნოდია

სალომე შარვაშია დღეაბითიან თავი შეირსხვინა

მასობა სალომე შარვაშის დედამ შვითვეში კულინარიული წიგნები გაატანა, მაგრამ ჯერ არც გამოუყენებია. ურჩევნია, დედამთილს ან დედას დაურეკოს და რეცეპტები ტელეფონით ჩაიწეროს. მართალია, სამზარეულოში დიდი ოსტატობით არ გამოირჩევა, მაგრამ, თუკი რაიმეს ამზადებს, გემრიელი გამოსდის. შეიძლება უკეთესი დიასახლისიც დამდგარიყო, რომ არა ერთი პრობლემა — მუდმივად დიეტაზეა. მისი რაციონი ხშირ შემთხვევაში ძალიან მწირია. ამჟამად წინიბურას დიეტაზეა და შედეგს მოუთმენლად ელის. საუბარი სწორედ ამ თემით დავიწყეთ.

— სალომე, როგორია თქვენი დიეტური მენიუ?

— ორ კვირაზე მეტია, წინიბურას გეახლებოდა. სალათის ფურცლებით, მწვანე ხახვით, კიტრით, პომიდვრით და ცოტა სამარხოვო მაიონეზით ვაგემრიელებ. სხვას არაფერს ვჭამ. რაციონიდან ცოტაველი საერთოდ ამოვიღე. ჯერჯერობით შედეგი არ მაქვს, მაგრამ მეუბნებიან, ერთბაშად დაიკლებო. საერთოდ, ეკრანი ძალიან მსუქანს გაჩენს. ქუჩაში რომ მხედავენ, მეუბნებიან, რა გამადარი ყოფილხარო. მე კი ეკრანზე საოცრად დიდი ვიწარვარ, რაც ძალიან მაღიზიანებს.

ერთხელ ისეთი დიეტა მასწავლეს, რომ შესაძლებელია წნევა დამივიდოდა და საავადმყოფოში აღმოვჩნდი. მაშინ მივხვდი, რომ ყველა არ უნდა დაუჯერო. ღირსი ვარ, უნდა დავისაჯო! როცა ვიკლებ, მერე წონას ვერ ვინარჩუნებ. შარშან ამ დროს ძალიან ვარც ყოვრამში ვიყავი, მაგრამ შემდეგ, როგორც ყოველთვის, ჩემი ნამება დავივიწყე და ჩვეულებრივ რეჟიმში დავივიწყე კვება. ამიტომ ახლა საკუთარი თავი აღარ მეცოდება.

— როცა დიეტაზე ხართ, ოჯახის წევრებისთვის ცალკე ამზადებთ კერძებს?

— ჩემს შვილს, 5 წლის მართას, საღამოობით რძის დაღვევა უყვარს. ხშირად ვუწვავ კატლეტებს, კარტოფილს, ვუკეთებ ყველიან მკარონს, გუფთას, ბულიონს. ეს კერძები მეც ძალიან მიყვარს, ამიტომ დიეტის დროს მათი კეთების პროცესი ჩემთვის საშინელებაა. დედამთილი და დედაჩემი დამადგებიან ხოლმე თავზე, ამას გაგიკეთებთ, იმას გაგიკეთებთ. ვუბნები, დამანებეთ თავი, ყველაფერი მასუქებს და სპეციალურად არ ვაკეთებ, თორემ მეც მოვახერხებდი-მეთქი.

— როცა დიეტას მირჩებთ, თქვენი მენიუ როგორია ოქნება?

— გაზაფხულიდან ჩვენი მენიუ კიტრი, პომიდორი, ყველი, მჭადი, შემწვარი კარტოფილი და მოხარშული ან შემწვარი ქათამია. რაც შეეხება ხორცს, ყოველთვის გრილზე ვწვავ, რადგან ზეთში შემწვარი საშინელებაა.

— განსაკუთრებულად რომელი კერძი გიყვართ?

— განსაკუთრებით ჩაქაფული და ხინკალი მიყვარს. სოკოს ძალიან ხშირად ვამზადებ. თუ კეცის საშუალება არ არის, ხის სოკოს დიდ ტაფაზე ვყრი და ხახვს და ქინძში ვშუშავ. მჭადთან ერთად უგემრიელესია! ამ ეტაპზე არ ვაკეთებ, რადგან ვიცი, რომ მთლიანად შემომეჭმება.

— თქვენს მუდმივ დიეტებს ქმნა როგორი მიზეზები?

— გამიმართლა, მამუკაც ჩემნაირი ტიპია, კაფე-ბარებში ჭამა უყვარს. როცა შია, შემიძლია კიტრი, პომიდორი და ვუჭრა და ამით კმაყოფილდები. განსაკუთრებულ სადღეობს არ მოსოვს. აღნიშნავს, რომ, თუ მოვინდომე, გემრიელი

საჭმელები გამომდის. ჩემს მეუღლეს ლობიო ძალიან უყვარს. ერთხელაც გავაკეთე, რომ სამსახურიდან დაბრუნებული სთავის დამეხვედრებინა. მამუკას მოსვლამდე ბიძაშვილები მესტუმრნენ და ჩემი გაკეთებული ლობიო ისე მოეწონათ, სულ შეჭამეს. გარჩეულ ლობიოს საღამოს წყალში ვაღებო და მოსახარმად დილით ვაღებ. ძალიან უხდება ბევრი მწვანილი და წინავა.

— ბევრი რეცეპტი ავით?

— არა, დედას ან დედამთილს ვურეკავ და ისინი მასწავლიან, რა როგორ ვაკეთებო. მეგობრებს ყოველთვის გემრიელი კერძებით ვუმასპინძლები, თუმცა გოგონები, ვისაც სჭირდება თუ არ სჭირდება, რატომღაც ყველა დიეტაზეა. ამიტომ მათ ვუბნები, მოზომადი, თქვენითვის წინიბურა მაქვს-მეთქი. ლამაზად ვუფორმებ და გემრიელად მიირთმევენ. ახლა მარწყვი შემოდის და მიხარია. მთელი დღის განმავლობაში მხოლოდ მარწყვს და ხაჭოს ვუჭვამ. მაგარი დიეტაა. მერე საზამთრო წამოგვეწვავ და საზამთროს დიეტაზე გადავალ. ეს ხილი ისედაც კარგია, ორგანიზმს წმენდს და კარგი ეფექტიც აქვს. ჩემი რაციონიდან გამოვინდინებ, ძალიან გამადარი უნდა ვიყო, მაგრამ გათხოვების შემდეგ ზედმეტი 5 კილო ვერ მოვიშორე, სულ მასთან ბრონლაში ვარ და ხან მე ვამარცხებ, ხან ის მჯობნის.

— სანამ გათხოვდებოდათ, დღისგან სწავლობდით კერძების მომზადებას?

— დედა სულ მეუბნებოდა, მოდი, მიყურე, რას როგორ ვაკეთებო, მე კი ვწუნუნებოდი. ჩემი ბიძაშვილი 4 წელი ჩვენთან ცხოვრობდა და იმაზე ვუბნებოდი, მავ ისწავლის, მე რად მინდა-მეთქი. მავ რომ გათხოვდა, შესანიშნავი კერძების კეთება იცოდა და, ჩემგან განსხვავებით, ტელეფონით კარნახი აღარ სჭირდებოდა. არასოდეს მქონდა კულინარიის ინტერესი, ამით თავს არ ვინუხებდი. როცა გათხოვდი, დედამ ბევრი კულინარიული წიგნი მაჩუქა, მაგრამ არც იმას ვიყენებ.

— ქმრის ოჯახში შესულმა პირველი კერძი რა გააკეთეთ?

— ახალი გათხოვილი ვიყავი, როცა ჩემს მეუღლეს მჭადი გამოვუცხე. მამუკამ მითხრა, პატარები არ მიყვარს და ცოტა დიდი გააკეთეო. ტაფაზე მთლიანი დავდე, მაგრამ როგორ გინდა, ხაჭაპურისხელა მჭადი ამოაბრუნე? ამიტომ მაგიდაზე გადმოვიღე, ამასობაში გამიტყდა. მერე მჭადის ფქვილით შევანებე. საბოლოოდ საშინელება გამოვიდა, მამუკამ ძლივს შეჭამა. მერე ჩემი დედამთილი მოვიდა, ალბათ შვილი შეეცოდა და ბევრი მჭადი გამოუცხო. აუცილებლად იფიქრებდა, ამ საოცრებას რა აჭმევსო. ძალიან კი შემრცხვა, მაგრამ რალას ვიზამდი.

— კვლავინაა ის ალბა უკაცო გამოცდილება და აღბათ შეგიძლიათ, რომელიმე გემრიელი კერძის მომზადება გასწავლით.

— „ვარენიკებს“ გასწავლით, რომელიც მე დედამ მასწავლა. თან გამაფრთხილა, პურის ფქვილი მჭადის ფქვილში არ აგერიოსო. პურის ფქვილს ცოტა მარილს ვუზამთ და მოვავლთ. საფურარი არ უნდა. ყველს გავხეხავთ, ცოტა ხაჭოს და ერთი კვერცხის ცილას ვუზამთ, რომ კარგად შეიკრას. ცომს ჭქვით პატარ-პატარა ნაჭრებად დავჭრი, გავაბრტყელებთ და შიგთითო კოვზ გულს ჩავდებთ. შემდეგ ადუღებულ მარილიან წყალში ჩაყვრით და მოვხარშავთ. კარაქთან ერთად მიირთვით, ძალიან გემრიე-



„ახალი გათხოვილი ვიყავი, ხოცა ჩემს მეუღლეს მჭადი გამოვუცხე. ტაფაზე მთლიანი დავდე, მაგარი ხოგოი გინდა, ხაჭაპურისხელა მჭადი ამოაბრუნე? ამიკომ მაგიდაზე გადმოვიღე, ამასობაში გამიტყდა. მეუ მჭადის ფქვილით შევანებე...“.

ლია. დედაჩემი კურდღლის ფორმის „ვარენიკებსაც“ კი აკეთებს, მე ჯერ ამდენი ვერ ვისწავლე. ამ კერძს ბავშვს ხშირად ვუკეთებ, მე ამ დროს ოთახიდან გავდივარ, ყურება არ შემიძლია. ცოტა ხნის წინ ისე მინდოდა ყველიანი მკარონი, რომ ხელი მიკანკალებდა, მაგრამ ოჯახის წევრებს ვუთხარი, თქვენ მიირთვით-მეთქი და ოთახიდან გავქედი.

ქათმის სალათაც ვაკეთებ. ქათმის ფილეს მოვხარშავ და ვქნძავ. ვუშვრები მაიონეზს, მარილს, პილპილს და ცოტა წყალსაც ვასხამ, რადგან ქათამი ძალიან მშრალია და უცებ იწოვს. ამ ყველაფერს ავურევ, შემდეგ ვამატებ პატარა კუბიკებად დაჭრილ კიტრს. სუფრასთან მიტანამდე კი ორცხობილას ვაყრი.

— აღფრთხილების როგორი კმაყოფილი ოჯახში?

— აღფრთხილის ღამეს ქაძარში ვიქნები, ვეზიარები. პასქებს სახლში არ ვაქცობ, ვყიდულობ. მართას კვერცხებს ნაირფერად — ყვითლად, წითლად ვაღებინებ, ნახატებსაც ვუკეთებთ და ასე ვხვდებით აღფრთხილ ბრწყინვალე დღესასწაულს. ხორცი ძალიან მომეწონება და აღფრთხილის შემდეგ ალბათ ცილოვან დიეტაზე გადავალ. ცოტა ხნის წინ ჩემმა დედამთილმა გააკეთა ჩაქაფული და ისე ჩემი მინდა... მითხრა, მარხვა რომ მორჩება პირობას გაძლევ, აუცილებლად გაგიკეთებო.

— თქვენი გაკეთებული კერძებიდან დღეობის რომელი მოსწონს?

— დედამთილს შეძლებისდაგვარად მეც ვანებიერებ. ქაშაყს ვდებ ხახვში, ზეთში, ძმარში და მოხარშულ კარტოფილთან ერთად ძალიან გემრიელია. დედამთილს და დედას ამ კერძზე ვუპატიუბი. ისე მოსწონთ, გიჟდებიან. ლუღსაც ამოვიტან ხოლმე და მშვენივრად გეახლებით.

— შვა სექცილებს და სხვაგვარი კატეგორიის სწავლით?

— არ მიყვარს, ადამიანი გამზადებულ ფხალს რომ ყიდულობს. შვა პროდუქტების ყიდვა ფინანსურადაც საკმაოდ გაზარალებს. არც ის მესმის, ბავშვი მარტო პურსა და შოკოლადიან კარაქზე ან ხაჭოსა და არაფერზე როგორ უნდა გაზარდოს. როგორ შეიძლება ბავშვმა წვნიანი კერძი არ მიიღოს?! ჩემმა შვილმა წვნიანი კერძი ერთი დღეც რომ არ ჭამოს, ვნერვიულობ. ზოგი მეტიწრობს, რომ არაფრის მომზადება ეხერხება. საცივს ნუ მოამზადებ, მაგრამ ელემენტარული რაღაცის გაკეთება უნდა შეგძლოს!

✓ ქეთი დინიშვილი

ასმათ ტყაბლაქა: „ჩემმა შვილმა არ იცის, ვინ არის მისი მამა“



მსახიობი ასმათ ტყაბლაქე 26 წელი მარჯანიშვილის თეატრის დასის წევრი იყო. თეატრის გარეშე ცხოვრება მისი უდიდესი ტკივილია. დღემდე ეს იზმრება, როგორ მიიჩქარის იქ თავისი როლის სათამაშოდ, მაგრამ შიგნით არ უშვებენ.

მსახიობი ქალი ამბობს, რომ კაცივით ძლიერია, მეტიც: „კაცის ტვინი“ აქვს. ფარხმალს არასოდეს ყრის. როცა თეატრიდან გაათავისუფლეს, ასე ადვილად არ დაუთმია, რკინის ქალაქები ჩაიცვა და ქვეყანას გააგებინა, რომ ის და მისი კოლეგები უშუშვერები დარჩნენ. მერე კი ჯერ ქსოვიტა და კერვით ირჩენდა თავს, შემდეგ თბილისში ცნობილი კაფე-ბარის მუშაობაზე გახდა.

წარმოშობით მთიულთა, დუშეთში დაბადებულ-გაზრდილი, გაყრილი მშობლების შვილი. თავადაც ერთადერთი ქალიშვილი მარტომ გაზარდა, მაგრამ არასოდეს ჩაუთვლია, რომ ეს მძიმე ტვირთი იყო, დედობამ ყველაფერი შეაძლებინა.

ქალბატონო ასმათ, თქვენს მშობლებს რომ გაზიარდნენ, რამხელა იყავით?

— 2-3 წლის. მამაჩემი ცუდი კაცი არ იყო, მაგრამ ისე მოხდა, რომ ერთმანეთს გამოირდნენ. და მყავს, ჩემზე ორი წელი უფროსია. მამა 1938 წელს დააპატიმრეს და იქიდან რომ გამოვიდა, დუშეთში ვეღარ დაბრუნდებოდა. მანამდე იქ სატყეოში და ბანკში მთავარ კონტროლორად მუშაობდა. ბანკში მუშაობისას დააპატიმრეს, რალაც პოლიტიკური მიზეზები მოუდეს. ჩვენი ოჯახი შემორჩენილი ნივთების გაყიდვით ირჩენდა თავს. მერე დედას უფლება მისცეს, სამსახური დაეწყო.

დედაჩემის ძმა არაჩვეულებრივი პიროვნება გახლდათ. სამხედრო იყო, ორი ომი გაიარა — ფინეთის და მეორე მსოფლიო. „კაგებე“-მ თანამშრომლობა შესთავაზა, უნდა აერჩია — ან დამსვენება და ან ომში წასვლა. ბებიაჩემმა, რომელიც საოცრად ბრძენი ქალი იყო, უთხრა, ომში დაღუპული შვილი მიჩვენია, ფიქრად დამსმენი, ამაღამ წინდებს მოგიქსოვ და ხვალ დილით ომში წადიო. ამ ბიძას დიდი ამაგი აქვს ჩვენზე. დედა ბანკში მუშაობდა და ფულს კეთებაც შეეძლო, მაგრამ არ მახსოვს, ჩვენს ოჯახში ზედმეტად ერთი კაპიკი შემოსულიყო.

მამასთან ურთიერთობა არ გქონია?

— მამა დუშეთში რომ დარჩენილიყო, შეიძლებოდა დაეჭირათ. დედას ქუთაისში წაყოლას სთხოვდა, მაგრამ არ გაჰყვა. დედა მას ძალიან არ ადანაშაულებდა. ქუთაისში მამას სხვა ცოლ-შვილი ჰყავდა. მის შვილებთან არაჩვეულებრივი დამოება მაქვს. დედაჩემს წელს, 6 ამრილს, 100 წელი შეუსრულდა და ჩემი და-ძმები მის იუბილეზეც იყვნენ.

დედას გვიან, 35 წლის ასაკში გავუჩნდი, მე კი შვილი 40 წლისამ გავაჩინე.

დედაქვეყნის დღევანდელი ჯიშად მოსდგამს?

— ყოველთვის ცოტას და მუდამ ჯანსაღ საკვებს ჭამდა. ჩაი ყოველთვის უყვარდა. ბოლო 5 წელი რომ კარგად არის, ეს უკვე ჩემი დამსახურებაა. ჭინჭარაულია, პირიქითა ხევსურეთიდან და უამრავი ლექსი იცის. დედაჩემი კარგი ქალია და იმიტომ იცოცხლა ამდენ ხანს. ეს ისეთი მნიშვნელოვანი რიცხვია კეთილი თუ არ ხარ, ვერ იცხოვრებ. ჯიშში კარგი მაქვს და გამორიცხული არ არის, მასავით დიდხანს ჩამოვჯდე ამქვეყნად.

დუშეთელი ვაჟიან თეატრალური ინსტიტუტის გზას როდის და როგორ დაადექით?

— ამის სურვილი მუდამ მქონდა. მეოთხე კლასში ვიყავი, როცა ბავშვები საახალწლო ზეიმისთვის აარჩიეს — „ტარანტულა“ უნდა ეცეკვათ. მე ამ სიაში არ მოვხვდი. სახლში ტირილი დავიწყე, ცეკვა მინდა-მეთქი. დედაჩემი მივიდა სკოლაში და სთხოვა, სადმე უკან დააყენეთო. როცა მეცადინეობა დაიწყეს, სხვები ვერ ინძრეოდნენ, მაგრამ მე გადასარევად ვცეკვავდი. წინ დამაყენეს და სოლო მომცეს. მერე სკოლის სპექტაკლში გერმანელი ოფიცრის როლი მომცეს. ყოველთვის ასეთი გულიდან ამოსული ხმა მქონდა და არა — ნახი.

დუშეთში პატარა კლუბი იყო, სადაც ხშირად ჩამოდიოდნენ მარჯანიშვილის, რუსთაველის თეატრები. როცა ბევრი მაყურებელი იყო, სპექტაკლები სტადიონზე იმართებოდა. იქ მყავს ნანახი აკაკი ხორავა, ვასო გომიაშვილი, გიორგი შავგულიძე. ახლაც თვალწინ მიდგას ვერიკო ანჯაფარიძის და ედიშერ მალალაშვილის ესპანურის ცეკვა სპექტაკლში „ხეები ზუზუურად კვდებიან“. მაშინ დედას ვუთხარი, ასეთი მოცეკვავე უნდა გამოვიდე-მეთქი. ვერიკო ანჯაფარიძეობა მომიხდა, მაგრამ ისეთი არავინ არის!

ჩემი შვილი ხომ გაჩნდა, მას მეხე მამაჯაცი სახითოდ ალახ მინტყეხებდა და ჩემ გუჯიხით ვიხ ვეხავინ ნახომოდეგინა.



ქალიშვილთან ერთად

დედას თითქმის ყველა ახალ სპექტაკლზე დაყვავდით თბილისში. სკოლა რომ დავამთავრე, ვუთხარი, ვიცი, გინდა, ექიმი გამოვიდე, მაგრამ მე მსახიობობა მსურს-მეთქი. მიპასუხა, ჩუმად ჩააბარე, რომ ვერ ჩაირიცხო, სირცხვილიაო. უმალდესი ქულები მივიღე. კომისიის თავმჯდომარე აკაკი ხორავა იყო, რომელმაც ჩემზე თქვა: „შიკარიანი ტეატ-



მსახიობი ანჯაფარიძე

მედმივად ცოლიან ჯაცებს მოვწონდი. ახასოდეს მქონია სუხვილი, ვინმეს ოჯახი დამენგია. ვიცი, ხომ ამით ჩემი თავი დავიჩაგე, მაგჩამ სხვის უბედურებაზე ჩემს ბედნიერებას ახ ავანყობი.

რალნი გოლოს!“ (დიდებული თეატრალური ხმა აქვსო). გარეგნობითაც მოვეწონე. ინსტიტუტი წითელ დიპლომზე დავამთავრე, ლენინის სტიპენდიანტი გახლდით.

ეთერ გუგუშვილის რეკომენდაციით, პირდაპირ მარჯანიშვილის თეატრში მივედი. 1970 წლიდან 1996 წლის ჩათვლით ამ თეატრის მსახიობი გახლდით. უამრავი როლი მაქვს ნათამაშები. ზოგჯერ ჩემს როლზე ერთი სიტყვაც არ ეწერა პიესაში, მაგრამ მე ისე ვავებდი, რომ ყველა იმასოვრებდა. ვერიკო ანჯაფარიძემ „ურიელ აკოსტაში“ დამაკავა. მე და სოფიკო ჭიაურელი მაშინ დავმეგობრდით. გარდაცვალებამდე, როცა ცუდად იყო, სოფიკო თავისთან მხოლოდ რამდენიმე მეგობარს უშვებდა და ერთ-ერთი მეც ვიყავი. არაჩვეულებრივი მეგობარი გახლდათ. დარეგება, საოცარი თანადგომა იცოდა. სადაც კი მიინვევდნენ, ყველგან თან დავყავდი. ჩემთვის დიდი ტკივილია მისი არყოფნა. ალბათ ოდესმე იმქვეყნადაც შევხვდებით ერთმანეთს.

თქვენს ვაჟებს თეატრიდან საკმაოდ სხაურაინი იყო. მახსოვს, მაშინ ბუგრის ობრბოდათ.

— დიას, მე გავახმაურე. ჩემთან ერთად ისეთი მსახიობები გაათავისუფლეს... მეღვიწეთუხუცესი მაშინ ამბობდა, თემურ ჩხეიძემ მითხრა, გამათავისუფლებინეთო. ჩხეიძე თვითონ პეტრობურგში წავიდა და მეღვიწეთუხუცესს გასათავისუფლებელ მსახიობთა სია დაუტოვა. მაშინ სოფიკომ ოთარს უთხრა, იცოდე, ცუდ საქმეს გაკეთებინებენ და დაიქცები.

7 ლარს ვიღებდით ხელფასს. მეღვიწეთუხუცესს ვუთხარი, ისედაც ვმიმშობობ და ამას ნუ იზამ-მეთქი. ეს ამბავი მთელ ქვეყანას მოვდე და მარჯანიშვილის ქუჩა იმ დღესვე გადავკეტე. ჩემი ძალა ვაჩვენე, ეს ამბავი ქართულმა და უცხოურმა ტელევიზიებმა გააშუქეს. 9 სასამართლო პროცესი მოვიგე. ვინ არ ჩაერია ამ ამბავში — მიშა მაჭავარიანიდან დანწყებული ეღუარდ შევარდნაძით

დამთავრებული. ყველა მათ უჭერდა მხარს. ბოლოს ელენე თევდორაძემ თქვა, ამ საქმეს არაკანონიერად აწარმოებთო. სასამართლომ აღმადგინა, მაგრამ თეატრში აღარ დავბრუნდი. შემომითვალეს, ოლონდ გაჩერდი და რა როლიც და როგორი ხელფასიც გინდა, მოგცემთო. შევუთვალე, ან ყველას აღადგენთ, ან მეც არ მინდამეთქი. მხოლოდ ჩემთვის არ მიბრძოლია.

— და ჩამოსირდათ თქვენს საყვარელ საქმეს.

— დიას და ეს ჩემთვის დიდი ტკივილია, რომელიც ვერაფერმა გამიყუჩა. ამ ბოლო დროს ფილმებში ვარ დაკავებული და ეს მშველის. ფარაჯანოვის ძმისშვილმა და ზაზა ურუშაძემ გადაამიღეს ფილმებში. სერიოზულში, რეკლამებში ვარ დაკავებული და ცოტა მომავლდა ეს ტკივილი, მაგრამ სიზმარში მაინც ხშირად ვხედავ, რომ თეატრში მაგვიანდება და არ მიშვებენ. ვყვირი, შემომვით, სათამაშო მაქვს-მეთქი... ტაში არასოდეს დამკლებია, ბოლოს კი შურის მსხვერპლი გავხდი.

ძალიან მინდა თეატრში თამაში, მაგრამ ამჟამად ვარ და თუ თვითონ არ დამიძახებენ, ჩემს თავს არავის შევთავაზებ. ახლახან რუსმა რეჟისორმა კლიპში გადამიღო. ისე მოვეწონე, მითხრა, ვერ წარმომიდგენია, თქვენნაირი მსახიობი დაკავებული არ იყოსო.

— როგორც ქალს, გავიმართლათ პირად ცხოვრებაში, სიყვარულის ბედნიერება გამოცდილი გაქვით?

— ჩემი პირველი სიყვარული გარდაიცვალა, შეყვარებულები რომ ვიყავით, მაშინ. მეერ კარგა ხანს აღარაფერი ყოფილა. როცა ხედავ, რომ ვიღაცას უყვარხარ, შენი თავი წარმატებული გგონია. ბევრი თაყვანისმცემელი მყავდა, მაგრამ მეც რომ მომწონდა, ეგეთი ბევრი არ იყო. მუდმივად ცოლიან კაცებს მოვწონდი. არასოდეს მქონია სურვილი, ვინმეს ოჯახი დამეზღვრა. ვიცი, რომ ამითსაკუთარი თავი დავიწაგრე, მაგრამ სხვის უბედურებაზე ჩემს ბედნიერებას არ ავანყობდი. ბევრი მათგანი გაშორდა ცოლს და სხვა ქალი შეირთო. ამაზე გული არ დამწყვეტია.

— თქვენს შვილის მამა ვის გაჩნდა?

— მაგ თემაზე არც მე ვლაპარაკობ და არც ჩემი შვილი. ჩემი გოგონა ჩემს გვარზეა და ეს თემა დასურულია! ჩემი შვილი მამამისს არ იცნობს. მე კარგი დედა ვარ. თამუნა არქიტექტორია, ოთხი უცხო ენა იცის და დედა ძალიან უყვარს.

— მარტოსელა დედაბა მამე ტვირთი არ იყო?

— არა, მე ისეთი ძლიერი ქალი ვარ, სულ არავინ მჭირდება! იმდენად ძლიერი და ნიჭიერი ვარ, ყველაფერი შემიძლია გავაკეთო, მაგალითად, ტანკი დავშალო და ავანყო. ხომ არის ანომალიები, როცა, მაგალითად, ქალს კაცივით მხრები აქვს ან სხვა რომელიმე ორგანო უგავს საპირისპირო სქესისას, მე მამაკაცის ტვირნი მაქვს. ისეთი მძლოლი ვარ, ვერც ერთი კაცი შემედრება.

— თეატრიდან წამოსვლის შექცევ



■ ასათი ტყავლაძე და სოფიო ჭიანჭავაძე

„უამაჟი ხოლი მაქვს ნათამაჟეი. ზოგჯერ ჩემს ხოლზე ჩიოი სიყვავ ახ ენეა ჰიჯანში, მაგამ მე ისე ვაქუთები, ხომ ყველ იმახსოვებდა“.

რითი დრენდით თავს?

— კარგად ვქსოვდი, ვკერავდი და მალაზიებში ვაბარებდი. ამ ხელობით თეატრიდან წამოსვლამდე ვირჩენდი თავს. ახლა აღარც ვქსოვ და აღარც ვკერავ, მეზარება. ადრე კაბას ჩემს ზომაზე შევკერავდი, მალაზიაში ჩავაბარებდი და ორ წუთში იყიდებოდა. ერთი პოლონური ქურქი მქონდა, რომელიც მომწონდა. რაღაც ადგილები გაცვეთილი მქონდა. მთელი ღამე გავათენე, გავაკეთე, მეორე დღით საკომისიო მალაზიაში ჩავაბარე და იმ დღესვე გაიყიდა. იმ ფულით ახალი „დუბლონა“ ვიყიდე.

ერთხელ ერთ ბარში ვიჯექი და უცბათ დამებადა სურვილი, ჩემი, საკუთარი მქონოდა. მე და ჩემმა დეიდაშვილმა ადგილი ვიყიდეთ და ბარი გავაკეთეთ. მეურ დეიდაშვილისგან გამოვისყიდე და ყველაფერი მე და ჩემმა შვილმა გავაკეთეთ. აქ სხვადასხვა ქვეყნების ელჩებიც შემოდიან. ახლა ასაკში ვარ, თორემ ბევრი იდგა მაქვს, რომლითაც შეიძლება ახალ საქმე წამოვიწყო. სიამოვნ-



■ სანილია თაყაიშვილთან ერთად

ნებით გავაკეთებდი ახალ თეატრს, მაგრამ თანხა და დიდი ტერიტორია უნდა.

არასოდეს მიმითხოვრია. ვთვლი, რომ არავისზე ნაკლები ტვირნი, უნარი და შესაძლებლობა არ მაქვს. ძლიერი ქალები ბედია მარტო დარჩენა. ვიცის მოვწონდი, ყველა იმ მამაკაცზე ძლიერი მე ვიყავი. სულიერად ძალიან ძლიერი ვარ!

— წლების წინ მათეორიკონ დეპუტატად იყრიდით კენჭს. რატომ გინდოდათ პოლიტიკაში ყოფნა?

— რაღაცით ხომ უნდა ვყოფილიყავი დაკავებული?! მაშინ სააკაშვილი იყო ვაკის რაიონის რაიონული დეპუტატი. იუსტიციის მინისტრი გახდა და მისი ადგილი ცარიელი დარჩა. იმ დროს

ბევრი კარგი საქმეც გავაკეთე, მაგრამ მე ვინ გამიშვებდა? ხომ იცით, რა ხდება არჩევნების დროს და მაჯობებს. ისე კი, ბევრი მიჭერდა მხარს. სამართლიანი ადამიანი ვარ. სიმაართლის გულისთვის ყველაფერზე წავალ და ყველას დავიცავ!

— ისეთი მკაცრი ქალის იმაჟი გაქვით, ამ ბოლო დროს მანაც რომ აღბობ ყველა გასათხოვარ გოგოს ემსია, თქვენნაირი დედათილი არ შეხვდეს.

— ეგ სერიოზულში, თორემ ქუჩაში სიყვარულით მხვდებიან. სხვათა შორის, ყველა ჩემს სადემოკრატიულს უნდოდა, მისი რძალი გავმხდარიყავი, მაგრამ არ გამოვიდა. როგორც გითხარით, ჩემი პირველი სიყვარული გარდაიცვალა. მე, რომ მეგონა, ყველაფერი კარგად იყო, რაღაც გატყვე. განახლება კი აღარ შეიძლებოდა. მე არ ვარ მოლაღობატე და ღალატისმადგვარიც კი იმის მიზეზი ხდება, რომ დავშორდე. მეგობრებისთვის კი მიპატიებია ღალატი, მაგრამ ახლა ვთვლი, რომ არ

„მაჩანიაშვილის ქჩა იმ დღესვე გადავკეტე. ჩემი ძალა ვაჩვენე, ეს ამბავი ქაითებმა და უცხოხმა ტელევიზიებმა გააშუქეს. 9 სასამართლო ჰიჯონი მოვიგე“.

უნდა აპატიო. თუ მეგობარი არასწორად მოიქცევა, იმავეს აუცილებლად გაიმეორებს და უფრო გეტკინება.

ჩემი შვილი რომ გაჩნდა, მას მერე მამაკაცი საერთოდ აღარ მაინტერესებდა და ჩემ გვერდით ვერც ვერავინ წარმომედგინა. ახლა შვილიშვილები ვარ იგივენიერად გადაარეული. ზღაპარი ბავშვი გყავს. ჩემს შვილს არასოდეს არაფერი დაჰკლებია და უამობა არც უგრძენია.

— როგორი სიდედრი ხართ?

— ჩემი სიძე კარგი ბიჭია, მიყვარს, მაგრამ შენიშვნებსაც ვაძლევ.

— სიძეებს რომ სიდედრებს შენიშვნები არ უყვართ?

— სათავისოდ ვუთხრებ, თორემ ჩემი შვილისა და მის ურთიერთობაში არ ვერევი. თუ მანაც ჩავერევი, ჩემს შვილს გავამტყუნებ.

— თქვენს პურსონაჟს სერიალში „ქეში ცოლის დაქალება“ კადეც დაიხანს დარჩება?

— არ ვიცი. ისეთი ნიჭიერი სცენარისტი ჰყავთ, თუ საქიროა, გამოაჩენს, თუ არა, მაყურებელს ჩემს თავს არ მოაბებრებს. მე კი სულ მინდა, გადამიღონ და იქ ვიყო. მათ ზარს მუდამ ველოდები. ჯერ ალბათ ვიქნები, რადგან კატოს და დიტოს ან ყოვლებათ შვილი, ან — არა და ან იმაზე გავბრახდები, ან — ამაზე.

✓ **რუსუდან ადუბი**



■ მარტოსელა: თანეო პარეაქა, ჯევალ მონიავა და ასათი ტყავლაძე

გიორგი გაბლოუს ნოდარ გურგენაშვილის წინააღმდეგ აქაზებენ

მეგობრობის განვითარებისა და ინფრასტრუქტურის მინისტრი დავით ნარმანია ჯერ სერიალში „შუა ქალაქში“ გამოჩნდა, მერე კი მსახიობები ნოდარ გურგენაშვილი და გიორგი გაბლოუნი თავის სამინისტროში სტუმრად მიიწვია. მკითხველმა, რომელიც ამ სერიალს უყურებს, ალბათ იცის, რომ ნოდარის გმირი პეტო ამ სამინისტროში მუშაობს, გიორგის პერსონაჟის, ანუ კახას დაქვემდებარებაშია და უფროსს სიმალესთან დაკავშირებით ხშირად ბოროტად ეხუმრება. ზოგი მაყურებელი ამ ორი კომიკური პერსონაჟის კონფლიქტს სერიოზულად აღიქვამს, მსახიობებს და მათ გმირებს ერთმანეთთან აიგივებს, ამიტომ ნოდარს და გიორგის ხშირად უწევთ მტკიცება, რომ სერიალის მიღმა მეგობრული ურთიერთობა აქვთ.

გარეგნობით ორი რადიკალურად განსხვავებული მსახიობი ერთმანეთისგან ხასიათითაც საკმაოდ შორს არის. გიორგი ლალია, კარგი იუმორის გრძობა აქვს და ხუმრობა უყვარს. ნოდარი ჩაკეტილობით, სიტყვაძვირობით და ზედმეტი სერიოზულობით გამოირჩევა, ყოველ შემთხვევაში, ურთიერთობებთან საუბრისას ასეთ შთაბეჭდილებას ტოვებს. თავისი ახალდაბადებული გოგონას სახელიც კი არ გაგვიმხილა (!?). ერთი სიტყვით, პეტოს სრული ანტიპოზია. გიორგი ამბობს, რომ ნოდარს იუმორის გრძობა ნამდვილად აქვს, მაგრამ არა იმ დოზით, რა დოზითაც სერიალში.

— ერთმანეთისთვის როგორი პარტნიორები ხართ, ერთად თამაშს ხომ არ გავაჭირდით?

ნოდარი: არ გავგჭირვებია. გამიხარდა, რომ ნაცნობი ადამიანი შემოვიდა სერიალში. ახალ პარტნიორთან თამაში მიყვარს. ვიცოდით, რომ ერთად ბევრი სცენა გვექნებოდა გადასაღები. არანაირი პრობლემა არ შეგვქმნიდა.

გიორგი: ახალ გუნდთან შეჩვევა საერთოდ არ გამოიჭირდა. სიტუაციას, ასე თუ ისე,

გიორგი: „ნოდარის სიმაღლე ვე შევეჩვიე. თვალბში ახახხოს მიყუხებს და საეხიო ზემოდან დამყუხებს“.

ვიცნობდი. მხოლოდ ესაა, ნოდარის სიმაღლე ვერ შევეჩვიე. თვალბში არასდროს მიყურებს და საერთოდ ზემოდან დამყურებს.

— ვიორგი, შეგსეკონდათ პეტოს პერსონაჟით მძალად ადამიანი, რომელიც ბოროტად გესუბრათ?

გიორგი: ჩემთან ასე არასოდეს უხუმრიათ, პეტოს პერსონაჟია ამგვარი.

ნოდარი: ცხოვრებაში ჩემს სიმაღლეზე აქცენტი არ ვაკეთებ. არც ვთვლი, რომ მძალადი ვარ. სულ რაღაც მეტრი და ოთხმეტრადიათი სანტიმეტრი გახლავართ სიმაღლეში.

— სერიალის მიღმა მეგობრობით?

ნოდარი: რა თქმა უნდა! გადაღებებზე იმდენად ბევრ დროს ვატარებთ ერთად, რომ არ შეიძლება, ადამიანს არ მიეჩვიო. მით უმეტეს, რომ კარგი დამოკიდებულება გვაქვს ერთმანეთთან. ასე რომ არ იყოს, ეკრანზე აუცილებლად გამოჩნდებოდა, ის სიტუაცია, რაც ამ სერიალს აქვს, აღარ იქნებოდა.



ნოდარი და გიორგი

გიორგი: „თუჩემ ჩემი პეხონაგის მსგავსი ადამიანი ნამდვილად მუშაობს ინფრასტრუქტურის სამინისტროში. დავით ნარმანიას უთქვამს, ამ სეხიაც ხოცა ვუყუხებ, სეც ის მახხუნებოა“.

გიორგი: პრობლემა არასოდეს მქონია, რომ სადმე გარიყულად მეგრძნო თავი. ყველასთან კარგი ურთიერთობა მაქვს. დიდი ხანი არაა, რაც აქ მოვედი, მაგრამ, მგონი, ყველაზე მეტს მე ვხუმრობ.

— ქუჩაში ერთად თუ გავივლიათ ფეხით და რა რუქაცა აქვს თქვენი წყვილის დანახვაზე ხალხს?

ნოდარი: ხშირად არ დავდივართ, მაგრამ ცოტა ხნის წინ მარკეტში ვიყავით ერთად შესული და, რა თქმა უნდა, ყველას ეღიმიებოდა.

— მაყურებლებისგან რჩევებს ან კრიტიკას თუ იღებთ?

ნოდარი: ადამიანების ბევრნაირი კატეგორია გვხვდება. ზოგადად, ფეხით სიარული ძალიან მიყვარს. ჩემ დანახვაზე კარგი რეაქცია აქვთ. მოდიან, კომპლიმენტებს მეუბნებიან. კრიტიკული შენიშვნები არ მახსოვს.

გიორგი: ვინც ქუჩაში მაჩერებს, ძირითადად სამოცი წლის ზემოთ ასაკის მანდილოსნები არიან ან თხუთმეტი წლის ქვემოთ ბავშვები. ხშირად მეკითხებიან, პეტოს ამდენს როგორ უთმენო. იძულებული ვარ, ავუხსნა, რომ ეს სცენარია და ცხოვრებაში ასეთი ურთიერთობა არ გვაქვს. ბოლოს ისეც მიმეორებენ, მაინც არ გააბედინო.

ხშირად მეკითხებიან, ნოდარი ნუთუ მართლა ისეთია ცხოვრებაში, როგორ გმირსაც თამაშობსო. არადა აბსოლუტურად განსხვავებულია. საერთოდ არ არის ისეთი ხუმარა, როგორც ეკრანზე ჩანს. იუმორის გრძობა აქვს, მაგრამ არა იმ დოზით, რა დოზითაც სერიალში.

ნოდარი: გიორგიც კი მხიარული და კეთილია. ადამიანთან ურთიერთობისას ეს თვისებები ჩემთვის მთავარია.

— ცოტა ხნის წინ სერიალში მინისტრი დავით ნარმანია ვეკვდი. ვისი იდეა იყო მისი

მოწვევა?

გიორგი: არ ვიცით, ეს როგორ მოხდა. ალბათ პროდიუსერებმა დაურეკეს და მონაწილეობის მიღება შესთავაზეს.

— რუქუტაციები ერთად გაიარეთ?

ნოდარი: კი, რა თქმა უნდა.

— როგორ შეასრულა დაკისრებული მოვალეობა?

ნოდარი: რა დავალებაც ჰქონდა, თავი კარგად გაართვა. მეგობრულად, თავისუფლად მოვიდა და ითამაშა.

— რა ინფორმაცია გაქვთ, უყურებს დავით ნარმანია თქვენს სერიალს?

გიორგი: მეც ეს ვკითხე და მიპასუხა, რომ, როცა სცალია და დრო აქვს, გვიყურებს. ასევე მითხრა, შენ და ნოდარი სამინისტროში უნდა დაგაბატიყოთ, თანამშრომლებთან შეხვედრა მოვანყუთო. გავიგე, რომ თურმე ჩემი პერსონაჟის მსგავსი ადამიანი ნამდვილად მუშაობს სამინისტროში. მინისტრს უთქვამს, ამ სერიალს როცა ვუყურებ, სულ ის თანამშრომელი მახსენდება.

— მინისტრი კმაყოფილი დარჩა თავისი როლით?

ნოდარი: არ ვიცით, მას მერე მინისტრი არ გვინახავს.

გიორგი: სამაგიეროდ ვიცით, მაყურებელს როგორი რეაქცია ჰქონდა. სერიის გამოსვლისთანავე ასობით ადამიანმა დამირევა, ათასნაირი კითხვა დამისვეს. ბევრს არ სჯეროდა, რომ ნამდვილად დავით ნარმანიამ მიიღო მონაწილეობა.

— ეკრანზე საკუთარ თავს როგორ აფასებთ?

ნოდარი: თუ იმ დროს ტელევიზორთან მოვხვდი, სერიალს ვუყურებ და თვითკრიტიკულიც ვარ. სიმართლე რომ გითხრაო, როცა ჩემს გმირს ეკრანზე ვხედავ, მეცინება.

გიორგი: გამოვტყდები და მარტო ჩემს სცენებს ვუყურებ. მაინტერესებს, როგორ გამოვიდა და რა შემიძლია შევცვალო.

— ნოდარ, სერიალში რა რილი გითამაშიათ სცენაზე?

ნოდარი: კი. სპექტაკლში „უნა დარკი“ ინკვიზიტორის როლი შევასრულე. რადიკალურად განსხვავებული პერსონაჟების თამაში ჩემთვის საინტერესოა. თუ მსახიობი ხარ, ნებისმიერი როლის მორგება უნდა შეგეძლოს.

— როგორ ფიქრობთ, პეტო ხელს არ შეგიშლით მომავალში სხვა ხასის შექმნაში?

ნოდარი: კი, ხელს ნამდვილად შემეშლის,

ნოდარი: „ცხოვრებაში ჩემს სიმაღლეზე აქცენტს ახ ვაკეთებ. ახვ ვთვლი, ხომ მძალადი ვაჩ“.

მაგრამ ყველანაირად ვეცდები, დავამტკიცო, რომ მსახიობი ნოდარ გურგენაშვილი ვარ და არა — პეტო.

— ნოდარ, ვთხოვს მამა გავდით, ვილაიცაო! რა დაარქვით უკვალს?

ნოდარი: ვერ გეტყვით, რა დავარქვით. არ მსურს პირადად საუბარი.

— რატომ არასოდეს ლაპარაკობთ ოჯახზე?

ნოდარი: არ მიყვარს, ეს ჩემს ხასიათში არ ჯდება.

✓ მანანა ნოდია

მისონი - ქალი 3D-ში

ამოც

მისონის მოდის სახლმა თავისი ერთგული მომხმარებლები 2013 წლის გაზაფხული-ზაფხულის კოლექციით ნამდვილად გაახარა. მან მოდის მოყვარულებს წარუდგინა სრულიად თანამედროვე და ულტრამოდერნისტული კოლექცია. მისონის მოდის სახლის მთავარი დიზაინერი 3D ფილმების მოყვარულია, ამიტომ მან ეს ეფექტი ქსოვილებზე გადაიტანა.

კოლექცია თეთრი კოსტიუმების ჩვენებით დაიწყო, შემდეგ პოდიუმზე თითქმის ყველა ფერი აკიაფდა, ბოლოს კი შავი გამა გაბატონდა. მისონის ქალი კრეატიული, ჰაეროვანი, მრავალფეროვანი და თანამედროვეა, კომპიუტერული ეპოქისათვის შესაფერისი.

— კოლექციებს ერთ განზომილებაში აღარ უნდა უყუროთ. ესაა ჩემი კოლექციის მთავარი მესიჯი, — განაცხადა დიზაინერმა.



რელიფი

მწკვავე პრობლომების წიხილი
გარდაწყვეცა!

რელიფი ეფექტურად ხსნის ბუასილის ყველა სიმპტომს



რელიფი
ბამოშვანის ფორმა:
რამბალური სანთელი და ალამო
ჯიზიანის ლიქილის ქონი
ფინილაფრინის აიდროკლორიდი

რელიფი ადვანსი
ბამოშვანის ფორმა:
რამბალური სანთელი და ალამო
ჯიზიანის ლიქილის ქონი
ბანსოკიანი

რელიფი ულტრა
ბამოშვანის ფორმა:
რამბალური სანთელი
ჯიზიანის ლიქილის ქონი
აიდროკლორიდის ანაბატი
თუთიის სულფატი



150 Years
Science For A
Better Life

გამოყენებისას გაცანით ინსტრუქციას, გვერდითი მოვლენების შესახებ დეტალური ინფორმაციის მისაღებად მიმართეთ ექიმს
მწარმოებელი: Bayer Consumer Care AG (Switzerland)

Magna

შენი ცხოვრება,
შენი წესები!



საგარეო უსაფრთხოების
სამსახურის მიერ
გამართლებულია
საგარეო უსაფრთხოების
სამსახურის მიერ
გამართლებულია

მოწევა
კლავს

მოწევა
კლავს

1,50ლ*

შენ იმსახურებ ხარისხს!

* სავაჭრო წიგნილებში ფასი შეიქმნება განსხვავდებულად

საგარეო უსაფრთხოების
სამსახური

მოწევა კლავს
მოწევა იწვევს კანის
ნაადრევ დაბერებას

შოპოდელი ირინა შეიკი ყოველთვის თავს არიდებდა პირად ცხოვრებასა და სიყვარულზე ლაპარაკს. ის და კრიშტიანუ რონალდუ ბოლო პერიოდში საზოგადოებრივი თავშეყრის ადგილებში მუდმივად ერთად ჩნდებოდნენ, მაგრამ ინტერვიუებში ერთმანეთზე მწირი კომენტარებით შემოიფარგლებოდნენ. ამ დღეებში ირინა შეიკმა ამ ურთიერთობას ფარდა ახადა.



ქრიშტიანუ რონალდუ და ირინა შეიკი

— რთულია ერთდროულად წარმატებული იყო საქმეშიც და პირად ცხოვრებაშიც, მაგრამ მჯერა, რომ, როცა რაღაც ძალიან გინდა, აუცილებლად გამოგივა. როცა შენ გვერდით ისეთი მამაკაცია, რომელიც სიგიჟემდე გიყვარს, გიქმნის აბსოლუტურ კომფორტს, ზრუნავს შენზე, შესაძლებელია, რომ კარიერაშიც უზარმაზარი მიღწევები გქონდეს. არ მიმაჩნია სწორად მოსაზრება, რომ, როცა

ქალის ცხოვრებაში მამაკაცი გამოჩნდება, ქალმა საყვარელი საქმე უნდა მიატოვოს. იმის დამალვა, რომ მე და კრიშტიანუს ერთმანეთი გვიყვარს, უკვე უაზრობაა. რა თქმა უნდა, ძალიან მინდა, წლის შემდეგ ცოლისა და დედის ამპლუაში ვიყო, მაგრამ დღეს ამაზე არ ვფიქრობ. ვნახოთ, ეს ურთიერთობა სადამდე მიგვიყვანს, — განაცხადა შეიკმა.

სუპერმოდელს ყველაზე ხშირად კვების რეჟიმის შესახებ უსვამენ ჟურნალისტები კითხვებს. აღმოჩნდა, რომ ირინა ჰამბურგერების მოყვარულია.

— ხშირად მეკითხებიან: „როგორ, ჰამბურგერს ჭამ?! შენ ხომ მოდეელი ხარ და მხოლოდ ვაშლს უნდა ჭამდე“. მაღლობელი ვარ გენეტიკის, რომ სიმსუქნევი მიდრეკილება არ მაქვს, ამიტომ შემიძლია თავს უფლება მივცე, ხანდახან „მავნე“ საქმეშიც მივიღო. დილიდან პარკში დავრბივარ, შემდეგ — კრივი, პილატესი... დიახ, მე მიყვარს ფასტ ფუდი, მაგრამ ზომიერება არ მავიწყდება. თუ ერთ დღეს ჰამბურგერს შევჭამ, კვირის დანარჩენ დღეებში სხეულის ფორმებზე ვზრუნავ, — აღიარა ირინა შეიკმა.

შეიკა: „რატომ არაინ გააფრთხილა. რომ დედობა რთული ყოფილა?“

36 წლის კოლუმბიელი პოპვარსკვლავის, შაკირას პირმშო 3 თვისაა და მომლერალი უკვე მიხვდა, რომ დედობა რთული საქმე ყოფილა. მიუხედავად იმისა, რომ მისი 26 წლის შეყვარებული ხერარდ პიკე აქტიურადაა ჩართული შვილის აღზრდაში, შაკირამ ერთ-ერთ ინტერვიუში განაცხადა:

— ყოველთვის ვიცოდი, რომ დედობა რთული იყო, მაგრამ ასეთი რთული თუ იქნებოდა, არ მოველოდი. არ ვიცოდი, თუ ჩვილს დღეში ამდენჯერ სჭირდება საფენის გამოცვლა. ოჯახის წევრებსა და მეზობლებს ვსაყვედურობ, რატომ არ გამაფრთხილეთ, რომ დედობა ასეთი რთული იყო-მეთქი. მიუხედავად ამ ყველაფრისა, ვგაყვებო ჩემს შვილზე, მილანზე. მასთან გატარებული თითოეული წუთით ვტკბები. პიკე მეხმარება ბავშვის მოვლაში, საფენებსაც უც-

ვლის, აჭმევს, ეთამაშება. წარმომიდგენია, თუ რა დღეში არიან ის ქალები, რომელთაც ასეთი დამხმარე არ ჰყავთ.

საფენების გამოცვლა ერთადერთი პრობლემა არ არის ახალბედა დედისათვის. მომლერალი თავისი სხეულის ცვლილებებზეც ამახვილებს ყურადღებას:

— ჩვენი დედებისა და ბებიების დროს საზოგადოების მხრიდან არ იყო ისეთი ზეწოლა ქალებზე, როგორიც დღესაა. მაგალითად, მამაჩემი ახლაც თვლის, რომ ქალს ზედმეტი კილოგრამები უხდება. როცა დედაჩემმა ჩემზე იმშობიარა, წონის დაკლებაზე არ უფიქრია, მაგრამ მე რომ ახლა ასე მოვიქცე, საყვარელ მამაკაცს ნამდვილად დავკარგავ, — ამბობს შაკირა.



შეიკა, სერკარე აიკა და მათი პირმშო



ბავანთენი
მალამო

*დაიცავით
ბავშვის ყანი
პრობლომებისგან!*

- გამოიყენება ბავშვები გამოყალვისა და საფენისიანი დარღობის საპარალელად, ასევე ყოველდღიური მოვლისათვის
- ეფექტურად დაღებში ძაძუს დვრილაზა ნახეთქების სპროფილაქსიოდ და საპარალელად
- უზრუნველყოფს ხანის საფარკლისა და ნახეთქების როგორც მარნალობას, ასევე პროფილაქსიას



გამომუშავების ფორმა: 5% მალამო ტუბში 30 გ
მოქმედი ნივთიერება: დექსპანთენოლი (B5 პროვიტამინი)

შწარმოებელი: Bayer Consumer Care AG (Switzerland)
გამოყენებისას გაეცანით ინსტრუქციას, გვერდითი მოვლენების შესახებ დეტალური ინფორმაციის მისაღებად მიმართეთ ექიმს

150 Years
Science For A Better Life



ზაზა მარგველანის განახლებული სტომატოლოგიური კლინიკა

ტელ: 599-11-00-03

წინასწარი ჩანაწერი

კბილები ერთ დღეში

www.margvelani.ge



ერთ დღეში

ჩანაწერების უკლებ



ერთ დღეში

ჩანაწერების უკლებ



მკ სწავსუი

ჩანაწერების უკლებ

მერიკულმა ჟურნალმა „ფიფლმა“ 2013 წლის ყველაზე ლამაზ ქალად კინოსამყაროდან 40 წლის გვინეტ პელტროუს დაასახელა. მოგვიანებით მსახიობმა ინტერვიუში განაცხადა, რომ ეს აღიარება მისთვის მოულოდნელი იყო. გვინეტი აფასებს ბუნებრიობას და თითქმის არასოდეს იყენებს დეკორატიულ კოსმეტიკას. მისი სილამაზის რეცეპტი მარტივია — მხნეობა და ფიზიკური ვარჯიში. როგორც ჩანს, მსახიობი ამ აღიარებით ისე მოიხიბლა, რომ ფილმ „რკინის ადამიანი 3“-ის პრემიერაზე თითქმის შიშველი

მივიდა. მის კაბას მხოლოდ წინა და უკანა მხარე ჰქონდა, გვერდებში კი ის აბსოლუტურად გამჭვირვალე იყო. ანტონიო ბერარდის კაბამ ნამდვილი ფურორი მოახდინა. ცნობისმოყვარეებმა კი წლის ყველაზე ლამაზი ქალის უკანალი სათანადოდ შეათვალიერეს. კაბის ეფექტი იმდენად დიდი იყო, გვინეტ პელტროუს ეკრანული პარტნიორი, რკინის კაცი რობერტ დაუნი უმცროსი, წითელ ხალიჩაზე სრულიად დაიჩრდილა.

წლის ქალი
- გვინეტ
პელტროუ



სრული კომფორტი მოძრაობის დროს

ოპტიმალური არჩევანი **ოსტეოქონდროზისა** და **ოსტეოართროზის** გაზისური თერაპიისათვის, გაკლიარაბული სამკურნალო უფაჟით

- აღადგენს და აჯანსაღებს ხრტილოვან ქსოვილს
- ამცირებს ტკივილს და ანთებას სახსარში
- აუმჯობესებს მოძრაობას

ყურადღება!

სააუთიქო ქსელებში კვლავ ბრკეაღება აუხია უნიფარმისგან უნიკინეთ არტრა და მიიღეთ საჩუქარი!



ქონდროტინ სულფატი - 500 მგ
გლუკოზამინის ჰიდროქლორიდი - 500 მგ



გამოყენებისას გაეცანით ინსტრუქციას, გვერდითი მოვლენების შესახებ დეტალური ინფორმაციის მისაღებად მიმართეთ ექიმს

“UNIPHARM, INC”
წარმომადგენლობა საქართველოში,
ქ. თბილისი, შრომის ქ. N1, ბინა 5
ტელ.: 291 09 50; ფაქსი: 291 09 60
მობ.: 599 20 11 44; 595 38 08 80

რა გაუგებრობაში აღმოჩნდნენ ნიუ იორკში პირველად ჩასული მანანა კობახიძე და მისი ქმარი

ს არლამენტის ვიცე-სპიკერი მანანა კობახიძე პოლიტიკოსის რანგში უკვე რამდენჯერმე იყო საზღვარგარეთ ვიზიტით. რა თქმა უნდა, მოგზაურობა და უცხო ადგილების ნახვა ყოველთვის კარგია, მაგრამ გაცილებით მეტ სიამოვნებას მაშინ იღებდა, როცა თავისუფალი ადვოკატი გახლდით და ოფიციალური სტატუსის ჩარჩოებში არ იყო მოქცეული. თუმცა მის ახლანდელ მდგომარეობას ერთი დიდი პლუსი ემატება — ქალბატონი მანანა ნახევარი წლის წინ გათხოვდა და უკვე ქმარი, ზაზა გოგიჩაიშვილი დაჰყვება ყველგან, რომელიც ცდილობს, საყვარელ მეუღლეს დრო სასიამოვნოდ გაატარებინოს.

— ქალბატონი მანანა, ტრადიციული კითხვით დაგვიწყებ — ვიყვართ მოგზაურობა?

— მიყვარს, მაგრამ მოგზაურის როლში მაშინ ვარ, როცა სადღაც მივლინებამი, საქმიანი ვიზიტით ვიმყოფები. სამწუხაროდ, იმის შანსი და დრო არ მქონია, რომ უცხოეთში მხოლოდ სამოგზაუროდ ან დასასვენებლად წავსულიყავი. ბოლოს ამერიკაში, ნიუ იორკში, ქალთა სტატუსის შესახებ 57-ე სესიონზე ვიყავი ქმართან ერთად. ბოლო პერიოდში სულ ერთად დავდივართ. ეს ძალიან მნიშვნელოვანია. ქმრის ხარჯებს პირადად ვანაზღაურებთ, მისი და ჩემი სურვილია, რომ ერთად ვიყოთ.

— ამერიკა პირველად ნახეთ?

— დიახ. ჯერ კიდევ არასამთავრობო ორგანიზაციაში მუშაობისას რამდენჯერმე მქონდა საშუალება, ამერიკაში წავსულიყავი, მაგრამ სულ რაღაც მიშლიდა ხელს. ახლაც ამერიკაში ვიზიტი 3 თვის წინ იყო დაგეგმილი, მაგრამ წასვლა ვერ მოვახერხე. პარლამენტში სასესიო კვირა იწყებოდა, ამიტომ მხოლოდ ერთი კვირით წავედი.

— პირველად ნიუ იორკში თან საყვარელ მამაკაცთან ერთად — ეს ალბათ მართლაც დაუწყევარი მოგზაურობა იყო.

— ნიუ იორკი კულტურული შოკია, რომ ჩახვალ, შეიძლება 1-2 დღე აზრზე ვერ მოხვიდე-მეთქი, რომ გითხრა, ასე ნამდვილად არ არის. ალბათ ეს იმის ბრალია, რომ ამ ქვეყანაზე, ქალაქზე იმდენი ინფორმაცია გაქვს, როცა ჩადიხარ, გგონია, უკვე ნამყოფი ხარ. მანჭეტენზე საკმაოდ სოლიდურ სასტუმრო „კონტინენტალში“ ვცხოვრობდი. როგორც კი ამ ქალაქში ჩადიხარ, მაშინვე თავისუფლების სუნი იგრძნობა. ფიქრობ, რომ თავისუფლება იქ იწყება.

სხვათა შორის, ნიუ იორკში ყოფნისას სტრესიც მივიღე. იქ ჩაფრენიდან მეორე დღეს გამოსვლა მქონდა. ჩემი და ქმრის მობილურ-

— ქმრის ხატებს ჰიხადე ვანაზღაურებთ, მისი და ჩემი სუხილია, ხომ ერთად ვიყოთ?

რები და საათი სასტუმროს ნომრის საათის მიხედვით გავასწორებ. თურმე იმ ღამეს საათი უნდა გადაენიათ, რაც ჩვენ არ ვიცოდით... დილით 09:15 საათზე საელჩოს მანქანა უნდა მივსულიყო და გაერო-ში 10 საათზე

უნდა მივეყვანე. ზუსტად იმ დროს, როცა მძლოლი ჩემ წასაყვანად მოვიდა, მე და ჩემი მეუღლე სასტუმროში მშვიდად ვისხედით და ყავას მივირთმევდით. რომ არ გავედით, ნომერში დარეკეს. იქ, ცხადია, არ ვიყავით და ტელეფონს ვინ აიღებდა? აღმოჩნდა, რომ ჩემი ამერიკული ნომერი მძლოლს არ ჰქონდა. დაიბნენ, ჩათვალეს, რომ საათობრივი სხვაობის გამო ღამე არ გვეძინა ან სადღაც ვიარეთ, დავიკარგეთ და სასტუმროს ვეღარ მივაგვინით. მოკლედ, გაერო-ში ჩვენი წარმომადგენლობა ამის გამო ძალიან შეშფოთდა.

ამასობაში სასტუმროს მისაღებში საათი დავინახე და მივხვდი, რომ 1 საათით დაგავიანე. ჩვენმა საელჩოს თანამშრომელმა იყო-ჩალა, ჩემი გამოსვლა, რომელიც 10 საათზე იყო დაგეგმილი, 3 საათზე გადაიტანა. ძალიან ვინერვიულე — მთელი 12 საათი ვიფრინე, ოკეანე გადავლახე, რომ 5 წუთიანი გამოსვლა მქონოდა, მთელი ჩემი მიზანი ეს იყო და იქაც დამაგვიანდა!

— თავისუფალი დრო გქონდათ, რომ ნიუ იორკის დირსქესანიშნაობები დაგეთვალიერებინათ?

— მთელი კვირა განერილი მქონდა. დილიდან საღამოს 6 საათამდე არ მეცალა, მუზეუმები კი 6 საათამდე მუშაობენ. მხოლოდ მეტროპოლიტენ მუზეუმი ვნახე. ცხადია, საკმაოდ კარგი შთაბეჭდილება დატოვა. როგორც ჩანს, ამერიკელებმა იზრუნეს, რომ კულტურისა და ხელოვნების ნიმუშები საკუთარ ქვეყანაში მთელი მსოფლიოდან ჰქონო-

— „ბიჯანეთში ხეილობამ გამაგოვა. ვინმეს ფეხი ხომ გაჭია ან შემთხვევით შეუვახო, გაჩეხება და ბოდიშს მოგიხის. უკნტემუნობა მახიტა იქიდან მოდის“.

დათ. მომეჩვენა, რომ მთელი ეგვიპტე იქ იყო გამოზიდული.

— რიფთარი თანამგზავრია თქვენს ქმარს?

— არაჩვეულებრივი. ცდილობს, დრო სასიამოვნოდ გაატარებინოს. ნიუ იორკში მეუღლის მეგობარმა ბროდვეიზე დაგვაპოქა. ვნახეთ ძალიან საინტერესო მიუზიკლი „ჩიკაგო“. თავისუფლების ქანდაკებამდე მისვლა ვერ შევძელი, რადგან ბოლო ქარიზმაღამა იქაურობა ძალიან დააზიანა და ტურისტების მისვლა აკრძალულია. როგორც ამბობენ, ამერიკა სხვაა და ნიუ იორკი კიდევ — სხვა.

— თქვენს ქმარს, ბატონ ზაზას უყვარს შირ მანდილზე მოგზაურობა?

— ქმარს ჩემ გარეშე არაფერი უყვარს. ყოველთვის ცდილობს, ჩემ გვერდით იყოს. ქუთაისშიც ჩემთანაა. სამსახურის საქმეები ისე გადააწყობს და მოაგვარა, რომ ის პერიოდი, სანამ ქუთაისში ვარ, ისიც იქ იყოს. თუ სადმე მიწვევს წასვლა, ერთად მივდივართ. არაჩვეულებრივი თანამგზავრია. სხვათა შორის, ნიუ იორკი ჩვენთვის პირველი მოგზაურობა არ ყოფილა. მანამდე 3 დღით ავსტრალიაშიც ვიყავით. სამწუხაროდ, ვენის ოპერაში ვერ წავედით, მაგრამ არქიტექტურა დავათვალიერეთ. საშინლად ყინავდა და ეს იყო ერთა-



— ქმარს ჩემ გახეზე ახაფეხი უყვარს. ყოველთვის ცდილობს, ჩემ გვერდით იყოს. ქუთაისშიც ჩემთანაა. სამსახურის საქმეები ისე გადააწყობს მოაგვარა, ხომ ის ჰეიოგი, სანამ ქუთაისში ვარ, ისიც იქ იყოს“.

დერთი შემთხვევა, როცა ფეხით სიარული არ მინდოდა. მანქანიდან ვათვლიერებდი და ამიტომ ვენა ისე ვერ ვნახე, როგორც უნდა მენახა.

— ანუ უცხო ქალაქში ფეხით სიარული ვიყვართ?

— როცა უცხოეთში ვარ, ფეხით ბევრს დავდივარ, რადგან ტრანსპორტით რაღაცეებს კარგად ვერ ალვიქვამ. იმის შიშიც მაქვს, არ დავიკარგო. სასტუმროს მისამართი და რუკა ყოველთვის თან დამაქვს. თუ დაიკარგები, ბოლოს და ბოლოს ტაქსის გააჩერებ, მთავარია, სასტუმროს მისამართი გქონდეს.

— თქვენ სულ პირველი მოგზაურობა გასსენეთ.

— ბევრი არც მოსკოვშია ნამყოფი და არც პეტერბურგში. ერმიტაჟის მუზეუმში რუსებს დიდი სიმდიდრე აქვთ მოგროვილი. რუსებმაც ევროპიდან ყველაფერი გამოზიდეს, რაც შეეძლო და თავიანთი ხელოვნებაც, არაჩვეულებრივი ფერწერა აქვთ.

ევროპას რაც შეეხება, ალბათ სიმბოლური იყო, რომ პირველად სტრასბურგში მოვხვდი. ჩემი საადვოკატო საქმიანობიდან გამომდინარე, სტრასბურგის სასამართლოში მომიხდა წასვლა. შესანიშნავი ქალაქია. ძველი, შუა საუკუნეების, რომანული სტილი და თანამედროვე არქიტექტურა ერთმანეთთან არაჩვეულებრივად შერწყმული. გერმანიის საზღვარზეა, შუა საუკუნეებში გერმანელებით დასახლებული ტერიტორია იყო და ეს იგრძნობა კიდევ. იქაური რესტორნებიც კი ცდილობენ, რომ ყველაფერში სიძველე იგრძნობოდეს. მათ ძალიან ტრადიციული ფრანგული სამზარეულო აქვთ.

— თამაზად აგვსვენებთ უცხო კერძებს?

— არა, ტრადიციული, ქართული კერძები მიყვარს. უნდა ვიცოდე, რას ვჭამ. სხვათა შორის, არგენტინული სამზარეულო ძალიან გემრიელია. არგენტინაში არ ვყოფილვარ, მაგრამ ევროპაში სამუალებმა მქონდა, მექსიკური და არგენტინული კერძები გამეხსინჯა. გემრიელად იციან ხორცის მომზად-

ბა. მე მინც ვთვლი, რომ ქართული სამზარეულო გამოჩენულია და ამას უცხოელებიც აღიარებენ.

ბაყაყი პირველად საფრანგეთში გავსინჯვე. ერთ-ერთ შეკრებაზე ორიგინალური კერძი მოიტანეს, უგემრიელესი გახლდათ და შემდეგ გავარკვიეთ, რომ ბაყაყის ფეხები იყო. ვერ წარმოვიდგენდი, თუ ამას შევჭამდი. ეს მათთვის დელიკატესია. სიმაღლე გითხრათ, ნახევრად მომზადებული, თითქმის ცოცხალი ლოკოლინა რომ ზის, ასეთი მართლა არ გამისინჯავს, გული არ მიმდის, მიუხედავად იმისა, რომ ისიც დელიკატესად ითვლება და იმ დელიკატესაში მყოფები გემრიელად შეექცეოდნენ.

თუ ნაციონალური სამზარეულო არ არის, იტალიურს ვამჯობინებ. მოცარელათი მომზადებული კერძები ძალიან მიყვარს, რალაცნაირად სულუგუნსაც ვამსგავსებ.

— უცხო ქალაქში ჩასვლისას თქვენს ყურადღებას პირველ რიგში რა იქცევს?

— ადამიანების დამოკიდებულება, აი, როგორც კი საზღვარზე შეხვალ, იქიდან მოყოლებული, მესაზღვრე როგორ გექცევა. ბრიტანეთში ზრდილობამ გამაგიჟა. ვინმეს ფეხი რომ გაკვრა ან შემთხვევით შეეჯახო, გაჩერდება და ბოდვის მოგიხდის. ჯენტლმენობა მართლა იქიდან მოდის. ლონდონი არაჩვეულებრივი ქალაქია. იქ 3 დღით ვიყავი და, თუ რამე სანახავი იყო, ერთ დღეში მოვიარე. მასხოვს, დალილიობისგან ვეღარ ვიძინებდი.

ბუდაპეშტში ერთმა ფაქტმა ძალიან გამაკვირვა. ბანკში რომ შევედი და ფულის გადახურდავება ვითხოვეთ, ასეთი რალაც გითხრეს — დღეს ჩვენთან დაბალი კურსია, თუ არ გეზარებათ და არ გექჩარებათ, სხვა ბანკს

„ჩადგან ეხიზაა, ახ ნიმნავს, ხომ მაქსიმალური სხვისი აქეთ. ჩვენთან უცხოელს თან ჰყვებიან, სკუმახი ყველაფეხია და ეს სასკუმხოშიც იგხძნობა. გაცილებით ყომფოხტეად მიგხძვინია თავი ქობელეთის ეთი-ეთი ცნობილ სასკუმხოში, ვიხე მალაღი ელასის ძვიხადლიხებულ სასკუმხოში შუა ეხიზაში“.

მიგასწავლით, სადაც შედარებით მალალი კურსიაო. ეს შოკისმომგვრელი იყო, მაგრამ ძალიან გვეჩქარებოდა და ფული იქვე გადავხურდავეთ. უცებ წარმოვიდგინეთ, საქართველოში რომელიმე ბანკში რომ შეხვიდე და გითხრან, დღეს ჩვენთან დაბალი კურსია და გვერდით მიბრძანდითო. ეს ხომ წარმოუდგენელია? იმ ბანკში მიხვდნენ, რომ ტურისტები ვიყავით და ჩვენთვის იმ ერთ ცენტსაც რალაც მნიშვნელობა ჰქონდა.

— უცხოეთში ენის გამო პრობლემა შექმნიათ?

— ფრანგული არ ვიცი. საფრანგეთში ინგლისურად ყველა საუბრობს, მაგრამ როცა ინგლისურად რალაცას ეკითხები, პრინციპულად ფრანგულად გელაპარაკებთან, გინდა გაიგე, გინდა — არა. ნაციონალიზმის რაიმე ნიშნები თუ არსებობს, ფრანგებს ნამდვილად აქვთ.

— პარიზში თქვენს მოგზიბდათ?
— საფრანგეთში რამდენჯერაც ჩავედი, პარიზში ვერასოდეს მოვხვდი, მაგრამ იქ მინც წავალ სამოგზაუროდ და არა —

საქმიანი ვიზიტით.

— რომელი ქალაქი მოგეწონათ განსაკუთრებულად?

— ბერლინი ძალიან მომეწონა. ბუნდესტაგში მიგვიწვიეს. იქ პარალელურად ექსკურსია იყო, შენობა უნდა დაგვეთვალე რეზინა. ამ შენობას საოცარი შუშის გუმბათი აქვს. როგორც ჩანს, მიხეილ სააკაშვილმა აქედან გადაიღო თავისი სასახლის გუმბათი. შიგნიდან პანდუსებით ადინარ და მთელ



ნიუ იორკი. მატროპოლიტან მუზეუმი

ბერლინს გადაჰყურებ. ყველაზე საოცარი ის არის, რომ ამ გუმბათს თავი ამოჭრილი აქვს. გაგვიკვირდა, იქიდან ხომ წვიმა და თოვლი ჩამოვიდოდა, მაგრამ სისტემა ისეთი მოწყობილია, შენობაში ერთი წვეთიც არ ჩადის. სუფთა ჰაერს, უანგბადს მუდმივად ამ ღია გუმბათიდან იღებენ. არადა, რამდენჯერაც განვიმბად, იმდენჯერ ქუთაისის პარლამენტის შენობაში წყალი ჩამოგვივია. ჩვენთან ყველაფერი გადახურულია და მინც წყალი ჩამოდის, გუმბათი ღია გაქვთ და წვიმა როგორ არ ჩამოგდით-მეთქი, ვიკითხე. ამაზე დელეგაციაში ყველამ ძალიან იხალისა.

— არ არსებობს ქალი, ერთხელ მანც არ გაქცევს თვლი მალაზისკენ. თქვენ თუ ასერსებთ მალაზიაში სიარულს, როცა საზღვარგარეთ ხართ?

— შოპინგისთვის არც დიდი დრო მაქვს და არც — ფინანსები, თუმცა უცხოურ ბრენდებს ვათვალე რეგ, რა არჩევანი აქვთ. თანამედროვე მოდის ტენდენციებს ევროპაში უფრო გაიგებ. სიმბოლურად ერთი-ორ ხელს ვარჩევ მოკრძალებულ ფასებში. იმის ფუფუნებას, რომ იქ დიდად იშოპინგო, ჩვენი ხელფასი არ გვაძლევს.

— როგორ ემზადებით სამოგზაუროდ, ბევრი რამ მაგაქვთ თან?

— ჩემი ჩემოდანი სულ ჩალაგებულია. პარასკევს ქუთაისიდან თბილისში რომ მოვდივარ, ორშაბათს ისევ ქუთაისში ვარ. ამ რეჟიმმა მიმაჩვია, ჩემოდანი მუდმივად გამზადებული მქონდეს. როცა უცხოეთში მიდინარ, უფრო სხვადასხვად ემზადები, სხვა საჭიროებები გაქვს, მაგრამ შეიძლება ეს ყველაფერი ნახევარ საათშიც მოვაგვარო. ამაშიც ქმარი მეხმარება, მეკითხება, სად რა დევს, რომ აიღოს და ჩალაგებაში მომეხმაროს. ჩემმა რეჟიმმა მიმაჩვია ასე სწრაფად ჩაბარებას, თორემ რამდენიმე წლის წინ უცხოეთში წასასვლელად სამზადისისთვის შეიძლებოდა ერთი თვეც დამჭირებოდა.

— გაქვთ რამე წვთა, რომელსაც მოგზაურბისას შეგმიყვად თან დაატარებთ?

— პატარა ხატი მაქვს ჩანთაში. როცა ნიუ იორკიდან მოვფრინავდით, სერიოზული ქარი იყო, ქმარი კი მანყინარებოდა, ოკეანის თავზე ხარ, ეს ჩვეულებრივი ამბავიაო, მაგრამ სერიოზულად შეემეშინდა. ასეთ დროს ხატი რალაცნაირად მშველის. კიდევ ტკივილგამაყუჩებლები დამაქვს.

— ევროპული სტუმართმყოფეობით, სერვისის ხარისხით ყოველთვის კმაყოფილი ხართ?

— ერთი უხერხული მომენტი გამახსენდა: სტრასბურგის ერთ-ერთ სასტუმროში თეთრულისა და პირსახოცის მდგომარეობა არ მომეწონა, უახლოეს სუპერმარკეტში ვიყიდე და სასტუმროში მივიტანე. პერსონალს ვუთხარი კიდევ, გასაკვირია, როცა შუა ევროპაში არაპიგიურული მდგომარეობა გხვდება, ჩვენს ქვეყანაში ამაზე ბევრად იავ ნომრები არ დაგხვდებოდათ ასეთი რამ-მეთქი.

კიდევ ერთი შემთხვევა გამახსენდა: სტრასბურგის სასტუმროში დაჯავშნული ოთახი არ მომეწონა, გამოვცვალე და ჩემი ნივთები სხვა ნომერში გადავიტანე. მეორე დღეს სასამართლოზე წავედი და, როცა დავბრუნდი, ჩემს ოთახში სხვისი ნივთები დამხვდა, ნომერი დაუკითხავად შემიცვალეს. ეს არ იყო ხუთვარსკვლავიანი სასტუმრო, მაგრამ ქალაქის ცენტრში, საშუალო დონის სასტუმრო გახლდათ, სადაც ადვოკატები ჩერდებიან. რადგან ევროპაა, არ ნიშნავს, რომ მაქსიმალური სერვისი აქვთ.

„თანამეხივო მოდის ტენდენციებს ეხიზაში უფრო გაიგებ. სიმბოლურად ეთი-ეთი ხელს ვაჩრევ მოკრძალებულ ფასებში. იმის ფუფუნებას, ხომ იქ დიდად იშოპინგო, ჩვენი ხელფასი ახ გვაძლევს“.

ჩვენთან უცხოელს თან ჰყვებიან, სტუმარი ყველაფერია და ეს სასტუმროშიც იგრძნობა. გაცილებით კომფორტულად მიგრძენია თავი ქობულეთის ერთ-ერთ ცნობილ სასტუმროში, ვიდრე მალალი კლასის ძვირადღირებულ სასტუმროში შუა ევროპაში.

— ქალბატონო მანანა, საცენტო ქვეყანა თუ გაქვთ, რომელიც ძალიან გასტურესებთ და გიზიდავთ?

— მინდა, იაპონიაში წავიდე. საოცარი ქვეყანა თავისი ტრადიციებით, ადათებით, დამოკიდებულებებით და სამზარეულოთი. რა თქმა უნდა, პარიზი ყველამ უნდა ნახოს და იქ აუცილებლად წავალ.

— ადრე თქვენი მოგზაურობები სადგეოკატო საქმიანობას უკავშირდებოდა, ახლა მალაზისის პოლიტიკოსის რანგში გაქვთ საზღვარგარეთ წასვლა. რომელ ამბულაში უფრო კარგად გრძიბდით თავს?

— როგორც რიგითი ადვოკატი, ბევრად მეტ თავისუფლებას ვგრძნობდი. ახლა სხვა სტატუსი მაქვს. რომ ჩავდივარ, საელჩოს მანქანა მხვდება, ყველაფერი განწერილი, რეგლამენტირებულია. სახელმწიფოს წარმომადგენელი ვარ და დიპლომატიური ეტიკეტი, სტანდარტი უნდა დავიცვა. თავისუფლებაც ნაკლებად მაქვს, იმ ჩარჩოებში ვიზივარ, რასაც სტატუსი მიწესებს. როცა შენს ქვეყანას წარმოადგენ, ნებისმიერ ქცევას, სიტყვას მნიშვნელობა აქვს.

✓ ეკა ლეონიჯაძე

გენტი — ბელგიური მოკოლადის „საზაფხულო“



■ გენტი

გენტი ბელგიის რეგიონის, აღმოსავლეთ ფლანდრიის პროვინციის დედაქალაქია. ქალაქი მდინარეების ლისისა და შელდას შესართავთან მდებარეობს. აქ ქალაქი-პორტი მე-9 საუკუნეში დაარსდა, როცა ფლანდრიის პირველმა გრაფმა ბოდუენ პირველმა ვიკინგებისაგან სააბატოების დასაცავად ციხესიმაგრე ააშენა.

მმართველებს შორის კონფლიქტის მიუხედავად, ქალაქი მუდამ ყვოდა, ძირითადად კარგი გეოგრაფიული მდებარეობის გამო. ეს ულამაზესი ქალაქი დიდხანია ტურისტებს იზიდავს თავისი სილამაზითა და უძველესი არქიტექტურით.

ეტიმოლოგია

გენტი ამინდის მხრივ ცუდი რეპუტაციით სარგებლობს. წელიწადის ნებისმიერ სეზონზე ხშირია წვიმა და ბურუსი, განსაკუთრებით ბევრია ნალექი ნოემბრიდან მარტის ბოლომდე. სამინდა ცივი ზამთარი იცის. სამაგიეროდ ზაფხულია თბილი. ზამთრის თვეებში ტემპერატურა -3 გრადუსზე დაბლაც კი ეცემა. ზაფხულში კი 18-ზე დაბლა არასოდეს ჩამოდის.

გენტი მოგზაურობისათვის საუკეთესო სეზონი გაზაფხულიდან შემოდგომამდეა, კერძოდ, მაისის შუა რიცხვებიდან ოქტომბრამდე. ეს ის დროა, როცა ყველაზე მეტად თბილა და ქალაქის დათვალიერება სახალისოა.

უელი

გენტის ეროვნულ ვალუტას ევრო წარმოადგენს. 2002 წლამდე მიმოქცევაში მხოლოდ ბელგიური ფრანკი იყო.

ნებისმიერი სახის მომსახურება არცთუ ისე ძვირია სხვა ევროპულ ქალაქებთან შედარებით. სასტუმროს ფასები 25 ევროდან იწყება. ქალაქში იაფი სასტუმროები ისევე მრავლადაა, როგორც ძვირი. ასე რომ, თუ ფული შემოგაკლდათ, ღია ცის ქვეშ ნამდვილად არ დარჩებით.

ენა

გენტი სამენოვანი ქალაქია, რაც იმას ნიშნავს, რომ სამი სახელმწიფო ენაა — ფრანგული, გერმანული და ნიდერლანდური. ქალაქის გარეუბნებში ძირითადად ფრანგულად საუბრობენ. მოსახლეობის 60% ნიდერლანდურად ლაპარაკობს, 39% — ფრანგულად, ხოლო 1% — გერმანულად.

მედიანი ნიდერლანდურ და ფრანგულ ენაზე, ხოლო საგანმანათლებლო სისტემა სამენოვანია. ნებისმიერი ბელგიელი სამზე თუ არა, ორ ენაზე მაინც თავისუფლად საუბრობს. ტურისტულ ადგილებში კი ინგლისურიც პოპულარულია.

ხიოგია

გენტი, ისევე როგორც მთელ ქვეყანაში, ოფიციალური რელიგია გამოცხადებული არ არის, თუმცა მთავრობამ სამი მათგანი აღიარა: ქრისტიანობა, ისლამი და იუდაიზმი. მოსახლეობის 75% კათოლიკეა, 20% — პროტესტანტი, ხოლო დარჩენილი პროცენტი ისლამისა და იუდაიზმის მიმდევარია.

გადაადგილება

გენტი რომ მოხვდეთ, ჯერ ბრიუსელამდე უნდა ჩაფრინდეთ, შემდეგ ავტობუსით, ტაქსით ან მატარებლით შეგიძლიათ იმგზავ-

როთ. ტურისტების უმრავლესობა უპირატესობას მატარებელს ანიჭებს, რომელიც ყველაზე უსაფრთხო და დანიშნულების ადგილამდე სულ რაღაც ნახევარ საათში 20 ევროდ ჩაგიყვანთ. გაითვალისწინეთ, რომ ტურისტული სეზონის დროს მგზავრობის ფასი მცირედით მატულობს.

ქალაქში საზოგადოებრივი ტრანსპორტი ავტობუსით და ტრამვაით შემოიფარგლება, ორივე მათგანის ღირებულება 2 ევროა. ასევე შეგიძლიათ ერთკვირიანი ბარათის 12 ევროდ შექმნა, რომელიც გაცილებით იაფი ჯდება.

ნებისმიერი ადგილის დასათვალიერებლად საინტერესო და ამავდროულად სახალისო საშუალებას წარმოადგენს საზაფხულო ბურთი, რომლის დაქირავება 150 ევრო ღირს. გენტი ტურისტულ სეზონზე ტაქსის, მანქანისა და ველოსიპედის ერთი დღით დაქირავება ძალიან ძვირია.

სამზახელო

სახელგანთქმული ბელგიური შოკოლადი წლების განმავლობაში ჩემპიონების საჭმელად ითვლებოდა. გენტი კი შოკოლადის ერთ-ერთი მთავარი მწარმოებელია.

როდესაც ტურისტები ამ ქალაქში მოგზაურობაზე ფიქრობენ, მხოლოდ სამი რამ ახსენდებათ — შოკოლადი, ვაფლი და ლუდი. ეს უკანასკნელი ყველაზე პოპულარულ ალკოჰოლურ სასმელს წარმოადგენს. ბელგიელებს ლუდი არა მარტო უყვართ, კარგი ლუდის კუთვაც იციან, ამიტომ მხოლოდ საკუთარი წარმოებისას გეახლებიან. ამ პატარა ქალაქში 500-600 დასახელების ლუდია და ზოგიერთ მათგანს 400-500 და 900 წლის ისტორიაც კი გააჩნია. ლუდის შემდეგ ყველაზე დიდი პოპულარობით თეთრი ღვინო სარგებლობს.

ყველაზე წარმატებით „დე სტამპეს“ და „დე კარმელიტის“ ქსელის რესტორნები ფუნქციონირებენ, სადაც სადელი, თავისი დესერტით, სულ მცირე, 100 ევრო მაინც დაგიჯდებათ. არსებობს იაფი რესტორნებიც. იქ, რა თქმა უნდა, დაბალი ხარისხის საკვებს თუ გასინჯავთ. ბელგიელები უპირატესობას შემწვარს და წვნიანს ანიჭებენ. ქალაქიდან ენდევს — თეთრი ბოსტნეულის გასინჯვის გარეშე არ წამოხვიდეთ. ბელგიელებმა ის 1830 წელს აღმოაჩინეს და დღეს უკვე „თეთრი ოქროს“ უწოდებენ.

ყვა ჩიფსებთან ერთად ყველაზე მოხმარებადია. ბელგიელები დარწმუნებულები არიან, რომ მათი სამზარეულო მეორე ადგილზეა მსოფლიოში.

ლიხმუნაწმინაობები

გენტის უმნიშვნელოვანესი ღირსშესანიშნაობა გრავენსინის სასახლეა, რომელიც 1157-1191 წლებში აშენდა და მთელი შუა საუკუნეების განმავლობაში საგრაფო დინასტიის ნასვყუდელს წარმოადგენდა. სასახლესი ახლა ისტორიის მუზეუმი და მისი დათვალიერება დაახლოებით 8 ევრო დაგიჯდებათ.

გენტის ცენტრში მისი ერთ-ერთი სიმბოლო — წმინდა მიქელის ხიდია. ამ ადგილიდან ქალაქის საუკეთესო ხედები იშლება. იქვე ახლოსაა გენტის მთავარი განძი — წმინდა ნიკოლოზის ტაძარი (მარცხნივ), ბელფორდის კოშკი და წმინდა ბავონის ტაძარი (მარჯვნივ). ეს უკანასკნელი ერთ-ერთი უძველესი ტაძარია ბელგიაში. სახელი ადგილობრივი მინათმფლობელისა აქვს, რომელიც მე-7 საუკუნეში წმინდანად შერაცხეს, რადგან მთელი ქონება ღარიბებს დაურიგა და თავი ეკლესიას მიუძღვნა. ბავონის ტაძრის მთავარი სიმდიდრე გენტის საკურთხეველია, რომელიც ძმებმა ჰუმბერტ და იან ვან ეიკებმა შექმნეს, დამპყრობლებმა კი არა ერთხელ სცადეს მისი განადგურება. დღეს ორიგინალი შუშის ქვეშ ინახება. გენტის საკურთხეველის ნახვა 3 ევრო ღირს.

წმინდა ბავონის ტაძრის უკან შეიძლება ფერად ემშაქოს სასახლის ნახვა, რომელიც ერთ-ერთი პირველი ქვის შენობაა ქალაქში. ლეგენდის თანახმად, კაცს, რომელიც აქ ცხოვრობდა, ფერადი ერქვა. ემშაქი კი იმიტომ უწოდეს, რომ 5-ჯერ იყო დაქორწინებული და ყოველ ჯერზე ცოლს კლავდა, რომ სხვა მოეყვანა. ამჟამად ფერადის სახლი ქალაქის ადმინისტრაციის არქივია. აქვე, წმინდა ბავონის ტაძართანაა 1338 წელს აშენებული ბელფორდის სამრეკლო, რომელიც საგანგებოდ დოკუმენტების შესახად აღმართეს. დღეს, ისევე როგორც ადრე, ბელფორდის ზარები ქალაქელებს გენტის ცხოვრების მნიშვნელოვან მოვლენებს ამცნობს.

უსაფრთხოების ნესები

ბელგიელები საოცარი ზრდილობით გამოირჩევიან. ეს ყველაფერი და ყველა სფეროში შესამჩნევია. კრიმინალური თვალსაზრისით, გენტი მთელ დასავლეთ ევროპაში ერთ-ერთი უსაფრთხო ქალაქია, რა თქმა უნდა, თუ ჯიბის ქურდებს არ ჩავთვლით. ასე რომ, ქალაქში ჩასვლისას გაუფრთხილდით პირად ნივთებს.

ტურისტულ სეზონზე არეულობისა და უსიამოვნების მიზეზი თავად ტურისტები არიან. ისინი დროის უმეტეს ნაწილს ლუდხანებში ატარებენ, საიდანაც ლუდის უამრავი სახეობის გასინჯვის შემდეგ ისეთი მთვრალეები გამოდიან, რომ საკუთარ საქციელს თითქმის ვერ აკონტროლებენ. ნასვამ მდგომარეობაში მანქანის მართვისას საკმაოდ დიდი ჯარნიმბია დაწესებული.

უბის ნიგნაჟი

ქვეყანა — ბელგიის სამეფო;
ქალაქი — გენტი;
მოსახლეობა — 247,486;
ფართობი — 156,18 კვ.კმ;
ოფიციალური ენა — ნიდერლანდური, ფრანგული და გერმანული;
ვალუტა — ევრო.

✓ მოაწხადა თათია ბოკოროძე

უარი მომავლიან არჩევანზე — „დაქალის მამას სოლად ვერ გავყვებოდი...“



რენი რესპონდენტი, მშვენიერი ახალგაზრდა ქალი, თამარი, მამის სიყვარულის გარეშე გაიზარდა, ამიტომ ცხოვრებაში ქვეცნობიერად ყოველთვის ეძებდა საყრდენს, მფარველს, ძლიერ მამაკაცურ მხარს. პირველ სიყვარულში არ გაუმარ-
თლა, იმედი გაუცრუვდა. მერე შეხვდა კიდევ თავის გზაზე კაცს, რომელიც პატრონად მოეველინებოდა, დანაკლისს, რომელსაც მთელი ცხოვრება გრძნობდა, შეუვსებდა, მაგრამ ეს ნაბიჯი ვერ გადადგა, უფრო სწორად, საკუთარ თავს, შინაგან ბარიერს ვერ გადააბიჯა და ამას თავისი სერიოზული მიზეზი ჰქონდა. ის მამაკაცი კი მისთვის მაინც იდეალად დარჩა.

თამარი:

— 18 წლის ასაკიდან მარტონელა დედა ვარ. ჩემი მომავალი ქმარი, დათო, 15 წლიდან მიყვარდა. მოგეხსენებათ, ამ ასაკის გოგონები სიყვარულის მიმართ როგორი ფაქიზები არიან. ოცნების კოშკებს ვაგებდი, ჩემი წარმოსახვით უბედნიერესი ვიყავი.

— დათოც სიყვარულით ვაპყრობდა?

— თავიდან სხვა გოგონებს უყურებდა, მაგრამ მერე ყურადღება მომაქცია. შეიძლება ითქვას, ჩემს სიყვარულს გვერდი ვერ აუარა. ერთი წლით ჩემზე უფროსი იყო, საშუალო სკოლის დამთავრების-
თანავე მომიტაცა. მოვაცნა სიმბოლურად შეიძლება დავარქვათ, ცხადია, ნებით გავყვით. უბრალოდ წინასწარ არ გამაფრთხილა, ამას რომ აპირებდა. იფიქრა, რომ შეიძლება შემშინებოდა და არ გავყოლოდი.

— მშობლები როგორ შეხვდნენ ასეთ მცირე ასაკში თქვენს გათხოვებას?

— ჩემი მშობლები განქორწინებული იყვნენ, მე დედასთან გავიზარდე. მამა იშვიათად მითმობდა ყურადღებას. ასე რომ, მას ჩემი ამ ნაბიჯის გამო დიდად თავი არ მოუკლავს, არც დახმარებაზე უფიქრია. სუფრასთან და სადღეგრძელოებში კი, იცოცხლე, თავი სასიქადულო მამად მოჰქონდა. სანდროს მამა კი უცხოეთში მუშაობდა და ცოლ-შვილს იქიდან ეხმარებოდა.

დედამთილმა თავიდანვე ამითვალუნა და, როგორც ხორცმეტს, ისე მიყურებდა. სულ თავის უცნოროს ქალიშვილს, ანუ ჩემს მულს მადარებდა. ამბობდა, რომ მასთან შედარებით არაეფექტური და უბრალო ვჩანდი, დახვეწილობაც მაკლდა. ეს დედამთილის აკვირ-
ტება იყო, თორემ სინამდვილეში, არა მგონია, რომ მისი შავტუხა, გრძელცხვირა და უხასიათო გოგო რამეტი მჯობდა. ასეც რომ ყოფილიყო, ჩემთვის გული რატომ უნდა ეტკინა?

ერთი სიტყვით, რძალად არ ვუნდოდი და ამისთვის კარგადაც იმუშავა. დათოც დაუღ-
ვინებელი იყო, დედამისის ყველა შენიშვნას მტვერსასრუტავით ისრუტავდა. რამდენიმე ხანში ისიც დღის ტექსტებით ალაპარაკდა. ამდენი შეურაცხყოფა და ცინიზმი ვეღარ ავიტანე და მათი ოჯახიდან წამოვედი. ქმარს დიდად არ შეუნუხებია თავი ცოლის უკან დაბრუნების თხოვნით, პირიქით, ყველაფერი ისე გამოიყვანა, თითქოს მათ ოჯახს შეურაცხყოფა მე მივაყენე. ნიხლ ვკარი. შერიგების შემთხვევაში ულტიმატუმები წამოვიყენე. დედამ კი მირჩია, თუ მათ ოჯახში თავს ბედნიერად არ გრძნობ, შერიგებაზე არ იფიქრო, ჯობია, თავის დროზე დასცილდე, ვიდრე წლები შეალიოო.

პირიქით, ჩვენი დაცილების მთავარი მიზეზი ის იყო, რომ პატარები და გამოუცდელები ვიყავით და სხვისი ზეგავლენის ქვეშ ადვილად ვექცოდით. არც ჩვენი სიყვარული იყო ძლიერი და მყარი, ამიტომ ვერც მისი დაცვა შეეძლებოდა.

— თქვენი შვილი რამხელა იყო, როცა გაიყარეთ?

— ჩემი ორსულობა ქმართან გაყრისგან ორ თვეში გამოჰყვანდა, მაგრამ დაბრუნებაზე მაინც არ მიფიქრია. ჩემი ჭკუით, ამით ქმარს დასჯავდი. მისგან მიყენებულ დამცირებებს და შეურაცხყოფას ვერ ვივიწყებდი.

— დათომ ეს მართლაც სასჯელად მიიღო?

— პირიქით, პასუხისმგებლობა თავიდან აიცილა. არც ბავშვის ნახვა მოინდომა, თითქოს მისი ცოლი არ ვიყავი და არც არასდროს ვყვარებოვარ. ამბობენ, როცა კაცს ქალი არ უყვარს, არც მისგან გაჩნდები შვილს სწყალობსო. მისი სიყვარული მირაფი გამოდგა, ალბათ ჩემიც. დღეები ისე გადიოდა, დათო არც მაგონდებოდა. ვფიქრობდი, რომ ჩვენი ქორწინება შეცდომა იყო, თუმცა ამან ჩემს ცხოვრებას სერიოზული კვალი დააჩნია.

— კონკრეტულად რას გულისხმობთ?

— პირადი ცხოვრების მოწყობაზე აღარ მიფიქრია. მორიგი მარცხის და წარუმატებლობის შემთხვევაში. ჩემი ბიჭის გაზრდაში

დედა მეხმარებოდა. სტუდენტი გავხდი და დედა ყოველმხრივ მიწყობდა ხელს.

— გაიხსენდნენ მამაკაცობა, რომლებიც თქვენ მიმართ სიმპათიებს გამოხატავდნენ?

— თქვენ წარმოიდგინეთ, თაყვანისმცემლებით განებივრებული არ ვყოფილვარ. შეიძლება ვილატყვებ მოვწონდი, მაგრამ თავი ისე მეჭირა, რომ გამობატვას ვერ ბედავდნენ. და მაინც, ჩემს ცხოვრებაში ორი შემთხვევა იყო, როცა ურთიერთობამ სერიოზული სახე მიიღო, მაგრამ ნაბიჯის გადადგმა ვერ შევძელი.

— თუ შეეძლიათ, ამ შემთხვევებზე გვაამბოც, რატომ იყო თქვენთვის მისულებელი?

— სტუდენტობისას ჩემს თანაკურსელ გვანცასთან დავმეგობრდი. სულ ერთად ვმეცადინებოდით, ძირითადად — გვანცას სახლში. მასთან უკეთესი პირობები იყო, დიდი სახლი ჰქონდათ თავისი კაბინეტით და ხელს არავეინ გვიშლიდა. დედამისი, უსათნოესი ინება დედა შეუძლოდ იყო, ინვა და მომველედი ქალი ჰყავდა. გვანცას მამა ვახტანგი კი მუშაობდა და შინ მხოლოდ საღამოს ბრუნდებოდა. ძალიან სიმპათიური, თბილი და ყურადღებიანი კაცი იყო. სახლში ხელცარიელი არასდროს მოდიოდა, მე და გვანცას საჩუქრებით გვანებივრებდა. ზამთარ-ზაფხულ საგზურებზე მოჰქონდა და გვან-
ცასთან ერთად დასასვენებლად მივდიოდი, შვილიც დამყავდა.

ვახტანგი მანქანით გვემსახურებოდა. ჩემი პატარას მიმართაც ყურადღებას იჩენდა. კაკის ბავშვობაში სუსტი იმუნოლოგი ჰქონდა, ხშირად ცივდებოდა. გვანცას მამა ძალიან გვეხმარებო-
და, წამლებით გვაპარაგებდა. მისი ძალიან მაღლიერი ვიყავი. როგორც მამას, ისე ვუყურებ-
დი. მამის სითბო და სიყვარული ყოველთვის ვგრძნობდი.

უმალღესის დამთავრების შემდეგ გვანცა ინსტიტუტში დატოვეს სამუშაოდ. მე კი უმუშევარი დავრჩი. ერთ მშვენიერ დღეს დამირეკა და მახარა, მამაჩემთან სამსახურში ვაკანსია და იქნებ მისვიდეო. სიხარულით დავთანხმდი და მუშაობა დავიწყე.

— ანუ ვახტანგის თანამშრომელი გახდით. სამსახურში როგორ მიგდეს?

— სამსახურში ყველამ იცოდა, რომ ვახტანგის პროტექტე ვიყავი და უბატონოდ ხმას არავინ მცემდა. არც არავის უკითხავს, მისთვის ვინ ვიყავი. მხოლოდ ერთი ქალი იყო, ალისა, რომელიც ვახტანგს აფანატებდა. იმ ქალმა რატომღაც ამომიჩივა, ერთი სული ჰქონდა, გაერკვია, მის უფროსთან როგორი დამოკიდებულება მქონდა. ისეთ სიტყვიერ მინიშნებებს მიკეთებდა, რომ ვლიზიანდებოდი, მაგრამ არაფერს ვამბობდი. იმ ქალს კოლექტივში იმხელა გავლენა ჰქონდა, შეეძლო, თანამშრომლები ჩემ წინააღმდეგ განწყობილი. არ მინდოდა, ვახტანგის სახელი შემერცხვინა, ეს რა თავხედი გოგო მოიყვანო, ამიტომ ყველაფერს ვყალბავდი.

ჩვენს განყოფილებაში ერთი ტუტუცი და სიმპათიური ბიჭი იყო, ალისასთან ახლოობაში, მეტსახელად პეპოს ეძახდნენ. ყველა გოგოს ეფლირტავებოდა, მე ვერაფერს მიბედავდა, თანაც ვახტანგის ახლომედი ვიყავი. ერთ დღეს კი, მოულოდნელად, მეც დამიწყო რალაც ზედმეტები. არ მესიამოვნა და შევუტიე. მეგონა, მეტს ალარ გამიბედავდა, მაგრამ მეორე დღეს კვლავ გააგრძელა. არ ვაპატიე და სილა გავარტყი. ეტყობა, ეს ამბავი ვილატყამ ვახტანგის ყურამდე მიიტანა, მან კი პეპო ამის გამო სამსახურიდან დაითხოვა.

— ამის შემდეგ თქვენი და ვახტანგის ურთიერთობა შეიცვალა?

— ვახტანგმა ჩემი კონტროლი დაიწყო, თუმცა ამას ძალიან

დელიკატურად აკეთებდა. ერთ საღამოს კორპორატიული წვეულებიდან შინ მანქანით წამომიყვანა. ვარგ ფორმში ვიყავი, თანამშრომლების თქმით, იმ დღეს ვბრწყინავდი. ვახტანგი ცოტათი ნასვამი იყო (ადრე არასოდეს სვამდა). გავბედე და სამსახურში პეპოს დაბრუნება ვხსოვს, რაც მისხდა, თავპარიანობით მოუვიდა, მიჭრა აღარ გაბედავს-მეთქი. ვწუხდი, რომ იმ ბიჭმა ჩემ გამო სამსახური დაკარგა. ვახტანგი მარწმუნებდა, რომ პეპო მისივე თავხედობის გამო დაითხოვა, მაგრამ როცა ჩემი გულწრფელი წუხილი დაინახა, გამომიტყდა, რომ ჩემ მიმართ თავად ჰქონდა განსაკუთრებული სიმპათია და ჩემ გვერდით სხვა მამაკაცის არსებობას ვერ აიტანდა. მიხსრა, ყველაფერს გავაკეთებ, რომ ბედნიერი იყო. დარწმუნებული ვარ, სასმელმა ალაპარაკა, თორემ ბოლომდე თავშეკავებით იქნებოდა. ძალიან ჭკვიანი კაცი იყო, მოვლენებს წინ არ გაუსწრებდა.

— რამე შემოგთავაზო?
— უხამსი არაფერი შემოთავაზებია, საკმაოდ სერიოზულად მიყურებდა. მისი ცოლი ძალიან მიმიყვებოდა, დღეებს ითვლიდა. მისი გარდაცვალების შემდეგ ვახტანგს ჩემი ცოლად შერთვა ჰქონდა განზრახული, მაგრამ ეს ჩემთვის სასეხებით მიუღებელი იყო. მამისტროლა კაცს, რომელსაც თქვენობით ველაპარაკებოდი, თანაც ჩემი დაქალის მამას, ცოლად ვერ გავყვებოდი, თანამეცხედრობას ვერ გავუწევდი, ახლოსაც ვერ მივიკარებდი. თანაც მის ცოლს უდიდეს პატივს ვცემდი და მისი გარდაცვალებით ვერ ვისარგებლობდი, მის ოჯახში დიასახლისის როლს ვერ მოვირგებდი.

— ამ სიტუაციას პრაქტიკული ქალი მოჰყვანურად გამოიყენებდა და ცნობიერებას აიწყობდა. თქვენ როგორ გააგრძელებთ მასთან ურთიერთობას?
— ძალიან შევიზღუდე, სამსახურში წასვლა არ მინდოდა. ვერავის ვერაფერს ვუმჯობავებდი, ძალიან ვდარდობდი. გვანცა ვერ ხვდებოდა, რატომ ვარიდებდი თავს მასთან საუბარს, რატომ გავურბობდი. ეტყობა, მიზეზი მამამისის ჰკითხვა, სამსახურში რამე ხომ არ უჭირსო. ვახტანგმა კი შევბუღება გამიფორმა, ჩათვალა, რომ დასვენება მჭირდებოდა. სახლში რომ ჩავფეკი, უფრო მიმიყვებოდა ჩავვარდი. ეტყობა, დედა გუმანით მიხვდა, რაც ჩემს თავს ხდებოდა და ყველაფერი მათქმევინა. მირჩია, რომ ვახტანგს დაველაპარაკებოდი, მასთან ურთიერთობა დამეუფლებინა ისე, რომ განაწყენებული არც ერთი მხარე დარჩენილიყო.

— როგორც ჩანს, დაქალის მამის სიყვარული რომ გავკნაარებინათ, დედათქვენი წინააღმდეგი არ იქნებოდა.
— დედას უნდოდა, პატრონი მყოლოდა, მაგრამ ჩემი ნების წინააღმდეგ არ წავიდოდა. ეს ჩემი გადასახვეტი იყო.
— თქვენი საუბარი ვახტანგთან შედგა?
— მასთან კაბინეტში შევედი და დაველაპარაკე, თან სირცხვილით ვინვოდი, თითქოს რამეს ვაპავებდი. მან დამამშვიდა და მიხსრა,

„მამისტროლა კაცს, ხომელსაც თქვენობით ველაპარაკებოდი, თანაც ჩემი დაქალის მამას, ცოლად ვეი გავყვებოდი, თანამეცხედრობას ვეი მივიკარებდი. თანაც მის ცოლს უდიდეს პატივს ვცემდი და მისი გარდაცვალებით ვერ ვისარგებლობდი, მის ოჯახში დიასახლისის როლს ვერ მოვირგებდი“.

ახლა ჩვეულებრივ შეუდექი მუშაობას, არ იდარდო, ყველაფერი ისე იქნება, როგორც შენ გინდაო. ძალიან ველაყვდი, ორივე ხელი დამიჭირა, ნახად მაკოცა, მერე თვალბში ჩამხედა და მაშინდელი სიტყვებისთვის ბოდიში მომიხადა.

კაბინეტიდან აღენილი გამოვედი. დერეფანში აღისას შევეჩეხე, რომელმაც იქედნურად გადმოხედა და თავი გადააქნია. აშკარად რაღაც ცუდად იფიქრა ჩემზე. მალე ვახტანგმა დამანინაურა, უკეთეს საფეხურზე გადამიყვანა — ამით სტიმული მომცა. აღისამ, როგორც ჩანს, ცუდი ხმები დამიყარა. თანამშრომლები უკვე აღმაცერად მიყურებდნენ. ყველას ვახტანგის საყვარელი ვგვგონე.

— ეს საიდან დასკვნით?
— ერთმა თანამშრომელმა გამიმხილა, რომელიც ჩემს განყოფილებაში მუშაობდა. თავი საშინლად შეურაცხყოფილად ვიგრძენი და სამსახური დავტოვე.

— ვახტანგმა მისეუნი გაიგო?
— ჩემთვის გაღებული ყველა სიკეთისთვის მადლობა გადავუხადე, ვუთხარი, რომ სხვა სამუშაო ვიშოვე ჩემი სპეციალობით. თითქოს ღმერთმა მისმინაო, დედაჩემის ახლობელმა მართლაც შემომთავაზა სხვა ადგილი და მაშინვე დავთანხმდი.

— თქვენს მეგობარ გვანცასთან ძველებური ურთიერთობა გქონდათ?
— ორ თვეში დედამისი გარდაიცვალა. მძიმე დღეებში გვანცას გვერდით ვიყავი, მერე თანდათან ჩამოვშორდი. ადვილი არ იყო მეგობრის დაკარგვა, მაგრამ სხვაგვარად ვერ შევძელი.

— ზემოთ მკარე შემოსევა ანსხენო. მამის ნაც იყო რამე ხელისშემშლელი ფაქტორი თქვენს პირადი ბედნიერებისთვის?
— გიო ორი წლის წინ, ზაფხულში, კურორტზე გავიცანი, ძალიან ხალისიანი და საყვარელი ბიჭი იყო. როგორც თავად ამბობს, გაცნობისთანვე შევეყვარდი, მეც მომწონდა პიროვნულად, მაგრამ მისი შეყვარება ვერ შევძელი. გიოს ყოველი სიტყვა თუ მოქმედება ძალიან ბავშვური მეჩვენებოდა, კაცად ვერ აღვიქვამდი. ქვეცნობიერად ვახტანგს ვადარებდი და მის გვერდით გიო უსუსური ჩანდა.

— კი, მაგრამ ვახტანგი ხომ არ მოგწონდათ, როგორც მამაკაცი.
— ის ჩემთვის თითქოს იდეალად იქცა. არ ვიცი, ასე რატომ დამემართა. ალბათ იმიტომ, რომ უმამოდ გავიზარდე და ყველა კაცში ქორწინებამ დამანახა, რომ ჩამოუყალიბებელ კაცთან ურთიერთობა არ გამოიძევა.

— როგორ ფიქრობთ, ვახტანგი თქვენს მეგობრის მამა რომ არ ყოფილიყო, მასთან ურთიერთობას აიწყობდით?
— ალბათ — ვერა. ჩვენ შორის დიდი ასაკობრივი სხვაობა იყო, რაც ბარიერს მიქმნიდა. ის ჩემთვის უფროსი ადამიანი იყო, რომელიც პატივისცემას და მოწინებებს იმსახურებდა, თავს ვერასდროს გავუტოლებდი.

— როგორც ჩანს, დაქალის მამის სიყვარული რომ გავკნაარებინათ, დედათქვენი წინააღმდეგი არ იქნებოდა.
— დედას უნდოდა, პატრონი მყოლოდა, მაგრამ ჩემი ნების წინააღმდეგ არ წავიდოდა. ეს ჩემი გადასახვეტი იყო.
— თქვენი საუბარი ვახტანგთან შედგა?
— მასთან კაბინეტში შევედი და დაველაპარაკე, თან სირცხვილით ვინვოდი, თითქოს რამეს ვაპავებდი. მან დამამშვიდა და მიხსრა,

„მამის ცოლად ვეი გავყვებოდი, თანამეცხედრობას ვეი მივიკარებდი. თანაც მის ცოლს უდიდეს პატივს ვცემდი და მისი გარდაცვალებით ვერ ვისარგებლობდი, მის ოჯახში დიასახლისის როლს ვერ მოვირგებდი“.

— როგორც ჩანს, დაქალის მამის სიყვარული რომ გავკნაარებინათ, დედათქვენი წინააღმდეგი არ იქნებოდა.
— დედას უნდოდა, პატრონი მყოლოდა, მაგრამ ჩემი ნების წინააღმდეგ არ წავიდოდა. ეს ჩემი გადასახვეტი იყო.
— თქვენი საუბარი ვახტანგთან შედგა?
— მასთან კაბინეტში შევედი და დაველაპარაკე, თან სირცხვილით ვინვოდი, თითქოს რამეს ვაპავებდი. მან დამამშვიდა და მიხსრა,

„მამის ცოლად ვეი გავყვებოდი, თანამეცხედრობას ვეი მივიკარებდი. თანაც მის ცოლს უდიდეს პატივს ვცემდი და მისი გარდაცვალებით ვერ ვისარგებლობდი, მის ოჯახში დიასახლისის როლს ვერ მოვირგებდი“.

— როგორც ჩანს, დაქალის მამის სიყვარული რომ გავკნაარებინათ, დედათქვენი წინააღმდეგი არ იქნებოდა.
— დედას უნდოდა, პატრონი მყოლოდა, მაგრამ ჩემი ნების წინააღმდეგ არ წავიდოდა. ეს ჩემი გადასახვეტი იყო.
— თქვენი საუბარი ვახტანგთან შედგა?
— მასთან კაბინეტში შევედი და დაველაპარაკე, თან სირცხვილით ვინვოდი, თითქოს რამეს ვაპავებდი. მან დამამშვიდა და მიხსრა,

„მამის ცოლად ვეი გავყვებოდი, თანამეცხედრობას ვეი მივიკარებდი. თანაც მის ცოლს უდიდეს პატივს ვცემდი და მისი გარდაცვალებით ვერ ვისარგებლობდი, მის ოჯახში დიასახლისის როლს ვერ მოვირგებდი“.

— როგორც ჩანს, დაქალის მამის სიყვარული რომ გავკნაარებინათ, დედათქვენი წინააღმდეგი არ იქნებოდა.
— დედას უნდოდა, პატრონი მყოლოდა, მაგრამ ჩემი ნების წინააღმდეგ არ წავიდოდა. ეს ჩემი გადასახვეტი იყო.
— თქვენი საუბარი ვახტანგთან შედგა?
— მასთან კაბინეტში შევედი და დაველაპარაკე, თან სირცხვილით ვინვოდი, თითქოს რამეს ვაპავებდი. მან დამამშვიდა და მიხსრა,

„მამის ცოლად ვეი გავყვებოდი, თანამეცხედრობას ვეი მივიკარებდი. თანაც მის ცოლს უდიდეს პატივს ვცემდი და მისი გარდაცვალებით ვერ ვისარგებლობდი, მის ოჯახში დიასახლისის როლს ვერ მოვირგებდი“.

— როგორც ჩანს, დაქალის მამის სიყვარული რომ გავკნაარებინათ, დედათქვენი წინააღმდეგი არ იქნებოდა.
— დედას უნდოდა, პატრონი მყოლოდა, მაგრამ ჩემი ნების წინააღმდეგ არ წავიდოდა. ეს ჩემი გადასახვეტი იყო.
— თქვენი საუბარი ვახტანგთან შედგა?
— მასთან კაბინეტში შევედი და დაველაპარაკე, თან სირცხვილით ვინვოდი, თითქოს რამეს ვაპავებდი. მან დამამშვიდა და მიხსრა,

❖ პიცა „მარგარიტა“ პირველად ნაპოლიში 1888 წელს დედოფლისათვის გამოაცხვეს. იქიდან მოყოლებული, კლასიკურ პიცას „მარგარიტას“ ეძახიან.
❖ ჩერჩილი წელიწადში 500 ლიტრამდე წითელ ღვინოს სვამდა.
❖ ინგლისელებმა დაადგინეს, რომ თუ ალკოჰოლის მიღებამდე ლიმონიან ყავას დალევთ, აღარ დათვრებით.
❖ ფართობის მიხედვით მსოფლიოს ყველაზე დიდი ქალაქი ავსტრალიაშია — სიდნეი (121,446 კვ.კმ). ამ ფაქტს ასაჩივრებენ ჩინელები, რომლებიც ყველაზე დიდ ქალაქად ჰულუნბურს მიიჩნევენ ფართობით 263,953 კვ.კმ. აღსანიშნავია, რომ ჰულუნბური უფრო რეგიონია, ვიდრე ქალაქი და პრეფექტურის სტატუსს ატარებს.
❖ ყველაზე გრძელი ქალაქი მესიკოა. მისი სიგრძე 200 კმ-ს აღემატება.

ეს იცოდით?
❖ უდაბნო ატაკამში (ჩილე) წვიმა არასოდეს მოსულა.
❖ აინები იაპონიის უძველესი მოსახლეები იყვნენ.
❖ პირველი მეტროპოლიტენი ლონდონში გაიხსნა 1863 წლის 10 იანვარს და პირველი 7 წელი ვაგონების გამწვე ძალას ცხენები წარმოადგენდნენ.
❖ თავისუფლების ქანდაკების საჩვენებელი თითი 2 მეტრი და 44 სანტიმეტრია.
❖ კალედონია შოტლანდიის ლათინური სახელწოდებაა.
❖ ეკვატორზე დღისა და ღამის ხანგრძლივობა მთელი წლის განმავლობაში ერთნაირია.
❖ ქათმების რაოდენობა დედამიწაზე თითქმის იმდენივეა, რამდენიც ადამიანების.
❖ დადგენილია, რომ მწერებს ყველაზე მეტად ლურჯი ფერი იზიდავთ.
❖ თუთიყუშები ყველაზე ადვილად ლათინურ ენას სწავლობენ.

❖ როდესაც გუგული სხვის ბუდეში დებს კვერცხს, კვალის დასაფარად იმ ბუდედან ერთ კვერცხს აგდებს.
❖ ძაღლის ცხვირის ანაბეჭდი ისეთივე უნიკალურია, როგორც ადამიანის თითის ანაბეჭდი.
❖ ვეფხვებს აქვთ არამარტო ზოლიანი ბუნვი, არამედ ზოლიანი კანიც.
❖ ყველაზე დიდი თოვლის ფიფქის დიამეტრი (რაც დაუფიქსირებიათ) 38,1 სანტიმეტრია, სისქე — 15 სანტიმეტრი.
❖ ყველაზე მეტი მუსლიმი ინდონეზიაში ცხოვრობს.
❖ ბეთჰოვენის მიერ დაწერილი ერთადერთი ოპერა „ფიდელიო“.
❖ არისტოტელე სილაამაზე „ღმერთის საჩუქარს“ უწოდებდა, ხოლო თეოფრასტე — „უსიტყვო მოტყუებას“.

ქალაჩის მუნიციპალიტეტი – 7 მეთოდი



ქალაჩის დაფარვის სურვილი ადვილად აიხსნება. როგორც ახალგაზრდაც უნდა იყოს ქალი, ქალარა თმა სახეს წლებს მატებს.

ჩაკომ ვქალაჩავეებით?

ქალარის გაჩენის მიზეზი პიგმენტ მელანინის გამოშვების შემცირებაა, მაგრამ ეს რატომ ხდება, გამოცანად რჩება. ასეა თუ ისე, 30 წლის შემდეგ ყოველ 10 წელიწადში თავზე ქალარა (ე.ი. მელანინის მოკლებული თმა) 10-დან 20%-მდე იმატებს, თუმცა ეს ყველას არ ემართება.

მელანინის წარმოქმნა ჯერ კიდევ დაბადებამდე იწყება. თმის ფერს განსაზღვრავს პიგმენტები, რომლებიც თმის ბოლქვებშია განლაგებული. ამასთან ფერთა მრავალფეროვნება მხოლოდ ორი ტიპის პიგმენტის დახმარებით იქმნება. ესენია: ეუმელანინი (მუქი ფერი) და ფეომელანინი (ღია ფერი). ჩვენი თმის ბუნებრივი ფერი დამოკიდებულია მელანინის ტიპების რაოდენობრივ თანაფარდობაზე, მათი განლაგებისა და დაგროვების ადგილზე — თმის შუა ფენაში ან ცენტრალურ ღეროში.

ნაადრევი ქალარა ხშირად მემკვიდრული ფაქტორია. ასევე იწვევს სტრესები, თავის კანში ცუდი სისხლის მიმოქცევა, სხვადასხვა დაავადებები, რომლებიც გაცვლით პროცესებს არღვევენ, **B** ჯგუფის ვიტამინებისა და ასევე მიკრო და მაკროელემენტების (განსაკუთრებით თუთიის, გოგირდისა და კალციუმის) დეფიციტი. ქალარის მოცილებისას ზრდის სხვადასხვა, განსაკუთრებით ცილის პროდუქტებით ღარიბი დიეტები. თმის გაჭალარავება ასევე ხდება ფერმენტ თიროზინის (მელანინის წინამორბედი) გამოშვების უკმარისობით. ახლახან დაადგინეს, რომ ჩვენი ორგანიზმი მცირე რაოდენობით გამოიმუშავებს წყალბადის ზეჟანგს, რომელიც ფოლიკულებში დაგროვებისას თმას აღიავებს.

ნაადრევი ქალარა შეიძლება დაკავშირებული იყოს არანამკურნალევ გასტრიტთან ან ფარისებური ჯირკვლის მუშაობაში დარღვევებთან, ასევე ღვიძლის დაავადებებთან. ასე რომ, ზოგჯერ საჭიროა არამხოლოდ ტრიქოლოგთან, ასევე თერაპევტთან ვიზიტი ნაადრევი გაჭალარავეების მიზეზის გასარკვევად.

შიზობელის გადაჭიხის საშუალებები

არსებობს მოსახერხებელი საშუალებები, რომლებიც ნაადრევ ქალარას შეუმჩნევლს გახდის.

1. მელირება. შეღებვა ხდება არამხოლოდ მთელი თმის, არამედ ცალკეული კულულების (ერთ ან ორ ფერში). დანარჩენი თმა თავის ფერს ინარჩუნებს. უმჯობესია, ასეთი შეღებვა პროფესიონალს მიანდოთ. ეს მეთოდი კარგად მალავს ქალარას მხოლოდ იმ შემთხვევებში, თუ ქალარა თმის საფარველის არაუმეტეს 50%-ს მოიცავს.

2. გამამუქებელი ბალზამი. ქალარას სწრაფად და თმის დაუზიანებლად ღებავს, თუმცა მისი დახმარებით ფერის რადიკალურად შეცვლა არ გამოდის. გამოიყენება თავის დაბანამდე. თუ შედეგი არ მოგეწონებათ, შეგიძლიათ ფერის ინტენსივობა შეამციროთ ან ტონი სპეციალური საშუალების (რომელიც გამოყენებული ბალზამის მარკის უნდა იყოს) დახმარებით მოიშოროთ.

3. ნახევრად პერმანენტული საღებავი (მატონიზირებული). ასეთი საღებავი თმის სიღრმეში არ აღწევს, არამედ მის ზედაპირზე ან ქერცლიან ფენაზე რჩება. ტონი შენარჩუნებულია რამდენიმე კვირის განმავლობაში, მაგრამ თანდათან ჩამოირეცხება. ეს საშუალება საუკეთესოა მათთვის, ვისაც გაჭალარავება ახლახან დაწყდა და ქალარის მოცილება 30%-ს არ აღემატება.

4. მცენარეული საღებავები. პირველ რიგში მათ მიეკუთვნება ინა, რომელსაც ხშირად ბასმასთან ერთად იყენებენ. ისინი ქალარას კარგად ღებავს, ამავდროულად თმას მკურნალობს — მბრწყინავსა და აბრუნობს იმის ნახს სდის, ზრდას აუმჯობესებს, ქერცლისგან იცავს. მათი მინუსი ისაა, რომ შეღებვა დიდ დროს ითხოვს, ვიდრე პერმანენტული საღებავების გამოყენება. ხოლო თმის ფერი შეზღუდულია: ნითელი-ნაბლისფერი გამა, ნითური, ღია ნაბლისფერი, მუქი ნაბლისფერი, შავი.

ღია ფერის თმაზე, რომელსაც ქალარა სანახევროდ შეეხო, შეგიძლიათ გვირგვინის ნაყენი გადაივლოთ — ოქროსფერ შეფერილობას მიანიჭებს.

5. მეზოთერაპია გამოიყენება იმ შემთხვევებში, თუ ქალარის გაჩენის მიზეზი ნივთიერებათა ცვლის დარღვევაა. თავის თმიანი ნაწილის კანში ინექციის საშუალებით **B** ჯგუფის ვიტამინები, მელანინის წინამორბედი, ოლიგოელემენტები, ნიკოტინის მუჟა შეჰყავთ. მეზოთერაპიის ეფექტი კვებისა და სისხლის ცირკულაციის გაუმჯობესებით მიიღწევა.

6. გარეგანი პრეპარატები — გელი და ბალზამი, რომლებიც თუთიას, გოგირდს, სპონჯს, რკინას შეიცავს, თავის თმიან ნაწილში შეიზილება, რაც პიგმენტ მელანინის გამოშვებას მხოლოდ იმ შემთხვევაში ეხმარება, თუ ნაადრევი ქალარა გამოწვეულია კვების დეფიციტით. სანამ მათ გამოიყენებთ, უმჯობესია, ტრიქოლოგს საკონსულტაციოდ მიმართოთ.

7. მოდურად თმის შეჭრა. შეიძლება ვიღაცას სულაც არ აკომპლექსებს თმაზე კეთილშობილი „ჭირხლი“ და ქალარის შეღებვის იდეაზე უარს ამბობს. ამის მაგივრად ექსპერიმენტებს ატარებს. თმა მოდურად შეიჭრით. ეს შეღებვაზე არანაკლებ აახლავს გარდაცვლს.

ხაჭოს დიაბა



საზოგადოებაში მეფობს მოსაზრება, რომ რძის პროდუქტები ჯანმრთელობის წყაროა. ისეთ პროდუქტს, როგორც ხაჭოა, დითირამები უნდა ვუძღვნათ. მისი სარგებლიანობა ფასდაუდებელია. ყოველთვის ურჩევნად დაუსტებულ ადამიანებს, ვინაიდან მის შემადგენლობაში შედის კალციუმი, რომელიც ორგანიზმის ბევრი სისტემის ნორმალური მუშაობისთვის აუცილებელია.

ხაჭო გახდომას ეხმარება. საიდუმლო იმასა, რომ მასში დიდი რაოდენობით არსებული კალციუმი სიმსუქნის ებრძვის, ცხიმების დაწვას აძლიერებს და მათ დალექვას ამცირებს. კალციუმი ცხიმების მეტაბოლურ ტრანსფორმაციას ასტიმულირებს — ორგანიზმში მისი მაღალი შემცველობა ცხიმების წვის გარკვეული მექანიზმების ამუშავებას ხელს უწყობს. გარდა ამისა, კალციუმი გახდომის დროს კუნთური მასის დაკარგვას თავიდან აგაცილებს. მას შემდეგ რაც წონაზე ხაჭოს გავლენის უნარი დამტკიცდა, ამ პროდუქტს დიეტურ კვებაში ფართოდ იყენებენ. არსებობს ხაჭოს დიეტის მრავალი ვარიანტი. გააცნობთ ერთ-ერთ მათგანს.

6 დღეში 4-5 კგ-ის დაკლება

ამ დიეტით 6 დღეში შეიძლება 4-5 კგ-ს გამოეთხოვოთ. ყოველი დღის განმავლობაში წვენი და მინერალური წყალი 1,5 ლიტრამდე უნდა დალიოთ.

პირველი დღე. 500 გრამი უცხიმო ხაჭო (5 თანაბარ ნაწილად გაყავით და დღის განმავლობაში ჭამეთ), 2 ფორთოხალი.

მეორე დღე. საუზმე — 1 ფინჯანი ხილის სალათა, 150 მლ იოგურტი, ჩაი. სადილი — ბოსტნეულის წვენი, 100 გრამი ხორცი, ბოსტნეულის რაგუ. ვახშამი — რძეზე მომზადებული ერთი თევზი ბრინჯის ფაფა.

მესამე დღე. ზუსტად იმეორებს პირველ დღეს, მაგრამ ფორთოხლის მაგივრად 2 ბანანი მიირთვით.

მეოთხე დღე. საუზმე — 100 გრამი სიმინდის ბურბუშულა რძით. სადილი — ქათმის ბულიონი და პომიდვრის, კიტრის, ყველისა და ზეთისხილის სალათა. ვახშამი — 250 მლ იოგურტი და 100 გრამი ჩირი. მესხეთ დღე. მენიუ იგივეა, რაც პირველ და მესამე დღეს იყო.

მექვსე დღე. საუზმე — 2 კვერცხის ომლეტი, დაუმატეთ სოკო და მწვანილი. სადილი — თევზის წვნიანი, ფინჯანი ბრინჯის ფაფა, 1 ნაჭერი ჭვავის პური, წვენი. ვახშამი — მხოლოდ კიტრის და პომიდვრის სალათა.

✓ მოაჩხადა აზა გავომიძე

ფრთხილად, სინუსით!

ერთი შეხედვით თითქოს უვნებელი და ნაკლებად სახიფათო სურდო შეიძლება საშიში აღმოჩნდეს პატარების ჯანმრთელობისთვის და სერიოზული დავადებების პროვოცირება გამოიწვიოს. ამიტომ მნიშვნელოვანი სინუსიტის დროულად აღმოჩენა და ადეკვატური ღონისძიებების გატარება.

სინუსიტი შეიძლება იყოს როგორც მწვავე, ისე ქრონიკული. პირველ შემთხვევაში ამ დავადებისთვის დამახასიათებელი სიმპტომები სავალდებულოდ მწვავედ გამოიხატება. რაც შეეხება ქრონიკულ სინუსიტს, ის ნაკლებად აქტიურია, მაგრამ ხშირი გამწვავებები აქვს.



სახიფათო ნიშნები

პირველი და მთავარი სიმპტომი, რომელიც დამახასიათებელია სინუსიტისათვის, გახანგრძლივებული სურდო, გააუფრთხილებს ცხვირს, თავის ტკივილი და ტემპერატურის მომატებაა. თუ ეს სიმპტომები გაქვთ, აუცილებელია ოტოლარინგოლოგთან კონსულტაცია, რადგან დროულად აღმოჩენილი დახმარების შემთხვევაში სინუსიტის მკურნალობა ეფექტური და იოლია.

ინჰალაცია. როგორც მწვავე, ისე ქრონიკული სინუსიტის დროს სიმპტომების შემსუბუქება შეგვიძლია ინჰალაციით. გამოიყენება სხვადასხვა მცენარეული ეთერზეთები, მაგალითად, ევკალიპტი, ლავანდა, პიტნა და სხვა.

ჩამორეცხვით ბაქტერიები. ცხვირის გამოსუფთავება რეგულარულად საჭიროა, რათა ბავშვის ორგანიზმიდან გამოვდნოთ ვირუსები და ბაქტერიები. ამ პროცედურის დახმარებით ასევე შესაძლებელია ცხვირის ლორწოვანიდან მიკრობების გამოდენა.

გამორეცხვისთვის საუკეთესო საშუალებაა ზღვის მარილი, რომლის შექმნაც აფთიაქში შეგიძლიათ. ამ ხსნარის მომზადება სახლის პირობებშიცაა შესაძლებელი: 1 ჩ.კ. ზღვის მარილი უნდა გაეხსნათ 1 ჭიქა თბილ წყალში. პროცედურის ჩატარება შესაძლებელია 2 კვირის განმავლობაში დღეში 2-4-ჯერ.

პროფილაქტიკა

სინუსიტის განვითარება მაქსიმალურად რომ შევაფრთხოთ, აუცილებელია იმუნიტეტის გაძლიერება. თუ შვილს ცხვირიდან მცირედ გამოინადნეს შევამჩნევთ, დროულად უნდა მივიღოთ ზომები, რადგან გართულების შემთხვევაში დიდი ალბათობაა, პროცესმა ჰაიმორის ღრუებში მიიღოს. ეს კი პატარასთვის საკმაოდ სახიფათოა.

კარგია ბავშვისათვის დიდი რაოდენობით სითხის მიცემა — თბილი ჩაის ფოლონი ან ლიმონით, ასევე პროფილაქტიკისთვის ცე ვიტამინის სმა, რომ ორგანიზმის ბრძოლისუნარიანობა მაქსიმალურად გააძლიეროთ.

მერი პოპინსი ჩვენი შვილების სხოვრებაში

თანამედროვე ბავშვების ცხოვრებაში ძიძის როლი სულ უფრო აქტიურად ხდება. ამაში ცუდი არაფერია, მაგრამ მის სწორად შერჩევას, მისეულ აღზრდის მეთოდებსა და ბავშვებისადმი მიდგომას ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს. სწორედ ამიტომ ძიძის შერჩევისას კარგად უნდა დაფიქრდეთ და ფხიზელი თვალთ დავაკვირდეთ თანამედროვე მერი პოპინსისა და ჩვენი შვილების შერიერთობას.



არის, რომ ხშირად კარგი ძიძა, რომ იტყვიან, ოჯახიდან ოჯახში გადადის.

სანამ ბავშვისათვის ძიძას აიყვანთ, აუცილებელია პატარას წინასწარ შემზადება. ეს მნიშვნელოვანი ცვლილება ბავშვის ცხოვრებაში, რომელთან შეგუებაც მისთვის სულაც არ არის იოლი. გასათვალისწინებელია პატარას ასაკიც.

სანამ ბავშვსა და ძიძას მარტო დავტოვებთ, სასურველია, პირველი რამდენიმე დღე ჩვენც მათთან ერთად გავატაროთ სახლში და დავრწმუნდეთ, რომ მერი პოპინსი ადეკვატურად იქცევა ბავშვთან მიმართებაში.

ენდით, მაგჩამ შეამონეთ!

ეს მართებული და სწორი მიდგომაა, რადგან, რაოდენ კარგი პიროვნება და პროფესიონალი უნდა იყოს ძიძა, ყველა მშობელი ვალდებულია, მუდმივად აკონტროლოს ის. ყოველდღიურად გულდასმით და ყურადღებით უნდა მოუხსმინოთ შვილის მონათხრობს, რაც დღის განმავლობაში გადაახდა თავს. ასევე ყურადღება მივაქციოთ მის რეაქციებს. დავაკვირდეთ, ხომ არ გახდა პატარა უფრო ემოციური და მშიშარა. კონტროლი ნამდვილად არ არის სირცხვილი, მით უფრო, როდესაც საქმე ჩვენი შვილის უსაფრთხოებასა და ჯანმრთელობას ეხება.

ელები, ხომლებსაც ყუხადება უნდა მივაქციოთ

პირველი გახლავთ ასაკი. ოპტიმალური ასაკი ძიძისთვის 30-35 წელია. ეს ზოგადი მაჩვენებელია და არა — გადამწყვეტი, რადგან ბევრი რამ კონკრეტულ პიროვნებაზეა დამოკიდებული.

მთავარი მოთხოვნა გამოცდილებაა. კარგი იქნება, თუ მისგან მოვითხოვთ სპეციალურ სარეკომენდაციო წერილსაც, რომელიც სხვა ოჯახებში მუშაობის შედეგად მისცეს. საუკეთესო ვარიანტი უსაფრთხოებისთვის, როგორც სტატისტიკურად დადგინდა, არის ნაცნობობა, ანუ ახლობლის რჩევითა და რეკომენდაციით აყვანილი ძიძა ყველაზე მეტად ამართლებს მშობლების მოთხოვნებსა და მოლოდინს. ამიტომაც

ხიტიყუდ ღლებში ანანასის წვენი დაგვხმავს

კრიტიკული დღეების პერიოდში ანანასის წვენი საუკეთესო საშუალებაა! მუცლის არეში ტკივილები, ხასიათის მნიშვნელოვანი ცვლილებები, გაღიზიანება... როგორ შეიძლება, რომ მენსტრუაციის პერიოდში ქალებმა მდგომარეობა შევიმსუბუქოთ და ნაკლები პრობლემები გავქონდეთ?

ბევრი ეფექტური მეთოდი არსებობს, რომელთა გამოყენებით კრიტიკულ დღეებს ადვილად დაძლევენ.

დაკავდათ იოგით — კუნთების ტონუსის მოსახსნელად მენსტრუაციის პერიოდში ერთ-ერთი ყველაზე კარგი მეთოდი იოგა გახლავთ. საერთოდ, ფიზიკური აქტივობა ამ დროს საკმაოდ ეფექტურია, რადგან ჰორმონი ენდორფინები ჭარბად გამოიმუშავდება, ეს კი სიამოვნებისა და დადებითი ემოციებისთვის საუკეთესო საშუალებაა.

შეგიძლიათ დღეში რამდენიმე წუთით ასეთი ვარჯიში გააკეთოთ: დაწეკით ზურგზე, 10-ჯერ ღრმად ჩაისუნთქეთ და ამოისუნთქეთ. შემდეგ ორივე ფეხი მოხარეთ და მკერდთან ახლოს მიიტანეთ, ამოძრავებთ ჯერ წინ, შემდეგ უკან. 10-ჯერ ღრმად ჩაისუნთქეთ და ამოისუნთქეთ.

მენსტრუაციის დროს მომავლელი ტკივილების გასაყუჩებლად დაგეხმარებათ სითბო (სათბურა 10-15 წთ-ით დაიდეთ). ასევე ეფექტურია საათის ისრის მიმართულებით მუცლის არეში მასაჟის ჩატარება.

რაციონი — ეცადეთ, მოერიდოთ მარილიან, მყავე და ცხარე კერძებს. კარგი იქნება, თუ ამ პერიოდში მიირთმევთ ხშირად

რად და მცირე ულუფობით, ამგვარად სისხლში შაქრის დონე სტაბილურად შენარჩუნდება.

კარგია პროდუქტები, რომლებიც მდიდარია მაგნიუმით: ბანანი, ბრინჯი, ლობიო, ასევე ბე ჯგუფის ვიტამინების შემცველი საკვები — ხორცი, კარტოფილი, თევზაული, რომელიც მდიდარია მჟავა ომეგა 3-ით, აგრეთვე დე ვიტამინი. მისი მიღება შეგიძლიათ კვერცხიდან (გული), რომელიც ასევე ძალიან ეფექტურია დადლილობისა და სისუსტის მოსახსნელად.

მარილიანი საკვები ორგანიზმში სითხეს აკავებს და შეშუპების პროვოცირებას ახდენს. რაც შეეხება შაქრის სიჭარბეს, ის აძლიერებს დადლილობას და ხასიათის ცვალებადობას უწყობს ხელს.

მენსტრუაციის პერიოდში სასურველია ჭარბი სითხის მიღება, მაგრამ ყავა და ჩაი მინიმალური რაოდენობით უნდა დალიოთ. მიირთვით მცენარეული ჩაი, ჩვეულებრივი წყალი, კომპოტები, ნატურალური წვენები. საუკეთესო საშუალება ამ პერიოდში ანანასის ნატურალური წვენი გახლავთ.

კალციუმისა და მაგნიუმის სიკეთე სპეციალისტები ქალებს გვირჩევენ, მენსტრუაციის პერიოდში დამატებით მივიღოთ კალციუმისა და მაგნიუმის პრეპარატები. კალციუმი სპაზმსა და გაღიზიანებადობას ხსნის, ასევე აყუჩებს თავის ტკივილს, ორგანიზმიდან გამოაქვს ზედმეტი სითხე. რაც შეეხება მაგნიუმს, ის კუნთების დაძაბულობას და სპაზმის მოხსნაში გვეხმარება.

✓ მიაზხად ნათი ტოტიკაშვილი

„მალაფხეა, ქერა ლამაზანები არასოდეს მყოლია“

ხოგოხი მოხიბდა ახალგაზრდა ცხამაყუხი დომო აბაშიძის შვილიშვილმა

სანდრო კაკულია 16 წლის იყო, როცა მისი პირველი პიესა დაიდგა სცენაზე. მას შემდეგ მისი ცხოვრება თეატრისა და კინოს სამყაროს მჭიდროდ დაუკავშირდა. ორ ფილმშიც გადაიღეს, პოპულარობა კი მოუტანა სერიალმა „ჩემი ცოლის დაქალები“, სადაც ახალგაზრდა დრამატურგი ორიგინალური მეტსახელის მქონე პერსონაჟის, თითქმის თავისი მოსახელის, სანდრექსას როლს თამაშობს.

ოჯახს ექვსი წლის წინ მოეკიდა, საკმაოდ ადრეულ ასაკში, მაშინ 22 წლის იყო. ცნობილი ქართველი მსახიობის, დომო აბაშიძის შვილიშვილზე, ნუცა აბაშიძეზე იქორწინა. მათი სიყვარულის ამბავი ორიგინალურად დაინყო. ერთ დღესაც სანდრო ქუჩაში სტუდენტმა გოგონამ გააჩერა და პირდაპირ უთხრა, რომ ძალიან მოსწონდა. ლამაზ ქალიშვილს მანაც იმავე გრძნობით უპასუხა და დღეს უკვე 3 წლის შვილი, ელენე ჰყავთ.



სანდროს ცოლიანი კაცის სტატუსი მის თავყვანისცემლებს არ ადარდებთ. მშვენიერი სქესის წარმომადგენლებსაგან დღემდე უამრავ წერილს იღებს. თუ რას იფიქრობს მათზე და ზოგადად ქალზე, ამაზე ქვემოთ თავად გვესაუბრება.

— სანდრო, სანამ უშუალოდ ჩვენს რუბრიკას შეეყვებით, იქნებ გვითხროთ, როგორ მოხდათ სერიალში?

— ფილმ „ჩემი ცოლის დაქალის ქორწილის“ პროდიუსერმა მომხერა, თქვენი ფოტო ვნახეთ და კასტინგზე მოდიოთ. მანამდე ვნათამაშე ფილმში „გასეირნება ყარაბაღში“, სადაც პროდიუსერმა ლევან კორინთელმა მიმიწვია და, მიუხედავად იმისა, რომ მსახიობი არ ვარ, უარი არ მითქვამს. „ჩემი ცოლის დაქალის ქორწილში“ ნენოს მეგობრის როლზე დამამტკიცეს. ფილმს 19 დღე იღებდნენ და მსახიობობას იმდენად ვერ ვეგუებოდი, გამუდმებით ვითხოვდი, მალე გავთავისუფლებულიყავი. მაშინ ვერც კი ვიფიქრებდი, რომ ჩემი პერსონაჟი სანდრექსა სერიალშიც იქნებოდა.

— პერსონაჟს თქვენი სახელი პქვია?

— არა, უბრალოდ დაემთხვა, მაგრამ ახლა თითქმის ყველა ამ ფორმით მომმართავს, მგონი, მალე სახელშიც ასე დამიძახებენ.

— ჰეგხართ თქვენს პერსონაჟს რაამით?

— „ბაბულიკა“ ტიპი არ ვარ, მიაბიჭური სურვილებით, აქტიურობით და მანერებით კი ალბათ ვგავარ. იმის გამო, რომ მსახიობი არ ვარ, სცენას ვერ გავითამაშებ, ვერაფერს მოვიგონებ, როგორც ვარ, ვარ! ამიტომ არც არავინ მამალებს, სხვანაირი ვიყო, უბრალოდ ტექსტებს ვითვალისწინებ.

— სერიალის მიღმა რა სდება თქვენს ცხოვრებაში, რითი ხართ დაკავებული?

— დრამატურგი ვარ და ამ წრეში საკმაოდ ცნობილიც გახლავარ. 13 წლიდან ვწერ. 16 წლის ვიყავი, როცა „თეატრალურ სარდაფში“ ჩემი პირველი პიესა დაიდგა. ამ ასაკში საქართველოში კი არა, პოსტსაბჭოთა სივ-

რცეში არ დადგმულა არავის პიესა. მე და ჭოლას (რეჟისორი ლევან ნულაძე-ავტ.) ერთად არაერთხელ გვიმუშავია. 4 წლის წინ ყოველ სუთმაბათს ჩემს საღამოებს ვმართავდი. ეს ჩემი, როგორც მწერლის, ერთი ცხოვრებაა.

იურისტიც გახლავართ, მაგრამ ამჯერად ამ პროფესიას არ ვიყვებ. მესამე ცხოვრებაც მაქვს — უკვე 6 წელია რეკლამის სფეროში ვარ და საოცრებებს ვაკეთებთ! უცნაურ პროექტებს ვიგონებ და კლიპებსაც ვიღებთ.

— ვიცა, რომ ბევრი თყვანისმცემელი გოგონა გყავთ. თქვენი ყურადღების მიქცევის როგორ ცდილობენ?

— „ფეისბუქზე“ უამრავ წერილს ვიღებ. გვერდებია გაკეთებული, სადაც სერიალს განიხილავენ. წერენ, თუ როგორი კარგი და კეთილია სანდრექსა. გოგონებს ვითომ შემ-

თხვევით „მოწერებთ“ ხოლმე წერილი. როცა ხვდები, რომ მათ შენი როლი ან უბრალოდ გარეგნობა მოსწონთ, ასეთი ურთიერთობა მაინცდამაინც სასურველი არაა. ჩემი გვერდი ღიაა და ნებისმიერს შეუძლია ნახოს, რომ ცოლ-შვილი მყავს, მაგრამ ამას იგნორირებას უკეთებენ.

— ასეთ აქტიურ ქალებზე რა აზრის ხართ, რომლებიც არად დაგიღვევს რომ ცალი გყავთ?

— ქალისთვის არა უშავს... როცა კაცები ვიგებთ, რომ ქალს ქმარი ჰყავს, იქ სრულდება ყველაფერი. ქალების შემთხვევაში კი საქმე უფრო მარტივია.

— ცოლს რა რუქვია აქვს თქვენს თყვანისმცემელ გოგონებზე?

— ნუცა მსგავს სიტუაციებში გამოწონობილია. მას რაღაცეებს ვუთხვებით და მერე ერთად განვიხილავთ. ერთად ვიცინით, როცა გოგონები სოციალური ქსელის მთავარ ფოტოებზე ჩემს სურათებს აყენებენ. ნუცას ამაზე პრობლემა არ აქვს, თან ხვდება, რომ ძალიან პატარებია, 19-20 წლის ბავშვები არიან.

— როგორც ჩანს, გავიძროთლია, რომ თქვენი ცალი ეჭვიანი არ არის.

— როგორ არ არის! ნუცა სინამდვილეში პრო-

ფესიონალი ეჭვიანია, უბრალოდ არ გამოხატავს. შეიძლება გვერდით ჩავუარო და, სანდრო, რა ხდებაო, მკითხოხს. ამით ვხვდები, რომ რაღაც იგრძნო...

— როგორ ჩაისახა თქვენი სიყვარული?

— მე და ნუცამ ერთმანეთი სტუდენტობის პერიოდში გავიცანით. მე იურიდიულზე ვსწავლობდი, ის — სოციოლოგიურზე. ჩემქვენ პირველი ნაბიჯი თვითონ გადმოდგა. ქუჩაში უცებ ვილაცამ ზურგზე ხელი დამარტყა და მომაბრუნა. შევხედე და ნუცა შემჩრა. ნუცა

აბაშიძე ვარ, ერთი სემესტრია, გიყურებ, ძალიან მომწონსარ და რა გავაკეთო, მითხაროო. დავაკვირდი და ვუპასუხე, მეც ძალიან მომწონსარ და რა მაგარია, რომ გამოგვიდევ, შენი თავი აღმომაჩინე-მეთქი. მას შემდეგ მწელი გავიდა. შეყვარებულობის პერიოდში დიდი ხანი დაშორებულები ვიყავით. მე ჩემი ცხოვრება მქონდა, ნუცას — თავისი. ის პრალაში წავიდა, რაც შემთხვევით გავიგე და რაღაც „გადამეკეტა“. მის ჩამოსვლას ველოდებოდი. ჩამოვიდა თუ არა, პირველივე დღეს დავეურვე და მას შემდეგ ერთად ვართ. 2007 წელს დავექორწინდით, 3 წლის ელენე გყავს. ნუცა მსახიობ დომო აბაშიძის შვილიშვილია. დომოს სიძე გახლავართ!

— როგორ მდგობთ დიდი მსახიობის ოჯახში?

— გადასარევედ, რადგან მართლა ძალიან მაგარი ოჯახია.

— რა მოგეწონათ ნუცაში, რა თვისებებს მოგწონდათ?

— ნუცას კითხვა ძალიან უყვარს, მაგრამ არ იცოდა, მეც თუ ვწერდი, ეს მოგვიანებით გაიგო. შეყვარებულობის პერიოდში ვიჯექი და ნუცას ჩემს პიესებს ვუკითხავდი. ის ერთადერთი ადამიანია, ვისაც ჩემი მოსმენა დიდი გულისყურით შეეძლო. ამის შემდეგ მივხვდი, რომ ის ჩემთვის ერთადერთი ადამიანი იყო. წერა ჩემთვის ძალიან ინტიმური რამაა და უცებ მივხვდი, რომ ეს ინტიმი ვილაცასთან გავინანილე.

— ლექსებსაც წერთ?

— არა. რატომღაც ლექსები არც მე მიყვარს და არც ნუცას. მიუხედავად იმისა, რომ მწერლობას და კითხვას რაღაც რომანტიკული შენი აქვს, სინამდვილეში მე და ნუცა რომანტიკული ტიპები არ ვართ. ჩვენი ურთიერთობა უფრო ღრმა იყო, ვიდრე ყვავილების ჩუქება. რბილი თოჯინების ჩუქების არსიც არასდროს მესმოდა. ჩემს ნანერებს პირველად ნუცას ვუკითხავდი და მისთვის ეს უფრო მნიშვნელოვანი საჩუქარი იყო.

— ქალის დარსებობა პირველ ადგილზე ინტელექტსა და განათლებას აყენებ?

— ქალში ინტელექტზე მნიშვნელოვანი ფიქრის უნარია. მის თვალებსა და საუბარში უნდა გრძნობდე, რომ ღამით, როცა დასაძინებლად წვეხა და თავის თავთან მარტო რჩება, აბსოლუტურად სხვა ადამიანია. სწორედ იმ მეორემ უნდა დამაინტერესოს და მივხვდე, რომ მისთვის რაღაც ფასეულობები მნიშვნელოვანია.

— კონკრეტულად რა ფასეულობებს გულისხმობ?

— ჩემთვის პირველი ფასეულობა გახლავთ ის, რომ ყველა ადამიანი თანასწორია. მეორე კი ის, რომ სხვისი თავისუფლება და სივრცე უნდა აღიარო, რომ სისულელეების გამო არ გაციქო. დიდი ხნის განმავლობაში მიჭირდა სხვისი სივრცის აღიარება, მერე კი მივხვდი, რომ ყველაზე დიდი უნარია, რომელიც ადამიანს შეიძლება დაბადებიდან არ ჰქონდეს, მაგრამ მერე გამოიმუშავოს, სხვისი თავისუფლების აღიარება, რომ არ განუხებდეს, სხვას როგორ აცვიო და რა რელიგიური მრწამსის ან სექსუალური ორიენტაციისა.

„ხოცა ვხვდები, ხომ ადამიანმა სახეცხთან დიდი ძიო გააჩა, მინებები დიდი ფიქრები და ნამნამები აქვს, ჩემს თვალში ნადგუხდება და ხოგოხი დამაზიუნდა იყოს, ახ ვალიახებ“.

— როგორ ქაღალდის უწოდებთ მისი სიბერეებს?

— თუ გარეგნობას გულისხმობთ — თვალები და გამოხედვა. ქალი შეიძლება მთელი დღე თვალდახუჭული იყოს, მაგრამ ერთხელ გაახილოს და ისე გამოგხედოს, რომ მთელი ცხოვრება დაგამახსოვრდეს. თუ სულიერ სამყაროს შევხებით, ქაღალდის რაღაცების მიღმა კიდევ მეტის დანახვა უნდა შეეძლოს.

— სწორ შემთხვევაში ადამიანებს თავიდანვე აქვთ ჩამოყალიბებული, როგორი პიროვნება სურთ გვერდით. ნუცა ისეთია, როგორი ვაგონისებრიც მოგწონდა?

— ამაზე ბევრჯერ მიფიქრია და ვეღარ ვაგონებ. ქერა გოგონები რატომღაც არ მომწონდა და ჩემ გვერდით არც ყოფილან. თვალში უფრო მეტად მუქი ფერის ქალები მხვდებოდა. ჩემი მუხუღაც შევფერვებოდა. არც ძალიან მალე-მალე გოგონები მომწონს და, სიმართლე გითხრათ, არც ძალიან მოვლილებს ვანიჭებ უპირატესობას.

— „ძალიან მთვალისმომცემი“ როგორ ქაღალდის ხელოვნებით?

— ვითომ ძალიან „რაღაცნაირები“ რომ არიან და „ნაშობისკენ“ ისრებიან. ეს გამაღიზიანებელია. როცა ვხვდები, რომ ადამიანი სარკესთან დიდი დრო გაატარა, მინებებული ფრჩხილები და წამწამები აქვს, ჩემს თვალში ნაღვურდება და როგორც ლამაზიც უნდა იყოს, არ ვალიარებ. წარმოადგენილი მაქვს, ასეთი ქალი რამდენ დროს ატარებს სალონში მხოლოდ იმის გამო, რომ საღამოს გამოვიდეს და 4 საათი სადაც კავშირში დაჯდეს. დროს გარეგნობაზე კი არ უნდა ხარჯავდეს, არამედ იმაზე, რაც უფრო ღირებულია ცხოვრებაში, ურთიერთობაში. ნუცა სწორედ ასეთი აღმოჩნდა. მალაღფეხება, ქერა ლამაზმანები ნუცამდეც არ მყოლია.

— სერიალის ვმართ ქალებთან ყველაზე მეტად ვინ ამსახურებს თქვენს სიმპათიებს?

— ვერც კატონსაირ გოგოს ავიტანდი სახლში და ვერც ოფისის თანამშრომლები რომ არიან, ისეთებს. ისინი ზუსტად ისეთები არიან — „ნაშობისკენ“ ისრებიან. ჩემთან ყველაზე ახლოს ნინასნაირი გოგონა.

— თქვენი ცოლისთვის გარეგნობასთან, ჩაცმულობასთან დაკავშირებით რჩევა ოდესმე მოგივია?

— კი. ხანდახან ძალიან მიინდა, ნუცას მოკლე თმა ჰქონდეს და ვეხვევები, შეიჭერი-მეთქი, მაგრამ ვერ რისკავს. იყო პერიოდი, როცა მის ტანზე რაღაცები არ მომწონდა, მაგრამ მაშინ ბავშვიც ვიყავი. მეგონა, რომ რაც ცეცვა, ძალიან მოლეღილი იყო, იდიოტობებს ფიქრობდი. ვითომ არ ვუკრძალავდი, მაგრამ თან ვუბ-

ნებოდი, იქნებ შავი, ყელიანი ზედატანი ჩაგეცვა-მეთქი. ახლა ასეთი რაღაცეები აღარ მანუხებს. ორივე ერთად გავიზარდე. ნუცას მაღალქუსლიან ფეხსაცმელებზე შემდგარს ვერასდროს წარმოვიდგენ, რადგან არასდროს ჩაუცვამს. მაკაუსს საერთოდ არ იკეთებს. ჩემი აზრით, ქაღალდზე ჩრდილი ძალიან უხდება.

— თვითონ როგორი ჩაცმული უყვართ მისწონს?

— ბოლო 4 წელია სამსახურების გამო თეთრი პერანგითა და პიჯაკით სიარული მიწევს. მოუნატრა, კედლებით და ჯინსებით მნახოს, მაგრამ ყოველდღიურ ჩაცმულობას მე

თვითონაც ძალიან გადავყვრე.

— რამდენიმე ტატუ გაქვთ გაცეთებულა, ეს თუ მისწონს თქვენს ცოლს?

— არა. ჰოროსკოპით თევზები ვარ და მთელ სხეულზე ნახვადსხვა თევზი მყავს გაბნეული. ალბათ ურჩევნია, ტატუ საერთოდ არ მქონდეს.

— ნუცამ რომ გააკეთოს ტატუ მთავრდება?

— ამაზე არ მიფიქრია. ტატუს გაცეთება ზაფხულობით მოუნდება ხოლმე და მერე მალევე ავიწყდება. საერთოდ, ტატუ რაღაც კონცეფციაში უნდა ჯდებოდეს და ტყუილად მოგონილი ნახატი არ უნდა იყოს. ვიცი, ჩემი თითოეული თევზი რას ნიშნავს. ჩემი შევილიც ჰოროსკოპით თევზებია და მარჯვენა მარჯვნივ რომ თევზი მაქვს, მის დაბადებას აღნიშნავს.

— როგორი ქმარი და მამა ხართ?

— ალბათ არ ვარ კარგი ქმარი, ჩემზე კარგებიც არსებობენ. ვიცი, რომ დადგება დრო, როცა ძალიან მაგარი ქმარი ვიქნები. ჩემი შევილი კარგია „თევზები“ რომ იყოს, ზუსტად ვიცი, რაზე უნდა ველაპარაკო და ისიც ვიცი, მომავალში როგორი იქნება. კარადაში ერთად ვიკეტებით და ყურში ვეჩურჩულები, რომ ვითომ ის დახურული სამყაროა და ჩემში მის გარდა ვერავინ შემოდის. ამით ელენეს სულიერ სამყაროს ვაყვარებ, ისე, როგორც თავის დროზე დედაჩემმა შემეყვარა ეს ყველაფერი. მე რომ წერა დავიწყე, მისი დამსახურებაა.

— რას უსურვებდათ შვიკნურს?

— ისეთ ეპოქაში ეცხოვროთ, სადაც კაცებისგან ნაკლებად გაისრისებოდა. თუკი ვინმე ცუდი დედა ან უბრალოდ ცუდი ქალია, ყველაფერს ჩვენს სქესს ვაბარებ. თუ ქალს 50 წლის ასაკშიც კი თავისი ცხოვრება არ გააჩნია, ესეც მამაკაცის ბრალია. არარეალიზებული ქალი კი საზოგადოებისთვის ძალიან საშიშია.

✓ სივით ბოჭორიძე

კბანია ფეხბურთელი დასაჯას

ინგლისის ერთ-ერთი ყველაზე ტიტულოვანი კლუბის, „ლივერპულის“ თავდამსხმელი ლუის სუარესის ათმატრიანი დისკვალიფიკაციით დაისაჯა. მიზეზი კი ის გახლდათ, რომ ლონდონის „ჩელსისთან“ მატჩის დროს მეტოქე გუნდის მცველ ბრანისლავ ივანოვიჩს უჯბინა. ამის თაობაზე განცხადება ინგლისის ფეხბურთის ასოციაციის ოფიციალურმა ვებგვერდმა გაავრცელა, რომელშიც ასევე ნათქვამია, რომ ასეთი დანაშაულისთვის ნაკლებად მძიმე სასჯელი საკმარისი არ იქნებოდა.

ინციდენტი 21 აპრილს მოხდა პრემიერლიგის მატჩის დროს, რომელიც ფრედ 2:2 დასრულდა. მსაჯებს მატჩის მსვლელობისას სუარესის ნაშოქმედარი არ შეუნიშნავთ, ამიტომ მისი საქციელი იმ მომენტში დაუსჯელი დარჩა. მატჩის შემდეგ კი „ლივერპულის“ ურუგვაელმა მოთამაშემ თავისი დანაშაული აღიარა და პირადად ივანოვიჩსა და გულშემატკივრებს მოუბოდიშა.

ინგლისური კლუბის ოფიციალურ ვებგვერდზე ნათქვამია, რომ კლუბში შოკირებული არიან სუარესის ათმატრიანი დისკვალიფიკაციით. გუნდის მმართველი დირექტორის, იან ეირის განცხადებით, კლუბში ამ ფაქტზე იმსჯელებენ და, სავარაუდოდ, ინგლისის ფეხბურთის ასოციაციის გადაწყვეტილებას გაასაჩივრებენ.

შეგახსენებთ, რომ ეს სუარესისთვის უკვე მეორე ხანგრძლივი დისკვალიფიკაციაა მას შემდეგ, რაც ინგლისურ გრანდში გამოდის. 2011 წელს ურუგვაელმა ფეხბურთელმა რვამატრიანი დისკვალიფიკაცია მიიღო იმის გამო, რომ „მანჩესტერ იუნაიტედის“ მცველ პატრის ევრას მიაყენა შეურაცხყოფა.

ურუგვაელს მეტოქის კბენისთვის 2010 წელსაც მოუხდა შვიდი მატჩის გამოტოვება, როდესაც ჰოლანდიურ კლუბ „აიაქსის“ ღირსებას იცავდა. მან მატჩის დროს პს-ს მოთამაშე ოტმან ბაკალას უჯბინა.

მიმდინარე სეზონში ლუის სუარესი საკმაოდ ნაყოფიერად ირჯება თავისი კლუბის შემადგენლობაში. მან 41 მატჩში ითამაშა, 28 გოლი გაიტანა და ამ შედეგით ბომბარდირთა შორის მეორე ადგილზეა (ერთი ბურთით ჩამორჩება „მანჩესტერ იუნაიტედის“ თავდამსხმელ რობინ ვან პერსის).

არიელ ორტეგა გაიტაცეს და გაპარტყეს

არგენტინის ნაკრების ყოფილი მოთამაშე არიელ ორტეგა პარტყის მსხვერპლი გახდა. ბოროტმოქმედებმა ის ბუენოს აირესში 21 აპრილს გაიტაცეს და ტყვეობაში რამდენიმე საათი გაატარა. ამ ინციდენტის შედეგად ორტეგას ტრავმები დაჭრილობები არ მიუღია.



არიელ ორტეგა

39 წლის ფეხბურთელი თავის ავტომობილს მართავდა, როდესაც უცხო მანქანამ გზა გადაუჭრა და აიძულა, გაჩერებულიყო. ამის შემდეგ არიელი მანქანიდან ოთხმა უცნობმა გადმოათრია და გაიტაცა, ხოლო მისი მანქანიდან მათ ფული და ძვირფასი ნივთები წაიღეს.

ორტეგამ საფეხბურთო კარიერა 2012 წელს დაასრულა. თავისი სპორტული კარიერის განმავლობაში გამოდიოდა რამდენიმე არგენტინულ კლუბში, ასევე ესპანურ კლუბ „ვალენსიაში“, იტალიურ კლუბებში „სამპდორიასა“ და „პარმაში“ და თურქულ კლუბ „ფენერბაჩეში“.

არგენტინის ნაკრებში ფეხბურთელმა 1993 წლიდან 2010 წლამდე 87 მატჩში მიიღო მონაწილეობა და 17 გოლი გაიტანა.

✓ მოამზადა კახა ხატიაშვილმა

როგორ დავაღწიოთ თავი პესიმიზმის შავ პროგნოზებს



თქვენ ოპტიმისტი ხართ, ხოლო რომელიმე ახლობელთაგანი ცხოვრებას შავ ფერებში ხედავს. როგორ შეეწყობთ ერთმანეთს?

ყველაფერი დამოკიდებულია იმაზე, რომელი ტიპის პესიმიზმთან გაქვთ საქმე.

თანდაყოლილი

ზოგიერთი ადამიანისთვის მუქ ფერებში სინამდვილის აღქმა თანდაყოლილი თვისებაა. ფსიქოლოგები ასეთ პესიმიზმებს კონსტიტუციონალურს უწოდებენ, ხოლო ბიოლოგები ცდილობენ გაიგონ, ასეთი პიროვნებები სხვებისგან რით განსხვავდებიან. მაგალითად, მიჩიგანის უნივერსიტეტის (აშშ) მკვლევრებმა გამოავლინეს, რომ პესიმიზტების ტვინში განსაკუთრებული ნეიროპეპტიდები მცირე რაოდენობითაა. ამის გამო, ისინი უარყოფით ცნობებზე უფრო ემოციურად რეაგირებენ იმათთან შედარებით, ვისაც ნეიროპეპტიდები მეტი აქვთ. ჯერჯერობით ეს მხოლოდ თეორიაა, თუმცა ფაქტია: თანდაყოლილი პესიმიზმით შეპყრობილი ადამიანების გადაკეთება შეუძლებელია.

რჩევა. ისწავლეთ ასეთი ადამიანის მიღება. მისი პესიმიზმი გაღიზიანებთ? სამაგიეროდ ექნებათ სხვა თვისებები, რომლებიც მოგწონთ და ყურადღების კონცენტრაცია სწორედ მათზე მოახდინეთ.

ისწავლეთ პესიმიზტების გამონათქვა-

მების გადათარგმნა თქვენს ენაზე. მაგალითად, რასაც ის „საშინელს“ უწოდებს, თქვენ შეიძლება „არცთუ ძალიან კარგი“ ან „ნორმალური“ მოგეჩვენოს. ეს დაგეხმარებათ მის სიტყვებზე ნაკლებად ემოციური რეაქცია გქონდეთ და განწყობა არ გაიფუჭოთ. თავი დაანებეთ ადამიანს, როდესაც განსაკუთრებულად მოლუშული და ცუდ ხასიათზეა.

შექნილი

ხშირად ასეც ხდება, რომ ახალგაზრდობაში ადამიანი ხალისიანია, ცხოვრება უხარია, ხოლო 40-50 წლისთვის უკვე პირნაგარდნილი პესიმიზტი ხდება. ამასი დამინაშვავა ცხოვრებისეული გარემოებები, მიზნები, რომლებიც ვერ აისრულა, ადამიანები, რომლებმაც იმედები გაუცრუეს.

ასეთ პიროვნებებს თავიდანვე არცთუ მაღალი თვითშეფასება აქვთ, ხოლო წარუმატებლობა და მარცხი ღირსებას კიდევ მეტად უღასავთ. ადამიანი ნებისმიერ წამოწყებას სკეპტიკურად უდგება, თავს წინასწარ აპროგრამებს იმაზე, რომ არაფერი გამოუვა. სამწუხაროდ, ამას აკეთებს არამხოლოდ თავთან, არამედ გარშემომყოფებთან მიმართებაშიც. მაგალითად, დედები შვილებს ეუბნებიან, რომ ინსტიტუტში მოწყობა, ოჯახის შექმნა, კარგი სამსახურის შოვნა გაუჭირდებათ.

რჩევა. ახლობლების პირით წარმოქმული ასეთი პროგნოზები გაღიზიანებას იწვევს (მით უფრო, რომ არ მართლდება), მაგრამ გაბრაზება და განაწყენება არ ღირს. მსგავსი სიტყვების უკან იმალება სურვილი წარუმატებლობა-მარცხისგან დაგიცვან, დაგაზღვიონ. ასე ავლენს პესიმიზტი თქვენ მიმართ სიყვარულს.

ზოგჯერ კი ნამდვილად ღირს პროგნოზს მოუსმინოთ. ოპტიმისტი სწრაფად

ექლვიან აღმაფრენას, გეგმების აგებას იწყებენ, ბევრს ფანტაზიობენ. ხოლო პესიმიზტების უნარი — უარესი შედეგები დაინახონ, სიტუაციის რეალურად შეფასების შესაძლებლობას იძლევა.

პესიმიზტი ახლობლის პოზიტივზე გარდაქმნას ბევრი ცდილობს. არის შემთხვევები, როდესაც ეს შესაძლებელია, თუმცა უფრო ხშირად პესიმიზმი იმდენად ფესვადგმულია, რომ მეორე ბუნება ხდება. ასეთი ადამიანის გარდაქმნას ამაოდ შეეცდებით, ამაზე დროს ნუ დახარჯავთ.

საჩვენებელი

არსებობენ დემონსტრაციული პესიმიზტები. ისინი ესწრაფვიან თავიანთი უთანხმოება-უსიამოვნებები გარშემომყოფებს გაუზიარონ, გაანდონ და მათგან თანაგრძნობა მიიღონ. ხშირად ამისთვის იჩჩვენ ისეთ ადამიანს, რომელიც თავაზიანობისა და სიბრაულის გამო მათ უსმენს, ხოლო გულშემატკივარი არამხოლოდ უარყოფითი იმუხტება, ასევე დიდ დროსა და ენერჯიას ხარჯავს.

რჩევა. დიალოგი კონსტრუქციულ კალაპოტში გადაიყვანეთ. პირველივე ჩივილზე უთხარით: „დაა, თქვენი მესმის. რით შემოიძლია დაგეხმაროთ? მზად ვარ“. ხშირ შემთხვევაში ასეთ ადამიანებს არაფრის წამოწყება სურთ. ამიტომ ახალ „მსხვერპლს“ სწრაფად პოულობენ.

თუ ურთიერთობის განწყევლა არ შეგიძლიათ, ეცადეთ, ნუნუნას პრობლემებს ნაკლებად ჩაუვკვირდეთ: „დაიხ, სიტუაცია ნამდვილად არასახარბილო გაქვს. არც კი ვიცი, რა გირჩიო“. შეგიძლიათ თანაგრძნობა ამგვარად გამოხატოთ, მაგრამ ნეგატივი არ ჩაიბროთ.

მთავარი — დიალოგში არ ჩაებათ, რომელიც არავის არაფერს მისცემს.

სპორტი ბავშვს გონებას უპიტარებს

ამოკვლევებით გამოვლინდა, რომ ბავშვები რაც მეტად დაკავდებიან სპორტით, მით უფრო გონიერები და ბედნიერები გახდებიან. როგორც გაირკვა, ხშირი ფიზიკური დატვირთვა არამხოლოდ აძლიერებს სისხლის დინებას თავისკენ, არამედ ტვინის უჯრედებში ზრდის



პრომონის დონესაც ამაღლებს. გარდა ამისა, ფიზიკური სავარჯიშოები დადებით გავლენას ახდენს ტვინის ქიმიურ ნივთიერებებზე — ნეიროტრანსმიტებზე, რომლებიც განწყობაზე პასუხისმგებლები არიან. ამიტომ საჭიროა ბავშვობიდან ვარჯიშის დაწყება. სპორტი არამხოლოდ სიმსუქნის განვითარებას ებრძვის, ასევე სწავლაშიც ეხმარება.

ღვევით და გაჯანსაღებით



ღმტიცებულია, რომ დაავადებების უმეტესობა ფსიქოლოგიური ფაქტორების ზემოქმედებით ვითარდება. ემოციებს ხშირად ვახშობთ, გრძობებს გარეთ გამოვლის საშუალებას არ ვაძლევთ. ეს კი შინაგანი ორგანოების მუშაობას არღვევს. ამიტომ ბევრი დაავადებისაგან სრულად რომ გამოჯანმრთელდეთ, აუცილებელია ფსიქოლოგიური დახმარება. ცეკვა — მოძრაობითი თერაპია ერთ-ერთი ყველაზე ეფექტური მიმართულებაა. მოძრაობების მეშვეობით ადამიანი სულისა და სხეულის პარმონიისკენ გზას პოულობს. როგორ მოქმედებს ცეკვა ზოგიერთი დაავადების დროს?

1. გულის იშემიური დაავადება ხშირად ვლინდება იმ ადამიანებში, ვინც „გადარბენით“ ცხოვრობს, მუდმივად შინაგანად დაძაბულია. ცეკვის დროს ადამიანი სხეულის „მოსმენას“, მთელ სხეულში „სითბოს ტალღის“ გაშვებას, კუნთების მოდუნებას სწავლობს.

2. ჰიპოტონია (დაბალი წნევა) რბილი, მოწყვლადი, დელიკატური, არაკონფლიქტური ადამიანების დაავადებად ითვლება. აქტიური, ჩქარ ტემპში ცეკვა მათ კარგად ეხმარება.

3. ზოგიერთ ადამიანს ემოციების გამოხატვის სხვა საშუალებები მისადაგება. მაგალითად, ჰიპერტონიის დროს რეკომენდებულია ყვირილი, ხმაოლა მღერა, ბალიშებზე მუშტების დაშენა.

4. ფსიქოლოგთა აზრით, ასთმა ხშირად იმითმ აღმოცენდება, რომ ბავშვს ბავშვობაში ყვირილი აუკრძალეს. ასთმიანებს შესანიშნავად ეხმარება მღერა და სიცილის თერაპია (დიაფრაგმას ამაგრებს). მთავარია, ემოციები შიგნით არ შეაკავოთ.

✓ მოამზადა აზა გაგოშიძემ

როგორ დაგამარცხოთ საგანაფხულო მოთენთილობა

ბ თავაზობთ რამდენიმე პრაქტიკულ რჩევას, რომლებიც გაზაფხულის დაღლის დაძლევაში დაგეხმარებათ.

დილით სიმხნევით ვიმუშავებთ

მალევიდარას ხარი უადგილოა. ღილაკს თითი დააჭირეთ და ამაში თქვენი ყველა უკმაყოფილება ჩადეთ — ამგვარად ნეგატივისგან გათავისუფლდებით. რამდენჯერმე გაიზმორეთ, დაამთქნარეთ, ღრმად ჩაისუნთქეთ და ამოისუნთქეთ. სისხლი სასიამოვნოდ აჩქევდება, მაგრამ ადგომა არ იქნა-როთ: ერთი-ორი წუთი მუშუტი შეკარით, ფეხის თითები ენერგიულად აამოძრავეთ, ბარძაყის კუნთები დაჭიმეთ. ახლა შეგიძლიათ ნამოდგეთ.



უმჯობესია, მაშინვე სამზარეულოს მიაშუროთ და პატარა ყლუბობით 1 ჭიქა წყალი და-

ლით — ნანლავებს „დაქოქავს“. ვარჯიში დილიდან? არა, მაგრამ სამი-ოთხი ელემენტარული სავარჯიშო მხნეობისთვის მისწრება.

გამართულად დადებით, ფეხები მხრების სიგანეზე გაშალეთ. ზეანუელი ხელებით ფეხის წვერებზე აიზიდეთ.

პოზა იგივე, ხელები იდაყვებში მოხარეთ, თითები მხრებზე დაიდეთ. მოხრილი ხელებით წინ და უკან გადაინიქეთ. რამდენჯერმე ჩაიცუცქეთ. ახლა სააბაზანოს მიაშურეთ, კარგია კონტრასტული შხაპი.

საუზმე ფაფით ან მიუსლით დაიწყეთ. ამის შემდეგ ყავა და ვაშლი ან ბანანი მიირთვიეთ. ფაფის შემდეგ შეგიძლიათ ბუტერბროდზე ან ომლეტსა და ხაჭოზე გადახვიდეთ.

ხოგოხი გავხადით ცლე მსუბუქი

დილით სერიოზულ საქმეს ხელს არ კიდებენ. უმჯობესია, სამუშაო დღე ორი-სამი „მეორეხარისხოვანი“ საკითხით დაიწყოთ. ეს სამუშაო განწყობის შექმნას, გულისყურის მოკრებას ეხმარება. შეგიძლიათ ფინჯანი მწვანე ჩაი დალიოთ, შოკოლადის პატარა ნატეხი მიატანოთ და წინ! სამუშაო დღე დაგეგმეთ და ეცადეთ, დაიცვათ.

გაზაფხულის დაღლის დაძლევის ეხმარება ვიტამინური სასმელები.

აფთიაქში შეიძინეთ ასკილისა და ცირცელის გამხმარი კენკრა. საღამოს ერთ ლიტრიან თერმოსში 1 სუფრის კოვზი ნარევი ჩაუშვით, მდულარე დაასხით და მთელი ღამე დადგით. ნახევარი — დილით და ნახევარი საღამოს დალიეთ. მოამზადეთ შტომისა და წითელი ცირცელის მორსი. მათში ბევრია C ვიტამინი, რომელიც დაღლას შესანიშნავად უმკლავდება.

წესად გაიხადეთ, ერთსა და იმავე დროს ჭამოთ. ეს არამხოლოდ გაზაფხულზე გასტრიტის ხშირ გამწვავებას აგაცილებთ თავიდან, ასევე ორგანიზმს ზუსტ რიტმზე ააწყობს, დაღლასთან საბრძოლველად მობილიზებას გაუქმებთ.

სასიამოვნო საღამო

აუზი და სპორტდარბაზი თქვენთვის არ არის? მაშინ სამუშაოს შემდეგ ორი გაჩერება ფეხით გაიარეთ. ეცადეთ, აუცილებლად კარგად გამოიძინოთ. სწრაფად დაძინებაში თბილი აბაზანა დაგეხმარებათ. ასევე ჭიქა თბილი რძე ნატურალური თავლით ეფექტური საძილე საშუალებაა.

ნარგიზი — სიყვარულისა და ჯანმრთელობის სიმბოლო



ნ არგიზი (ნარცისი) სხვადასხვა ხალხსა და სხვადასხვა ეპოქაში ყოველთვის სიყვარულით სარგებლობდა. ძველ რომში ყვითელი ნარგიზით ხელში გამარჯვებულ მეომრებს ხვდებოდნენ. ჩინეთში ნარგიზი ტრადიციული საახალწლო მცენარეა, ხოლო ინგლისში პოპულარობით ვარდსაც კი გაუსწრო.

გერმანიაში რენესანსის ეპოქაში ასეთი რომანტიკული ტრადიცია არსებობდა: ქორნილის შემდეგ ახალგაზრდა ცოლს ქმრის სახლში ქოთნით აყვავებული ნარგიზი მიჰქონდა. ქალი ისე უვლიდა მას, რომ ყვავილობა ხანგრძლივი და უხვი ყოფილიყო. ეს დიდი სიყვარულისა და ოჯახური კავშირის სიმტკიცის სანინდრად ითვლებოდა.

მას ჯანმრთელობისა და ვნების ყვავილსაც უწოდებენ. ხალხური მედიცინა უძველესი დროიდან იყენებდა ამ შესანიშნავი ყვავილის სამკურნალო თვისებებს. ალმოსავლურ მედიცინაში ნარგიზის ფოთლები გამოიყენებოდა თავის ტკივილის, ჰემოროისა და მუხლების სახსრების ტკივილის დროს. ფოთლები ჭრილობის მოშუშების კარგ საშუალებად ითვლებოდა. სადღესოდ მცენარის ბოლქვი და ფოთლები (ალკალოიდ ლიკოპენს შეიცავენ) ასევე გამოიყენება ხალხურ მედიცინაში, როგორც ამოსახველებელი საშუალება ბრონქებისა და ფილტვების ანთების დროს. ნარგიზი ასევე კარგია კანის ანთებითი დაავადებების სამკურნალოდ.

ნარგიზის ნაყენი კანს ათეთრებს, პიგმენტურ ლაქებსა და ფერიმჭამელებს აქრობს.

2 სუფრის კოვზ დაქუცმაცებულ ნარგიზის ბოლქვს 1 სუფრის კოვზი 9%-იანი ძმარი დაასხით, 7 დღე დადგით. ნაყენში დასველებული ბამბის ტამპონი სახეზე 5-10 წუთი დაიდეთ, შემდეგ თბილი წყლით ჩამოიბანეთ. ბოლოს დამატენიანებელი კრემი წაისვით. ეფექტს 10-15 დღის შემდეგ შეამჩნევთ.

ხოგოხი გამოვიცნოთ ქსოვილის მასადა



ი მის განსაზღვრა, რომელი ბოჭკოსგან არის დამზადებული ქსოვილი, ძალიან მარტივია. საჭიროა მხოლოდ ძაფი დანვით, ხოლო დანარჩენს წვის დრო, სუნი და ალის ფერი გიკარნახებთ.

სუფთა შალის ბოჭკო ნელა იწვის და ბოლომდე არ იწვება, არამედ ინტენსიური სუნის მქონე ბურთად იხვევა.

ხელოვნური შალის ბოჭკოს ალი ცისფერია. ასეთი ბოჭკო სწრაფად იწვის, თითქმის ნაცრისა და ფერფლის გარეშე, ალმოდებულ ქაღალდის სუნი აქვს.

ბამბის ქსოვილის ბოჭკო მალე იწვის, მაგრამ მისი ალი ნათელია. ძაფისგან მსუბუქი ნაცარი რჩება, სუნი არ აქვს.

სელი (ტილო) ისე იწვის, როგორც ბამბა, მაგრამ ნაცარი ინტენსიური რუხი ფერისაა.

აბრეშუმი ფაქტობრივად არ იწვის: ძაფზე მაშინვე შავი კვანძი წარმოიქმნება და ალი ქრება.

ხელოვნური აბრეშუმის ნატურალურისგან გარჩევა ადვილია: იწვის ძლიერ სწრაფად, სუნი არ აქვს. წვის დროს ხელოვნური აბრეშუმის ძაფს ტყაცატყუცი გააქვს.

✓ მოამზად ახა გავომიქმე

წლის ეველასე ღამასი ბულდოგი



აიოვას შტატში, ქალაქ დე მონეში, დრეიკის უნივერსიტეტის ბულდოგების მოყვარულთა კლუბში, ბულდოგების 34-ე სილამაზის კონკურსი გაიმართა. გამარჯვებული გახდა ძაღლი, სახელად ჰეკლბერი. პატრონმა ის კინოგმირის, ფორესტ გამპის კოსტიუმში გამოაწყო.

გამარჯვებული ძაღლი ტანტზე დასვეს და ნამცხვრით გაუმასპინძლდნენ.



კურტ კობეინის გატეხილი გიტარა 150 ათას დოლარად იყიდება

კურტ კობეინის გატეხილი გიტარა ინტერნეტ-აუქციონზე 150 ათას დოლარად იყიდება. აუქციონში მონაწილეობა ნებისმიერ მსურველს შეუძლია.

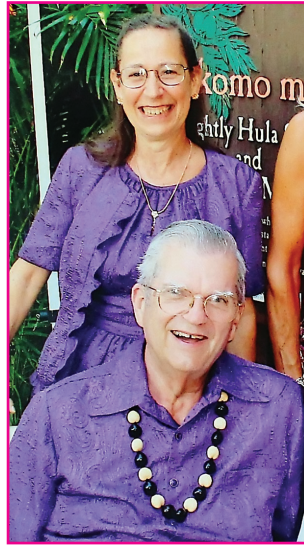
ინსტრუმენტს კომპლექტში მოჰყვება საბუთი, რომელიც ადასტურებს, რომ გიტარა 2012 წელს გაიყიდა „კრისტის“ აუქციონზე. ეს საკრავი მაშინ 40 ათას დოლარად იყო შეფასებული.

ცნობილი ფაქტია, რომ თავის დროზე „ნირვანას“ ბასისტმა, კრის ნოვოსელიჩმა, კლიპის გადაღებამდე რამდენიმე დღით ადრე სპეციალურად შეიძინა იაფფასიანი გიტარა, რადგან იცოდა, რომ სიუჟეტის თანახმად, ინსტრუმენტი გატყდებოდა.

ურნაური კოლექცია — 2053 ჯამბაზი

გერმანიაში მცხოვრები 61 წლის ორტრუდ კასტაუნი ჯამბაზი თოჯინების ყველაზე დიდ კოლექციას ფლობს მსოფლიოში. ის ცოტა ხნის წინ გინესის წიგნის რეკორდსმენიც კი გახდა.

1995 წელს, როდესაც ორტრუდი სამედიცინო დანებებულებაში ალკოჰოლიზმის დაძლევის ცდილობდა, ფსიქოლოგებმა ურჩიეს, კოლექციონერობისთვის მიეყო ხელი. ქალმა მაშინვე გადაწყვიტა, ჯამბაზების შეგროვება დაეწყო და ამჟამად მისი კოლექცია 2053 თოჯინას ითვლის. კასტაუნმა კოლექციის ნახვის მსურველებისთვის სახლის მახლობლად მუზეუმიც კი გახსნა.



ცოც-ქმახი ეთნაიხად იცვამენ

ნენსი და დონალდ ფერსტოუნები უკვე 35 წელია ერთნაირ სამოსს ატარებენ. ნენსის 600-ზე მეტი პერანგი და კოსტიუმი აქვს შეკერილი. წყვილს ამით ხალხისთვის იმის



ჩვენება უნდა, თუ რამდენად უყვართ და ახლოს არიან ერთმანეთთან.

ნენსი და დონალდი 1976 წელს დაქორწინდნენ. შეუძლებიდან 2 წლის შემდეგ ნენსიმ მეუღლეს იმის მსგავსი პერანგი შეუკერა, რაც თავად ჰქონდა და... წყვილმა ამ ტრადიციის გაგრძელება გადანწყვიტა, თან ისე, რომ იმ შემთხვევაშიც კი, თუ ერთმანეთისგან შორს არიან, წინასწარ თანხმდებიან, რას ჩაიცვამენ.



14 წლის ბოგო ბრიტანეთში ყველაზე ძლიერია

14 წლის შაჰარ ჰედი ბრიტანეთის ყველაზე ძლიერ მოსწავლედ აღიარეს. უკვე 2 წელია, რაც გოგონა პაუერლიფტინგითაა (სიმძიმეების აწევა) დაკავებული. შაჰარი რეკორდებს ერთიმეორის მიყოლებით ამყარებს და თავის წონით კატეგორიაში უკვე ევროპის ჩემპიონიცაა.

თავდაპირველად გოგონამ სპორტულ წრეზე სიარული ჯანმრთელობის გასამყარებლად გადაწყვიტა, რადგან ძალიან სუსტი იყო — დღენაკლული დაიბადა (ვადაზე 3 თვით ადრე), მაგრამ გადარჩა. ახლა კი შაჰარ ჰედი თავდაუზოგავად ვარჯიშობს და 2016 წლის ოლიმპიური თამაშებისთვის ემზადება.

ეს იცოდით?

- ❖ „ლივერპულის“ დანიელ ფე-ბურთელ დანიელ აგერს ტანზე მთელი დანიური მითოლოგია აქვს დახატული.
- ❖ ჰიტლერი ევა ბრაუნზე 23 წლით უფროსი იყო.
- ❖ პიერ კარდენი თავის თავს დარტანიანს ეძახდა.

რეზი

- ❖ ადამიანები, რომლებსაც ცოტა ხანი სძინავთ, მეორე დღეს უფრო მეტს ჭამენ, ვიდრე ისინი, რომლებსაც ნორმალური ძილის რეჟიმი აქვთ.
- ❖ მუსიკის მოსმენისას უფრო მეტი კალორია იწევა, ვიდრე ტელევიზორის ყურებისას.



97 წლის ქალს კბილები ახოვდის

97 წლის იტალიელი ქალის ახალმა კბილებმა მსოფლიო გააოცა. ელენა ნოველას 96

წლის ასაკში არც ერთი კბილი აღარ ჰქონდა და ოჯახის წევრები ფაფებს აჭმევდნენ. ახლა კი ნებისმიერი სახის საკვების მირთმევა შეუძლია, რადგან უკვე 5 ახალი კბილი აქვს.

როგორც ელენა აცხადებს, პირველი კბილი ერთ მშვენიერ დღილას აღმოაჩინა. მეორე დღეს მას უკვე მეორე კბილიც ჰქონდა და ასე მიყოლებით უკვე 5 სალი კბილი აქვს. უცნაურია, მაგრამ მოხუცი ამბობს, რომ კბილები დისკომფორტს უქმნის.



ბრიტანეთის ყველაზე გრძელფეხება ქალი

20 წლის ჯესიკა პარდო ბრიტანეთის ყველაზე მაღალი ქალბატონია. ამჟამად მისი სიმაღლე 2 მეტრი და 6 სანტიმეტრია. ჯესიკა 53 სანტიმეტრი სიმაღლისა დაიბადა, 1 წლის და 8 თვის ასაკიდან კი საოცარი სისწრაფით იზრდებოდა. გოგონა ოჯახში ერთადერთი მაღალი წევრი არ არის — მისი მშობლები მასზე ოდნავ დაბლები არიან, ძმა კი მისი სიმაღლისაა.

როგორც ჯესიკა აცხადებს, სიმაღლე დისკომფორტს არ უქმნის, პირიქით, მოსწონს, რომ განსხვავებულია. მისი მთავარი პრობლემა ტანსაცმლისა და ფეხსაცმლის შექენაა, რადგან ჩვეულებრივ მაღაზიებში ვერ შოულობს, ამიტომ ინტერნეტით იწერს.

© Paul Lewis

ძაღვს გმირობისთვის დააჯილდოვეს

7 წლის ტერიერმა, სახელად ბარბიმ, პატრონი სიკვდილს გადაარჩინა. მის პატრონს, ბრისტოლში მცხოვრებ 72 წლის გლორია ფილდს, წიგნის კითხვისას ჩაეძინა, ლამპა კი გადავარდა და ზენარს ცეცხლი მოეკიდა. ბარბი პატრონს მივარდა და სახის ლოკვა დაუწყო. ღრმად ჩაძინებული მოხუცის გაღვიძება ძალიან გაუჭირდა, ამიტომ წყლით სავსე ჭიქა გადააყირავა. ამ დროს გლორია გამოფხიზლდა და შესაბამის სამსახურს გამოუძახა.



სამაშველო სამსახურმა ცეცხლის ლოკალიზება უცებ მოახერხა. ისინი უახლოეს მომავალში ბარბის დაჯილდოებასაც გეგმავენ.

ჯაცმა საკუთარი თითი დააგემოვნა



დეივ ფლეიფენი 30 წლის ასაკში მოტოციკლით ავარიისში მოყვა. დროთა განმავლობაში ხელმა გაშავება დაიწყო და ექიმები იძულებულნი გახდნენ, ხელის ნაწილი და თითი მოეჭრათ. იმის ნაცვლად, რომ თითი გადაეგდოთ, დეივმა მისი სახელში წაღება მოითხოვა. დეივი ადრე კანიბალიზმის თემით იყო დაინტერესებული და ყოველთვის სურდა, ადამიანის ხორცისთვის გემო გაესინჯა. თანაც თითი მისი სხეულის ნაწილი იყო და მისი დაკარგვა არ უნდოდა. მან საკუთარ თითს ხორცი მოაჭამა, ძვლები კი შეინახა და მათ მეგობრებს ხშირად აჩვენებს. თან ყველასთან აღნიშნავს, რომ კანიბალი არაა, ეს ცნობისმყოფარეობის გამო გააკეთა და აღარასოდეს გაიმეორებს.

ეს იცოდი?

- ❖ განათლებაზე ყველაზე ცოტა ფული დედამიწის ერთ-ერთ უღარიბეს ქვეყანა სომალიში იხარჯება — ბიუჯეტის 0,4%. 1990 წლის მონაცემებით, სომალის მოსახლეობის (9,5 მილიონი) ზრდასრული ნაწილის მხოლოდ 24%-ს აქვს განათლება.
 - ❖ მსოფლიოს უმაღლესი მწვერვალი ჯომოლუნგმა (ევერესტი) პირველად ისტორიაში 1953 წლის 29 მაისს ახალ-ზელანდიელმა მთამსვლელმა სერ ედმუნდ ჰილარიმ და ნეპალელმა ალპინისტმა ტენცინგ ნორგეიმ დაიპყრეს.
 - ❖ ჩინეთის პროვინცია იანძში არქეოლოგების მიერ აღმოჩენილ თეფშზე შემორჩენილი იყო გაქვავებული ნახევარი მეტრი სიგრძის სპაგეტი, რომლის ასაკი 4000 წელს ითვლის.
 - ❖ ძველი ბერძნები სხეულს ზეითუნის ზეთით იბანდნენ, რაც ერთ-ერთ საუკეთესო საშუალებას წარმოადგენდა კანის კბობს წინააღმდეგ.
 - ❖ პირველ ნამდვილ მოკოლადს მხოლოდ და მხოლოდ ინდიელთა ტომი (ოლმეკები) აკეთებდა ჯერ კიდევ 3000 წლის წინ. როგორც სპეციალისტები ირწმუნებიან, იმ პერიოდი-სათვის იგი საკმაოდ მწარე და უგემური იყო.
- რბ**
- ❖ ყველაზე ეკონომიურად და ეფექტურად ფულს შოტლანდიელი მილიონერები განაგებენ. ყველაზე მფლანგველ მილი-

ონრებად კი მსოფლიოში რუსები მიიჩნევიან.

- ❖ 2010 წელს ამერიკის შეერთებული შტატების მოსახლეობამ ქველმოქმედებისთვის 290,89 მილიარდი დოლარი გაიღო.
- ❖ ერთმა ამერიკელმა საკუთარ ძაღვს ანდერძით 68 მილიონი დოლარი დაუტოვა, ცოლს კი — ერთი ცენტრი. სასამართლომ ანდერძი კანონიერად მიიჩნია, რადგან ყველა საბუთი წერიტში იყო. ქალმა მაინც გამოინახა გზა და მემკვიდრეობის მისაღებად ცოლად გაჰყვა ძაღვს. როცა ეს უკანასკნელი მოკვდა, ქონების პატრონი მისი ქვრივი გახდა.
- ❖ ჩარლზ დიკენსის მამა ვალების გადაუხდელობის გამო ციხეში მოხვდა. მწერალს იმდენად რცხვნიდა ამ ფაქტის და ისე გულმოდგინედ მალავდა, რომ ცოლმა და შვილებმაც კი არაფერი იცოდნენ.

რომელ ავეჯს ჰგავხარო?

1. გიყვართ ნელის ჩხრილის მოსმენა?

- ა) დიას — 0
- ბ) არა — 2
- გ) არ ვიცი — 6

2. რასაკვირველია, ეს ნერვებს ამშვიდებს?

- ა) წითელი — 2
- ბ) თეთრი — 4
- გ) სულ ერთია, დალტონიკი ვარ — 6
- დ) ფერს ყურადღებას არ ვაქცევ — 0

3. კობტა ფეხები გაქვთ?

- ა) არა — 6
- ბ) ვთვლი, რომ ეს საკმაოდ ინტიმური შეკითხვაა — 4
- გ) ჩემი ფეხებია, მინდა, ლამაზი იქნება, მინდა — დაგრეხილი — 2
- დ) საკმაოდ — 0

4. კუთხეში დგომა გიყვართ?

- ა) არა — 6
- ბ) დიას — 2
- გ) ეს ჩემი საყვარელი ადგილია, განსაკუთრებით სამზარეულოში — 0
- დ) არ მაქვს კუთხეები — 4

5. რომანტიკოსი ბრძანდებით?

- ა) არა, მინაზე მყარად ვდგავარ — 6
- ბ) ეს ჩემი ამბულაა — 4
- გ) რომანტიკოსი არა, მსუნაგი ვარ — 0
- დ) როდის როგორ — 2



6. მონესრიგებული ხართ?

- ა) არა — 2
- ბ) დიას, ყველაფერი თავის ადგილზე მაქვს — 6
- გ) როდის როგორ — 0
- დ) ძალიან, შეიძლება ითქვას, პედანტი ვარ — 4

- 5. სწრაფად აზროვნებთ?
- ა) ვინ, მე? — 0
- ბ) დიას, მე ყველაზე ჭკვიანი ვარ — 6
- გ) პერიოდულად კი — 2
- დ) არა — 4

შედეგები:

0-8 ქულა — სამზახუელის მაგიდა

ყველა თქვენგან ისწრაფვის, თქვენ მყარი და საიმედო ხართ და ლუკმას ნებისმიერს გაუყოფთ.

9-16 ქულა — ფეხსაცმლის კაზა
მოდური და თავდაჯერებული ხართ, თანაც მუდამ სახსე. თქვენთან შეხვედრა ყველას ეჩქარება.

17-23 ქულა — ოხადგილიანი სანოლი

ენერგიული და მომხიბვლელი ხართ, ყველას თქვენთან ჩახუტება სურს.

24-30 ქულა — ტანსაცმლის კაზა
თქვენ გვერდით ნებისმიერი თავს კომფორტულად და მშვიდად გრძნობს. რაც უფრო დიდი და სახსე ხართ, მით უფრო სასიამოვნოა თქვენთან ურთიერთობა.

რას გაგვიმხელს თქვენი ფეხსაცმელი?



მის მიხედვით, როგორი ფეხსაცმელი აცვია ქალს, რამხელა ქუსლებზე დგას, ბევრი რამის გაგება შეგიძლიათ პატრონის შესახებ.

1. მაღალქუსლიანი ფეხსაცმელი

მაღალქუსლიანი ფეხსაცმელს ირჩევენ ქალები, რომლებსაც ქვეცნობიერად სხვებზე მაღლა სურთ დგომა. ხშირად ეს დაბალ თვითშეფასებაზე მიუთითებს, ანუ ქალი ასეთი ხერხით ცდილობს თავის დამკვიდრებას.

მეორე მხრივ, მაღალქუსლიანი ფეხსაცმელი უყვართ ქალებს, რომლებსაც სურთ, თავიანთ სილამაზეს ხაზი გაუსვან და გარშემომყოფებს გამოწვევა გაუკეთონ. მათ მიღებული წესების დარღვევა უყვართ და ვერ იტანენ სტერეოტიპებს.

2. წვეტიანი ქუსლები

როგორც წესი, წვეტიანი ქუსლები თავდაჯერებული ქალების საყვარელი ატირიბუტია. ისინი დარწმუნებული არიან თავიანთ მომხიბვლელობაში, ადვილად აბამენ ნაცნობობას და უცნობებთან ურთიერთობა არ უჭირთ.

3. პლატფორმები

ასეთებს ირჩევენ თავდაჯერებული, ლამაზი და წარმატებული ქალები. მათ შეუძლიათ ბოლომდე გაიტანონ თავიანთი აზრი, თუნდაც ის მცდარი იყოს. შეიძლება მოგვიანებით მიხვდნენ, რომ ცდებოდნენ, მაგრამ ბოდიშს არასოდეს იხდიან. პლატფორმების მოყვარული ქალები ხშირად არაპროგნოზირებადებიც არიან.

4. დაბალქუსლიანი ფეხსაცმელი

დაბალ ქუსლს უპირატესობას ძლიერი ქალები ანიჭებენ. მათ ყოველთვის იციან, რა სურთ, მაგრამ სწრაფად იღლებიან და დეპრესიისკენაც არიან მიდრეკილი.

5. სპორტული ფეხსაცმელი

სპორტული ფეხსაცმლის მოყვარულები ადვილად ამყარებენ კონტაქტს პრაქტიკულად ნებისმიერ ადამიანთან. ისინი საკმაოდ კონსერვატიულები არიან და არ უყვართ ცვლილებები.

წინა ნომერში გამოქვეყნებული სულოკუს პასუხები იხ. გვ. 78

ს უ ღ ლ კ უ

სულოკუ არის იაპონური თავსატეხი, რომელმაც ბოლო დროს ევროპაშიც მოიკიდა ფეხი. მისი ამოხსნისთვის საკმარისია ლოგიკური აზროვნების უნარი. თავად ამოხსნის პროცესი კი დიდ სიამოვნებას გზირდებათ.

№ 1

5			7			6
		8				3
	1			9	7	4
2	3	4		7		
		6		2		1
9			1		8	
	7			1		9
		5	2			3
		4		6	5	

№ 2

	9	2				
4			1			3
		1		6	8	
	3		7			4
2		7		5		8
6				9	7	
7		5		1		9
			4		2	5
	8		3			6

სულოკუ შედგება 9-9 პორიზონტალური და ვერტიკალური სვეტისა და 9 ბლოკისგან. შევასოთ ცარიელი უჯრები 1-დან 9 ციფრებით ისე, რომ პორიზონტალურ და ვერტიკალურ სვეტებსა და ბლოკებში ერთი და იგივე ციფრი არ განმეორდეს.

ვინ ხართ მამაკაცისთვის?

1. შეგიძლიათ თქვით, რომ ბოლოქარი ახალგაზრდობა გქონდათ?

- ა) დიახ — 5
- ბ) არა — 10
- გ) ჩემი ბოლოქარი ახალგაზრდობა სრული სვლით წინ მიიწევს — 0

2. თქვენზე გაცილებით ახალგაზრდა ადამიანთან პაემანზე წახვიდოდით?

- ა) ასაკი მთავარი არაა, ყველაფერი ადამიანზეა დამოკიდებული — 5
- ბ) ალბათ არა — 10

3. როგორ ფიქრობთ, შეიძლება ახალგაზრდობის მამაკაცს, რომელმაც რესტორანში დაგვატიყათ, ინტიმურ სიახლოვეზე ჰქონდეს პრეტენზია?

- ა) გააჩნია, როგორც რესტორანში დამატყუა — 0
- ბ) არავითარ შემთხვევაში — 5
- გ) არ მივცემ უფლებას, ჩემი დანახარჯი გადაიხადოს — 10
- დ) უცნობ მამაკაცთან ერთად რესტორანში არასოდეს წავალ — 15

4. ისეც ხდება, რომ მამაკაცები თქვენთან ნაცნობობის გაბმას ქუჩაში ცდილობენ?

- ა) ასეც ხდება ხოლმე — 0
- ბ) დიახ, მაგრამ მე შეუვალი ვარ — 5
- გ) არა — 10

5. ერთი კვირის განმავლობაში ორ პარტნიორზე მეტი გყოლიათ?

- ა) დიახ — 0
- ბ) არა — 15

6. თანამედროვე მამაკაცებს ეგოისტიზმად მიიჩნევთ?

- ა) ალბათ უფრო დიახ, ვიდრე არა — 5
- ბ) არა, მამაკაცი ქალმა უნდა მართოს — 15

7. გაჭირვებით თქვენი დონისა და შესაფერისი ინტელექტის მამაკაცის გაცნობა?

- ა) დიახ — 15
- ბ) არა — 0

8. პარტნიორმა რომ შემოგთავაზოთ ან მანქანის ყიდვა, ან შევბუღების გატარება მალდივებზე, რომელს აირჩევდით?

- ა) მანქანას, ის უფრო საჭიროა — 10
- ბ) მალდივებს, ეს უფრო საინტერესოა — 5

9. ყოფილა შემთხვევა, იმდენი ალკოჰოლი მიგილიათ, რომ მეორე დღეს ვერც კი იხსენებდით, რომელ მამაკაცთან იყავით პაემანზე?

- ა) დიახ — 5
- ბ) თუ ყოფილა, ალბათ წლებით წინ — 10
- გ) არა, ეს შეუძლებელია — 15

10. ამ ჩამონათვლიდან რომელი გაიძულებთ, ერთხელ და სამუდამოდ დაივიწყოთ მამაკაცი?

- ა) იმპოტენცია — 0
- ბ) სიძუნწე — 10
- გ) ბავშვების მიმართ ზიზღი — 20
- დ) თუ ფულის შოვნას ვერ ახერხებს — 30
- ე) მისი მუსიკალური გემოვნება — 40

შედეგები:

40 ქულა და ნაკლები — კაცებისთვის თქვენ საშიში ქალი ხართ, რადგან დამოუკიდებელ და ღირსეულ ქალად გთვლიან. თქვენი მამაკაცი გულის სიღრმეში გრძნობს, რომ თქვენი ღირსი არაა, რომ მისი სულიერი დონე თქვენსაზე დაბალია, მაგრამ ხმამაღლა ამას არასოდეს აღიარებს. ამის გამო საზოგადოებაში ვაჟკაცის ნიღაბს ირგებს, რომელმაც თქვენსადიერი ქალის მოხიბვლა შეძლო. იმისათვის, რომ თქვენი

გული მოეგო, საკმაო ძალისხმევა დასჭირდა — რესტორანში დაგვატიყათ, მანქანით გაგასეირნათ, სახლში მიგაცილათ... ერთი მხრივ, ეს შესაშურია, რადგან შეგიძლიათ მცირედით ტკობა, მაგრამ თუ მამაკაცს თქვენი გულისთვის საგმიროს საქმეების ჩადენას არ მოსთხოვთ, თქვენი რომანი რომანტიკულ ისტორიაში არასოდეს გადაიზრდება.

45-65 ქულა — თქვენი დახასიათებისთვის კაცებს ერთი უხეში სიტყვა აქვთ — „ქალი-ტარანი“. ისინი თვლიან, რომ თუ ქალი უფლებას აძლევთ, რესტორანში, ბარში დაპატიჟონ, მისი დანახარჯი გადაიხადონ, ე.ი. არც სასიყვარულო ურთიერთობებზე ეტყვიან უარს. თქვენ კი დარწმუნებული ხართ, რომ თქვენ გვერდით ყოფნის ბედნიერებისათვის კაცმა ყველანაირი ვიპ-ფუფუნება უნდა შეგიქმნათ და ამასთან ინტიმური ურთიერთობა არ მოგთხოვთ. სწორედ ასეთად წარმოგიდგინათ იდეალური პირველი პაემანი. სამწუხაროდ, ცხოვრება გაცილებით მკაცრია, ვიდრე თქვენ ფიქრობთ. დღეს ყველაზე მდიდრები და ღირსეულებიც კი ფულს ითვლიან. ასეთი საქციელით რისკავთ, საზღაური მოგთხოვონ, თანაც ისე, რომ უარის თქმა გაგიჭირდებათ.

70-85 ქულა — კაცები თქვენ კომკავშირულს გინოადებენ. ისეთი შთაბეჭდილება იქმნება, რომ თქვენი კეთილგანწყობის მოპოვება ძნელია. საკუთარ, გამოგონილ იდეალურ სამყაროში ცხოვრობთ. გემინიათ ურთიერთობების გაბმა და თავყანისმცემლის ნებისმიერ შესტზე ისე რეაგირებთ, როგორც ხარი წითელზე. როგორც ჩანს, მამაკაცების მიმართ ან ზედმეტი მოთხოვნები გაქვთ, ან მამაკაცთან ნაცნობობის გასაბმელად შესაბამის ადგილს სწორად ვერ არჩევთ.

თქვენთვის ყველაზე ახლობელი ინტერნეტ-მეგობარია, რომელსაც თქვენი მსგავსი გემოვნება აქვს — მოგწონთ ერთნაირი მუსიკა, სიმღერები, ფილმები, ნიგნები. როცა ადამიანს ვერ ხედავთ და მასთან რეალური ყოფა არ გაქვთ გასაყოფი, გაცილებით



ადვილი წარმოსადგენია, რომ ის იდეალურია. მაგრამ ამას რეალურ ურთიერთობებთან საერთო არაფერი აქვს. თუ ასე გააგრძელებთ, შესაძლოა მართლაც დარჩეთ.

90-105 ქულა — მამაკაცები ალქაჯს გეძახიან. თქვენთვის იდეალურია პაემანი, როცა თავყანისმცემელი თავის შეძლებულობის დემონსტრირებას ახდენს, გასვებთ კომპლიმენტებით, გულს და ხელს გთავაზობთ, თქვენ კი პირობას აძლევთ, რომ დაფიქრდებით. თავად კი ფიქრს იწყებთ, ეს ადამიანი სხვა თავყანისმცემლებზე უკეთესია თუ უარესი. რომანტიკული ნატურის ნამდვილად არ ხართ, უფრო გამორჩენაზე ფიქრობთ და იმაზე, რამდენად შეძლებს მამაკაცი თქვენთვის კომფორტის შექმნას. ამასთან არ გსურთ დაპირდეთ სიყვარულს, ზრუნვას, ერთგულებას. კაცები ამას მშვენივრად გრძნობენ.

თუ ქმარს იპოვით, ეს იქნება მამაკაცი, რომელიც სელექციის საშუალებით შეარჩიეთ — ოლიგარქი, ცნობილი მსახიობი, ჩინოსანი... მოკლედ კაცი, რომელსაც გაცილებით მეტი პრივილეგია აქვს სხვებთან შედარებით.

110-125 ქულა — ქალი-ცოლი — აი, განმარტება, რომლითაც კაცები თქვენ გახასიათებენ. დიდი ხანია მიხვდით, რომ რომანტიკული გრძნობები მხოლოდ ერთი ეტაპია ბედნიერების გზაზე. გაუზრისართ სიტყუაციებს, რომლებმაც შესაძლოა ჩრდილი მიაყენოს თქვენს მომავალს. მამაკაცს, რომელსაც თქვენი მოხიბვლა სურს, მოუწევს კაზანოვას მთელი არსენალის გამოყენება, რათა თქვენი ყურადღება დაიმსახუროს. მიუხედავად იმისა, რომ შესაძლოა მისი თბილი სიტყვები გესიამოვნოთ, თქვენი გული მაინც ოჯახში რჩება. თქვენთვის იდეალური მეგობრებთან ერთად გატარებული საღამოა, როცა იცით, რომ მათ ყველაფერი წესრიგშია აქვთ.

126-140 ქულა — შინაბურა! საწყენია, მაგრამ ძლიერი სქესის წარმომადგენლები ასეთ ქალებს გვერდს უკლიან. შესაძლოა წარმატებული კარიერაც გაქვთ, თანამდებობაც, მაღალი ხელფასიც, მაგრამ...

მხდალი, მამასი თუ ფრთხილი?

1. სახლში მართო ხართ, კარზე ხარია, სათვალავლოში გაიხედეთ და უცნობი დაინახეთ. თქვენ....

- ა) არაფრის შეგეშინდებათ და კარს გააღებთ.
- ბ) შემოსასვლელ კარს ავეჯს მიადგამთ, რომ არავინ შემოგივარდეთ.
- გ) კარს არ გააღებთ, ოთახში შეხვალთ და თქვენს საქმეს გააგრძელებთ.

2. დედათქვენის საყვარელი ლარნაკი გატყუებთ...

- ა) ნამსხვრევებს იატაკზე დატოვებთ, დედა რომ მოვა სახლში და დაინახავს, ყველაფერს პატიოსნად მოუყვებით.
- ბ) ყველაფერს კატას გადააბრალებთ.
- გ) ნამსხვრევებს აიღებთ, გადაყრით, როცა დედა სახლში დაბრუნდება და დაისვენებს, ყველაფერს აუხსნი.

3. კბილის ექიმთან მიდიხართ...

ა) იცით, რომ კარიესი გაქვთ, უშიშრად ჯდებით დანტისტის სავარძელში და შესაბამის პროცედურებს იტარებთ.

ბ) პოლიკლინიკაში კი მიხვალთ, მაგრამ ექიმის დანახვაზე ისე შეშინდებით, რომ უკან გამოიქცევით.

გ) მშვიდად დაუცდით თქვენს რიგს, შემდეგ შეხვალთ ექიმთან და კბილებს შეამოწმებინებთ.

შედეგები:

თუ თქვენს პასუხებში „ა“ ვარიანტი ჭარბობს — თქვენ მამაცი ხართ, თუ „ბ“ ვარიანტი — მშიშარა, „გ“ ვარიანტის შემთხვევაში კი თქვენ ფრთხილი ადამიანი ხართ. თუ ვარიანტების რაოდენობა თანაბრად გადანაწილდა, დაფიქრდით — ყოფილთვის საჭიროა ასეთი სიმამაცე ან ხანდახან რატომ ხართ ასეთი მხდალი და რა მისასალმებელია, რომ სიფრთხილის გამოჩენა ისწავლებთ.

ფიქრობთ, ზედმეტი წონა გაქვთ? შეიძლება საქმე ზედმეტი წყალ-შია. შეუმჩნეველი შეშუპება წონას 2-3 კგ-ით ზრდის.

საიდან ჩნდება ზედმეტი წყალი ორგანიზმში? მიზეზი მრავალია.

1. სუფთა წყლის უკმარისობა. დღის განმავლობაში ბევრ სითხეს იღებთ: ჩაის, ყავას, წვენს, რძეს და ა.შ. ეს შესანიშნავია, მაგრამ ამავდროულად არ დაგავიწყდეთ, რომ ორგანიზმისთვის აუცილებელია სუფთა წყალი და არა მისი შემცველები. ეს უკანასკნელები გაჯერებულია სხვადასხვა (ხშირად არასასარგებლო) ნივთიერებებით, რომლებიც, თავის მხრივ, შლაკებისა და ტოქსინებისგან ორგანიზმის გასუფთავებას ხელს უშლის. ამ დავალებას საკმაოდ წარმატებით თავს ართმევს მხოლოდ ჩვეულებრივი წყალი. გარდა ამისა, ე.წ. შემცველები (განსაკუთრებით ჩაი და ყავა) შარდმდენი სასმელებია. ისინი ორგანიზმიდან ცხოველმოქმედებისთვის სასარგებლო სითხეს აძევებენ. მისი დაკარგვის შიშით, ორგანიზმი ცდილობს, ამ ძვირფასი სითხის (ე.ი. წყლის) მარაგი გააკეთოს.

2. რაციონში მარილის სიჭარბე. ალბათ შენიშნეთ, რომ მარილიანი კერძის ჭამის შემდეგ წყალი ძლიერ გინდებთ. ამ შემთხვევაში წყალს ზედმეტი მარილი გამოაქვს. თუ მარილს ბევრს და ხშირად გამოიყენებთ, მარილის უვნებელსაყოფად ორგანიზმი წყლის სპეციალურად შეკავებას დაიწყებს. ესეც შეშუპებას იწვევს.

3. მჯდომარე სამუშაო ან პირიქით, მთელი დღე ფეხზე დგომა. ცხოვრების ასეთი წესის გამო ხშირად მეტაბოლიზმი ნელდება, რაც, თავის მხრივ, სითხის შეკავებას ხელს უწყობს.

წესის მიხედვით ვიკვებებით

შეშუპებასთან ბრძოლაში (ექიმის რეკომენდაციების გარდა) თქვენც შეგიძლიათ დამოუკიდებლად რაღაც გააკეთოთ. მაგალითად, თქვენს რაციონს გადახედეთ. მთავარია, კვების სწორი რეჟიმი მუდამ დაიცვათ.

გერმეტი წყლისგან გათავისუფლით



1. ყოველდღიურად არანაკლებ 2-2,5 ლიტრისა სუფთა წყალი დალიეთ. ამგვარად ორგანიზმი თანდათან გაიგებს, რომ წყალი საკმარისია და მომარაგება (შეშუპების სახით) საჭირო არ არის. გარდა ამისა, შლაკები და ტოქსინები გამოსვლას დაიწყებს. შედეგად, ძალის მომატებას და მთელ სხეულში იმისუბუქეს იგრძნობთ.

2. ნაკლებად მარილიან საკვებს მიეჩვიეთ. მარილი სანელებლებით, ბალახებით შეცვალეთ. მნიშვნელოვანია, მარილი საჭმელს არა მომზადების დროს, არამედ მზა კერძში დაჭიმოთ.

3. არ დაგავიწყდეთ, რომ მარილი ხშირად პროდუქტებში „იმალება“. მაგალითად, 100 გრამ შავ პურში უკვე მარილის დღიური ნორმის ერთი მესამედია. მოერიდეთ ისეთ პროდუქტებს, როგორცაა დაკონსერვებული წვინანები, თევზის კონსერვები, სიზილალა, მწნილები, შებოლილი პროდუქტები, სოუსები (განსაკუთრებით მაიონეზი), მარილიანი ყველი.

4. კვირაში ერთხელ განტვირთვის

დღე მოაწყვეთ ორგანიზმიდან ჭარბი სითხის გამოსადევნად.

განსვითვის დღე

ერთ დღეში შეგიძლიათ 500-600 გრამი დაკარგოთ. ეს შეიძლება იყოს კვირის ნებისმიერი დღე, მთავარია, სუფთა წყალი დალიოთ და, რეკომენდებული პროდუქტების გარდა, ნებისმიერი სხვა საჭმელისგან თავი შეიკავოთ.

რძიანი ჩაის დღე. დღის განმავლობაში, როგორც კი შიმშილის შემოტევას იგრძნობთ, რძიანი ჩაი დალიეთ. მომზადების წესი: 2 ლიტრი რძე ადუღებამდე მიიყვანეთ, ერთი მნიკვი მწვანე ჩაი დაუმატეთ და ნახევარი საათი დადგით. სასმელი მზადაა.

კეფირის დღე. ყოველ 2 საათში ცოტა-ცოტა ახალი უცხიმო კეფირი დალიეთ. ნორმა — 1-1,5 ლიტრი დღეში.

გოგრის წვენი დღე. გოგრის წვენი ვაშლისა და სტაფილოს წვენი შეურეთ ან წყლით გააზავეთ, მაგრამ გახსოვდეთ, ორგანიზმიდან ზედმეტი სითხის გამოდევნას მხოლოდ გოგრის წვენი ეხმარება.

შვრიის დღე. შეშუპებისგან გასათავისუფლებლად წყალზე მოხარშული შვრიის ფაფა ჭამეთ. ადუღებულ წყალში 200 გრამი ფანტელი ჩაუშვით და დაახლოებით 5 წუთი ხარშეთ, თან განუწყვეტილად ურიეთ. შენიშვნა: ფაფა სქელი არ უნდა იყოს. შეგიძლიათ ბანანისა და ვაშლის ნაჭერი, ქიშმიში დაუმატოთ. არავითარი ცხიმი, მარილი, შაქარი. ფაფა 5-6-ჯერ ჭამეთ. წყლის გარდა, მწვანე ჩაი ან ასკილის ნახარში დალიეთ.

თევზის დღე. დღეში 5-ჯერ აუცილებლად ჭამეთ 500 გრამი უმარილო მოხარშული თევზი. გარნირად გამოიყენეთ ქორფა ან ორთქლზე მომზადებული (უმარილოდ) ბოსტნეული: კომბოსტო, სტაფილო, კიტრი.

შეშუპებას აქრობს ასეთი ხალხური რეცეპტი: 1 სუფრის კოვზ ალუბლის ყუნწებს 0,5 ლიტრი ადუღებული წყალი დაასხით. 1 საათი დადგით, განურეთ და დღეში 3-4-ჯერ 150 გრამი მიიღეთ.

რა არის მიასთენია და როგორ ვუმკურნალოთ

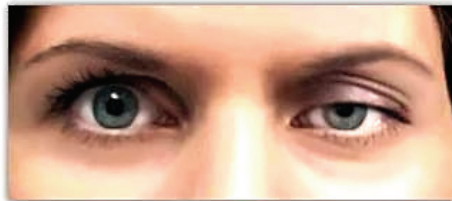
რსებობს დაავადებები, რომელთა მიზეზის დადგენა მედიცინამ საუკუნეების განმავლობაში ვერ შეძლო. მიასთენია (სიტყვასიტყვით „კუნთების სისუსტე“), რომელიც აღწერილია ჯერ კიდევ მე-17 საუკუნეში, ამ სიაში შედის.

ზოგიერთი მონაცემით, მიასთენიით 100 000-დან 10 ადამიანი იტანჯება. დაავადება 20-დან 40-წლამდე ახალგაზრდა ადამიანებს შორის გვხვდება. შედარებით ხშირად ქალები ავადმყოფობენ. ოფიციალური თანაფარდობაა 3:1.

ნიშნები

მიასთენია აუტოიმუნური დაავადებაა, გამოწვეულია იმუნიტეტის მოშლით, მისი სიმპტომები ასეთია: ადამიანი უჩივის დილით სისუსტეს, რომელიც თვალებიდან იწყება. დილით თვალის გახელა ძნელდება, აღინიშნება ქოშინი, ფეხების ტკივილი, იღლება მკლავები. ადამიანი დუღღუნით ლაპარაკობს, ყლაპვა გაძნელებულია.

როგორც წესი, დაავადება ქუთუთოს კუნთების მუშაობის დარღვევით იწყება. შემდეგ სულ უფრო მეტად იტანჯება ხელების, ფეხების, სახის კუნთები. სწორედ ისინი არიან პასუხისმგებელი ჩვენს მოძრაობებზე.



მეუხნალობა

წინათ მიასთენიის დროს სიკვდილიანობა 40%-ს შეადგენდა. სადღეისოდ მინიმალურია და ერთეული შემთხვევებია. მსუბუქ ფორმებში ინიშნება კალიუმის პრეპარატები, უფრო მძიმე სიტუაციებში საჭირო ხდება გლუკოკორტიკოიდების მიღება.

მიასთენიის დაავადებულებს ეკრძალებათ ალკოჰოლი, მზეზე გარუჯვა. გამოკვლევებით დადგენილია პირდაპირი კავშირი მზის აბზანებსა და მდგომარეობის გაუარესებას შორის.

არ შეიძლება მაგნიუმის, შარდმდენების, ანტიბიოტიკების გამოყენება.

ფიზიკური დატვირთვა ცალკე თემაა. კუნთების ძლიერი დაჭიმვა ტრენაჟორებზე დაუშვებელია, სიმძიმის აწევა გამორიცხებულია. მაგრამ „მედალს“ მეორე მხარე აქვს — ეს არის კუნთების ზომიერი მოთევნა, რაც ნივთიერებათა ცვლის გასაუმჯობესებლად აუცილებელია.

✓ მოამზადა აზა გაგოშიძემ

გვჯახსუხობს ექიმი



— რა იწვევს მიზანრღობაში ღამით კბილების კრაჭუნს? — ღამით კბილების კრაჭუნს უმეტესად ბავშვის ორგანიზმში კალციუმის ნაკლებობით არის გამოწვეული. — სტომატიტი მაქვს და რას მარჩევთ?

— სტომატიტი პირის ღრუს ლორწოვანი გარსის ანთებაა. იგი სხვადასხვა სახისაა და შესაბამისად, გამონევი მიზეზებიც სხვადასხვაა. გამწვანებისას კი იმუნური სისტემა არის დაქვეითებული. პირის ღრუში დაავადებული, შენით-ღებული უბანი იოდინოლით დაიმუშავებთ დღეში რამდენჯერმე. ურიგო არ იქნებოდა ალერგოლოგის კონსულტაციაც. ხშირი და გართულებული სტომატიტის მიმართ ზერე-ღე დამოკიდებულება არ შეიძლება, რადგან, როგორც აღვნიშნეთ, მისი გამომწვევი მიზე-ზი სხვადასხვაა და ერთ-ერთი შეიძლება ინფექციაც იყოს.

— როდის უნდა ჩატარდეს ორსულობის ტესტი?

— ტესტის ჩატარება შეგიძლიათ მენ-სტრუალური ციკლის გადაცდენის მეორე დღეზე, სასურველია იყოს დილის შარდი, თუმცა არსებობს ძალიან მგრძობიარე ტესტი, რომლის გამოყენებაც შეგიძლიათ ციკლის გადაცდენამდე 2-3 დღით ადრე, დღის ნებისმიერ მომენტში.

— რა იწვევს სიმსუქნეს და რამდენად საშიშია?

— სამედიცინო ენაზე სიმსუქნე არის ცხიმოვანი და ენერგეტიკული ბალანსის დროს განვითარებული დაავადება. თუ ყვე-ღასთვის გასაგებად ვიტყვით, ადამიანის მიერ მიღებული კალორიები აჭარბებს მათ წვას. შედეგად, ორგანიზმში გროვდება ცხი-მი, რაც სიმსუქნეს იწვევს. სიმსუქნის მიზე-ზი ძირითად შემთხვევაში არის არასწორი კვება, არასაკმარისი ფიზიკური აქტივობა ან ენდოკრინული დარღვევები. ქალთა უმ-

ეტესობისათვის სიმსუქნის პრობლემა აქტუალური ხდება მშობიარობის შემდეგ. ორსუ-ლობის პერიოდში ქალის ნიე-თიერებათა ცვლა გადადის ენ-ერგიის დაგროვების რეჟიმში. ამაში გასაკვირი არაფერი უნ-და იყოს. გასაკვირი და საგან-გამო არის ის, რომ ცვლის პროცესები ლაქტაციის შემ-დეგაც დაგროვების ხასიათს ატარებს და ხდება ცხიმოვანი ქსოვილების მატება. რა თქმა

უნდა, სიმსუქნე არის საშიში დაავადება, ზოგ შემთხვევაში — მეტისმეტად საშიშიც კი. იგი შეიძლება იქცეს შაქრიანი დიაბე-ტის, ქოლესტერინის მომატების, ჰიპერტო-ნიული დაავადების, გულის უკმარისობის, უნაყოფობის და უამრავი სხვა დაავადების მიზეზად. ასთმიანი ადამიანისთვის, ისევე როგორც ჩიყვით დაავადებულთათვის, სას-ტიკად არ შეიძლება სიმსუქნე, რადგანაც ამძიმებს ისედაც რთულ დაავადებებს. მსუ-ქან ადამიანს შეიძლება ძალიან დიდი პრობ-ლემები შეექმნას მშობიარობის დროს, რა-მაც შეიძლება უარყოფითი ზეგავლენა იქ-ონიოს ნაყოფზეც.

— როცა ქალი ფრთხილად, როგორ უნდა მოიქცეს არსებობს გამოსავალი?

— მიმართეთ სექსოლოგს.

— გაზაფხულზე სისხლში ყოველთვის მაქვს კოჩინოფილები მომატებული საკმაო რაოდენობით. რისი ბრალი შეიძლება იყოს?

— ეოზინოფილების მატების მიზეზი ხშირად ალერგიაა, რომელიც სხვადასხვა ორგანიზმში სხვადასხვა სიმპტომით ვლინ-დება. სისხლის საერთო ანალიზის მსოლოდ ერთი მაჩვენებლით დაზუსტებით არაფრის თქმა შეიძლება, მაგრამ ალერგია მაინც უნდა გამოირიცხო, რომელიც შეიძლება ჯერ შემანუხებელი არ არის და ამიტომ ყურადღებას ნაკლებად ამახვილებთ.

— იმუნიტეტის ასამღლებლად რა შე-იძლება, რომ მივაღო?

— უმჯობესია, ექიმს მიმართოთ და მის მიერ დანიშნული წამლებით დაიწყეთ ორგანიზმის მოძლიერება. მცდარია მოსაზ-რება, რომ ვიტამინებით მდიდარ აბებს თუ მიიღებთ, იმუნიტეტს აიმაღლებთ, თვითნე-ბურად ნუ დატვირთავთ ორგანიზმს. სახ-ლის პირობებში კი კარგია ყოველ დღით უზმოზე ერთი კოვზი თაფლის მიღება.

თუ გსურთ ჯანმრთელობისა და აქტიური ცხოვრების კითხვის გაგზავნა, აკრიფეთ ასო თ და გაგზავნეთ კითხვა ნომერზე 93887 მამთილან და 1779 ჯაოსალიანს. 1 სმს-ის ფასი: მამთილან 1 ლარი, ჯაოსალიანს 50 თეთრი.

ბიბი — თუქუნჯულის ბისსუა

ძიძო საოცარი მცენარეა. მრავალ და-ავადებას კურნავს — პოდაგრას, თრომ-ბოფლებიტს, ფილტვების ანთებას. ის აგრეთვე ფურუნკულების რისხვაცაა. თუ ამ მცენარის ბაზაზე მალამოს მოამზა-დებთ, მისი დახმარებით ფურუნკულის მომწიფების პროცესს და შემდეგ მის გამომშრობას დააჩქარებთ.

ძიძოს 2 ს.კ. ყვავილი დასრისეთ. 2 ს.კ. ნაღების კარაქი ან 50 გრამი ვაზელი-ნი დაუმატეთ, აურიეთ. მალამო ფურუნ-კულზე წაისვით, გადაისვით. 5-6 საათის შემდეგ სახვევი შეცვალეთ.

ქონიყის ნაცვლად ყონიყი

როგორც უნდა გაგიკვირდეთ, სახის მოვლის საშუალებად ითვლება ხა-რისხიანი პროდუქტები: ნატურალუ-რი მცენარეული ზეთი, ღვინო, კონიაკი. სხვათა შორის, კონიაკი საუკეთესო ტო-ნიკია. თუ დილით და საღამოს სახეს კონიაკით გაისუფავებთ, კანი გაახალ-გაზრდავდება. კონიაკი შეიცავს ბევრ სასარგებლო ნივთიერებას, რომლებიც კანის დაბერებას აბრკოლებს. სოლო თეთრი ღვინო შეგიძლიათ ნიღაბი გაი-კეთოთ. ისიც კანს ნაადრევი დაბერებისა და გარემოს მავნე ზემოქმედებისგან იც-ავს.

აიღეთ 3 ს.კ. თეთრი მშრალი ღვინო, 1/4 ჭიქა მანონი, 2 სუფრის კოვზი შვრიის ფქვილი. ღვინო მანონი ჩაუშ-ვით და ათქვიფეთ. შემდეგ შვრიის ფქვილი შეურიეთ ნახევრადწყლიანი მა-სის მიღებამდე. მასა ორ ფენა მარლაზე მოათავსეთ და სახეზე 15-20 წუთი დაი-დეთ (თვალის მიდამოს მინდობი მკურნალო). ეს ნიღაბი რეგულარულად გაიკეთეთ.

თეთრი შაქარი „სიკვდილია“.

ყვითელი — „სისოცხლე“

„თეთრი სიკვდილი“ თითქმის ყველაფერშია. ის არამ-ხოლოდ ტკბილეულში, ასევე მწარე სასმელებში, ცხარე სოუსებში, ძეხვეულში, შებოლილ და ბევრ სხვა პროდუქტში არსებობს, რომლებშიც ტკბილის წარმოდგენა საერთოდ შეუძლე-ბელია. სწორედ ამიტომ უნდა გახსოვდეთ, რომ შაქრის მოხმარების დღიური ნორმა არაუმეტეს 50 გრამისაა. ამ ნორმის მიღება შეიძლება ნახევარი ლიტრი ტკბილი წყლით. ყველაფერი ამის ზევით მავნეა. მეცნიერებმა დიდი ხანია დაადგინეს: თეთრი შაქრის ჭარბად მოხმარება ჯანმრთელობას აუარესებს და სიცოცხლის ხანგრძლიობას ამცირებს. მაგრამ მეორე „ტკბილი მეგობარი“ — ყვითელი შაქარი, პირიქით, სასარგებლოა.





თუ ტკბილის მოყვარული ხართ, სრულებით არ არის აუცილებელი თქვენს ჩვევაზე საერთოდ უარი თქვათ. უბრალოდ, შაქრის „სწორი“ სახეობა უნდა შეარჩიოთ და მთავარი — ზომა იცოდეთ.

არარაფინირებული შაქარი, როგორც ნებისმიერი სხვა ნახშირ-წყალი, პირველ რიგში, ენერგიის წყაროა მთელი ორგანიზმისთვის. მასში ბევრი ქრომი, რკინა და მაგნიუმი, რომელთა ნაკლებობა თვლემას, დაღლას, გაღიზიანებულობასა და ცუდ განწყობას იწვევს. მასში საჭირო მიკროელემენტების მთელი კომპლექსია.

რაც შეეხება ნატურალურ დამატებობებს — ფრუქტოზას, სორბიტს, ქსილიტსა და სტევიოზიდს, ისინი ჯანმრთელობას ზიანს არ მიაყენებენ, თუ ბოროტად არ გამოიყენებთ.



მწიკნი სკანოკლი

				1. ადამიანთა სროვა						
					2. სარწყავი არხი					
					3. შაშის სახეობა	4. როზეტი				
5. საფოსტო ნიშანი	6. დანაშაული			7. აპოტი						
					8. ... ნიუტონი					
9. შტატი აშშ-ში						10. კინოსურათი	11. ესპანური ცეკვა			
						12. პატარა ჭრელი ჩიტი				
					13. მდინარე ევროპაში		14. ზანტი, ზარმაცი			
		15. თევზის ძვალი			16. ხორციანი კორკოტი	17. ბოლო ნოტი				
		18. დარვიში		19. რუსი მწერალი						
									20. ბერძნული ანბანის ასო	21. ჟორჟ სანდის რომანი
										
					22. ... სამკრასი	23. დიდი ჩაქუჩი				
					24. ხეთების ქალმერთი					
					25. ... კრუზი					
										

წინა ნომერში გამოქვეყნებული მწიკნი სკანოკლის პასუხები

1. არ; 2. სი; 3. პატრი; 4. აბელი; 5. ბუ; 6. კომპასი; 7. „ტამანგო“; 8. აჟიო; 9. რატომ; 10. გიმნეტები; 11. კორდოვა; 12. კაკადუ; 13. ბლე; 14. „ოლე“; 15. ნუკრი; 16. კალია; 17. ამპერი; 18. მათე; 19. ია; 20. აპოტი; 21. ეხი; 22. სე; 23. ალ.სურათიშე:ერმიტაჟი; ლუკრი; პრადო; ალბერტინა.

თაიგულმა დიდხანს რომ გაძლოს



როგორ გავუხანგრძლივოთ სიცოცხლე ლამაზ თაიგულს?

სანამ ვაზაში იასამნის ტოტებს ჩადებთ, ღეროს ბოლოები 2-3 ნაწილად გახლიჩეთ, შემდეგ რამდენიმე წამით არაყში ან სპირტში მოათავსეთ. თაიგულისთვის წყალს ძმარი ან ლიმონის მჟავა დაუმატეთ.

ნარგიზმა თავისი სილამაზით დიდხანს რომ გაგახაროთ, წყალში ცოტა მარილი დაუმატეთ და ყოველდღიურად გამოცვალეთ. თუ გსურთ, ლარნაკში ნარგიზების გვერდით სხვა ყვავილებიც მოათავსოთ, ნარგიზები ერთი დღე-ღამის განმავლობაში ცალკე წყალში გქონდეთ. ეს „საკუთარ თავზე შეყვარებული“ მცენარე გამოყოფს ნებოვან წვენს, რომელიც მეზობელი ყვავილებისთვის ძალიან მავნეა.

ტიტებს ძალიან ცივი, ყინულივით წყალი უყვართ, რომელშიც დამატებულია ასპირინი (1 აბი 1 ლიტრ წყალზე). ყვავილის ღეროები რომ არ მოიხაროს, ასეთი მარტივი პროცედურა ჩაატარეთ: ღეროები თანაბრად მოაჭერით, ბოლოები შაქარში ჩადეთ და რბილ ქაღალდში გაახვიეთ. ორი საათის შემდეგ ქაღალდი მოხსენით და მხოლოდ ამის შემდეგ ყვავილები წყალში ჩადეთ.

მკურნალი კედარი

ხედრის წიპნების ზეთი უნიკალური ბუნებრივი პროდუქტია, რომლის ანალოგები ბუნებაში არ არსებობს. ის ადვილად შეითვისება, ვიტამინებითა და მიკროელემენტებით მჭიდრად მდიდარია. სამკურნალო ზეთი ძალას აღადგენს, სტრესისა და ქრონიკული დაღლის სინდრომის შედეგებს აქრობს, ორგანიზმს აძლიერებს. გარდა ამისა, მამაკაცურ პოტენციას აუმჯობესებს.

კედრის ზეთი განსაკუთრებით სასარგებლოა კუჭ-ნაწლავის ტრაქტის დაავადებების დროს. მას იღებენ გასრიტის, პანკრეატიტის, ქოლესტერიტის, კუჭისა და თორმეტკოჯა ნაწლავის წყლულის, ასევე გაციების, ბრონქიტის დროს. ეფექტურია ნეიროდერმიტის, ეგზემის, დამწვრობის, ტროფიკული წყლულისა და მოყინვის შემთხვევებში. სამკურნალო-პროფილაქტიკური მიზნით ასე გამოიყენება:

1 ჩაის კოვზს ქაშამდე 30-60 წუთით ადრე, დღეში 2-3-ჯერ, 1-1,5 თვის განმავლობაში იღებენ. ნერწყვთან არეული ნელა ჩაყლაპეთ.

დაზიანებულ ადგილზე ზეთი დღე-ღამეში 2-ჯერ მსუბუქად წაისვით.

კედრის ზეთი, ისევე როგორც წიპნები (რომლისგანაც ზეთს ამზადებენ) შესანიშნავია საღაატების შესაკვამზად. ასეთი სასარგებლო დამატება ორგანიზმს ბიოლოგიურად აქტიური ნივთიერებებით უზრუნველყოფს, იმუნიტეტს ამაგრებს, ზედა სასუნთქი გზების, გრიპისა და ბევრი სხვა დაავადებისგან იცავს.

ნუნებს სნოხად ვიქიით

საქმელი სოლით თბილი აბაზანა გაიკეთეთ (1 სუფრის კოვზი სოდა ნახევარ ლიტრ წყალზე). შემდეგ აქერცლილი ნუნები ფრთხილად მოიჭერით. თუ ამოიგლეჯეთ, ნუნა სისხლდენას დაიწყებს და შეიძლება დასნებოვნდეს. თითებზე ზეთუნის ზეთი წაისვით, ორი წუთის შემდეგ კი ხელსახოცით შეიმშრალეთ.



ალოეს ან კალანხოეს ფოთოლი ფაფის მდგომარეობამდე დააქუცმაცეთ და ნუნებზე დაიდეთ. თითებზე პოლიეთილენი დაიხვიეთ და ღამე დაიტოვეთ.

ოსრახუმი — უნიკალური საკმაში

ეს სანელებელი ბალახი ერთ-ერთი ყველაზე გავრცელებულია მთელ მსოფლიოში. ოსრახუმი საქმელს არამხოლოდ უფრო არომატულს, ასევე უფრო სასარგებლოს ხდის.



ოსრახუმის სამშობლოდ საბერძნეთი ითვლება. ძველად ამ არომატულ მწვანილს საკვებად არ იყენებდნენ, ვინაიდან წმინდა მცენარედ მიიჩნევენ. მხოლოდ მე-14 საუკუნის შუა პერიოდში დაიწყეს მისი, როგორც ბოსტნეული კულტურის გამოყენება. ეს დასავლეთ ევროპის ქვეყნებში მოხდა.

ძაღან სასახებლო

ოსრახუმი სასარგებლო ნივთიერებებისა და მიკროელემენტების ნამდვილი საბადაოა. მაგალითად, C ვიტამინი მასში ბევრად მეტია, ვიდრე მრავალ სხვა ბოსტნეულსა და ხილში. 100 გრამ მწვანე ფოთლებში C ვიტამინის თითქმის ორი დღის ნორმა (ამ მაჩვენებლით ლიმონს 4-ჯერ აჭარბებს) და დაახლოებით ამდენივეა ვიტამინი A (მისი შემცველობით სტაფილოს არ ჩამორჩება). ეს საოცარი მწვანილი ასევე შეიცავს B₁, B₂, PP ვიტამინებს, მარილებს, მაგნიუმს, რკინას, კალციუმს. თავისი სამკურნალო თვისებებით ხალხურ მედიცინაში ოსრახუმი გამოიყენება შარდსასქესო სისტემის, ნაღვლისა და შარდკენჭოვანი დაავადებების დროს, ძალის გამოლევისა და მადის დაკარგვის, ასევე მხედველობის გასაუმჯობესებლად. გარდა ამისა, მწვანილი კარგად აქრობს შემუშებებს, კანს ათეთრებს და ატონიზირებს.

ყველაზე ჰოპეაქილი

ოსრახუმი თანაბარი სისხირით გამოიყენება ევროპულ, ამერიკულ, აფრიკულ და აღმოსავლურ სამზარეულოში და, რა თქმა უნდა, მრავალი უძველესი სლავური კერძის შეუცვლელი ინგრედიენტია. ეს საკმაში განსაკუთრებით კარგია ქორფა და მოშუშულ ბოსტნეულთან, თევზსა და ხორცთან. უნდა აღინიშნოს, რომ ეს მწვანილი ერთ-ერთია იმ მცირერიცხოვან არომატულ ბალახებს შორის, რომლებიც თვისებებს ხანგრძლივი თერმული დამუშავებისას არ კარგავს, პირიქით, მისი გემო უფრო ძლიერდება.

ყურადღება: ოსრახუმის წვენი ყველაზე კონცენტრირებულია, ამიტომ არასდროს გადააჭარბოთ ნორმას — 30-60 მლ წვენი სუფთა სახით. უმჯობესია სტაფილოს, საღაატის, ისპანახის ან ნიახურის წვენებს შეურიოთ.

ოხხახუმის კოსმეტიკა

ეს მწვანილი ცნობილია თავისი გამაახალგაზრდავებელი ეფექტით. ასევე ჭორფლთან და პიგმენტურ ლაქებთან ბრძოლაში ეხმარება. სახლის პირობებში შეგიძლიათ ასეთი მათეთრებელი ნიღბი მოამზადოთ:

2 სუფრის კოვზ ოსრახუმის დაქუცმაცებულ ფოთლებს ამდენივე თაფლი და ლიმონის წვენი დაუმატეთ. ყველაფერი კარგად აურიეთ და სახეზე 15-20 წუთი დაიდეთ. შემდეგ თბილ წყალში დასველებული ბამბის ტამპონით მოცილეთ. ნიღბი კვირაში 1-2-ჯერ გაიკეთეთ.

ჭკვიანი აზრები

„ყველა საქმეში, სადაც კარგი თავია საჭირო, გულს ნაკლებად ათხოვეთ ყური და სადაც გული უნდა — თავს“.

„ურცხვობა უკანასკნელი ხარისხის ბინიერებისა“.

ბუასტე

„ზედმეტ მონდომებას ფრთხილი შიში სჯობს“.

შექსპირი

„თუ ადამიანს სურს, მისი ცხოვრება ისეთი იყოს, როგორც კაცს ეკადრება, არც ბევრის იმედი უნდა იქონიოს და არც არაფერზე მიეცეს სასონარკვეთას“.

ლაშოლე-ლაჟაინი

„მაგალითი მუქარაზე უფრო ძლიერ მოქმედებს“.

✓ **მოამზად აზა გაკომიძემ**

ქართული ანეკდოტები

ორი პენსიონერი მამაკაცი საუბრობს:
— გუშინ თინიკო ვნახე... თინიკო, ხომ გახსოვს?!
— როგორ არა, მახსოვს მზია.
— იმას ქმარი არ გამოადგა... ქიშკარი.
— კი, ვიცი ეგეც... არ ვარგოდა შაქრო არაფრად.
— მე რუსთაველი გათხოვდა.
— შაქრო, ხომ?
— შაქრო კი არა, დარეჯანი.
— დარეჯანი რომელია, კოლიას გოგო, ხომ?

— 91-ის.
— ნორმალურია... ეს თქვენი ცოლი უკრავს ტანს ალტაცებულნი!
— როგორ ხარ, ჩინგიზ?
— ძალიან მტკივა ბუასილი...
— მე რე? არ წამლობ?
— ლოგოლ ალა, ექიმმა სანთლები გამომიწვლა და უკან ვილწობ.
— ვა, მე რე არ ქრება ხოლმე?!

„დინამოში“ არ თამაშობდი?
— ადრე კი.
— რამდენი გოლია შენს ანგარიშზე?
— 255.
— მაღაღეც, მაგარი ბომბარდირი ყოფილხარ!
— არა, მე მკვარე ვიყავი.
— გოგო ახალგაზრდა რესტორანში მივიდა „კასტინგზე“.
— მიმტანად შემიძლია ვიმუშაო.
დირექტორმა ჯიბიდან ათდოლარიანი ამოიღო და გოგოს ლიფში ჩაუტენა. გოგომ გაუქანა და თხლიშა სიფათში.
— არა, შენ ვერ იმუშავებ! — ამოიკვნესა დირექტორმა, — შემდეგი!



ოსი ექიმთანაა.
— ახაყი ყინულით აზიანებს ექვს, ხომი ყინულით აზიანებს თიხმელებს, — უხსნის ექიმი, — ვისყი ყინულით აზიანებს ლვიძლს, ყონიაყი ყინულით აზიანებს ცენცხაღუხი ნეხეჯ სისტემას.
— ყველაფერი იასნია, ჰატიყეყემლო ექიმო, ყსოღუ ყინული! თბილი ძობია, ადა?!



პენსიონეხი დაქალები ბაღში მეხხზე სხედან და გამველე-გამომველეებს ათვლიყეხენ.
— აი, დაინახე, გომო, ხაღამაზი ბიჭია. მე ხომ შამამხედა, გაიყინა!
— ეე, მე ხომ დილით შამახხედა, მეყ მამინდა სიყილი, მაგახამა თავი შვიყავე, ემანდ, ახ ეწყინოს-მეთი!

— კბილის უანესთე-ზიოღ ამოღება რა ღირს?
— უფასოა.
— ვა, რა კაია!
— რომ გეტკინებათ, ბატონო?
— სიდედრი იღებს და მე რა უნდა მეტკინოს?
— ექიმო, თავის ტკივილები მანუხებს.
— სვამ?
— არა.
— ეწვევი?
— არა, არასოღეს მომიწევია.
— იქნებ ძალიან ბევრს ჭამ?
— არა, ყოველთვის ზომიერად ვჭამ.
— ქალებში დაძვრები?

— ექიმო, მიშველეთ რამე!
— რაშია საქმე?
— საქმელს ვერ ვყლაპავ.
— მე რე მე რა გიყო, ძმომო, კაბინეტი შეგეშალა, მე პროქტოლოგი ვარ...
— შენთან რომ ახალი ქუთაისელი შემეიყვანენ გუშინ, გამოუტანე განაჩენი? — ეკითხება ფსიქიატრი კოლეგას.
— ასპროცენტიანი გიყია მაი უბატრონო.
— რაფერ მიხვდი?
— წინასწარ გადამიხადა 3000 დოლარი!
— როგორ ჩაიარა თქვენმა ნადირობამ?
— მშვენივრად.
— მოკალით რამე?
— ხუთმა ერთი კურდღელი მოკვალით.
— მე რედა ხუთმა ერთი კურდღელი როგორ გაიყავით?
— გაყოფით კი გვეიყოფდით, მარა ველარ ვნახეთ ბუჩქებში.

ლელეაო.
— როო?! სისულელეაო?!
სისულელე მაგისი გახლავს, კარგად რომ იცოდეს მაგ უბედურმა!
— მთვრალი ქუთაისელი ბარმენს ელაპარაკება:

— არა, კოლიას გოგო დიმიტრი იყო, საინჟინროზე რომ ჩააბარა კისლოვოდსკუმი.
— უი, გამახსენდა... იოსები... რას თამაშობდა ფეხბურთს?! ფეხი რომ მოიტეხა, ის, ხომ?
— არა, თინიკო ვნახე გუშინ.
— აბა, უშანგიო?!
— ზესტაფონელი და ოსი ერთად მგზავრობენ. ოსს ჩაეძინა და ხვრინვა ამოუშვა. ზესტაფონელმა ითმინა, ითმინა და გააღვიძა:
— დახურე პირი, დახურე!.. პირი გაქვს ღია... ღია...
— ალა უსავსე, — დაამშვიდა ოსმა, — მე თვითონ გავაგე.
— კაკოია, რამდენი ენა იცი, სიმონ? — ეკითხებიან ქუთაისელს.
— რამდენი და სამი: ქართული, რუსული და ინგლისური.
— აბა თქვი ინგლისურად რამე.
— გუმორძგუა!
— ეგ ხომ მეგრულია?
— შეხედე შენ?! ოთხი მცოდნია...
— ექიმო, სექსის შემდეგ გამაყრუებელი ტაშისცემის ხმა მესმის, — ეუბნება ჟორიკი ექიმს.
— რამდენი წლის ხართ, ბატონო?

— ოსმა ცხინვალში თონე გახსნა და დაწერა: „ლავაში შეშაზე“. მიაღდა ვალოდა.
— სესა სულ გამითავდა და ფულზე ველ მომცემ?
— ბუჯო, შენ ადრე ჩვენს



ციყიხის მსახიობი თავისივე ჰახინიოხზე დაქოხნიდა. ხოგოყ იქნა, მეუკონიელები დაიშანენ, ქალი ლოგინში შეგოხდა და ქაიხს ეღოღება.
ქმაიი სკამზე შედგა და აცხადებს:
— სახიდათომო ნომეყიიი! სხედება ჰიხედა!

— არა, ქალებს საერთოდ არ ვაქცევ ყურადღებას.
— მდაა, — ჩაფიქრდა ექიმი, — თუ ასეთი ანგელოზი ხარ, ერთი მიზეზი დარჩა — ალბათ ეგ კეპკა გიჭერს. მოიხადე და გადააგდე, თუ კაცი ხარ.
— კახელი ბავშვი დედას ეკითხება:
— დედი, ვირსა ფეხებშუა რა აქ?
— მამაშენს ჰკითხე.
— მამამ თქვა, ეგა სისულე

— რაია, ბუჯო, როლანდია, აქანა ანონიმური ლოთების კლუბი გახსენით?
— რას ბუოტილობ, შარიკია, საიდან მეიგონე ახლა მაგი?
— რა ვიცი, შე ჩემა, აგერ ორი საათია, ვაკვირდები და ვერც ერთი ვერ ვიციანი.
✓ შეკრება მურმან მერკვილიშვილმა, ქეთი ხარატიშვილის ნახატები



ბინის კარი საკმაოდ გვიან გაიღო. ზღურბლზე მაღალი, გამხდარი კაცი იდგა და გულგრილად შემომცქეროდა.

— სტაინერი მინდოდა, — ვთქვი ლიმილით.

მან საიდანალვ სიგარეტი დააძრო, მოუკიდა, ბოლი შემომაფრქვია და ყოველგვარი ინტონაციის გარეშე შეშვეკობს:

— რა თქვით?

— სტაინერს ვეძებ, ჰაროლდ ჰერდვიკ სტაინერს, წიგნებს რომ ყიდის.

— თითქოს მეცნობო. ვინ გამოგზავნათ?

— თქვენ... მარტი ხართ? — შევაგებე კითხვა.

ჯოზეფი მოიღუპა:

— ვთქვით, ვარ. თქვენ ჩემთან რამე საქმე გაქვთ თუ გასართობად მოხვედით?

— თქვენ წიგნები შეიძინეთ. მე მისი კლიენტების სია მაქვს. იქნებ გვესაუბრა?

— რატომაც არა? შემობრძანდით.

ცოტა ხნის შემდეგ ჩვენ ერთმანეთის პირდაპირ ვისხედით: მე ტახტზე, ის კი დაბალი მაგიდის გვერდით, სავარძელში.

— აბა, გისმენთ, — მარტიმ კოლოფიდან ორი სიგარა ამოიღო და ერთ-ერთი ტახტზე ისროლა, — კუბურია, მოგწონებათ.

ის იყო, სიგარის ასაღებად გადავიხარე, რომ მარტი ზეზე წამოიჭრა და რევოლვერი მომიშვირა:

— ადექით!

ცხადია, დავემორჩილე და, მიუხედავად შინაგანი ბობოქრობისა, ლიმილით წარმოვთქვი:

— დღეს თქვენ უკვე მეორე ხართ, ვინც საქმის მოგვარებას იარაღით ცდილობს. გირჩევთ, კოლტი დამალეთ, მერე კი მშვიდად ვილაპარაკოთ.

— სწორად გამიგეთ, — თითქოს მოლაბა ის, — მე თქვენ საერთოდ არ გიცნობთ. იქნებ მმარტველი ხართ? ამიტომ სიფრთხილე მმართებს.

— თქვენ არც ისე ფრთხილი ხართ, — შევნიშნე და, რაკი ის უკვე სავარძელში იჯდა და კოლტი მუხლზე ედო, მეც ტახტს დავუბრუნდი, — წიგნების გადაზიდვა მაქვს მხედველობაში.

— კარგი. ახლა რა გინდა?

— პორტიერის უკან თქვენი დაქალი იმალება. უთხარით, გამოვიდეს.

— აგნეს, აქ მოდი! — გასახსა მარტიმ.

სტაინერის მაღაზიის მწვანეთვალზეა ქერა ქალის თუ ქალიშვილის აქ გამოჩენამ ნამდვილად არ გამაჰვირა.

— ჯანდაბას! ვიცოდი, გვითვალთვალბდით! — ბრაზით ისროლა ჩემკენ, — ჯოსაყ ვუთხარით, ფრთხილად იყავი-მეთქი!

— მოჩჩი! — შეუღრინა მარტიმ, — შუქი ჩართე, კარგად რომ დავინახო, ვისთან მაქვს საქმე.

ქერამ წითელაბაუფრთხიანი ტორშერი აანთო, მის გვერდით მდგარ პლუმის დიდ სავარძელში ჩაეშვა და ნაძალადევად გაიღიმა. ეტყობოდა, ძალიან შეშინებული იყო.

— კლიენტების სია, რაც წელან ვახსენე, ჯერჯერობით დამოფრულია. რაც შეეხება მათ რიცხვს, ოთხასს აჭარბებს. 12 ყუთი წიგნი, ვთქვით, სამასია. თუ მათ დროებით სარგებლობაში გაცემთ, გაცილებით მეტი გამოვა. მოკლედ, თუ სია ნამდვილია და მთელი წიგნების გატანას მოახერხებდით, მილონი დოლარის მეოთხედზე მეტი მოგება დაგარჩებოდათ, რაც ერთი ადამიანის განწირვად ნამდვილად ღირდა.

— გაგიჟდით?! — შეჰკვივლა ქერამ.

— მოკეტე! — უყვირა მარტიმ.

აგნესი სავარძელში გადაწვა, სახე დაძაბულობისაგან შეშლილს მიუგავდა.

— ამ, ასე ვთქვით, ბიზნესის ხელში ჩასაგდებად თქვენ გუშინ საღამოს სტაინერი მოკალით, — განვაგრძე აუჩქარებლად, — წვიმამ კი ხელი შეგიწყობს, მაგრამ, თქვენდა სამწუხაროდ, სტაინერი შინ მარტიმ არ იყო, რაც თქვენ ვერ შენიშნეთ, ან შენიშნეთ, შეგეშინდათ და გაიქცით. მერე კი თავხედობა გეყოთ, უკან დაბრუნდით და გვამი სადღაც გადაამალეთ, თან, ვიდრე მკვლელობის ამბავს ვინმე შეიტყობდა, წიგნების გატანაც მოახერხეთ.

ქერამ ამოიკვნესა და სახე კედლისკენ შეაბრუნა, მარტიმ კი, თვალის ან დაუხამაშებია, ისე მშვიდად და დინჯად თქვა:

— ჩემო კარგო, მართლა ძალიან გაგიმართლათ.

— ანუ გამოვიცანი? — აშკარად გამიხარდა.

— არა, არა! გაგიმართლათ იმაში, რომ სტაინერი მე არ მომიკლავს.

— თუმცა მოკვლა შეგეძლოთ, — იხტიბარი არ გავიტყვებ.

— შესძლებლობას და რეალობას ერთმანეთში ნუ აურევთ, — დამარიგა მან, — მოკლედ, გგონიათ, მკვლელობას დამაბრალებთ?

— დარწმუნებული ვარ.

— რატომ?

— არსებობს ადამიანი, ვინც ამას დაადასტურებს.

— იმ იდიოტ გოგოს გულისხმობთ? უჰ, მე მაგის!.. — შესახსა მარტიმ და ლაზათიანი გინებაც მიაკოლა.

არაფერი მითქვამს. ფიქრის დრო მივეცი. ბოლოს სახე გაუნათდა, კოლტი მაგიდაზე დალო და დაიწყო:

— რამდენადაც ვხვდები, არც მანჭუსისტი ხართ და არც პოლიციელი. პირდაპირ მითხარით, რა გინდათ.

— ფოტოები დამიბრუნეთ. აქ და ახლავ. ახლა არ მითხრათ, რომელი ფოტოებია. თქვენ რომ არ გქონდეთ, ვერ მიხვდებოდით, სტაინერის სახლში გუშინ ვინ იყო.

მარტიმ ჯერ აგნესს გადახედა, მერე მე შემომხედა:

— მეგობარო, მისამართი შეგეშალათ.

— მარტი, ნუ ჯიუტობთ. თუ ფოტოებს დააბრუნებთ, ის ქალიშვილი აღარაფერს იტყვის და თქვენც თავისუფლად ამოისუნთქავთ.

— თქვენ დეტექტივი ხართ? — მკითხა მან.

— დიახ.

— ჩემზე როგორ გამოხვედით?

— სტაინერი დრავკთან იყო დაკავშირებული, რომლის დაკვეთასაც მე ვასრულებ. არცთუ შემთხვევით თვალი მივადევნე, როგორ გადმოზიდეთ სტაინერის წიგნები აქ. კარმენტან საუბრის შემდეგ მოვლენების აღდგენა შეუძლებელი იყო, მაგრამ...

— და მან გითხრათ, რომ სტაინერს მე ვესროლე? — გამაწყვეტინა მარტიმ.

— ჰო, მაგრამ შეეძლო შემცდარიყო.

— მას ჭირის დღესავით ვეზიზღები, — შენიშნა მარტიმ, — კარმენტან რომ ჩამოვშორებოდი, დრავკმა კარგად გადამიხადა, მაგრამ, რომც არ გადახედა, მაგ კახას მაინც მივატოვებდი.

— ფოტოები მომეცით, მარტი.

მარტი წამოდგა, კოლტი გვერდითა ჯიბეში ჩაიღო და ის იყო, ხელი სამკერდე ჯიბისკენ წაიღო, რომ... კარზე გაბმული ზარის ხმა მოისმა.

მარტის ეს არ მოეწონა. ქვედა ტუჩზე იკბინა და სახე მოელუშა.

ზარი კი რეკვას განაგრძობდა.

აგნესი სწრაფად წამოდგა. ნერვულმა დაძაბულობამ თითქოს ერთბაშად დააბერა.

მარტის ჩემთვის თვალი არ მოუშორებია, ისე გამოსწია საწერი მაგიდის უჯრა, თეთრსახელურიანი პატარა ავტომატური პისტოლელი ამოიღო, აგნესს გაუნოდა და ზარნარევი ხმით დააყოლა:

— დეტექტივთან გადაჯექი და მიზანში ამოიღე! თუ საჭირო გახდა, იმოქმდე!

ქერა ტახტზე ჩემგან სამ ფუტში ჩამოჯდა და პისტოლელი ჩემს ფეხს დაუმიზნა.

ზარი კაკუნმა შეცვალა, ხშირმა და მოუთმენელმა. მარტი იქითკენ წავიდა, მარჯვენა ხელი პიჯაკის ჯიბეში ჩაიღო, მარცხენათ კი კარი გამოიღო.

ოთახში რევოლვერმომარჯვებული კარმენ დრავკი შემოვარდა და შიშისგან უკანდახეულ მარტის ეცა:

— ფოტოსურათები მომეცი! ჩქარა!

ამას აგნესის გააქტიურება მოჰყვა. მან თავისი პისტოლელი ზეაღმართა და კარმენს დაუმიზნა. მაშინ ჩვენ შორის პატარა შებრძოლება გაიმართა, რაც ჩემი გამარჯვებით დასრულდა — აგნესს პისტოლელი წავგლიჯე, მაგრამ ამ ყველაფრისთვის არც მარტის მიუქცევია ყურადღება და არც კარმენს.

ბინის პატრონმა ნერწყვი გადაყლაპა, გაღიშება სცადა და დაყვავებით თქვა:

— ჰო, რა თქმა უნდა. დაწყნარდი, გოგონი, დაწყნარდი!

ასეთ გაანჩხლებულ და სახეშეშლილ კარმენს ასე უცებ რა დაწყნარებდა? მან გააფთრებით შესახსა:

— შენ ჰაროლდს ესროლე! მერე ფოტოები მოიპარე! ახლავ დამიბრუნე, ახლავ!

— მოიცა, კარმენ! შეჩერდი! — ვიყვირე მთელი ძალით, მაგრამ დრავკის ქალიშვილი არც კი შემობრუნებულია.

სამაგიეროდ, ქერა მოეგო გონს და კბილებით იმ ხელში ჩამაფრინდა, რომელშიც მისი პისტოლელი მეჭირა. ცხადია, მისი მოშორება ვცადე და შევეყელი კიდევ, მაგრამ მერე დაიხარა და კბილებით ფეხში მწვდა, რამაც მოთმინება დამაკარგინა და ქალს თუ ქალიშვილს ისე ჩავცხე მისივე პისტოლელი თავში, რომ ჩემს ფეხს შეეშვა და დარტყანებული პირდაპირ იატაკზე, ტახტთან ჩაჯდა.

ამასობაში მარტიც შეეცადა, კარმენისათვის იარაღი წაერთმია, მაგრამ ვერას გახდა.

უეცრად შემოსასვლელ კარს გარედან რაღაცა მძიმე მიეჯახა. ამან მარტი გაახელა, კარმენს ისევ ეჭვგარე, კოლტი წაგლიჯა და უკან გახტა. კარზე მტურში განმეორდა, ამჯერად უფრო ძლიერი, მერე კი ისევ და ისევ.

მე აგნესის პისტოლელი გვერდზე მოვისროლე და ის იყო, ჩემი რევოლვერი ვიშვილე, რომ ნაფოტებად ქცეულ კართან ერთად ოთახში ტონი დრავკი შემოიჭრა.

ის მაგარი მთვრალი იყო, თვალეში სისხლი მოსწოლოდა, პირიდან

დუჟი სდიოდა და ხელებს უზაროდ იქნევდა... ბევრი რომ აღარ გავაგრძელო და მკითხველიც არ გადავალაო, მოკლედ ვიტყვი: ოთახში ნამდვილი ომი გაიმართა, რაც ორი მამაკაცის სიკვდილით დამთავრდა — მარტიმ დრავეკს ზურგში ესროლა, ეს უკანასკნელი კი, უკვე სასიკვდილოდ დაჭრილი, მარტის ყელში სწვდა და იქამდე უჭირა, სანამ არ დახარჩო.

რაკი იქ რალაცა მეგულეობდა, მარტის გვამთან ჩავიშუბლე, მისი სამკურნელ ჯიბიდან კონვერტი ამოვიღე, რომელიც მკვრივი და მძიმე მეჩვენა, მერე წამოვდექი და მიმოვიხედე.

სადღაც შორიდან სირენის ხმა მომესმა, რომელიც თითქოს გვიახლოვდებოდა.

— მამა მთვრალი იყო, — ცივი ხმით თქვა კარმენმა, — მაიძულა მეტყვა, რომ აქ მოვდიოდი. რას ვიფიქრებდი, თუ გამომყვებოდა...

— არ უნდა ჩარეულიყავი, — ვესროლე მშრალად, მერე კონვერტიდან ფოტოსურათები ამოვიღე და ნელ-ნელა, მეთოდურად, ნაკუნებად ვაქციე, რომლებიც იატაკზე მოეფინა, — გოგონი, შენს ფოტოებს გაზუთები კიდევ დაბეჭდავენ, მაგრამ ამათ ველარაჟინ ნახავს.

სინერა უკვე სახლის გვერდით ყშოდა, რასაც გაბმული გუგუნის მოჰყვა, ბოლოს კი სულ შეწყდა.

ბოლო სცენა ინსპექტორ აიშემის კაბინეტში გათამაშდა.

გაი სლეიდი კაკლის ხის დიდ მაგიდას იდაყვებით დაყრდნობდა და ჩემთვის არც შემოუხედავს, ისე თქვა:

— თქვენ გმადლობთ, კერძო დეტექტივო, რალაცებში რომ გავერკვიეთ. მთავარი სამართველოს წარმომადგენლებთან დროდადრო ურთიერთობა ნამდვილად მსიაოვნებს, — მან თვალები მოწკურა და ნახალადევად გაილიმა.

ინსპექტორი აიშემი — გამხდარი, ჭალარა მამაკაცი პენსენით, პოლისმენს სულ არ ჰგავდა. მე მის პირდაპირ ვიჯექი, მაგიდასთან, იასამანი ჯი და მხიარული ირლანდიელი დეტექტივი კი, გვარად გრინელი, სავარძლებში მოკალათებულიყვნენ.

— მისტერ სლეიდი, უნდა მაპატიოთ, — ვთქვი გულწრფელად, — მომეჩვენა, რომ სისხლი ძალიან სწრაფად შეამჩნიეთ. ცხადია, ვცდებოდი, რასაც ვალიარებ.

— თქვენ ისე ლაპარაკობთ, თითქოს არაფერი მოხდარა, — ის წამოდგა და იქვე მიდგმული ხელჯოხი აიღო, — ინსპექტორო, ჩემთან მორჩით?

— დღეისთვის ჰო, — მშვიდად მიუთხო აიშემმა.

სლეიდი კართან მივიდა, გამოალო, გაილიმა და გავიდა, ინსპექტორმა კი მე მომბარათა:

— მგონი, ახსნა არ გჭირდებათ, დანაშაულის გახსნის ამგვარ მეთოდს პოლიციის სამართველოში როგორ უყურებენ...

მძიმედ ამოვიოხრე და დავიწყე:

— ჯერ სროლები... მერე ადამიანის გვამი იატაკზე... შიშველი, ნარკოტიკებით გაბრუებული ქალიშვილი, რომელიც აზრზე არ არის, რა მოხდა... მკვლელი, რომლის დაკავება ვერც მე შეეძელი და ვერც თქვენ... ჯიქურ მინაქით, ყველაფერი მე დამაბრალეთ... არ მენყინება! აიშემმა ჩემი ნათქვამი ყურებში გაატარა და მართლა ჯიქურ შემეკითხა:

— მაინც ვინ მოკლა სტაინერი?

— თუ ჩემი ვარაუდი გაინტერესებთ... დრავეკის მძლოლმა, ჩარლზ ოუენმა.

იასამანმა ჯიმ გაკვირვებით შესძახა:

— აი, ზღაპარი!

ინსპექტორის რეაქცია კი უფრო საქმიანი იყო:

— ამას რატომ ფიქრობთ?

— თავიდან მკვლელი მარტი მეგონა, რადგან ასე თქვა კარმენმა, არადა არანაირი სახილი არ გააჩნდა და უბრალოდ, ქალური შურისძიება ამოძრავებდა, ის ხომ მარტიმ მიატოვა. ცხადია, სლეიდიზეც ვიფიქრე, მაგრამ მას ამის მოტივი არ გააჩნდა და რომც ჰქონოდა, მონშის თანდასწრებით არ მოკლავდა. აი, ოუენი კი მოკლავდა.

— რატომ?

— ადრე მას კარმენი უყვარდა და, როგორც ჩანს, ეს გრძნობა ბოლომდე გაჰყვა. ჩარლზ ოუენი კარმენს უთვალთვალებდა და მისი ყოველი ნაბიჯი იცოდა. სწორედ ეჭვიანობის გამო შეაღწია მან სტაინერის სახლში, რასაც მკვლელობა მოჰყვა. მერე მას შეეშინდა და გაიქცა.

— ბოლოს, როგორც ვიცი, ლიდოსთან დაილუპა, — ჩაურთო ინსპექტორმა.

— ჰო, დრავეკის „კადილაკით“ ზღვაში გადავარდა, — დავუდასტურე.

— მარტიზე რას იტყვით?

— მან როგორღაც ფოტოსურათების ამბავი შეიტყო. სტაინერის სახლში შევიდა, ფოტოები აიღო, სტაინერის გვამი კი მისივე გარაჟში გადაამალა. აი, ასე იყო.

— კარგი, — აიშემმა თავი შეაბრუნა, — გრინელ, აგნეს ლორელი

შემოიყვანეთ.

გრინელი წამოდგა, კაბინეტი გადაჭრა და კარს მიღმა მიიმალა.

— რა მაგარია! — შესძახა იასამანმა.

გრინელი ქერა ქალიშვილთან ერთად მალე დაბრუნდა. აგნესს აჩენილი თმა პალტოს საყელოზე დაჰყვნოდა, აქატის საყურეები აღარ ეკვთა, დაღლილი ჩანდა, მაგრამ შიში არ ეტყობოდა. ის მაგიდასთან მდგარ სავარძელში ჩაჯდა და ხელები წინ დაიწყო.

— მის ლორელ, — გულთბილად მიმართა აიშემმა, — ახლა თქვენ მოგისმენთ, თუ შეიძლება.

— ჯო მარტი სამი თვის წინ გავიცანი, — მშვიდი ხმით დაიწყო ქერამ, — ჩემი აზრით, იმიტომ დამიმეგობრდა, სტაინერთან რომ ვმუშაობდი.

კარმენ დრავეკის მამისგან მიღებული ფული უკვე შემოლოდა და ახალი თალთობისთვის ემზადებოდა. ჯომ სტაინერის თვალთვალის დაიწყო, რომ შეეტყო, დანაშაულებრივ სამყაროსთან რავე ხომ არ აკავშირებდა, — აგნესი გაჩუმდა.

— განაგრძეთ, გისმენთ, — შეახსენა ინსპექტორმა.

— გუშინ საღამოს მარტი სტაინერისსახლის უკან, მანქანაში იჯდა. მან ჯერ სროლის ხმა გაიგონა, მერე კი ბიჭი დაინახა, კიბე რომ ჩამოიბრინა, „კადილაკში“ ჩაჯდა და ადგილს მოსწყდა. ჯო უკან გამოედევნა. ნაპირამდე შუა გზაზე დაეწია, უბიძგა და შოსიდან გადაახვევინა. ბიჭი პისტოლეტით მიეჭრა, მაგრამ ჯომ დაასწრო და დარტყმით გააბრუა. მერე გაჩნდა და გაიგო, ვინც იყო. როცა ბიჭი გონს მოვიდა, ჯომ თავი პოლისმენად წარუდგინა, რამაც საბრალო ისე შეაშინა, რომ ყველაფერი აღიარა. ვიდრე მარტი ფიქრობდა, მერე რა ექნა, ბიჭმა ძალია მოიკრიბა, მარტი ხელის კვრით გარეთ გადმოაგდო, თავად კი „კადილაკი“ გიჟივით გააქროლა. ჯო აღარ დადევნებია, უკან გამობრუნდა. დანარჩენი თქვენ იცით.

— მორჩით? — შეეკითხა ინსპექტორი.

— როცა ჯომ შიშველი ქალის ფოტოები ნახა, მიხვდა, რომ ქალაქი მანამდე უნდა დაგვეტოვებინა, ვიდრე პოლიცია გვამს მიაგნებდა.

— მერე რას აპირებდით?

— სტაინერის წიგნები უნდა წაგველო და სხვა ქალაქში მალაზია გაგვესხნა.

აიშემმა მაგიდაზე თითები ააკაკუნა:

— მარტიმ ყველაფერი გაიბოთ, ხომ?

— დიახ.

— დარწმუნებული ხართ, რომ ჩარლზ ოუენი მას არ მოუკლავს?

— იქ არ ვყოფილვარ, მაგრამ ჯოს საქციელით თუ ვიმსჯელებთ, ის მკვლელს არ ჰგავდა.

— კარგი, მის ლორელ. დღეს ეს ვიკმაროთ. ცხადია, თქვენი დაკავება მოგვიწევს.

აგნესი წამოდგა და გრინელის თანხლებით ისე გავიდა ოთახიდან, არავისთვის შეუხედავს.

— მარტის ჩარლზ ოუენის დაღუპვის ამბავი არ შეიძლებოდა სცოდნოდა, — ალაპარაკდა აიშემი, — მაგრამ ის დარწმუნებული იყო, რომ ოუენი მიმალავს შეეცდებოდა. როცა ჩვენ მარტისთან მივედი, მას უკვე მოესწრო დრავეკისაგან ფულის აღება. ჩემი აზრით, ქალიშვილი სიმართლეს ამბობს.

ყველა ჩუმად იყო. ცოტა ხნის შემდეგ ინსპექტორი მე მომიბრუნდა:

— თქვენ უხეში შეცდომა დაუშვით. ორი ადამიანის ერთდროული დაღუპვა არც ისე გარდაუვალი იყო.

— იქნებ ყველაფერი თავიდან დამენყო? — ვიკითხე ნაწყენმა.

— წურც გწყინთ და წურც მედავებით.

— არ გედავებით. მე დრავეკის პრობლემების მოგვარებას ვცდილობდი. რა ვიცოდე, კარმენი თუ ასეთი შემოიღო იყო და მამამისი ასე გაბრაზდებოდა?

— კარგი. დღეისთვის მოვრჩეთ, ოღონდ იცოდეთ, ეს ყველაფერი ასე იოლად არ დამთავრდება, — ინსპექტორი წამოდგა. მეც მან ხელი გამომიწოდა და ჩაილაპარაკა, — ჭკუის სწავლება გვიანი არასოდესაა. აბა, კარგად.

და იასამანი ლიფტიდან ძირს ისე დავეშვით და ქუჩაში ისე გავედი, ერთმანეთისთვის არაფერი გვითქვამს.

მე ჩემი ცისფერი „კრაისლერის“ საჭეს მივუჯექი, ის კი გვერდით მომიჯდა და შემეკითხა:

— სახლში დასალევი გაქვს?

— რამდენიც გინდა, — მივუგე უხალისოდ.

— მაშინ სწრაფად დაგაზე, მალე რომ მივიდეთ და თითო გადაკვრათ, — მიბრძანა ომხიანად.

მე და იასამანი ლიფტიდან ძირს ისე დავეშვით და ქუჩაში ისე გავედი, ერთმანეთისთვის არაფერი გვითქვამს.

მე ჩემი ცისფერი „კრაისლერის“ საჭეს მივუჯექი, ის კი გვერდით მომიჯდა და შემეკითხა:

— სახლში დასალევი გაქვს?

— რამდენიც გინდა, — მივუგე უხალისოდ.

— მაშინ სწრაფად დაგაზე, მალე რომ მივიდეთ და თითო გადაკვრათ, — მიბრძანა ომხიანად.

მე და იასამანი ლიფტიდან ძირს ისე დავეშვით და ქუჩაში ისე გავედი, ერთმანეთისთვის არაფერი გვითქვამს.

მე ჩემი ცისფერი „კრაისლერის“ საჭეს მივუჯექი, ის კი გვერდით მომიჯდა და შემეკითხა:

— სახლში დასალევი გაქვს?

— რამდენიც გინდა, — მივუგე უხალისოდ.

— მაშინ სწრაფად დაგაზე, მალე რომ მივიდეთ და თითო გადაკვრათ, — მიბრძანა ომხიანად.

მე და იასამანი ლიფტიდან ძირს ისე დავეშვით და ქუჩაში ისე გავედი, ერთმანეთისთვის არაფერი გვითქვამს.

მე ჩემი ცისფერი „კრაისლერის“ საჭეს მივუჯექი, ის კი გვერდით მომიჯდა და შემეკითხა:

— სახლში დასალევი გაქვს?

— რამდენიც გინდა, — მივუგე უხალისოდ.

— მაშინ სწრაფად დაგაზე, მალე რომ მივიდეთ და თითო გადაკვრათ, — მიბრძანა ომხიანად.





ცეკვის თემატიკა

შაბათია. სახლს ვალაგებ და ბოლო ხმაზე ვუსმენ „Daft Punk & Pharell - Get Lucky“. ცოცხს ვიქნევ უაზროდ და ზოსი დახტის ჩემ გარშემო. სანდრო მემეცხვებოდა გუშინ. ვეკიდებო, როცა მოულოდნელად მწერს რაიმე უხამსობას. ვაგდებ ცოცხს და ახლა უკვე პროფესიონალური ძიგძიგით ვკავდები. კარზე ზარია. მივდივარ და ვალე.

სანდროს სქუარედის ახალი სათვალე უკეთია და მიღიმის. აცვია თეთრი მაისური, გახეხილი ჯინსები და პრადას კედები. ხელში კრუასანებზე სავსე ქალაქის კონტინენტი უჭირავს.

— დილა მშვიდობის, — მეუბნება, ტურნებში მკოცნის და შემოდის.

— მობრძანდით, — ვეუბნები კმაყოფილი.

სანდრო დონატებს მაგიდაზე დებს და სათვალეს იხსნის. მუსიკალური ცენტრი გაუთავებლად ატრიალებს იმავე სიმღერას.

— ყველა რატომ დაიცვალა ამ სიმღერაზე? — სანდრო ჩაიდანს რთავს.

— ძალიან სიმღერაა და მაგიტომ, — ვეუბნები და კარადიდან ჭიქებს ვიღებ.

— მოდი ჩემთან! — სანდრო თავის მკლავებში მაქცევს და მკოცნის.

ვდნები. ჩემი ყველაზე, ყველაზე მაგარი კაცი! მისი მაისურის ქვეშ ვაცურებ ხელეხს.

— ლენაჩკა, რა დღეში ხარ? — მეკითხება ცინიკურად.

სიცილი მიტყდება. სანდროც იცინის. ორივე ვჭისვინებთ სამზარეულოში.

— სანდრო, ნიას რატომ აჩუქე ჩემი მანქანა? — ვეკითხები უეცრად.

— რა? — სანდრო სერიოზულდება.

— ნიას ჩემი მანქანა რატომ მიეცი-მეთქი.

— დათოს რატომ უყურებდი „შეყვარებული“ თვალებით ჩემთან სახლში?

— შენ ეს დაინახე? — გაცხებული ვარ.

— როგორ ვერ უნდა დამენახა, ლენა?

თავს ვხრი და ვიღუშები. სანდრო სახეს მანევილებს და ნაზად მკოცნის ტურნებში.

— გავარტყი მაგათ ყველას! შენ მყავხარ ახლა და მინდა, რომ ასე ვიყოთ მუდამ.

— მეც მინდა, — კისერზე ვხვევ ხელეხს.

— მოდი, ვისაუზმოთ და შემდგომ უფლებას მოგცემ, ჩემით ისარგებლო, — მეუბნება კმაყოფილი სახით.

— სიამოვნებით.

— ოღონდ ექსპერიმენტების გარეშე, ჯერ ძალიან ახალგაზრდა ვარ სიკვდილისთვის, — სანდრო იკრიჭება.

— რატომ მახსენებ? — სირცხვილით ვიშმუშნები.

— კაი, ვის არ მოსვლია, — ახლა უკვე ხმაშალა იცინის სანდრო.

— სანდრო!

— კარგი, გაჩუმდი.

ვასხამ ჩაის და დონატებს თეფშებზე ვალაგებ. მივირთმევთ და ვსაუბრობთ ზოგადსაკაცობრიო თემებზე.

— სანდრო, რალც მინდა, გკითხო, — არ მასვენებს რა, გამჩენი!

— მეკითხე, — სანდრო ცოტა იძაბება, მაგრამ არ იმჩნევს.

— მე და შენ რომ სულ ერთად ვიყოთ, შენ სხვა ქალი აღარ მოგიწდება?

— ვგავარ მე ახლა კაცს, რომელიც ცოლს ლალატობს? ცოლსო, ცოლსო! ცოოოოოოოოო! ვცდილობ, არ გავიკრიჭო.

— და შენ მზად ხარ, რომ სხვისკენ აღარასდროს გაიხედო? — მეკითხება სერიოზული სახით.

— უცებ თავში გამიბრბის დათო და ენდი. მზად ვარ კი მე ამისთვის? ჩემი არეული და მუდამ მერყევი ემოციების ფონზე?

— კი, — ვეუბნები და თვალეში ვუყურებ მეტი დამაჯერებლობისთვის.

— მშვენიერი მაშინ. ჯერჯერობით ყველაფერი კარგად მიდის. არ გეუბნებიან ხოლმე, რომ ჩემზე უკეთესი შეგიძლია? — არ ვისვენებ.

სანდროს კრუასანის ფუჩხი სცდება ყელში და ახველებს.

— რას მეუბნებიან?

— რომ, ლენა რად გინდა, უკეთესიც შეგიძლიაო.

— და ვინ გამიბედავს მაგას მე? თანაც არ ვიცი, შემოდლიაში რას გულისხმობ. მე ვიცი, რაც მინდა! შენ მართლა გონზე არ ხარ, რა ლამაზი ხარ.

— ვიბადრები. ლამაზი ვარ, ლამაზი!

— თანაც, შენთან რომ სექსი მაქვს, არავისთან მქონია მასეთი, — თვალს მიკრავს.

საერთოდ კმაყოფილებისგან ჰაერში ვინევი.

— განსაკუთრებით, როცა ცდილობ, გამკოჭო, — მეუბნება სერიოზულად.

ეიფორია

დასაწყისი №7:17

მესამე ნაწილი

— სანდრო! ისედაც მრცხვენია, ნუ მახსენებ! — აუტანელი ეს! სანდრო ხარხარებს. მეც ვიცინი. კარგი წყვილი ვართ. და იმასაც შევეგუებო, რომ „სიძე პატარადალს ჯობია“. რა ვუყო ახლა, გამიძარტლა.

— უი, თამილას ფული მოგცე, — ვამბობ და გავდივარ საძინებელში.

ვიღებ უიჯარიდან პარკს და ვბრუნდები სამზარეულოში. ვყრი პარკის შიჯარვს მაგიდაზე. ვარდება ფულის კონვერტი და... დავიღუპე! კონვერტთან ერთად ვარდება ბეჭდის ყუთი. სანდრო ფითრდება. გაშეშებული ვდგავარ. რამ შემანახვინა დედამისის ფულთან ერთად. სანდრო ყუთს ხსნის და ენდის ნიშნობის ბეჭედს იღებს.

— ეს რა არის? — მეკითხება ისე, რომ მგონია, გამგლეჯს შუაზე.

— სულ დამავინყდა, რომ მქონდა, — ვეუბნები შეშინებული.

— ეს რა არის, ლენა? — ბეჭედს მაგიდაზე ავადებს.

— ენდის ნაჩუქარი ბეჭედი, სანდრო. სულ დამავინყდა.

სანდრო სკამიდან დგება. ისეთი გაბრაზებულია, კისრის ვენაც კი ებერება.

— რას აკეთებ? — ვეკითხები ცახცახით.

— იცი, ლენა, ყველაფერს აქვს საზღვარი. ჩვენ ახლა ამ საზღვარს მივუახლოვდით.

— სანდრო, შენს თავს ვფიცავარ, დამავინყდა! — ვამბობ აკანკალებული ხმით.

— არ მაინტერესებს!

სანდრო მიდის და კარს აჯახუნებს. ყველაფერი უჯიშობა მე როგორ უნდა დამემართოს!

სალამო. მოუყევი გოგოებს, რა მოხდა. ვსხედვართ და ვბჭობთ. არ ვიცი, მიმატოვა სანდრომ თუ უბრალოდ გაბრაზდა. ველარც ვტირი.

— ლენა, რალაცაში მართალია, — მეუბნება ნანუკა.

ირა ჩუმად ზის. საერთოდ სად დადის ეს დღეები ნეტა? ეჭვი მაქვს, კლოდთან დაძვრება.

— ნან, მართლა დამავინყდა.

— ლენა, აბა, კარგად დაფიქრდი. დათოსთან ქორწინების ბეჭედიც ხომ არ გადაგავინყდა სადმე?

— ვკრთები. ის მართალია. ხის ბეჭედი დღემდე მიდევს სამკაულებში.

— ლენ, სანდროსთან ნორმალური ურთიერთობა თუ გინდა, უნდა საერთოდ დაივიწყო ორივე.

— რა გავაკეთო, ნან?

— რა და ან გადაყარე ეგ ბეჭედები და ან დაუბრუნე მათ. ამითი მათაც მიახვედრებ, რომ ყველაფერი დამთავრდა.

გავდივარ საძინებელში და დათოსთან ქორწინების ხის ბეჭედს ვეძებ. ვპოულობ. ვბრუნდები ნანუკასთან.

— მზად ვარ.

— დარწმუნებული ხარ? — ეჭვის თვალთ მიყურებს ნანუკა.

— კი.

ნანუკა ენდის ბეჭედს მანვდის.

— ახლა რა ვქნა?

— ნუ, დათოს მისამართი იცი და შეგიძლია კართან დაუტოვო და ენდი, საშვას ვკითხოთ, თუ აქაა.

— აქაა, — ამბობს ირა.

— შენ რა იცი? — წარბს სწევს ნანუკა.

— შეგად მე, გადავივლებ, — ირა სააბაზანოში მიიძურნება.

— კლოდი? — ვეკითხები ნანუკას.

— უეჭველი! გაიშარება ეს გოგო.

— კარგი, მაშინ მე ახლა დათოს მოვიღევ და ენდი თუ სამსახურშია, გამიგებს საშვა. ხვალ კვირაა, მაგრამ იცის ხოლმე მაგან კვირას მუშაობა.

ვდგავარ დათოს კართან. დავრეკო ზარი? სანდროს დარტყმის მერე არ გამოჩენილა საერთოდ და იქნებ არცაა აქ. ბეჭედი კონვერტში დევს და ზემოდან აწერია: „დათოს“. ვდებ კონვერტს კართან, ზარს ვრეკავ და გიჟივით ჩაერბივარ კიბეზე. მესმის კარის ხმა და, საბედნიეროდ, უკვე დაბლა ვარ. ძლივს ვსუნთქავ. ვაჩერებ ტაქსს და ვხტები შიგნით.

— სად მივდივართ? — მეკითხება მოხუცი კაცი.

— დაძარით და გზაში გავერკვევით.

ძრავს და მივლოლავთ. მომდის დათოს მესიჯი: „გასაგებია“. ღრმად ვისუნთქავ. ეს ერთი. პაპა რადიოს უწევს და აქაც „Daft Punk & Pharell - Get Lucky“ უკრავს. საშვასგან ვიცი, რომ ენდი



სამსახურშია. თანაც მის გარდა არავინ იქნება ახლა იქ. ენდის უნდა დაველაპარაკო.

მომნატრებია ჩემი სამსახური. დაცვა მცნობს და ძალიან თბილად მხვდება. კარსაც მიღებს, ჩემდა გასაკვირად. აი, რატომ უნდა გქონდეს ყველასთან კარგი ურთიერთობა. შევდივარ ოფისში. საოცარი სიჩუმეა. მივდივარ ენდის კაბინეტთან. ძალზე ვიკრებ და ვცდილობ, პულსი გავუსინჯო. ხელოვნური სუნთქვა ხომ არ გაუუკეთო? სრული პანიკა მაქვს. შემორბის დაცვის შემინებული მუშაკი. მკერდზე ვიდებ ენდის ხელს და ვეფერები.

- ლენა... — ჩურჩულებს ენდი ისე, რომ თვალებსაც არ ახელს.
- ნუ ლაპარაკობ. სასწრაფო მალე მოვა.
- ვიცოდი, რომ შენ იყავი...

მიჭირავს მისი ხელი და ვუყურებ მის სახეს. მზად ვარ, რომ ეს ყველაფერი დავამთავრო? შემძლია გაეუშვა ასეთი დიდი სიყვარული?

ენდი საავადმყოფოში ნაიყვანეს. მე სახლში წამოვედი. დაცვამ ნეკას დაურეკა და ჩემი იქ გაჩერება არ შეიძლებოდა. ძალიან ვნერვიულობ. იმდენად, რომ სანდრო სულ გადამავანყდა. მას კი არც დაურეკავს და არც მოუწერია. რატომ ვარ ასეთი არეული, რატომ? ვრთავ „Daft Punk - Make Love“ და ვწვები ლოგინში. მუდმივი ძილი მინდა.

ორშაბათი. სამსახური. ინოლა გურგულია. დოდო თავისი იდეებით. ვზივარ ჩემს ოთახში და ვუყურებ ენდის ბეჭედს.

ვიცი, რომ უნდა დავაბრუნო, მაგრამ არ მინდა. ვიღებ ფურცელს და ვიწყებ წერას.

„მე მადლობელი ვარ იმისთვის, რომ მყავს საყვარელი ადამიანი. მას მე ვუყვარვარ ისეთი, როგორც ვარ და მე ის მიყვარს ისეთი, როგორც არის. იგი მიგებს და მავსებს, როგორც ადამიანს. ჩვენ ძალიან ბედნიერები ვართ ერთად“.

ვკეცავ ფურცელს და ვდებ ბლოკნოტში. მერფის თუ დავუჯერებთ, ან ჩემი ანმყო კაცი იქნება ისეთი, როგორც მე მინდა, ან შემხვდება ვინმე, ვინც იქნება. მთავარია, იცოდეთ, რა გინდა. მობილური რეკავს. ლინაა. ვპასუხობ.

- ლენა, პრივეტები. რაზე განუხებ, ბატონი დევისის დავალებით გირეკავ, შენი ნახვა უნდა და იქნებ გახვიდე საავადმყოფოში მასთან.
- როდის? — გული მიჩქარდება.
- ახლა თუ შეგიძლია?
- გამოვდივარ.

ვეთავისუფლები დოდოს და გავრბივარ ოფისიდან. რატომ ველავ ასე? რადგან დაარეკინა ჩემთან, ესე იგი, ნეკა იქ არ არის. მთავარია, უკეთესადაა.

ვაკაკუნებ კარზე და შევდივარ ენდის პალატაში. ექთანს გადასხმას უკეთებს. ვდგები კუთხეში და ველოდები პროცედურის დასრულებას. ექთანი გვტოვებს. ვუახლოვდები ენდის და მის გვერდით ვჯდები.

- უკეთ ხარ? — ვეკითხები და შუბლზე ვკოცნი.
- კი, — მეუბნება ღიმილით.
- რა დაგემართა?
- სტრესი, გაუწყლობა, გადაღლა, ყველაფერი ერთად.
- მიხედეთ თავს, ენდი!
- შენ მე გადაამარჩინე, — მეუბნება ენდი და ჩემს ხელს იღებს.
- კარგი ახლა, შენ არ კვდებოდი, — ვცდილობ, გავიღიმო.
- თვითონ როგორ ხარ?
- კარგად.

- სიჩუმეა. ვცდილობ, არ შემეცყო, როგორ ვნერვიულობ.
- ენდი, ბოდიში მინდა მოგიხადო იმ ამბავზე...
- არ გინდა, — ენდი ხელზე მკოცნის.
- მინდა! გაგიფუჭე ის დღე და კინალამ დაგახრჩო სანდრომ.
- მასთან ბედნიერი ხარ? — მეკითხება ენდი და გული მეკუმშება და მართლაც... ბედნიერი ვარ?
- კი, — ვპასუხობ და ვხვდები, რომ პირველად ეს სრული სიმართლაა.

— Then I am happy for you, — ენდი თვალებს ხუჭავს.

ვდგები ფეხზე. ვუყურებ ენდის სახეს და გულში ვემშვიდობები მას. ვიხრები და ნახად ვკოცნი ტუჩებში. ჯიბიდან ბეჭედს ვიღებ და მის ხელში ვდებ. ენდი მუშტს კრავს, მაგრამ თვალებს არ ახელს. მივდივარ.

სამსახურში მოვბრუნდი. ნეტა, მალე დამთავრდეს ეს დღე. ძალიან ცუდად ვარ. ძალიან!

სახლი. შხაპი. სადილი. ძალის გასეირნება. გოგოებთან ჭორა-

ობა. ადგილს ვერ ვპოულობ. ვწევარ და ვცდილობ, დავიძინო. ვხუჭავ თვალებს. სულ რაღაც სურათები დამირბის თვალწინ. ჩემს გონებაში უფრო აჩუქებულია. ვუყურებ მობილურს. თორმეტი საათია. ვდგები ლოგინიდან და ვიცვამ.

ვდგავარ სანდროს კართან. ვრეკავ ხარს. არავინ აღებს. ამ დროს სად უნდა იყოს? ნუთუ უკვე ვილატასთან არის? ამის გაფიქრებაზეც კი ყველაფერი მტკივდება. ვჯდები ძირს და ვეყუდები მის კარს. მეძინება. ვითიშები.

ხმაური მალვიძებს. ლიფტიდან გამოდის პიჯაკში გამოწყობილი სანდრო. ჩემს დანახვაზე თვალები უფრო თოვდება.

- ადექი, გაცივდები, — მაყენებს იატაკიდან.
- ვცდილობ, გამოვფხიზლდე. ვბარბაცებ. გამარჯობის ნაცვლად შეკითხვას ვახლი:
- სად იყავი?
- საქველმოქმედო საღამოზე.
- რაზე?
- ბავშვთა სახლისთვის ფულს აგროვებდნენ და დავეხმარე.
- მიდი!
- ლენა, გეყოფა!

წიშვდება. სახლში შევდივართ და სანდრო პიჯაკს სკამზე კიდებს. ვჯდები სკამზე. სანდრო ვისკის ისხამს და დივანზე ჯდება. ხმას არ ვიღებთ.

- სანდრო... — ვამბობ და ენას ვყლაპავ. არ ვიცი, რა მჭირს. რატომ გავხდი უცებ 13 წლის გოგო?
- გისმენ, — მეუბნება და ვისკის სვამს.
- დავამთავრე.
- რა დაამთავრე?
- ყველაფერი, ორივე წარსულია.
- დარწმუნებული ხარ, რომ ეს გინდა?
- კი.

— ლენა, კარგად დაფიქრდი, მე მეტი აღარ ავიტან შენს გაურკვეველობას.

- ვიცი.
- სანდროს ელიმება და ცოტა მეშვება.
- მოდი ჩემთან, — მეუბნება და ხელს მიწვდის.
- მივდივარ მასთან და მუხლებზე ვუჯდები.

ბეჭეზე მკოცნის და მიხუტებს. ხელს ვხვევ კისერზე და ტირილს ვიწყებ.

- კაი, ნუ ტირი, გული გინდა გამიხეთქო? — მეუბნება და ცრემლიან თვალბეჭეზე მკოცნის.
- სანდრო, არ ვიცი, რატომ ვარ ასეთი. არ ვიცი, რატომ ვარ მუდამ რალაცის ძიებაში.
- კარგი, დამშვიდდი, — სანდრო ტუჩებში მკოცნის.
- აღარ შემძლია, — ტირილის ხმას ვუმტებ.
- რა აღარ შეგიძლია?
- ეს უაზრო ეიფორიაა, აღარ შემძლია. მშვიდად და წყნარად ცხოვრება მინდა.
- ლენ, მშვიდად და წყნარად შენ ვერ იქნები, — მეუბნება ღიმილით, — მაგრამ, თუ ჩემთან იქნები, ეს უკვე ყველაფერია ჩემთვის.

მეღიმება და ცხვირზე ვკოცნი. მის უღამაზეს, ნატიფ ცხვირზე.

- დავწვეთ? — თვალს მიკრავს.
- დავწვეთ, — თვალებს ვხრი.
- ოღონდ ვიძინებთ. დალლილი ვარ და მეტი არაფრის იმედი არ გქონდეს! მით უმეტეს, შენებური თამაშების.
- სანდრო! — მეცინება.

ვდგები დივანიდან და საძინებელში გავდევართ. სანდრო მისურს იხდის და სკამზე აგდება. ვდგავარ და ვტკბები მისი ლამაზი დაკუნთული სხეულით. შარვალსაც იხდის და ახლა მისი ფეხები და საჯდომი მიბინდავს გონებას. ვჯდები ლოგინზე და ვაგრძელებ მის თვალღერებას.

- რა კარგი ხარ... — ვამბობ ჩურჩულით.
- შენ უფრო კარგი ხარ! — მეუბნება და ნელ-ნელა მხდის.
- ვლოდები ლოგინზე და საბნის ქვეშ ვძვრები. სანდრო კარდას აღებს და რალაცას იღებს. ვცდილობ, გავარკვიო, რა არის ეს. ხელში უჭირავს აბრეშუმის წითელი შარფი. ჩემკენ ტრიალდება და მისი წყლიანი თვალები უკვე დაბინდულია.
- ამჯერად მე გავაკეთებ ყველაფერს ისე, როგორც საჭიროა, — თვალს მიკრავს და სანოლზე დგება მუხლებით.
- ეს ღამე საოცარი იქნება. მე მხოლოდ მისი ვარ და ის მხოლოდ ჩემია. და ის, რაც ჩვენ შორის ხდება, მხოლოდ ჩვენია.





ქერ ისევ ბნელოდა, ალიონი იპარებოდა ფეხაკრე-ფით ქალაქში, მარეხს რომ გაეღვიძა, უფრო სწორად, სიზმარმა გამოაღვიძა.

— რა უცნაური სიზმარი იყო, — გაიფიქრა, უსიამოვნო განცდის მოშორებას შეეცადა, გაიზმორა და წამოჯდა, — ყველაფერი უცნაური მე როგორ უნდა დამემართოს. რას დავერბოდი შიშველი ქუჩაში, რა მინდოდა? — თავის თავს ისე უსაყვედურა, თითქოს ცხაღში დარბოდა შიშველი, — ტანსაცმელიც რომ ვერ ვიპოვე მისაფარებლად, — ახლა გაეცინა, — ისე, რაღა დროს ჩემი შიშველად სირბილი...

ტანზე დაიხედა, მაინცდამაინც არ იყო საკუთარი სხეულით უკმაყოფილო, უბრალოდ ასაკი თავის ნაკვალევს უტოვებდა ავტოგრაფივით. თითქოს თოვლზე პატარა ჩიტი დახტოდა მსუბუქად. მალე ალბათ დამძიმდებოდა და ნაოჭებიც უფრო ღრმა და მკვეთრი გახდებოდა უპეებთან, ყელზე, შუბლზე, ტუჩებთან...

— ოჰ, ამაზე ვიდარდო ახლა თუ იმაზე, სიზმარში შიშველი რომ დავდიოდი! — ჩაიქინა ხელი, მერე სწრაფად მოწესრიგდა, კარადიდან სტუდენტობისდროინდელი ფოტოებით სავე ალბომი გამოიღო, სავარძელში ჩაეფლო და გადაშალა.

— ეჰ, მარეხ, მარეხ, რა გოგო იყავი, — გაყურდა, გაირინდა, ბევრი რამ გაახსენდა.

წლების წინ გადაღებულ ფოტოებზე საკუთარ თავს ისე უყურებდა, როგორც დიდი ხნის უნახავ მეგობარს, იხსენებდა იმ ემოციებს, რაც ფოტოების გადაღებისას ჰქონდა, იმ ადამიანებს, ვინც მის გვერდით იდგა.

აი, მაგალითად, აქ, ამ ფოტოზე, ბედნიერია: ერთი ისეთი გამოცდა ჩააბარა, ასე ეგონა, მწვერვალი დაიპყრო. ნანასთან ერთადაა, თავის კურსელთან. მაინცდამაინც დიდი მეგობრობა არ აკავშირებდათ. მარეხი მზიასთან მეგობრობდა, თუმცა ძალიან განსხვავდებოდნენ ერთმანეთისგან. მარეხი ცეცხლი იყო, მზია — წყალი ამ ცეცხლზე. მარეხი — ფორიაქა, მზია — დინჯი, მარეხი — ხმაურიათი, მზია — ჩუმი, მარეხი — თამამი, მზია — მორცხვი, მარეხი — გახსნილი, მზია — ჩაკეტილი...

— ზედმეტადაც გახსნილი, — ასე ეუბნებოდა მზია.

— დიდი ამბავი, — უდარდელად პასუხობდა მარეხი, — რატომ უნდა ვცხოვრობდე ჩაკეტილი გულით?

— თანაც პირდაპირი და ირიბი მნიშვნელობით, არა? — ღრმა დეკოლტეზე ღიმილით ანიშნებდა მზია.

— რაც კარგი მაქვს, რატომ უნდა დავმალო, არ მესმის. ისედაც, ჩაკეტილი არც სივრცე მიყვარს და არც ადამიანები. მირჩევნია, ბოლომდე გახსნილი ვიყო, არაფერი მაქვს დასამალი.

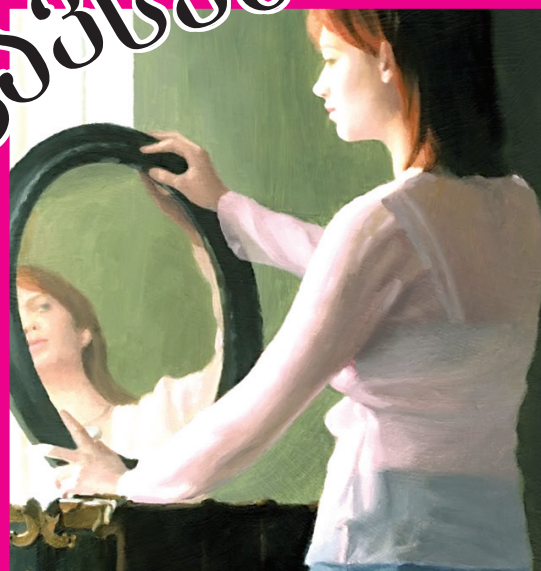
— ოდესმე გეჩენება და დამალავ, — ეცინებოდა მზიას.

მარეხმა ფოტოალბომი გადაფურცლა.

აი, ეს ფოტო განსაკუთრებით უყვარს: სოსხუმში იყვნენ ის და მზია, მეორე კურსი დახურეს და გიჟებით გაცვივდნენ. წინ

მსბუქსება

დელა ცუსპირიკა



მზია, უკან მარეხი, წინ მარეხი, უკან მზია. უთენია გადიოდნენ ნაპირზე, ზღვის მლაშე სურნელს ხარბად ისრუტავდნენ, იტუმბებოდნენ ამ სურნელით, რომ მერე, თბილისში დაბრუნებულეს, დიდხანს, დიდხანს გაჰყოლოდათ ზღვისგან და მზისგან ნაჩუქარი ენერჯია.

ნაპირი კენჭების ფერადი მოზაიკით მოპირკეთებულს ჰგავდა: მწვანე, ფირუზისფერი, სერდოლიკისფერი, თეთრი, სადაფისფერი, გამჭვირვალე... აქა-იქ ნიჟარების პანანია ბორცვებით და პირამიდებით, ზღვისგან გაპრიანებული ფესვებით...

მარეხი წყალში შედიოდა და გამოსვლა აღარც უნდოდა. მზიამ ცურვა არ იცოდა, ნაპირზე ელოდებოდა მეგობარს, ფოტოებს უღებდა. მზიას კარგი ფოტოები გამოსდიოდა, რამდენჯერმე ფოტოგამოფენაშიც მიიღო მონაწილეობა. სხვათა შორის, ამ ფოტოთი, რომელსაც ახლა უყურებდა მარეხი, მზიამ პირველი ადგილი აიღო მოყვარულ ფოტოგრაფთან გამოფენაზე... წელიდან სანახევროდ ამონეული მარეხი ქალთევზას ჰგავდა, მზის სხივებს ბულულა თმაში შუქ-ჩრდილების უცნაური გვირგვინი ჩაენა, თვალებში ვნების კოცონი ენთო, სავე მკვერდზე შეეფები მარაოსავით გადაშლოდა...

— აბა, ასეთი მკვერდი როგორ არ უნდა გამოემჩინა? თანაც სულ რომ ჩადრით მეულო, მაინც ვჩანდი, მაინც მე დამსდევდა ყველა, — სავარძელში ჩაფლულმა მარეხმა კატასავით გაიზმორა, ალბომი დახურა, მაგიდის კიდისკენ გადაიხინჯა, კოსმეტიკური სარკე აიღო.

— ფუი, ეშმაკს! — სწრაფად შეატრიალა სარკის გამადიდებელი ზედაპირი, საიდანაც გადიდებულნაკვებებიანი მარეხი უყურებდა, სახის ყველა ნაკლი მოუჩანდა, ძაფივით წვრილი ნაოჭები ბანრით დაგრეხილს ჰგავდა, მოვლილი წარბები — პატარა ბუჩქნარს.

— რაღა ამ მხრიდან ჩავიხედე? — ჩაილაპარაკა უკმაყოფილოდ და სარკე შეატრიალა.

ფოკუსი გასწორდა და მარეხი საკუ-

თარ სახეს უკვე სიამოვნებით დააკვირდა. ბალზაის ასაკის მშვენიერი ქალბატონი იყო, წლებს იხდენდა.

— კოსმეტიკოლოგთან ვიზიტი არ მაწყენდა, — ისევ გადიდებული სახე გაახსენდა, მაგრამ დეფექტების საძებნელად ხელმეორედ აღარ ჩაუხედავს.

— ხვალ წავალ და ეგ იქნება, რაღაზე ვიხეტო გული? თმა შესაღები მაქვს უკვე? — ახლა თმას დააკვირდა გულმოდგინედ, — არა, ჯერ არაა, ხვალ ნიღაბი უნდა დავიღო, არ დამავიწყდეს.

გაახსენდა, ერთხელ მაიონეზის შეხელვა რომ ურჩია მზიას. ის კი ადგა და მთელი ქილა მაიონეზი დაიმხო თავზე. ამის მერე იყო, აბაზანიდან რომ ველარ გამოდიოდა.

ნეტავ ახლა სადაა მზია, რას აკეთებს, რას საქმიანობს? ნელ-ნელა დაშორდნენ და აღარასდროს შეხმინებია ერთმანეთს, თითქოს მათ შორის ბენვის ხიდი იყო გადებული და ის ხიდი ორივემ ერთად ჩანყვიტა, მერე შეტრი-აღდნენ და თავ-თავის ნაპირებზე გააგრძელეს ცხოვრება ისე, რომ ერთმანეთისკენ აღარ მიუხედავთ.

— ნეტავ რატომ გაქრა, რა მოხდა... — ჩაილაპარაკა, — ოჰ, გაქრა და გაქრა, საერთოდ რამ გამახსენა ასი წლის წინანდელი მეგობრის ამბავი? ან რა საერთო მქონდა მასთან?! თან მაინცდამაინც ტუსას დაბადების დღეზე, ამისთვის მცალაია?

— დე, რას აკეთებ? — ოთახში ტუსა შემოვიდა, ღამის პიუჟა ეცვა, დათუნებით და გულებით მოხატული, თმა ფერადი ლენტებით ჰქონდა შეკრული.

„ჩემი დათუნია, — გაიფიქრა მარეხმა, თვალები გაუნათდა, თბილად გაეღვიძა, — უკვე ოცი წლისაა და მაინც ბავშვითაა“.

— რა ლამაზი დღეაა, რა ნათელი დღეაა! — წამოგა და შვილისკენ სიძღვრით წავიდა, — გილოცავ, დე, ჩემო ყველაზე, ყველაზე ლამაზო გოგო, ჩემო ყველაზე კარგო, თბილო, ჭკვიანო!

— დიდი მადლობა! — მოეხვია გაბრწყინებული ტუსა, — მეც ვულოცავ ყველაზე საუკეთესო დედიკოს შვილიკოს დაბადების დღეს. მაინც რას აკეთებდი?

— არაფერს, დე, ადრე გამეღვიძა და ძველ ფოტოებს ვათვალიერებდი, — თმა მოუჩინა მარეხმა, — რა ლამაზი მყავხარ.

— რა სასწაულია, — გაუცინა ტუსამ, — შენ და ადრე გაღვიძებ?! ჩემი დაბადების დღის გამო ხომ არ ნერვიულობ?

— რატომ უნდა ვნერვიულობდე, სულელო, პირიქით, ძალიან მიხარია, — კიდევ ერთხელ მოუჩინა თმა მარეხმა, — წავალ, საუბრეს მოგიმზადებ.

— დე, ყავა, რა, — ხვეწნით შეხედა ტუსამ, — საუბრე არ მინდა, ხომ იცი, დიეტაზე ვარ.

— დღეს მაინც ნუ იქნები დიეტაზე, — უკმაყოფილოდ ჩაილაპარაკა მარეხმა, სამზარეულოში გავიდა და ჩააღიანი ჩართო. — უშაქრო, რა, — ახლა სამზარეულოს კარში გამოჩნდა ტუსას ლენტებიანი თავი.

— კარგი ჰო, კარგი, — მარეხმა ყავა ჩაყარა ფინჯანში, — შენ ის მითხარი, რას აპირებ? სადმე წახვალთ თუ აქ მოიყვან ვინმეს?

— ოო, რამდენჯერ გითხარი, წარმოდგენა არ მაქვს, — მარეხი აიჩინა ტუსამ, ლენტების მოხსნა დაიწყო თმიდან, — ან



სადმე წავალთ, ან აქ მოვალთ, ან სადმე წავალთ და მერე აქ მოვალთ... მოკლედ, ჯერ არ ვიცი.

— შენი ვერაფერი გავიგე, — ქაფუაფა წყალი დაასხა ყავას მარეხმა, — ხომ უნდა ვიცოდე, რას აპირებ?

— იცი რა, ყოველი შემთხვევისთვის, ერთი პატარა ტორტი იყიდე, სხვა არაფერი გინდა, თუ მოვალთ, მარტო ყავას დავლევთ ან ჩაის, ტორტს მივირთმევთ და ის იქნება, სხვა არაფერის თავი აღარ გვექნება.

— კი, ბატონო, როგორც იტყვი, ჩემთვის ეგ ყველაზე მარტივი გამოსავალია, — გაუღიმა მარეხმა, — ესე იგი თავისუფალი ვარ. ძალიან კარგი, მაშინ თავს მივხედავ.

ტუსამ ლენტები მოიხსნა, დახვეული თმა ჩამოიშალა.

„რა ლამაზი მყავს! — თვალი ვერ მოსწყვიტა შვილს, — მამის ასლია, ჩემი ჭკვიანი. კარგი იყო, დათო მოსწრებოდა ამხელა შვილს... მაინც როგორ ვუყვარდი, ყველა სურვილს მისრულებდა, ოღონდ რამე მეთხოვა. ასეთი სიყვარული თუ შეიძლება, ახლაც არ მგონია. ღმერთო, ნეტავ ტუსას შევხედვს მისნაირი ერთგული და ცოლზე გაგიუბული ქმარი...“ და როგორი ჭკვიანი იყო? ყველაფერი ისე გააკეთა, რომ აგერ ამდენი წელია უზრუნველად ვცხოვრობთ მისი წყალობით...“

დათო მარეხზე ბევრად უფროსი იყო. გოგოები ჩვეულებრივად გაიცნო, წვიმდა და მანქანა გაუჩერა ერთიანად გალუმპულეს. მარეხი მაშინვე ჩახტა მანქანაში.

— ჩაჯექი, ვერ ხედავ, როგორ სველდები? — ისე უთხრა ტროტუარზე ანურულ მზიას, თითქოს მანქანა მისი საკუთრება იყო.

— ამაზე მეტად აღარ დავსველდები, — უთხრა მზიამ, სულაც არ აპირებდა უცხო ადამიანის მანქანაში ჩაჯდომას.

— ვერ ხარ, ხო იცი! — გაუბრაზდა მარეხი, — ჩაჯექი დროზე, ბოლოს და ბოლოს შენთან მივდივართ და შენ გარეშე ხომ არ მივალ?

დათო ჩუმად იყო, ხმას არ იღებდა, ღიმილით უგდებდა ყურს მათ დიალოგს.

— ვაიმე, საბურთალოზე ხომ გავიყვანთ? — უცებ მოუტრიალდა მარეხი და გაუცინა.

— კი, ბატონო, თუნდაც საბურთალოს იქით ან ცხრა მთას იქით, — გაუცინა დათომაც.

— უი, არა, გმადლობთ, მაგ სიმორზე წამოსვლა ნამდვილად მეზარება, — ჩაიკისკისა მარეხმა და ახლა ისე მზიას მიუტრიალდა, — ჩაჯექი ახლავე!

ასე იყო თუ ისე, მზია მანქანაში ჩაჯდა. დათო კი იმ დღის მერე მარეხს აღარ

მოშორებია, მზია კი მალევე გაქრა მათი ცხოვრებიდან, უბრალოდ ადგა და გაქრა, ფა-ფუ...“

— რა ნამდაუნუმ ეს გოგო მახსენდება, — ჩაილაპარაკა მარეხმა, როცა მარტო დარჩა, — ნეტავ, ხომ არ კვდება? ან იქნებ უკვე გარდაცვლილია და არ ვიცი. საწყალი... — ისე შეეცოდა, თითქოს მისი გარდაცვალების ამბავი გაიგო.

დღე ისე გავიდა, ვერ გაიგო, ხან სალონში შეიარა, ხან მალაზიები ჩამოიარა, ოფისშიც შეირბინა ცოტა ხნით, მერე ტორტი იყიდა, სხვა ნუგბარიც დაამატა და სახლში რომ დაბრუნდა, მაშინ მიხვდა, რომ ცოტა არ იყოს, დაიღალა.

ტუსამ გვიან დაურეკა.

— დე, მისმინე, — ხმაურთან ადგილზე იყო და ბოლო ხმაზე ყვიროდა, — სახლში მოვდივართ გოგოები, ტორტი იყიდე?

— ვიყიდე, კი, მოდი, გელოდებით, — ხმამალა ჩასძახა მარეხმაც.

— ისეთი სიურპრიზი მაქვს შენთვის, აი, ძალიან მაგარი, წარმოუდგენელი! მოკლედ, მოვლდე და ნახავ.

მარეხმა ძლივ გაიგო ტუსას ნათქვამი.

— რა სიურპრიზი? ნეტავ, გიგას ხომ არ შეურიგდა? ეს თუ გააკეთა, სიურპრიზი კი არა, ელდა იქნება, — იმის წარმოდგენამ, რომ დღის იმ ბიჭს, რომელიც ტუსას შესაფერისად არ მიაჩნდა, აქ, თავის სახლში, ტუსას დაბადების დღეზე ნახავდა, ხასიათი წაუხდინა.

— სულ ტყუილად ვთვლი ჭკვიანად, — ჩაილაპარაკა გაბრაზებულმა, — ახლა თუ მომაცნა და გამომიცხადა, ცოლად მივყვებიო... არავითარ შემთხვევაში! საერთოდ, არც მივიღებ, ზედაც არ შევხედავ იმ უსაქმურს. მაგის ატანის ნერვი სად მაქვს... ასეთივე განწყობით გაალო კარი.

ტუსას მეგობრები შემოცვივდნენ მხიარულად, ლაპარაკით, შეძახილებით. მარეხი გადაკონცნეს, ტუსას დაბადების დღე მიულოცეს...

— ტუსა სადაა? — გულმა რეჩხი უყო მარეხს.

„ნამდვილად გაჰყვა, ნამდვილად და გავგიჟდები კიდევაც ახლა!“

— ტუსა? — ჰკითხა მაიკომ, ტუსას მეგობარმა, — ტუსა...“

— გათხოვდა? — წამოიყვირა მარეხმა.

— ვაიმე, რა გავთხოვდი, დე, — შემოვიდა კარის გვერდით მიმალული ტუსა, — რა გჭირს?

— არაფერი, დე, არაფერი, — სახე გაუნათდა მარეხს, — კარგი სიურპრიზი კი გამოგივიდა, გული გამისკდა.

— სიურპრიზი? აი, სიურპრიზი, —

და სანამ მარეხი ისევ გიგასთან წავიდოდა ფიქრით, წარმოიდგენდა, რომ ახლა ტუსა გიგას შემოიყვანდა სახლში...

არავითარი გიგა, ტუსამ უცნობი გოგონა შემოიყვანა და დედას წარუდგინა.

— გაიცანი, ჩემი ორეული, ლიზა, — და მარეხის წინ უცნობი გოგონა დააყენა.

მარეხმა თვალები დახუჭა, გაახილა, დახუჭა, გაახილა... ეს, გოგონა, ლიზა, მართლა გაჭრილი ვაშლივით ჰგავდა ტუსას.

— ვაიმე, მართლა როგორ გგავს, — უთხრა გაკვირვებით შვილს.

— არ თქვა, მაიკომ მომიწყო დღეს ეს სიურპრიზი. — მეგობარს სიცოლით გადახედა ტუსამ.

— ვაიმე, დეიდა მარეხ, ვერც კი წარმოიდგენთ, — ახლა მაიკო აქაქანდა, — ერთი მე მკითხეთ, ლიზა პირველად რომ დავინახე, რა დამემართა. ტუსა მეგონა.

— მერე, შე პატარა ჭორიკნავ, აქამდე როგორ მოითმინე, რომ ერთმანეთი არ გააცანი? — გაუღიმა მარეხმა მაიკოს, ყველა სუფრასთან მიიპატიუა.

— აქამდე არც მე ვიცნობდი, — ენას აღარ აჩერებდა მაიკო, — წარმოიდგენიათ? ახალი გადმოსულები არიან ჩვენ მეზობლად. ორი დღის წინ ამ ქალბატონს, — ლიზაზე ანიშნა მარეხს, — წყალი დარჩა მოშვებული. კარგად გაგვიწვიმდა სახლში, მერე მოვიდა საწყალი დეიდა მზია ბოდიშებით...

— დეიდა მზია?! — წამოიძახა მარეხმა.

— კი, ლიზას დედა, მერე მოჰყვა ლიზა... — გააგრძელა მაიკომ.

მარეხი წამოდგა, გოგონებს მექანიკურად გაუღიმა, სამზარეულოში გავიდა, სკამზე ჩამოჯდა.

მზია... მზია... აი, რატომ გადაიკარგა, რატომ გაქრა მისი ცხოვრებიდან...

„მაგრამ გამოდის, რომ ორივემ მიღლატა, მეგობარმაც და ქმარმაც?! არა, წარმოუდგენელია! დათო მზიასთან როგორ მიღლატებდა, საერთოდ, როგორ მიღლატებდა?! შეიძლება ეს სულ სხვა მზიაა, შეიძლება უბრალოდ დამთხვევაა...“

სიზმარი გაახსენდა, ის უსიამოვნო გრძნობა, რამაც გამოადვიდა, მერე მივიწყებული ალბომი გადააშლევინა, მერე მზია გაახსენა...

„გამოდის, რომ მე კი არა, მზია გაშიშვლდა, ოღონდ ცხადში, — გაიფიქრა უაზროდ, — არა, არა, წარმოუდგენელია, დაუჯერებელი...“

წამოდგა, თავი აიძულა, რომ არაფერი შეემჩნია. გოგონებთან გავიდა, ბევრი რამ ჰქონდა გასარკვევი...

❖ ყველაზე საშინელი წყალდიდობა ჩინეთში მოხდა 1921 წელს. მან 3,5 მილიონი ადამიანის სიცოცხლე შეინირა.
❖ ყველაზე მეტი მუზეუმი ამერიკის შეერთებულ შტატებშია. სტატისტიკური მონაცემებით, იქ 2890 მუზეუმი.
❖ ყველაზე ხანგრძლივი ორთაბროლა კრივში ახალ ორლენში 1892 წელს ჩატარდა. ეს გახლდათ 110 რაუნდიანი ბრძოლა, რომელიც 7 საათი და 20 წუთი გრძელდებოდა.

ეს იცოდით?
❖ ფრანგები ყველს დესერტად მიირთმევენ, თანაც ხილის ჭამის შემდეგ.
❖ „კანონი“ ბერძნული სიტყვაა და გათილი, სწორჯოხს ნიშნავს.
❖ ურუგვაიში დუელი მხოლოდ 1992 წელს აკრძალეს.
❖ ჩინეთში ტაქსის მძღოლების 30-40% ქალია.
❖ პირველი კოლექციონერი არისტოტელე გახლდათ, რომელიც სხვადასხვა ქვეყნების მცენარეების ნიმუშებს აგროვებდა. მათ მისი მოსწავლე, ალექსანდრე მაკედონელი უგზავნიდა თავისი ლამპრობებიდან.
❖ ბუთჰოვენმა გამრავლების ტაბულა არ იცოდა.

❖ კურდღლების სიცოცხლის ხანგრძლიობა (რაც დღემდე დაფიქსირებულია) 19 წელია. მაქსიმალური სისწრაფე კი, რაც შეუძლია განავითაროს სირბილის დროს, 56 კილომეტრია საათში.
❖ ბუზის სიცოცხლის ხანგრძლიობა 14 დღეა.
❖ ჟირაფის ენა საშუალოდ 50 სმ სიგრძისაა.
❖ ყველაზე მძიმე ჯიშის ძაღლი სენბერნარია. მისი მაქსიმალური წონა 111 კილოგრამია.

გავიციან ქალს შეხვედრებისთვის

sms-ები გამოგზავნეთ მიმზათიდან. sms-ის გამოგზავნის ბოლო ვადაა მზათი, 4 მაისი 17 საათი.

- 1. გავიციან თბილისში მცხოვრებ ლამაზ, არამ-სუქან ქალს ლამაზი შეხვედრებისთვის. ვარ 36 წლის, სიმპათიური მამაკაცი. 593515049. ლევანი
2. ვარ სიმპათიური ბიჭი, მომწონს თავისუფალი და მონდომებული გოგონები. 555207508. გაგა
3. ვარ 30 წლის, გავიციან 25 წლის ზევით ქალს, თუნდაც გათხოვილს შეხვედრებისთვის, ცოტა ფინანსურად შეძლებულს, მყავს მანქანა. 558192409
4. გავიციან 35 წლიდან სერიოზულ ქალს სამეგობროდ. ვარ თბილისელი, ყურადღებიანი, მშვიდი, წესიერი მამაკაცი. 558650023
5. გავიციან თბილისელ უკომპლექსო გოგოს. 558655517
6. ვარ სიმპათიური ბიჭი, მომწონს თავისუფალი გოგონები. 555479241. ლაშა
7. სამეგობროდ გავიციან სიმპათიურ, თბილისელ, სერიოზულ 40-45 წლამდე ქალს. ვარ თბილისელი, სამსახურით და ყველაფრით უზრუნველყოფილი მამაკაცი, ვცხოვრობ მარტო. 555255301. გიორგი
8. შეხვედრებისთვის გავიციან 20-დან 40 წლამდე გოგოს, იყოს ხულოში, შუაგულსა და ქედაში მცხოვრები. ვარ თბილისელი, მაქვს სამსახური. 557678873. გიო
9. შეხვედრებისთვის გავიციან 25-40 წლამდე ქალს. ვარ ქერა, ქამელეონი თვალებით, საშუალო სიმაღლის, ათლექტური ტანით. 593550802
10. ნებისმიერ თემებზე სასაუბროდ და შეხვედრებისთვის გავიციან 18-25 წლამდე გოგოს. ვარ თბილისელი, 28 წლის. 593454021. ბექა
11. გავიციან 25-40 წლამდე ქალს, ვინც თავს გრძნობს მარტოსულად. 557754488
12. გავიციან 30-დან 45 წლამდე ქალს. ვარ 26 წლის. 557202742
13. შეხვედრებისთვის გავიციან კარგ გოგოს. ვარ მაღალი, სიმპათიური ბიჭი, 24 წლის, ბათუმელი. 557409210
14. გავიციან მარტოსულ გოგოს. 558939631
15. სამეგობროდ გავიციან ლამაზ და ჭკვიან ქალს. ვარ 28 წლის, ქუთაისელი. 558275128. გიო
16. სამეგობროდ გავიციან სასიამოვნო გარეგნობის, თბილისელ, კარგი ხასიათის გოგოს. ვარ სიმპათიური, კარგი ხასიათის, უზრუნველყოფილი. 555349175
17. შეხვედრებისთვის გავიციან 30 წლამდე ლამაზ გოგონას, დავეხმარები ფინანსურად. ვარ 40 წლის, კარგი ადამიანი. 593552790
18. გავიციან სერიოზულ და მომნიბვლელ ქალს სამეგობროდ, ვცხოვრობ მარტო. 558794125
19. ვარ სიმპათიური, თბილისელი, გავიციან სიმპათიურ გოგოს შეხვედრებისთვის. 593135572. დათო
20. ხანგრძლივი ურთიერთობისთვის გავიციან 35 წლამდე თბილისში მცხოვრებ, მომნიბვლელ ქალს სამეგობროდ, ვარ 184 სმ. სპორტული აღნაგობის. 593547418. ჯაბა
21. გავიციან 50 წლამდე სიმპათიურ ქალს, ძლიერს, ფიზიკურად და ფინანსურად. ვარ 35 წლის, სიმპათიური, ფიზიკურად ძლიერი მამაკაცი, არამწველი და, რაც მთავარია, არამატყუარა. 555294041

- 22. ვარ 35/180/70, კარგი აღნაგობის, სიმპათიური, დასაქმებული, თბილისელი მამაკაცი. შეხვედრებისთვის გავიციან 40 წლამდე, სადა გარეგნობის თბილისელ ქალს. 557704587
23. შეხვედრებისთვის გავიციან ბათუმელი, ქობულეთელ ან იმერელ, მხოლოდ ქვრივ, 35 წლამდე ქალს. ვარ 38 წლის, სიმპათიური მამაკაცი იმერეთიდან, მყავს მანქანა. 557994113. ჯონი
24. ვარ 45 წლის, თბილისელი მამაკაცი, ხანგრძლივი და სერიოზული ურთიერთობისთვის გავიციან ლამაზ, სიმპათიურ ქალს. 558574647. ბექა
25. გავიციან 35 წლამდე ქალს სამეგობროდ. 557177977. რემი

გავიციან ქალს ოჯახის შესაქმნელად

- 1. ოჯახის შექმნის მიზნით გავიციან 30 წლამდე წესიერ და პატიოსან ქალს. ვარ 37 წლის. 557561363
2. ოჯახის შექმნის მიზნით გავიციან დედისერთა ან მარტოხელა ქალს. ვარ შრომისმოყვარე ადამიანი. 557647577
3. ვარ თბილისელი, თბილი ბუნების 45 წლის მამაკაცი, მაქვს თბილისის ცენტრში კარგი ბინა. ოჯახის შესაქმნელად გავიციან რაიონელ, 33 წლის ქალიშვილ, სადა, მშვიდი ბუნების პიროვნებას. 558215498
4. ოჯახის შექმნის მიზნით გავიციან 40 წლამდე ქალიშვილს, ვისაც უნდა შვილები და თბილი ოჯახი. დამირეკეთ სადამოს 9-ის მერე. 557648775
5. ვარ სპორტული აღნაგობის, 50 წლის მამაკაცი, ოჯახის შექმნის მიზნით გავიციან ბინით უზრუნველყოფილ ქალს. 555433172. ილია

გავიციან მამაკაცს ოჯახის შესაქმნელად

- 1. ოჯახის შექმნის მიზნით გავიციან 36-42 წლამდე მაღალ, შეგნებულ, გულწრფელ და ერთგულ მამაკაცს. 557432047
2. ოჯახის შექმნის მიზნით გავიციან მშვიდ, სიმპათიურ, მშრომელ 45 წლამდე მამაკაცს. ვარ 38 წლის, მიმზიდველი, განათლებული, თბილი, ყურადღებიანი ქალი. 555285431
3. გავიციან თბილისელ, სიმპათიურ, დასაქმებულ მამაკაცს ოჯახის შექმნის მიზნით. ვარ 56 წლის. 555134551

გავიციან მამაკაცს შეხვედრებისთვის

- 1. სამეგობროდ გავიციან წესიერ, ფინანსურად უზრუნველყოფილ, 40 წლამდე მამაკაცს. 558582418

მიყვარხარ, მენატრები

დათუნა, როგორ ხარ? გენაცვალე, როგორ მენატრები და მინდა ჩემთან იყო, მე ჭკვიანად ვარ, ვსწავლობ და გელოდები შენ... რომ მოახერხებ, დამირეკე, რა, გკოცნი. მარიაში
დათ, ჩემო სიყვარულო, როგორ ხარ? უზომოდ მენატრები, უშენობა ცუდად მხდის, მაგრამ ღმერთის იმედი მაქვს და ალბათ მალე ერთად ვიქნებით. მიყვარხარ გულში. თიკო
დათ, შენ ჩემი უსაზღვრო სიყვარული ხარ, მადლობა უფალს, რომ ასე გვიყვარს ერთმანეთი. შენ გამო სიცოცხლესაც გავწირავ. მიყვარხარ ძალიან და მენატრები. თიკო

თუ გსურთ, ახლობელს მიუცოცით ჩაიბე ან გაუხიბოთ თქვენი გიძნობები უხინდ „სახის“ მეშუობით. აჩიფეთ ახი „M“. შემდეგ – ტექსტი და გააგზავნეთ sms ნომერზე 2017 ჯეოსების და 93887 მატის აბონენტებმა. გაცნობის განცხადებებში მიუთითეთ თქვენი ტელეფონის ნომერი. თქვენი ტექსტი დაიბეჭდება „სახის“ უახლოეს ნომერში. sms უნდა გამოგზავნოთ 4 მაისი 17 საათამდე.
ესი sms-ის ლიხებულებაა 1 ლარი. ნუხიდი, ხომელიც 3-ზე მეტ სმს-ში იქნება მოთავსებული, ახ დაიბეჭდება!
ესი ახესახისადმი მიწერილ მიხატოხე მეტი ახ დაიბეჭდება

გიორგი აფხაური მამა სღაბა

„ჩვენი შვილი გვემალება, არ უნდა, სქესი გაგვიმხილოს“

დასაწყისი მე-9 გვერდიდან

მვილის მოლოდინთან ერთად გიორგი აფხაურის ცხოვრებაში სხვა ძვრებიც მოხდა. მას შემდეგ, რაც ტელეშოუს ჩამოსცილდა, ახალი საქმე წამოიწყო, თუმცა იუმორიდან შორს არ წასულა. მისი სამსახური ახალგაზრდებთან მუშაობას უკავშირდება. ამასვე უფრო კონკრეტულად ქვემოთ შეიტყობთ.

— არც ისე დიდხანსაა, რაც ოჯახი შექმნილი. როგორი აღმოჩნდა ერთ ქორწილში ცხოვრება?

სალიტა: სირთულეები ნამდვილად არ გვექონია. ამ ხნის განმავლობაში ერთმანეთი უკეთ გავიცანით. საერთოდ, რომ გგონია, ადამიანს იცნობ, ერთად ცხოვრების დროს მაინც აღმოაჩენ სიახლეს მის ხასიათში, ქცევაში. აღმოვაჩინე, რომ გიორგი იმაზე მეტად მიყვარს, ვიდრე მეგონა. ძალიან საინტერესო, თბილი და მოსიყვარულე ადამიანია. მშვიდი, ბუნებრივად ბიჭია.

გიორგი: მანამდეც ვიცნობდით ერთმანეთის ხასიათს, ასე რომ, ერთ ქორწილში ცხოვრება რთული ნამდვილად არ აღმოჩნდა. სალიტა ძალიან ყურადღებანიანია. დღეს ბედნიერი ოჯახი გვაქვს და დარწმუნებული ვარ, ცხოვრების ბოლომდე ასე გაგრძელდება. სალიტა ძალიან კარგი დიასახლისია, გემრიელი საჭმელების კეთება იცის, არაჩვეულებრივ სალატებს, პიცას ამზადებს.

— გამოდის, რომ თქვენი ზედმეტი კილოგრამები სალიტას დამსახურება ყოფილა.

გიორგი: გამხდარი რომ ვიყავი, მაშინ უცოლოც გახლდით და ვიპრობაჩებოდი.

გიორგი: „გამხდარი ხომ ვიყავი, მაშინ უცოლოც გახლდით და ვიპრობაჩებოდი. დაქოხნიების შემდეგ ამ ხალაყებზე აღა ვიქიხობ“.

დაქორწინების შემდეგ ამ რალაცეებზე აღარ ვფიქრობ.

სალიტა: სხვათა შორის, ბევრს საერთოდ არ ჭამს. უბრალოდ სწორი კვების რეჟიმზე ვერ გადმოვიყვანე. შინ გვიან ბრუნდება, ამიტომ ღამით ჭამას მიეჩვია.

— სალიტა, გიორგი ყოველთვის მშვიდი და, როგორც თქვენ ამბობთ, ბუნებრივია?

სალიტა: არა, არის მომენტები, როცა ბრაზდება და მაშინ ძალიან მამაკაცურია.

— რაზე ბრაზდება ხოლმე?

გიორგი: შარვლის ჩაცმის უფლებას არ ვაძლევ. (იცინიან).
სალიტა: ბრაზდება იმაზე, რომ სათქმელს მოგვიანებით ვეუბნები.

— სალიტა, ქმარი მართლა გიწვესუხობ რაიმე აკრძალვებს?

სალიტა: გიორგი ძალიან თავისუფალი პიროვნებაა. ჩვენ შორის არანაირი აკრძალვა არ არსებობს.

— ოჯახში ვის რა გევალებათ?

სალიტა: ჩვენს ოჯახში ისე არ არის, რომ საქმელი მაინცდამაინც ქალმა უნდა გააკეთოს.

დილით გიორგი მშვენიერ საუზმეს მახვედრებს, მაგალითად, ბუტერბროდებს. ერობოკვერცხის და კარტოფილის შეწვაც იცის და ყველაფერი გემრიელი გამოდის.

— მესამე წვერს რადის ელადობით?

გიორგი: ოქტომბრის დასაწყისში მამა გავხდები!

სალიტა: ძალიან ბედნიერები ვართ, მაგრამ ექსკოპიაზე რომ მივდივართ, ჩვენი შვილი იმალება და თავის ვინაობას არ გვიჩვენებს.

გიორგი: თუმცა ჩვენთვის სქესს მნიშვნელობა არ აქვს, მთავარია, ჯანმრთელი იყოს.

— სალიტა, როგორი თრსულობა გაქვთ?

სალიტა: არანაირი ახირება, მნიშვნელოვანი მოთხოვნა ან პრეტენზია არ გამაჩნია. უბრალოდ ახლა უფრო მეტად მიწვევს მთავი კიტრის ჭამა, ვიდრე ადრე. განსაკუთრებული არაფერი მინდება. გიორგის ისეთ აბსურდულ რამეებს არ ვთხოვ, რაც საგონებელში ჩააგდებს.

— რადგან სქესი არ იცით, ბიჭის და გოგოს სახელებზე ერთდროულად მივიწყეთ ფიქრი.

გიორგი: სახელის დარქმევის საკითხში სრული ავტონომია სალიტას აქვს. მითხრა, ბავშვი 9 თვე მუცლით მე უნდა ვატარო, ამიტომ სახელსაც თავად მოვიფიქრებო. ჩემს მოფიქრებულ სახელს, ენექტერს, რას უნუნებს, ვერ გავიგე.

სალიტა: ჩემი აზრით, ადამიანის მომავალს მისი სახელი და გვარი განსაზღვრავს, ამიტომ მინდა, ჩემს შვილს განსხვავებული სახელი ერქვას.

— გიორგი, კარგად აცნობიერებთ, რომ მამა უნდა გახდეთ?

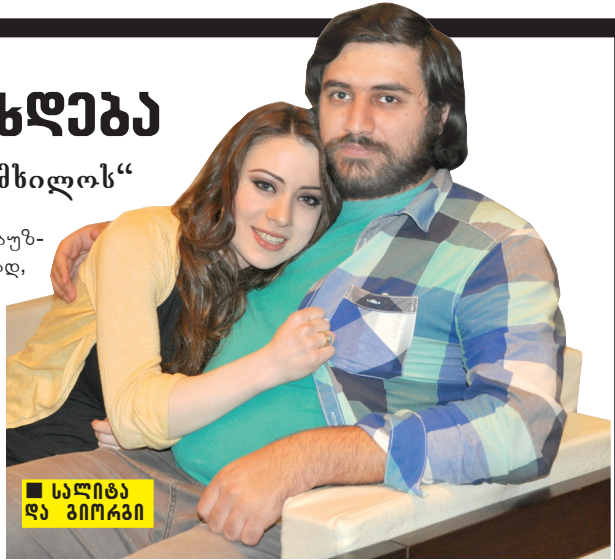
გიორგი: სიმართლე გითხრათ, ვერ ვაცნობიერებ. უყურადღებო არც არასდროს ვყოფილვარ და ახლა, მით უმეტეს, ვერ ვიქნები. უკვე ვამუშაობ სიტყვებს — „მოდი, შე მამაძალო!“ როგორც სერიალებშია, სალიტას ვეუბნები ხოლმე ხუმრობით, ბავშვი ჩემთან დარჩება, შენ აქედან გაეთრიე-მეთქი.

სალიტა: სიმართლე გითხრათ, ვერც მე ვაცნობიერებ, რომ დედა უნდა გავხდე. იმას კი ვხვდები, რომ სხვა ეტაპი დაიწყო...

სალამობით ბუნებაში ვსეირნობთ, დილაობით სახლში ვნებიერობთ. გიორგი პატარას ხშირად ელაპარაკება.

გიორგი: პატარას ველაპარაკებ, ოღონდ ჩემი ხმით. სხვა ხმით ლაპარაკი ამიკრძალავს.

— გიორგი, მას შემდეგ, რაც თუმბორისტულ გადაცემას აღარ აკეთებთ, რითი ხართ დაკავებული?



სალიტა და გიორგი

სალიტა: „აღმოვაჩინე, ხომ გიოხგი იმაზე მეტად მიყვარს, ვიდრე მეგონა“.

გიორგი: ახლა პროფკავშირის ახალგაზრდული განყოფილების ხელმძღვანელი ვარ. ყველა იმ ადამიანს, ვისაც სამსახურში დაჩაგრავენ და უსამართლოდ დაითხოვენ, კონსულტაციებს გავუწევთ, მათ ინტერესებს დავიცავთ.

— ასე რადიკალურად განსხვავებული საქმე რატომ აირჩიეთ?

გიორგი: საკუთარ თავზე გამოცვადე სამსახურში უსამართლოდ მოქცევა. ეს ის საქმეა, რომელიც იუმორისტულ კარიერაში ხელს არ შემიშლის. რაც უნდა დამიშალონ საკუთარი იუმორისტული გადაცემის კეთება, ამ საქმეს მაინც არ მოვეშვები. სახლში დავჯდები, დავწერ... 10 წელზე მეტია, ამ სფეროში ვარ. ამჟამად ახალგაზრდა იუმორისტებს ვხელმძღვანელობ, ჩემს

სალიტა: „ახლა უფრო მეტად მინებს მთავი კიტრის ჭამა, ვიდრე ადრე. გიოხგის ისეთ აბსურდულ რამეებს ახ ვთხოვ, რაც საგონებელში ჩააგდებს“.

გამოცდილებას მხიარულთა და საზრიანთა გუნდებს ვუზიარებ.

— სალიტა, თქვენ და გიორგი სამსახურშიც ერთად იყავით. ახლა თქვენ რას აკეთებთ?

სალიტა: სტუდენტი ვარ, ივანე ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ხელოვნებათმცოდნეობის ფაკულტეტის მეოთხე კურსზე ვსწავლობ. ხანდახან კონცერტებზე მეძახიან და ვმღერო, თუმცა ახლა მირჩევენია, მშვიდ გარემოში ვიყო და ნაკლებად ვიაქტიურო. სინყნარე მსიაშენებს. სულაც არ განვიცდი, რომ ერთად აღარ ვმუშაობთ. ძირითად დროს მაინც ერთად ვატარებთ.

— თქვენი ქმარი აბიურებს, მშობიარობას დაუსწროს?

სალიტა: გიორგი მშობიარობას არ დაესწრება! ახლა ჩვენს ცხოვრებაში ყველაზე მნიშვნელოვანი ეტაპია, დღევანდლებს ვითვლი, ერთი სული მაქვს, ჩვენი შვილი როდის დაიბადება.

გიორგი: მეც იგივე შემთხვევა გავიმეორე. ველოდები, გავიგო, ბიჭია თუ გოგო და მამობისთვის მზადებას მერე უფრო დავიწყებ.

✓ ლანა კიკნაძე



(გაგრძელება)

წმინდანი სწორედ ისე მოიქცა, როგორც უფალმა აკურთხა, ილოცა უფლის წინაშე და აღდგა მკვდრეთით ფილოსტრატოსი, რომელმაც გაბედა ევდოკიასთან მისვლა და იმის გახსენება, რაც სასტიკად მიუღებელი იყო ღვთისთვის. იმავე უფლის ჩარევით აღდგა ის, რაც სავსებით საკმარისი აღმოჩნდა ფილოსტრატოსისთვის, სინანული დაბრუნებოდა იმის გამო, რაც ჩაიდინა.

ამის შემდეგ ისევ მსგავსი რამ განმეორდა, რადგან წმინდა ევდოკიას სამშობლოში გამოეგნა ის, ვისაც ახალგაზრდობაში ურთიერთობა ჰქონდა მასთან. როცა შეიტყო, რომ ევდოკია მონაზვნად აღკვეცილა და მონასტერში მოსაგრეობა გადაუწყვეტია, ბოროტის შთაგონებით და მისი ძალაუფლების გამოყენებით ბრძანა ევდოკიას სასახლეში მიყვანა. აინტერესებდა, უნინ ასეთი წესით მცხოვრები ქალი დღეს რა მდგომარეობაში იყო ან იქნებ ეს ყოველივე მოჩვენებითი იყო და შეეძლო მასთან ურთიერთობების აღდგენა.

გაგზავნა მსახურები და ბრძანა, წაერთმიათ წმინდანისთვის, თუ რამ სიმღერე გააჩნდა და წამოეყვანათ იქიდან, რადგან ის განუდგა მამა-პაპათა ღმერთებს და აღიარა ებრაელების მიერ ჯვარცმული ქრისტე, რომელიც გამოაცხადა ღმერთად. ეს ყოველივე იყო მიზეზი, მიზანი კი სხვა ჰქონდა მეფეს, ამიტომაც კაცთმოყვარე უფალი, რომელმაც უწყის კაცთა მოდგმის ზრახვანი, გამოეცხადა წმინდანს და აუწყა: „მეფის რისხვა მოდის შენზე, ევდოკია, მაგრამ ნუ გეშინია, ვინაიდან მე ვარ შენთან ყოველთვის“.

მოადგა მონასტერს სამასამდე შეიარაღებული მეფის მსახური, მაგრამ ღვთის შეწევნით ვერ ეკარებოდნენ წმინდანს, რადგან თვით უფალი ბრუნავდა მასზე. სამი დღე და ღამე გაგრძელდა ეს ყოველივე. მეფის მსახურები ვერც კი მიხვდნენ, თუ რა ხდებოდა მათ თავს და რატომ არ შეეძლოთ ევდოკიას შეპყრობა და მეფესთან წარდგენა. ყველა მათგანი მესამე დღეს მოცეცილივით ძირს დაეცა და სული განუტევა, მხოლოდ მათი მხედართმთავარი და სამი მსახური გადაურჩნენ სიკვდილს, რომელთაც აცნობეს მეფეს ამ საშინელების შესახებ.

განრისხებული და, ამასთან ერთად, შეშინებულიც გაიძახოდა მეფე, ნუთუ ამ მეძავმა ქალმა თავისი მაგიური ძალით შეძლო და ჩემი ჯარისკაცები დახოცა, იქნებ კიდევ უარესი რამე აქვს ჩაფიქრე-

წრფელი სინაული არის ის იარაღი, რომელსაც შეუძლია, წმინდანებად გვაქციოს

ხსენება ღირსისა მოწამისა ევდოკიასი

ბულიო. მაშინ მეფის ვაჟმა მიუგო მამას, მე ვიქნები, ვინც უშიშრად შევერკინები მაგ ჯადოქარს, მინასთან გავასწორებ მონასტერს და მასაც მოვათრევ სასახლეში. ამაო აღმოჩნდა მისი მუჟარა, რადგან მონასტრისკენ მიმავალს ცხენი დაუფრთხა და გადმოავდო, ორივე ფეხი მოიტეხა და თვითონ გახდა სამკურნალო. ჭრილობები იმდენად მძიმე აღმოჩნდა, რომ, ხანგრძლივი მკურნალობის მიუხედავად, მაინც ვერაფერი უშველეს და გარდაიცვალა.

მეფე მოსთქვამდა უნუგემოდ შვილის სიკვდილს. მაშინ მივიდა მასთან ფილოსტრატოსი და მოახსენა: „შეისმინეთ, მეფეო, რომ ნეტარი ევდოკია არის აღმსარებელი ჭეშმარიტი ღმერთის და ვერავის ძალუძს, მათ შორის ვერც თქვენ, მისთვის ზიანის მიყენება, რადგან მას იცავს საღვთო ძალა, ენერგია. თუ გასურს, რომ შენი შვილი აღადგინოს მკვდრეთით ისევე, როგორც მე, მაშინ გაუგზავნე თხოვნის წერილი და ეს ყოველივე გააკეთე თავმდაბლობით“.

მეფეს არ სურდა ამის გაკეთება, მაგრამ სხვა გზა არ ჰქონდა, ეს იყო მისი ბოლო იმედი, იქნებ მართლაც მომხდარიყო სასწაული და სიცოცხლის სული დაბრუნებოდა მის შვილს. გაუგზავნა ვინმე მოსამართლის, სახელად ვავილას ხელით თხოვნის და პატიების წერილი ერთდროულად. ვავილამ მიაკითხა მონასტერში და გადასცა მეფის წერილი პირადად წმინდანს. შემდეგ გალავნის გარეთ ქაზუ დაჯდა და ევდოკიას პასუხს უცდიდა. ამასობაში ჩაეძინა და ჩვენება იხილა. მიუახლოვდა ღრუბლებით მომავალი უფლის ანგელოზი და მიუგო: „მიცვალებული გიცდის, ვავილა!“.

ვავილას მაშინვე გამოეღვიძა, მიასურა ნეტარ ევდოკიას და ხილვის შინაარსი მოახსენა. მაშინ მისწერა მეფეს ნეტარმა ევდოკიამ გულწრფელი თავმდაბლობით: „მეფეო, მე მართლაც ვარ უღირსი და ცოდვილი მოკვდავი, დამძიმებული მეძავების ცოდვიანი და არ შემწევს ძალა, ვილოცო ღვთის წინაშე შენი შვილისთვის მანამ, სანამ შენ თვითონ არ შეინანებ საკუთარ საქციელს და სულით და გულით არ ირწმუნებ. თუ ამას გააკეთებ, ყველა ნახავს უზენაესი ღმერთის ძალას, თუ როგორ შეიცვლება შენი მწუხარება სიხარულით“. ეს მისწერა და თანაც წერილს ბოლოს სამი ჯვარი გამოსახა.

როგორც კი ვავილა მეფის სასახლეში მივიდა და ევდოკიას მიერ გამოგზავნილი წერილი მიიტანა, მაშინვე წამოდგა მეფის ვაჟი. ეს სასწაული იხილა ყველამ, ვინც იქ იყო და ყველამ ერთხმად შესძახა: „დიდ არს ღმერთი ღვთის მონისა ევდოკიასი, რომელიც იქმს ამგვარ სასწაულებს“. მოაწყო მეფემ ნადიმი, მადლოების ნიშნად მონყალება დაარიგა. მალევე ნახა ადგილობრივი ეპისკოპოსი და თვი-

თონაც და მთელი სახლეულიც მოინათლენ. უამრავი ოქრო-ვერცხლი გაუგზავნა ნეტარ ევდოკიას მადლობის ნიშნად, რათა მონასტრისთვის მიეხედათ.

არ გაუვლია დიდ დროს და მეფეც და მისი მეუღლეც მიიცვალნენ, მათი ვაჟი კი, რომელიც მამის ტახტის მემკვიდრე უნდა ყოფილიყო, დიაკონი გახდა ადგილობრივ ეკლესიაში. როცა მათი ეპისკოპოსი გარდაიცვალა, ხალხმა ერთხმად აირჩია მეფის შვილი ეპისკოპოსის ტახტის მემკვიდრედ. აქვე უნდა აღინიშნოს, რომ მეფეს ვაჟის გარდა, რომელიც ილიოპოლისის ეპისკოპოსი გახდა, კიდევ ერთი ქალიშვილი ჰყავდა და ისიც მონაზვნად აღიკვეცა. სახელიც კი არის ცნობილი — გელასია, რომელიც ღვთისმშობელად მოღვაწეობდა ერთ-ერთ მონასტერში. ამ ისტორიას იმიტომ გიყვებთ, რომ ადვილად გაიგოს მკითხველმა ნაშრომის აზრი.

მეფის გარდაცვალების შემდგომ ტახტზე ავიდა წარმართი მეფე. მან ილიოპოლისში თავის წარმომადგენლად გაგზავნა დიოგენე, რომელსაც, ვიდრე გელასიას მამა ცოცხალი იყო, მისი ხელი უთხოვია მეფისთვის და სასტიკი უარი მიუღია, რადგან სასიძო წარმართი იყო და არც სურვილი ჰქონდა გაქრისტიანების. ამიტომაც ატარებდა გულში წყენის დიოგენე. ახლა, როცა უკვე ილიოპოლისის მმართველი გახდა, გადანყვიტა, იმ ძველი წყენის გამო, რომელიც გელასიას მამის მიმართ ჰქონდა, შვილისთვის მოეთხოვა პასუხი. ეს კი შეუძლებელი აღმოჩნდა, რადგან გელასიამ მოულოდნელად მიაბარა სული უფალს.

ეს რომ შეიტყო დიოგენემ, გადანყვიტა, იმაზე ეძია შური, ვინც ის მონაზვნად აღკვეცა. ასეთი იყო ნეტარი ევდოკია, რომელმაც შემოსა გელასია მონაზვნის სქემით და დიოგენემ გაგზავნა მის შესაპყრობად ორმოცდაათი რჩეული ვაჟკაცი. უბრძანა, მასთან მიეყვანათ ნეტარი ევდოკია. ამ დროს ისევ გამოეცხადა უფალი ევდოკიას და უთხრა: „იფხიზლე, ევდოკია, და იბრძოლე ჭეშმარიტების დასაცავად, რათა მიიღო უჭკნობი გვირგვინი, ვინაიდან მოვიდა დრო შენი აღმსარებლობის. შენვე მოემართებიან ველური წარმართები, მაგრამ ნურაფერზე იდარდებ, რადგან იცოდე, შენ გვერდით მე ვიქნები ყოველთვის“.

როცა მოადგნენ წმინდანის წასაყვანად მონასტერს, ნეტარმა ევდოკიამ მაცხოვრის ხორცის ნაწილი შეინახა ჩუმად და თვითონ წარუდგა მოსულ ჯალათებს, რომელთაც მიუყვანეს დიოგენეს. მაშინვე ბრძანა, საპყრობილეში ჩაემწყვდიათ და არავის გაებედა მისთვის საკვების მიწოდება.

მეოთხე დღეს წარუდგინეს ნეტარი ევდოკია დიოგენეს სახედაფარული. როცა თავსაბურავი მოხადეს, ყველას თვალს დაუბნელდა ნეტარის მადლმოსილების

„პასუხი არის იმ მთის სიბოლო, რომელზეც ჯვარს ახვეს იესო ქრისტე“

ვნების შვიდეულის განმეხტებები

მართლმადიდებლური სამყარო ბრწყინვალე დღესასწაულის, ქრისტეს აღდგომისთვის ემზადება. ორშაბათიდან დაიწყო ვნების კვირა, რომელიც ყველა მორწმუნისათვის მნიშვნელოვან მოსამზადებელ პერიოდს წარმოადგენს. 48 დღიანი მძიმე მარხვის ბოლო კვირა ბევრ სახელობით დღეს მოიცავს, მათ მნიშვნელოვანზე წმინდა იოანე ღვთისმეტყველის სახელობის ტაძრის დეკანოზი, **მამა გიორგი** (სხირტლაძე) გვესაუბრება.

— **მამაო, რას ეძღვნება ვნების კვირა?**

— აღდგომის ბრწყინვალე დღესასწაულს წინ ვნების კვირა უსწრებს. სწორედ ეს კვირა ეძღვნება მაცხოვრის ამქვეყნიური ცხოვრების უკანასკნელი დღეების გახსენებას — საიდუმლო სერობას, უფლის გაცემას, პილატის სამსჯავროს, ჯვარზე ვნებას, მაცხოვრის სიკვდილსა და საფლავად დადებას. ქრისტიანი ადამიანი ამ კვირას განსაკუთრებულ თავმდაბლობით, სინანულითა და მორჩილებით უნდა ხვდებოდეს.

— **როგორ უნდა გაატაროს ქრისტიანმა ვნების კვირა?**

— ქრისტიანები ვნების შვიდეულს სინანულით ხვდებიან, აქვთ განცდა იმ ტკივილის, სასჯელის, რომელიც მაცხოვარმა ჩვენთვის დაითმინა. ჩვენ ყველანი მაცხოვრის ნაწილი ვართ. როდესაც ქრისტიანი აცნობიერებს, რომ ის ღმერთის ნაწილია, მისგან არის შექმნილი, მისი შექმნილები უღმობლად მოექცნენ, დაამცირეს მაცხოვარი, მიაგეს სასჯელი.

„ჩიხტიანები ვნების შვიდეულს სინანულით ხვდებიან, აქვთ განცდა იმ ტკივილის, სასჯელის, ხომელიც მაცხოვარმა ჩვენთვის დაითმინა“.

ლი, ეს ბოროტი კი დღემდე ზეიმობს დედამიწაზე, შინაგანად, სულიერად განიცდის ამ ტკივილს. მართლმადიდებელი უნდა აცნობიერებდეს, რომ ცოდვებში ვარდება, უშვებს შეცდომებს, ბევრი რამ ეშლება. ამ ცოდვების შეცნობით, ტკივილით უნდა ემზადებოდეს ვნების შვიდეულში მაცხოვართან აღდგომის შესახვედრად.

— **ვნების კვირის პირველ დღეებს როგორ აღნიშნავს ეკლესია?**

— ორშაბათს, სამშაბათსა და ოთხშაბათს ტაძარში ღვთისმსახურებისას ოთხივე სახარება თავიდან ბოლომდე იკითხება.

— **რა რიტუალები ტარდება**



გამო, განსაკუთრებით დიოგენეს. უბრძანა გაშმაგებულმა წმინდანს, მიხარო შენი წარმომავლობა, სარწმუნოება და სახელი. წმინდანმა მაშინვე მიუგო: „ევედოკია მქვია, ვარ ქრისტიანი და ღირსი შევიქნე, მრქემოდა მონა ჭეშმარიტი კაცთმოყვარე ღმერთის, რომელიც ვირწმუნე და შევიყვარე მთელი ჩემი გულით და მთელი ჩემი სულით ისე, რომ ახლა უკვე არ არსებობს ძალა, რომელიც შემაჩერებს და შეეცდება ჩემს განშორებას მისგან, მისი სიყვარულისგან, ამიტომ ნულარ აყოვნებ და დროს ტყუილად ნუ კარგავ, აღასრულე, რაც გასურს!“.

ამაზე მთავარმა მიუგო: „რატომ მიატოვე შენი ქალაქი, მიაშურე უდაბნოს და ტყუილად განაბნიე შენი ავლადიდება?“ წმინდანმა უპასუხა: „აჰა, აქ ვარ. მოვიდნენ, რომლებიც ცილს მწაბებენ და მე მათ ვეტყვი, რომ არასდროს ამიღია სახელმწიფოს სიმდიდრე და ქონება. თუ სხვა მიზეზი გაქვთ, ეს უკვე სხვა საქმეა!“.

შემდეგ მთავარმა მოსთხოვა, თუ გინდა, რომ წამებში არ ამოგხადო სული, ახლავე მსხვერპლი შესწირე ჩვენს ღმერთებს, სახელმწიფოს ხაზინიდან აღებული სიმდიდრე ისევ სახელმწიფოს დაუბრუნე და მაშინ თავისუფალი იქნები. რაზეც წმინდანმა უპასუხა, მე ჭეშმარიტი ღმერთი შევიცანი და ახლა ცოცხალი თავით არ ვაპირებ მის კერებში გაცვლას და არც სახელმწიფოს ფული მაქვს დასაბრუნებელი, რაც გასურს, ის გააკეთე, ოღონდ ეს ყოველივე რაც შეიძლება ჩქარაა.“

ბრძანა მტარვალმა, მუცელი გაეფატრათ წმინდანისთვის ისე, რომ მთელი ნაწლავები გარეთ გადმოყრილიყო. ტკივილი მართლაც აუტანელი იყო, მაგრამ უფალი ხომ არასოდეს ტოვებს თავის შვილებს. ამის შემდეგ კიდევ სცადა მტარვალმა წმინდა ევედოკიას დაყოლიება და უთხრა: „საცოდაობაა, შენი სილამაზის პატრონმა ასე დაასრულეს ცხოვრება, შესწირე მსხვერპლი ჩვენს ღმერთებს და ახლავე გაგათავისუფლებ“. რაზეც სასტიკი უარი მიიღო და მიუგო, უსამართლო ხართ შენც და შენი ღმერთებიც, ამიტომ გახსოვდეს, ამ უსამართლობისთვის სამართლიანად დისჯებიო.

ამის გაგონებაზე გაცოფებულმა დიოგენემ ბრძანა წმინდანის გაშიშვლება სრულიად და მისი ძელზე გაკვრა. როცა ჯარისკაცებმა ბრძანების აღსრულება დაიწყეს, წმინდანს უნახეს ტოპრაკში გახვეული წმინდა ნაწილი. წაართვეს და მიუტანეს დიოგენეს, რომელმაც მოინდომა მისი გახსნა. უნდოდა, ენახა, თუ რა იყო შიგნით, მაგრამ აღარ დასცალდა, ტოპრაკიდან ცეცხლი ამოვარდა და დაწვა ნახევრად დიოგენე.

ნახევრად ინვალიდი დიოგენე მიწაზე ეგდო და გმინავდა, ახლოს მისვლას ვერაფერ ბედავდა, რადგან ყველამ ნახა, რაც მოხდა და ეშინოდათ. მტარვალი კი გაპკიოდა: „განმკურნე მე, ღმერთო, მანათობელი მოზისაო და შემენიე, რათა ფერფლად ვაქციო შენი მტერი, ჯადოქარი ევედოკია!“ ამის თქმა იყო და ზეციდან მეხი დაეცა, რომელმაც ადგილზევე ფერფლად აქცია დიოგენეს ლეში.

შემინებული და თავზარდაცემული მოსახლეობა მოსთქვამდა და გლოვობდა ქალაქის მმართველს. მაშინ შენიშნეს ჯარისკაცებმა ელვის მსგავსი, რომელიც

საუბრობდა წმინდანთან და თავისივე სამოსლის მსგავსი სამოსით ცდილობდა ევედოკიას სიშიშვლის დაფარვას. მიუახლოვდა ერთი ჯარისკაცი და უთხრა წმინდანს: „მისმინე მე, ცოდვილს და მონანულს, რომელსაც მწამს. იქნებ შეიბრალო მთავარი და აღადგინო მკვდრეთით, რათა ყველამ ირწმუნოს ჭეშმარიტი ღმერთი შენი მეშვეობით და მონანიდნებიო“. ეს უთხრა და ჩამოხსნა ძელიდან. წმინდანიც დაპირდა, რომ შესთხოვდა უფალს დიოგენეს გატოვებებს.

წმინდა ევედოკიამ მუხლმოყრით ითხოვა: „უფალო ისეო ქრისტე, ძეო ღვთისაო, შენ, რომელმაც უწყი დაფარული ზრახვანი გულთა კაცთანი, შექმენი შენი სიბრძნით და სურვილით ეს სამყარო, ინებე, რათა აღადგინო ისინი, ვინც დაწვა საღვთო ცეცხლმა, რათა აღიარონ ყოვლადწმინდა სახელი შენი“. ეს თქვა და შებრუნდა გარდაცვლილებისკენ: „სახელითა იესო ქრისტესითა, აღსდეგით“. და იმ წამსვე ყველა მათგანი წამოდეგა.

ამ სასწაულის ამბავი მალევე ეუწყა სამეფოს მთავარ დიოდოროსს, რომელიც ის-ის იყო, მეუღლის გარდაცვალებას გლოვობდა და ნუგეშს ვერსად პოულობდა. როგორც კი მომხდარი სასწაულის შესახებ აცნობეს, მაშინვე გადაწყვიტა, წმინდანი მოენახულებინა და უთხრა, ჭეშმარიტად მწამს, რომ უფრო ძლიერი და უფრო დიდი არის შენი ღმერთი ჩვენი ღმერთისგან განსხვავებით, ამიტომ, რადგან ჯერ კიდევ ეჭვით ვუყურებ ამ ყველაფერს, აღადგინე ჩემი ცოლი და მოვინათლები მეც და ჩემი ოჯახიცო.

წმინდა ევედოკიამ მიუგო: „ჩემს უფალს სურს, მოიმოქმედოს ეს სასწაული, როგორც უბოძო მოწყალეს, რათა ირწმუნოს მისი უფრო მეტმა ადამიანმა“. ამის შემდეგ წმინდანი გაჰყვა მეფის ცოლის საფლავთან, მუხლი მოიყარა და ილოცა: „უფალო იესო ქრისტე, ძეო და სიტყვაო მამისაო, რომელი აღდგომა ხარ მკვდართა, ღმერთო ყოვლადძლიერო, აღადგინე ფირმინაც, რათა ირწმუნოს მანაც და აქ მყოფებმაც, რომ ხარ ღმერთი ცოცხალთა, მოსიყვარულე და საუკუნო“. ხალხმა რა ნახა მკვდრეთით აღმდგარი ფირმინა, მოინათლენ ყოველგვარი ეჭვის გარეშე, მათ შორის თვით დიოგენეც თავის მთავარ დიოდოროსთან ერთად.

ამის შემდეგ უამრავი სასწაული აღასრულა ღვთის სახელით წმინდა ევედოკიამ, რომელთა მთელი საჭიროდ აღარ ჩავთვალეთ იმ სასწაულების ფონზე, რომლებზეც უკვე გიამბუთ. წმინდანის წარმოსაჩენად და ღვთის სადიდებლად ესენიც საკმარისია. დიოგენეს გარდაცვალების შემდეგ ილიოპოლისის ტახტი დაიკავა ღვთისმგებელმა ბიკენტიმ, რომელმაც ვეღარ გაუძლო ნეტარი ევედოკიას მხილებას და თავი მოჰკვეთა წმინდანს.

რომაელებმა დღის პირველ თვეს მარტი უწოდეს ამ დღის აღსანიშნავად, რადგან ბერძნულად მარტირას ნიშნავს მონამეს. სწორედ ნეტარი ევედოკიას მონამეობრიობა იყო ყველაზე გახმაურებული ამბავი მთელ რომის იმპერიაში და არა მარტი რომის, ამიტომაც გვწამს, რომ წმინდანის მეოხება ჩვენც შეგვეწვევა ან და მარადის და უკუნისამდე, ამინ!

ქრისტესმიერი სიყვარულით პროტოდაკიხი მირიანი. ამინ!



■ შოთა შაბათსკი

დიდ სუთშაბათს?

— დიდი სუთშაბათი არის საიდუმლო სერობის დღესასწაული, ამ დღეს იკითხება თორმეტი სახარება და

„კვიციხეებს ნითელ ჰაჩასკევს ლეზავენ იმის მოსაგონებლად, ხომ ამ დღეს ჯახის აცვეს უფალი ჩვენი იესო ქრისტე. ნითელი კვიციხი აღდგომისა და სიცოცხლის სიმბოლოა, ნითელი ფეხი ჯი იესო ქრისტეს წმინდა სისხლის ფეხია. აღდგომის კვიციხი ნიშანია ქრისტეს წმინდა სისხლით განმუნდილი ჩვენი მახადიელი ცხოვრებისა“.

ხდება ფეხთბანვა. ფეხთბანვის წესი მაცხოვარმა დაადგინა, მან თორმეტივე მოციქულს ფეხები დაბანა, რათა ეჩვენებინა მონაფეთათვის, როგორც ის იმდაბლებდა თავს, ისე ევატრონათ ერთმანეთისთვის. ანუ, ვინც გამსახურება, ის არის შენზე უპირატესი, თორემ შენ კი არ ხარ უპირატესი, როცა სხვა გამსახურება. ამ კვირამდე, პირველი კვირის მსგავსად, მკაცრად ვმარხულობთ, თუმცა ვნების შვიდეულის სუთშაბათი ზეითი ხსნილია, რადგან ეკლესიაში სრულდება სადღესასწაულო წირვა: ამ დღეს იესო ქრისტემ დაანესა ზიარების საიდუმლო. ყველა ქრისტიანი უნდა ეცადოს, დიდ სუთშაბათს უზიარებელი არ დარჩეს.

— გვესაუბრეთ წითელი პარასკევის შესახებ.

— პარასკევი უკვე ვნების, დამცირებისა და ჯვარცმის დღეა. ამ დროს სრულდება გარდამოხსნის რიტუალი, ღვთისმსახურებისას იკითხება განსხვავებული ლოცვები. დიდი პარასკევი (წითელი პარასკევი) ყველაზე მძიმე დღეა წლის განმავლობაში. ამ დღეს მოხდა ჯვარცმა და ხორციელი სიკვდილი უფლისა ჩვენისა იესო ქრისტესი. ახლოებული ადამიანის გარდაცვალებისას ჭირისუფალს მარადიულობასთან შეხების საოკიდარე განცდა ეუფლებოდა. ეს გრძნობა კიდევ უფრო იზრდება, თუ მიცვალებული მთელ ერს ეკუთვნოდა. ასეთ დროს ამოო საგნებზე ფიქრიც კი უხერხულია. ჩვენ კი, ქრისტიანებს, ნითელ პარასკევს გვენიჭება დიადი უფლება, არ მივატოვოთ ჯვარზე უფალი ჩვენი იესო ქრისტე და მენელსაცხებელი დედებთან, წმინდა

იონან მახარებელთან და თვით ყოვლადწმიდა ღვთისმშობელთან ერთად ვიყოთ მისი ჭირისუფალი. ამის გამო ეს დღე განსაკუთრებით წმინდად უნდა გავატაროთ, მაქსიმალურად ვეცადოთ საკუთარ თავში ჩაღრმავებას, მოვერიდოთ ურთიერთობებს, სხვისი საქციელის განკითხვას; სულ გვახსოვდეს ჯვარცმული მაცხოვარი.

ამ დღეს შეგვიძლია საზრდელზე უარიც კი ვთქვათ ან მცირედ წავიხემსოთ დღის მეორე ნახევარში. დღის ორ საათზე ეკლესიაში სრულდება გარდამოხსნის გადმოსვენება — იესო ქრისტეს სხეულის ჯვრიდან გადმოსხნის რიტუალი. საღამოს იკითხება თორმეტი ვნების სახარება, ანუ ყველა ის ადგილი სახარებაში, სადაც აღწერილია უფლის წმინდა ვნება ჯვარზე. სასურველია, რომ ქრისტიანი ორივე რიტულს დაესწროს.

— რა რიტუალი სრულდება ეკლესიაში დიდ შაბათს?

— ვნების შვიდეულის შაბათს, რომელსაც დიდ შაბათს ვწოდებთ, დილით ადრე სრულდება გარდამოხსნის შემოტარება ეკლესიის გარშემო, რის შემდეგაც მას შუა ტაძარში დასვენებენ. ეს რიტუალი მომასწავებელია უფლის წმინდა სხეულის გადმოსვენებისა ჯვარცმის ადგილიდან მისთვის გამზადებულ საფლავში. სრულდება წირვა, ხოლო ამის შემდეგ ვეშაბდებით იესო ქრისტეს ბრწყინვალე აღდგომის შესახებ. დიდი შაბათი ერთადერთი შაბათია წლის განმავლობაში, როდესაც დაშვებულია და ამდენად სავალდებულოა მკაცრი მარხვა. ამასთან, ვინც აღდგომის წირვაზე ზიარებისათვის ეშაბდება, საღამოს 8 საათის შემდეგ საზრდელი აღარ უნდა მიიღოს.

— გვესაუბრეთ გარდამოხსნის შესახებ, რატომ ენიჭება მას ასეთი დიდი მნიშვნელობა.

— ქრისტიანული ცხოვრების ყველაზე მნიშვნელოვან მოვლენად აღდგომა ითვლება, აღდგომა იმ დაცემული კაცობრიობისა, რომლისთვისაც უფალმა მოავლინა განკაცებული მხსნელი — იესო ქრისტე. გარდამოხსნას უდიდესი

„მაცხოვრებელი თოხმეტივე მოციქულს ფეხები დაბანა, ხათა ეჩვენებინა მონაფეთათვის, ხოციხც ის იმდაბლებდა თავს, ისე ევატრონათ ერთმანეთისთვის. ანუ, ვინც გამსახურება, ის ახის შენზე უპირატესი, თოხემ შენ ჯი ახ ხახ უპირატესი, ხოცა სხვა გამსახურება“.

მნიშვნელობა აქვს მთელი მარხვის განმავლობაში. პარასკევი დღემდე გარდამოხსნა ტრაპეზზე არის დაბრძანებული. მართლმადიდებლურ ეკლესიაში ტრაპეზზე მსხვერპლწმენიერვა ხდება — პური და ღვინო მომზადებული ნივთიერებების ქრისტეს სისხლად და ხორცად გარდქმნა. ეს არის მთელი ლიტურგიის დანიშნულება და პროცედურა. სწორედ ეს განასახიერებს უფლის განვლილ პერიოდს. ამას წირვის დროს დიდი გამოხატვით განასახიერებს, როდესაც მოაბრძანებენ ფეშხუმს და ბარძიმს იესო

ქრისტეს სისხლისა და ხორცის შესაქმნელად.

ტრაპეზს საკურთხეველში განსაკუთრებული ადგილი უჭირავს. ის არის სიმბოლო იმ აკლამისა, სადაც უფალი იყო დასვენებული, ასევე — იესო ქრისტეს აღდგომისა და მისი ხორცშესხმისა. ტრაპეზზე დაბრძანებულია გარდამოხსნა, რაც შექმნილია შესანიშნავ ხელოვნათა შთაგონებით. ყველა მართლმადიდებლურ ეკლესიაში გარდამოხსნა ძვირფას ტილოზეა შესრულებული. ჩვენ გვაქვს ქართულ სტილში შექმნილი გარდამოხსნები.

გარდამოხსნის ცერემონიული ყოველთვის აღდგომის წინა პარასკევს აღესრულება. გარდამოხსნა ტაძრის ცენტრში სამი დღე, კვირის დღის 6 საათამდე, განთიადის ჟამამდე არის დაბრძანებული. განთიადის ჟამს გარდამოხსნა აღდგება და ისევ საკურთხეველში შებრძანდება. იმავე საღამოს ტარდება საზეიმო ლიტურგია და იწყება აღდგომის ბრწყინვალე დღესასწაული.

გარდამოხსნას ჩვენ ძალიან დიდ

„ქრისტიანებს ნითელ ჰაჩასკევს გვენიჭება დიადი უფლება, ახ მივატოვოთ ჯახზე უფალი ჩვენი იესო ქრისტე და მენელსაცხებელ დედებთან, წმინდა იონან მახადიელთან და თვით ყოვლადწმიდა ღვთისმშობელთან ერთად ვიყოთ მისი ჭირისუფალი. ამის გამო ეს დღე განსაკუთრებით წმინდად უნდა გავატაროთ“.

ყურადღებას ვაქცევთ, რადგან ეს დღესასწაული არის ვნების შვიდეულის უმძიმესი დღის დასასრული, რასაც ჯვარცმა ჰქვია და იმ ბედნიერების წინაპირობა, რასაც დიდი აღდგომა ჰქვია.

— რასთან არის დაკავშირებული კვერცხის შედგენის ტრადიცია?

— წმინდა მარიამ მაგდალინელმა იმპერატორ ტიბერიუსს კვერცხი მიართვა და აღდგომა ახარა. წარმართმა ტიბერიუსმა მიუგო: მაგ კვერცხის განითლებას უფრო დავიჯერებ, ვიდრე მიცვალებულის აღდგომასო. ამის თქმაზე კვერცხი განითლდა. ნიშნად ასეთი დიდი სასწაულისა, ქრისტიანებში ტრადიციად იქცა სააღდგომოდ კვერცხის ნითლად შეღებვა. კვერცხებს ნითელ პარასკევს ლეზავენ იმის მოსაგონებლად, რომ ამ დღეს ჯვარს აცვეს უფალი ჩვენი იესო ქრისტე. ნითელი კვერცხი აღდგომისა და სიცოცხლის სიმბოლოა, მისგან ხომ წინილები და ბარტყები იჩვენება. ნითელი ფერი კი იესო ქრისტეს წმინდა სისხლის ფერია. აღდგომის კვერცხი ნიშანია ქრისტეს წმინდა სისხლით განწმენდილი ჩვენი მარადიული ცხოვრებისა.

— პასქებს რატომ ვაცნობთ?

— პასქას აცნობენ და მიირთმევენ იესო ქრისტეს აღდგომის რწმენის ნიშნად. იგი არის იმ მთის სიმბოლო, რომელზეც ჯვარს აცვეს იესო ქრისტე. პასქა აღდგომის სიხარულისა და ქრისტიანთა ერთობის სიმბოლოცაა.

✓ მანანა ნოდია

„ქართულს სიტყვაზე ვენდ და მოვატყუანს“

თეონა კონტრიძე ჩაშლილ კონცერტსა და საქართველოში გატყუებულ იმედებს

27 აპრილს თბილისის ერთ-ერთ კლუბში რუსეთში მცხოვრები ქართველი მომღერლის, თეონა კონტრიძის კონცერტი უნდა გამართულიყო, მაგრამ საკმაოდ უხერხული სიტუაცია შეიქმნა — ლონისძიების ორგანიზატორებმა მომღერალს დაპირებული პონორარი არ გადაუხადეს, თეონამ კი თავის შვილდაცვიან ჯგუფთან ერთად კონცერტის გამართვაზე უარი განაცხადა. ორგანიზატორმა მომხდარი იმით ახსნა, რომ საკმარისი რაოდენობის ბილეთები არ გაიყიდა. „იყო გარკვეული პრობლემა პონორართან დაკავშირებით, გაყიდული ბილეთებიდან ისე არ გამოვიდა საქმე, როგორც იყო დაგეგმილი. კონცერტი არ იქნება და ბილეთის ფული ყველას უკან დაუბრუნდება“, — განმარტა დათო ბალაშვილმა — იმ კომპანიის წარმომადგენელმა, რომელმაც კონტრიძე საქართველოში მიიწვია. როგორც „სარკემ“ გაარკვია, მომღერალსა და ორგანიზატორს შორის მხოლოდ და მხოლოდ სიტყვიერი შეთანხმება არსებობდა, ასე რომ, თეონა მეორე მხარეს პირობების დარღვევის გამო სამართლებრივი კუთხით პასუხს ვერ მოსთხოვს. ასე რომ, მოსკოვიდან ჩამოსული მომღერალი ზარალში აღმოჩნდა.



რომელიმე ნათესავთან მიიტანდნენ. ეს ყველაფერი ბოლო წამამდე განვლეს. მთელი ამ ხნის განმავლობაში სატელეფონო საუბრებით ისე დავახლოვდით, ოჯახის წევრებზეთ ვიყავი. მეუბნებოდა, რომ ყველაფერი კარგად იყო და თბილისი მელიოდებოდა. ბოლოს დათომ მითხრა, როგორც კი აქ ჩამოხვალ, აეროპორტში დავგზავნებ ფულსო. აეროპორტში კი არა, კონცერტამდე 2 საათით ადრე მითხრა, ფული არ არის და ორშაბათს მოგვცემო. ორთვენახვერის განმავლობაში ვერ მომცა და ორშაბათს როგორ მომიცემა?!

— ბაღაუბი არ გაყავდა?
— როგორ არა, მაგრამ როგორ შეიძლება ბილეთების გაყიდვაზე იყო დამოკიდებული? დარბაზში 3 ადამიანიც რომ იჯდეს, შენ უნდა გახვიდე და იმღერო. არ ვიცი, რა მოხდა, ფული ვერ იმირვა, ვერ იქსება, ვერ მოიპარა, ბანკიდან სესხი ვერ გამოიტანა... მე ეს არ მაინტერესებს. 7 ადამიანთან, მუსიკოსებთან, ჩემი ჯგუფის წევრებთან ერთად ჩამოვედი. პირველად შევეცდით ასეთი რამ და ძალიან ცუდი, რომ სწორედ თბილისში მოხდა. მათ თვალში ვერ ვუყურებდი, სირცხვილით ვერ ვენახებოდი. მეუბნებოდნენ, პირველ შემხედრს როგორ ენდებო. ქართველია და იმიტომ ვენდ-მეთქი, ვაპასუხობდი. ამ ადამიანებს 5000 დოლარი ჩემი ჯიბიდან გადაუხადე.

— ამ ფაქტით ერთ რაღაცას მივხვდი — საქართველოში როგორ შეიძლება მოკლე ვაბის ჩაცმის გამო გაკიცხონ, მაგრამ ვიღაც მკვლელის, მოპარვის გულისთვის გაამართლონ. ვინც ამ ნაბიჯს აშარბლებს, თვითონაც პოტენციურად აფერისტია, თვითონაც მეუძლია ვიღაც გადაადგდოს, ვიღაცას ფული არ გადაუხადოს.

— სოციალურ ქსელში ბევრი არ ამართლებდა თქვენს საქცელს რომ კონცერტის გამართვაზე უარი თქვით.
— კი, მთელი „ფეისბუქი“ აჭრელებულია. 50 პროცენტი მლანძღავდა, 50 პროცენტი მეფერებოდა. წერენ, ეს თეონა კონტრიძე ფულის ღირსი და ფულის მონააო, მაგრამ ეს იმის ბრალია, რომ ხალხმა შრომა და შრომის ფასი არ იცის. მილიონი უფასო კონცერტი გვაქვს ჩატარებული, მაგრამ უნდა ვიცოდეთ, რომ ეს ქველმოქმედება ჩვენი ნებაა და არა — ტყუილი და გადაგდება. როგორ შეიძლება მართლმადიდებელ ქვეყანაში, სადაც ხალხი მართლმადიდებლურ პრინციპებზე თავს დებს, ერთი ადამიანი მაინც ამართლებდეს მსგავს ქურდობას და ტყუილს?!

— ამ ყველაფერისთვის სამართლებრივი ფორმის მკვლას აპირებ?
— რა თქმა უნდა, არა, რადგან არანაირ დოკუმენტზე ხელი არ გვაქვს მონწილე.

სამწუხაროდ, მე რუსეთის მოქალაქე ვარ, ის კი საქართველოს მოქალაქეა.

— კაბატაური იმჯი ვაქო რუსეთს იქონა თქვენზე გავლენა?

— არა, ყოველთვის ასეთი ვიყავი. ჩემი თავი სხვანაირი არასოდეს მახსოვს. ემოციების გამოხატვაში თავს არასოდეს ვზღუდავ.

— მისკოვსი თავის დამკვიდრება გავაქარდა?

— ბუნებრივია, გამიჭირდა. მოუხედავად იმისა, რომ რუსები მენტალურად ჩვენთან ძალიან ახლოს არიან, ერთმანეთისგან მაინც განსხვავდებიან, თუნდაც სამზარეულოთი, ცხოვრებისადმი მიდგომით... მაგრამ იქ მუშაობა უფრო მიადვილდება, ვიდრე საქართველოში. რუსები ბევრად უფრო კონკრეტული ერია, ანუ მათთვის შავი შავია, თეთრი — თეთრი.

— რუსებს შოუბიზნესს რაიგან მგავდა?

— შოუბიზნესის წარმომადგენელი არ ვარ, ამ სფეროსთან არასოდეს მქონია შეხება, უფრო ივენთბიზნესში ვარ. ტელევიზიასთან და რადიოსთან კონტაქტი არ მაქვს, მოსკოვში ჩემი არც ერთი აფიშა ყოფილა გაკრული. რუსეთში რა ალარ ვცადა: ხან შედაგოგი ვიყავი, ხან ბექოკალისი, ხან დამლაგებელი, ხან ბავშვების ძიძა... მახსოვს, ერთადერთი ავიღე ვალი. მე და ჩემს მეუღლეს მანქანის ყიდვა გვინდოდა და ორწლიანი სესხი გამოვიტანეთ ბანკიდან, რომელიც 8 თვეში გავსტუმრეთ. ლამები არ გვეძინა. დედაჩემი, მამაჩემი ასეთები იყვნენ, წესიერ ადამიანებთან ვარ გაზრდილი.

— რთული გზა გავივლიათ.

— ალბათ, მაგრამ ახალგაზრდობაში ყველაფერი გიადვილდება. სირთულეები ალარც მახსენდება. რა თქმა უნდა, ბევრი შრომა, ბევრი უძილო ღამე მქონდა. ამ ყველაფერთან ერთად სწავლასაც ვახერხებდი, მაგრამ ჩემი ბავშვობა, ახალგაზრდობა რომანტიკულად, ტკბილად მახსენდება. ძალიან რთული გზა იყო-მეთქი, ვერ ვიტყვი, რადგან ეს ჩემი გზა იყო.

— რაიგან ქართულს პრბილქები უკქმნათ მისკოვსი?

— ამ ორი ქვეყნის პოლიტიკამ ბევრი გაატარა ხორცსაკვებ მანქანაში. რუსებს ქართველები ძალიან ენატრებათ. ბევრი ქართული რესტორანი გაიხსნა... სულ მესმის, მე თბილისში მივიდვიარო. ჩვენი ერთად ყოფნა მოენატრათ. ამ ტალღაზე ჩვენმა ჯგუფმა ბოლო 3 წლის განმავლობაში საქართველოს სიყვარული და პოპულარობა ააგო.

— კან არის თქვენ ქანა?

— რუსი მუღლე მყავს. ეკონომისტია. ჩემი მეუღლე საუკეთესო ადამიანია მათ შორის, ვინც კი ცხოვრებაში შემხვედრია. ნამდვილი ბრილიანტია! ჩვენ მხოლოდ ერთი საიდუმლო გვაქვს და ეს სიყვარულია. სიყვარულით ნებისმიერ ეგოს დაამარცხებ.

— საქართველოში დაბრუნებაზე თუ ფიქრობ?

— მომავალზე ვერაფერს გეტყვით. გული ძალიან მეტყინა. ამ უსიამოვნო ფაქტს საქართველოს არ ვუკავშირებ, კომპანიის ბრალია, მაგრამ გული პატარა ბავშვივით მაქვს გატეხილი.

— აქ ოჯახთან ერთად ხართ ჩამოსული?

— აქ ოჯახთან ერთად ვარ. გვინდა, ცოტა დავისვენოთ და ბავშვები ზაფხულშით საქართველოში ვატარებო. ჩემს ქმარს საქართველო ისე უყვარს, საფრანგეთს და იტალიას ურჩევია.

— დაბალის საქართველოში კონცერტის გამართვაზე ისე იყოფები?

— რა თქმა უნდა, აბა, ეს შემაშინებს?! ორგანიზატორი თუ გამოჩნდება და ანაზღაურება იქნება, კონცერტს, რა თქმა უნდა, ჩავატარებ.

✓ **ვაკ ლეონიჯავა**

თ ა ვ ს ა ტ ე ს ი

იპოვეთ განსხვავებული ავეჯები



გ ა ა ფ ე რ ა დ ე თ





მაკარონი ისპანახით

მასალა:
 მაკარონი — 450 გ
 ისპანახი (მობარშული, განურული და დაჭრილი) — 450 გ
 ხახვი — 1 თავი
 სტაფილო (გახეხილი) — 1 ცალი
 ნიახური — 2 ლერი
 ზეთი — 1 ჭიქა
 მარილი და პილპილი — გემოვნებით
მომზადება: ზეთში მოშუშეთ ხახვი, ნიახური და სტაფილო. დაუმატეთ ისპანახი, მარილი, პილპილი და შუშეთ. მაკარონი მარილწყალში მოხარშეთ, გადანურთ და ჯამში მოათავსეთ. დაუმატეთ მოშუშული ინგრედიენტები, მოურიეთ და სუფრასთან მიიტანეთ.



კომბოსტოს წვნიანი

მასალა:
 ხახვი — 1 თავი
 ნიორი — 2 კბილი
 ზეთუნის ზეთი — 2-3 ს.კ.
 ნიახური — 2 ლერი
 ბოსტნეულის ბულიონი — 300 მლ
 პიტნა (დაჭრილი) — 1 ს.კ.
 როზმარინი (დაჭრილი) — 1 ს.კ.
 თეთრთავა კომბოსტო — 700-100 გ
 მწვანე ხახვი (დაჭრილი) — 1 ს.კ.
მომზადება: ქვაბში ზეთი ჩაასხით და შიგ მოშუშეთ დაჭრილი ნიორი და ხახვი. ცოტა ხანში დაუმატეთ აკეპილი ნიახური და ბულიონი. ადუღეთ 10 წუთი, შემდეგ დაუმატეთ მწვანელი და დაჭრილი კომბოსტო. ადუღეთ კიდევ 20 წუთი. ბოლოს შეაზავეთ მარილითა და პილპილით. მომზადებული წვნიანი მათლაფებში გადაანაწილეთ, ზემოდან მოაყარეთ დაჭრილი მწვანე ხახვი და სუფრასთან მიიტანეთ.



პომიდორის და სიმინდის სალათი

მასალა:
 პომიდორი — 2 ცალი
 დაკონსერვებული სიმინდი — 1 ჭიქა
 რეჰანი — 8 ძირი
 ძმარი „ბალზამიკო“ — 2-3 ს.კ.
 ზეთუნის ზეთი — გემოვნებით
მომზადება: პომიდორი გარეცხეთ და დაჭერით ზომიერ ნაჭრებად, დაუმატეთ აკეპილი რეჰანი და შეურიეთ სიმინდით. მოასხით „ბალზამიკო“ და ზეთუნის ზეთი. მოურიეთ და 1 საათით მაცივარში შედგით. სუფრასთან მიტანის წინ გადაიტანეთ სასალათეში და კარგად მოურიეთ.



ბრინჯი ქინძითა და ლიმონით



მასალა:
 ბრინჯი — 1 ჭიქა
 ზეთი — 1 ჩ.კ.
 ლიმონი — 1-2 ცალი
 შაქარი — 1/2 ჩ.კ.
 ქინძი (დაჭრილი) — 3 ს.კ.
 მარილი — გემოვნებით

მომზადება: ბრინჯი 10 წუთით ცივ წყალში დააბლეთ. ტაფაში დაბალ ცეცხლზე ზეთი გააცხელეთ, დაუმატეთ ბრინჯი და შაქარი, მოურიეთ. არომატისთვის მოასხურეთ ლიმონის წვენი. ცოტა ხანს დააყოვნეთ, შემდეგ დაასხით 2 ჭიქა წყალი და მოაყარეთ მარილი. ტაფას სახურავი დაახურეთ და ხარშეთ 10-15 წუთი. ყურადღება მიაქციეთ, რომ ბრინჯმა წყალი სრულად შეინკვოს. შემდეგ მოაყარეთ დაჭრილი ქინძი. სურვილისამებრ, შეგიძლიათ კიდევ დაუმატოთ ლიმონის წვენი. გადმოდგით ცეცხლიდან და 1-2 წუთი თავდახურული დააყოვნეთ.

სოკოს ცივი ფონდი

მასალა:
 მაიონეზი (სამარხვო) — 1 ჭიქა
 ლიმონის წვენი — 1 ს.კ.
 მწვანე ხახვი (დაჭრილი) — 2 ს.კ.
 მარილი და პილპილი — გემოვნებით
 დაკონსერვებული სოკო — 2 ჭიქა
 მარილი პილპილი — გემოვნებით
მომზადება: ინგრედიენტები ბლენდერით დააქუცმაცეთ, შეაზავეთ მარილითა და პილპილით. მიირთვით მოხარშულ ბოსტნეულთან და სანელებლიან პურთან ერთად.



სააღდგომთ უმშობიცია

ღამეთანხმებით, რომ სააღდგომო კომპოზიცია ძალიან ალამაზებს ჩვენს ინტერიერსა თუ სააღდგომოდ განწყობილ სუფრას.

რა თქმა უნდა, ამ კომპოზიციაში ძირითადად სხვადასხვანაირად გაფორმებულ და მოხატულ კვერცხებს ვიყენებთ. კვერცხი რომ ლამაზად გავაფორმოთ, ბევრი დრო არ არის საჭირო. მასალად კი დაგვჭირდება: გულგამოცლილი კვერცხი, გაზეთის ნაკუნები, ნებო „ზმშ“, ჩვეულებრივი ან სილიკონის ნებო, წყალში გახსნილი ხსნადი ან ნალექიანი ყავა, ქაღალდის მაქმანები, ლილვები...

ნებო ცოტა წყალში გავხსნათ და ფუნჯით გადავუსვათ კვერცხზე დადებულ გაზეთის ნაკუნებს. ამ ნაკუნებით

კვერცხი მთლიანად დავეფაროთ და სანამ სველია, ხელით გავასწოროთ. როცა გაშრება, კვერცხი წყალში გახსნილი ყავით „დავაძველოთ“ (მე-3 ფოტო). დავაცადოთ გამრობა და სილიკონის ნებოს საშუალებით მასზე მივაგამგროთ მაქმანები, ლილვები, პატარა ნახატები (მე-4 და მე-5 ფოტოები)... ერთი სიტყვით, ყველაფერი ის, რითიც შეიძლება კვერცხი გავაფორმოთ. ეს უკვე თქვენს სურვილსა და გემოვნებაზე დამოკიდებულია.

სულ ესაა.
გისურვებთ წარმატებას და გილოურავთ აღდგომის ზრნისვალე დღესასწაულს!

✓ **ლელა ცუცქერიძე**



**ნიმნ ნოზარჟი
გამოქვეყნებული სლოქანს
პასუხები**

№ 1

4	7	6	3	9	2	5	1	8
1	8	3	7	4	5	2	9	6
5	2	9	1	8	6	3	4	7
7	5	2	9	1	3	6	8	4
9	4	8	2	6	7	1	5	3
3	6	1	8	5	4	9	7	2
6	9	7	4	2	1	8	3	5
8	3	5	6	7	9	4	2	1
2	1	4	5	3	8	7	6	9

№ 2

5	1	2	7	8	9	4	6	3
8	7	9	6	3	4	5	2	1
3	6	4	1	5	2	7	9	8
2	3	7	5	6	1	8	4	9
1	5	6	9	4	8	2	3	7
9	4	8	2	7	3	6	1	5
7	9	5	3	2	6	1	8	4
6	8	3	4	1	5	9	7	2
4	2	1	8	9	7	3	5	6

❖ მსოფლიოს არც ერთ ქვეყანაში სამხედრო საღამო მარცხენა ხელით არ მიიცემა.

❖ კათოლიკურ ჯვარს კრიუი ჰქვია.

❖ წყლის საათს კლემსიდრა ჰქვია.

❖ ინფლუნცა გრიპის მოძველებული სახელია.

❖ ფოტოგრაფი სიტყვასიტყვით „სინათლის აღმწერს“ ნიშნავს.

❖ იდიოტი სულაც არ არის შეურაცხმყოფელი სიტყვა. ის ბერძნულად კერძო პირს ნიშნავს.

❖ ბამბა ევროპაში მე-16 საუკუნეში გამოჩნდა, მანამდე მის ნაცვლად ბატის ბუმბულს იყენებდნენ.

❖ 1941 წელს მექსიკაში საპნის ისეთი დეფიციტი იყო, რომ მას ფულის ფუნქციაც კი ჰქონდა.

❖ ყველაზე დიდი, 1850 კილოგრამიანი შოკოლადი 1990 წლის 11-13 მაისს ნიდერლანდებში დაამზადეს.

ეს ისტორია?

❖ ყველაზე დიდხანს ძილის მდგომარეობაში საქმლის გაჩეხე ზღარბი ძლებს — 235 დღე. დათვი შიმშილობს 180 დღეს.

❖ ყველაზე გრძელი ენა ცხოველთა შორის ჭიანჭველა-ჭამიას აქვს. მისი ენის სიგრძე 60-65 სმ-ია.

❖ ყველაზე ხმამაღლა მყვირალა ცხოველი ნიანგია. მისი ყვირილი თვით გამოცდილ მონადირეებსაც კი შიშის ზარს სცემს. მაღალი ხმით გამოირჩევა ბუქემოთიც. მესამე ადგილზეა ცხოველთა მეფე ლომი.

❖ მდინარის ყველაზე დიდი თევზი ლოქო გახლავთ. მისმა წონამ 400 კგ-ს შეიძლება მიაღწიოს.

❖ ყველაზე დიდი ბაყაყი გოლიოფია, რომელიც აფრიკაში ბინადრობს. მისი სხეულის სიგრძე 30 სმ-ია, წონა კი — 3,5 კგ.

❖ ნიანგთა შორის ყველაზე დიდი ნილოსის ნიანგია. მისი სიგრძე 9 მეტრამდე აღწევს და 500 კგ-მდე იწონის.

❖ ყველაზე დიდი ხვლიკი კომოდური ვარანია. მისი სიგრძე 5 მეტრია, ხოლო წონა — 200 კილოგრამი.

❖ ყველაზე ძლიერმოქმედი შხამი პანანინა ბაყაყს აქვს, რომელიც კოლუმბიაში ბინადრობს. ამ შხამს ვერც ერთი გველის შხამი შეედრება და არც მისი სანინალმდეგო შრატის არსებობს. ეს ცხოველი 2 სმ სიგრძისაა და 1 გრამს იწონის. მისი შემწვევა თითქმის შეუძლებელია.

❖ ყველაზე მეწველი ჰუმანოვარი ცხოველი ვეშაპია. ის ყოველდღიურად 400 ლიტრ რძეს გამოიმუშავებს.

❖ ყველაზე დიდი მწერები სამხრეთ ამერიკაში ბინადრობენ, კერძოდ, ამაზონის ჯუნგლებში. აქ მობინადრე ჭიანჭველის სიგრძე 7 სმ-ია, ხოლო მწვანე კალიისა — 15 სმ.

შეაბროვე

8 მაისიდან
ქართულ „სარკვესთან“
ერთად

მსოფლიო ლიტერატურის ბიბლიოთეკა

100 ტომად



ტერაფლექსი

ჯანსაღი ცხოვრებით სანსრუბის შესწავლას!



150 Years
Science For A Better Life

- ✓ ამცირებს ტკივილს და ანთებას სახსრებსა და ხერხემალში
- ✓ ახდენს ხრტილოვანი ქსოვილის ადდენის სტიმულირებას
- ✓ ზრდის სახსრების მოქნილობას
- ✓ ამცირებს მოთხოვნილებას ანთების საწინააღმდეგო არასტეროიდულ პრეპარატებზე
- ✓ აღმოცენდება პაციენტთა სიცოცხლის ხარისხს



ტერაფლექსი ადვანსი
დაავადებების
გამწვავებისას



ტერაფლექსი
დაავადებების ბაზისური
თერაპიისათვის

სავაჭრო ლიცენზიის მფლობელი: Bayer Consumer Care AG (Switzerland)

გამოყენებისას გაეცანით ინსტრუქციას, გვერდითი მოვლენების შესახებ დეტალური ინფორმაციის მისაღებად მიმართეთ ექიმს.



სილქნეტი
SILKNET

მხოლოდ სილქნეტის
ინტერნეტ აბონენტებისთვის

ნოუთბუქები

უპრეცედენტოდ დაბალ ფასად!



~~699 ლარი~~

579 ლარი

დანაზღოვი: 120 ლარი

acer

~~640 ლარი~~

550 ლარი

დანაზღოვი: 90 ლარი

ASUS



- ყველა ნოუთბუქზე ვრცელდება 1 წლიანი გარანტია
- ისარგებლეთ სილქნეტის ანტივირუსით სპეციალურ ფასად

თქვენი უგრძობესი
მალაზია "კამარა სისტემს"
ალ. ყაზბეგის გამზ. 19

თქვენი უგრძობესი
მალაზია "ულტრა"
ღვინის აღმართი 23, ალ.ყაზბეგის.9



2 100 100

www.silknet.com

ოპტიკური ტექნოლოგიები